

MEMUR-SEN VEFA DİZİSİ: 4

DR. AHMET AKSU

HIDIR YILDIRIM

Memur-Sen Adına Sahibi Genel Başkan

Ali YALÇIN

Genel Yayın Yönetmeni

Ramazan ÇAKIRCI

Yayın Kurulu

Mahmut Faruk DOĞAN

Levent USLU

Hüseyin ÖZTÜRK

Hacı Bayram TONBUL

Soner Can TUFANOĞLU

Ali YILDIZ

Hamza ÖKSÜZ

Grafik Tasarım

Ertan GÜLDİBİ

Baskı : Semih Ofset

Baskı Tarihi : 01.05.2025

ISBN: 978-625-95148-5-7

MEMUR-SEN GENEL MERKEZİ

Zübeyde Hanım Mahallesi Sebze Bahçeleri Caddesi

No: 86 Kat: 17 (06070) İskitler-Altındağ/ANKARA

www.memursen.org.tr | info@memursen.org.tr

“Kuruluşundan bugüne kamu çalışanlarının sendikal mücadelesinde büyük gayretleri olan Memur-Sen, arkasından gelen mensuplarına sivil toplum örgütü olarak siyasetçilerin ağır baskısı karşısında bükülmeden, ilkelerine bağlı, dürüst sendikacılığı temsil etmiş, ideolojik yaklaşımlarla sendikacılığın önünü tıkayanlara karşı hizmet sendikacılığını benimseyerek ve bireyi ön plana çıkartarak sendikacılık yapagelmıştır. Bundan sonraki yoluna da haklı mücadelesini en güzel şekilde ve hiçbir siyasi partinin ve ideolojinin gölgesinde kalmadan sürdürerek üyelerinden aldığı güç ile yoluna devam edecektir.”

Dr. Ahmet Aksu

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ / 11

BİRİNCİ BÖLÜM YETİŞME YILLARI

- Doğumu ve Ailesi / 17
Çocukluğu / 21
İlkokul Yılları / 23
Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinde Yedi Yıl / 25

İKİNCİ BÖLÜM HEP DAHA İLERİYE

- Tarım Bakanlığı'nda Memuriyete Başlama / 33
Yüksekokul Dönemi / 34
Sağlık Bakanlığında İlk Yıllar / 37
Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü / 39
Gazi Üniversitesi'nde Yüksek Lisans Denemesi / 40
Evlilik / 41
ATAUM'da AB Uzmanlığı Eğitimi / 43
İngiltere Londra South Bank Üniversitesinde Yüksek Lisans / 44
İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Doktora Eğitimi / 47
Etimesgut Devlet Hastanesi Müdür Yardımcılığı / 48
TBMM Milletvekili Danışmanlığı / 49
28 Şubat Günleri / 50
Yeniden Sağlık Bakanlığı'na Dönüş / 52

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM SAĞLIK SEN VE MEMUR-SEN'DE ZOR YILLAR

- Memur-Sen'in Kurulmasına Kadar Yürütülen Çalışmalar / 57
Mehmet Akif İnan'la Tanışma / 58
Dr. Ahmet Aksu'nun Sağlık-Sen'i Kurması / 59
Sağlık-Sen'de Yürütülen Faaliyetler / 61
Mehmet Akif İnan'ın Vefatının Ardından Yaşananlar / 64

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM**MEMUR-SEN GENEL BAŞKANLIĞI DÖNEMİ**

- Dr. Ahmet Aksu'nun Genel Başkan Seçilmesi / 69
- Dr. Ahmet Aksu'nun Genel Başkanlıktaki İlk Değerlendirmesi / 71
- İlk Çalışmalar, Bölge Toplantıları / 72
- Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'i Ziyaret / 74
- Memur-Sen'den Bakanlara Ziyaretler / 76
- Memur-Sen Toplu Görüşme Masasında / 76
- ABD'nin Irak'ı İşgali'ni Protesto / 79
- Güney Asya İçin Yardım Kampanyası / 81
- Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu'nun Yapılması / 81
- Beyaz Buluşma Mitingi / 83
- 2005 Yılı Üye Sayıları ve Toplu Görüşmeleri / 85
- Peygamberimizi Hedef Alan Karikatürleri Tel'in Mitingleri / 87
- Disiplin Affı İmza Kampanyası / 89
- "Memura Siyaset Yasağına Son" Kitlesel Basın Açıklaması / 90
- Papaya Tepki Eylemleri / 92
- Filistin ve Lübnan için Destek Eylemleri / 93
- 2006 Yılı Üye Sayıları ve Toplu Görüşmeleri / 94
- Kamu Personel Yasa Tasarısına Yeni Bakışlar Paneli / 97
- Ulusal Birlik Hareketi Platformu / 98
- Aksu, "1 Milyon Kişiyle Ankara'nın Göbeğine Otururuz" / 101
- Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı Ziyaret / 103
- 27 Nisan E-Muhtırası ve Memur-Sen / 104
- 2007 Milletvekili Genel Seçimleri ve Memur-Sen'in 60. Hükümetten Beklentileri / 108
- Çalışma Bakanı Faruk Çelik'i Ziyaret / 110
- Cumhurbaşkanı Adayı Abdullah Gül'ün Memur-Sen'i Ziyareti / 111
- 2007 Yılı Üye Sayıları ve Toplu Görüşmeleri / 114
- Dr. Ahmet Aksu'nun TBMM Başkanı Köksal Toptan'ı Ziyareti / 118
- Dr. Ahmet Aksu'nun Yeni Anayasa Talebi / 119
- Aksu'dan Kamuda Başörtüsü Serbestisi Talebi / 120
- Aksu Döneminde Yürütülen Başörtüsü Yasağının Kaldırılması Mücadelesi / 121

- TBMM Önünde Başörtüsü Eylemi / 124
Aksu'dan TBMM Başkanı Toptan'a Teşekkür Ziyareti / 124
"Millî İrade Yok Sayılamaz" / 126
Ak Parti'ye Kapatma Davası Açılması ve Memur-Sen / 129
İsrail'in Katliamlarını Protesto / 132
Yenileşme ve Değişim İçin Türkiye'de Sosyal Diyalogu Güçlendirme Projesi / 133
Memur-Sen Akademisi / 134
Memur-Sen 3. Olağan Genel Kurulu / 136
Dr. Ahmet Aksu'nun Sendikal Misyonu / 137

BEŞİNCİ BÖLÜM

SAĞLIK-SEN VE MEMUR-SEN SONRASI

- Sağlık-Sen ve Memur-Sen Sonrası / 143

ALTINCI BÖLÜM

NE DEDİLER?

- Ahmet Aksu ile Bir Ömür / Zekiye Aksu / 147
Dr. Ahmet Aksu'nun Kişiliği ve Sendikacılığı Üzerine / Edip Gürsel Erol / 150
Ahmet Aksu Ağabeyi Yazmak, Zor Ama Çok Zevkli / Hüseyin Kılınç / 154

YEDİNCİ BÖLÜM

DR. AHMET AKSU'NUN DÜŞÜNCE DÜNYASI

A- YAZILAR

- Tarih Zalimleri Asla Affetmeyecektir / 163
Memur-Sen Bayrağı En Yüksekte / 166
Memur-Sen Büyümeye Devam Ediyor / 168
Demokrasi ve Sivil Toplum Örgütleri / 170
İlerleme Raporu'na Sendikal Bir Bakış... / 174
Kamu Yönetiminin Yeniden Yapılandırılması / 177
Bağımsız, Uygar ve Gelişmiş Bir Ülke Olmak / 180
Sivil Anayasa Sivil Toplum / 183
Sivil Toplum ve Sendikalar / 186

B- KONUŞMALAR

- Eğitim-Bir-Sen 2. Olağan Genel Kurulu Konuşması / 189
- Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu Konuşması / 193
- Beyaz Buluşma Mitingi Konuşması / 208
- Eti Alüminyum Özelleştirmeye Hayır Mitingi Konuşması / 211
- 2005 Yılı Toplu Görüşmeleri Açış Konuşması / 215
- ÇSGB Çalış-Güven 2006 Toplantısı Konuşması / 218
- Mülkiyeliler Birliği Kamu Personeli Reformu Konulu Panel Konuşması / 222
- Memur-Sen İl Temsilcileri Toplantısı Konuşma Metni / 230
- “Kamu Yönetiminin Yeniden Yapılandırılması ve Kamu Personel Yasa Tasarısına Yeni Bakışlar” Paneli Konuşması / 238
- Türkiye’de Modernleşme ve Gençlik: Mehmet Akif Bilgi Şöleni Konuşması / 245
- Yenileşme ve Değişim İçin Türkiye’de Sosyal Diyalogu Güçlendirme Projesi
5. Bilgilendirme ve Duyarlık Artırma Konferansı Konuşması / 250
- “Demokrasi ve Sivil Toplum Örgütleri” Başlıklı Konuşma / 253
- DSP Emek Kurultayı Konuşması / 256

C- MEMUR-SEN SOSYAL ETKİNLİKLERİ KONUŞMALARI

- Kadın, Aile ve İletişim Semineri Açış Konuşması / 266
- Sendikacılık ve İnsan İlişkileri Semineri Açış Konuşması / 271
- Sivil Toplum Sivil Anayasa Semineri Açış Konuşması / 276
- Ortadoğu ve Türkiye Semineri Açış Konuşması / 281

D- BASIN AÇIKLAMALARINDAN ÖRNEKLER

- Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’e Tepki Basın Açıklaması / 285
- “Ulusal Birlik Hareketi Platformu” ile İlgili Basın Açıklaması / 287
10. Yılında 28 Şubat ile İlgili Basın Açıklaması / 289
- 27 Nisan E-Muhıtrası ile İlgili Basın Açıklaması / 291
- Ak Parti’ye Kapatma Davası Açılması ile İlgili Basın Açıklaması / 293

SEKİZİNCİ BÖLÜM

DR. AHMET AKSU İLE MEHMET AKİF İNAN ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ

Dr. Ahmet Aksu ile Mehmet Akif İnan Üzerine Bir Söyleşi / 297

KRONOLOJİK BİYOGRAFİ / 307

FOTOĞRAF ALBÜMÜ / 313

SUNUŞ

Ülkemizin en büyük memur sendikaları konfederasyonu, uluslararası sendikal birlikliliklerin saygın bir mensubu, ülkesinin, milletinin, insanlığın meselelerine duyarlı bir emek örgütü, masada çalışanların yüzlerce kazanımının dirençli mücadelecisi, sahada her bir kamu çalışanının çalışma barışının güvencesi Memur-Sen'imizin tarihinin özeti iki kelimenin anlam dünyası ve çağrışımları ile ifade edilebilir. O iki kelime 'emek' ve 'vefa'dır.

Memur-Sen, mücadelesine inanan yüzbinlerin emeğiyle vücut bulmuştur. Memur-Sen, Türkiye'nin her bir köşesinde kendisinde bir genel başkan mesuliyeti ve salahiyeti duyarak ve daha büyük, daha güçlü, daha etkili bir Memur-Sen tahayyül ederek emek veren ad-sız kahramanların eseridir. Bu kahramanların inanmışlığının ve adanmışlığının dünyevi bir karşılığı da yoktur. Onlar, inandıkları ve kendilerini adadıkları davanın hedefe ulaşmasının mutluluğu ve iç huzuruyla yetinir, yalnızca bir 'vefa' beklerler.

Memur-Sen 'vefa'yı bayraklaştırmış bir öncünün ellerinde doğmuştur. Kurucu Genel Başkanımız Mehmet Akif İnan bir şiirinde, "Bütün giysileri yırtsak yeridir / Yeter bize vefa elbiseleri" derken inanmışlık ve adanmışlığa dayalı 'emek'le, 'vefa' arasındaki ilişkiyi formüle eder. Vefa elbisesi, bir hil'at gibi diğer bütün elbiselerin üzerindedir, vefa elbisesinin olduğu yerde diğer bütün elbiseler kıymetsizdir, yırtılsa yeridir. Memur-Sen'e emek verenlerin emeklerinin kıymeti de böyledir. Bu emeklerin, herhangi bir sayılabilir, ölçülebilir karşılıkla ödenmesi mümkün değildir, bu emeklerin karşılığı ancak 'vefa' ile ödenebilir.

Memur-Sen, kuruluşundan bugüne başta Kurucu Genel Başkanımız Mehmet Akif İnan başta olmak üzere öncülerine, emektarlarına, üyelerine karşı vefakar olma ödevini daima yerine getirmiş bir örgüttür. Bundan sonra da vefayı önceleyen, kuruluşundan bugüne emek veren bütün mensuplarını muhabbetle kucaklayan çizgisini kararlılıkla sürdürecektir.

Memur-Sen bu düşünce ve kararlılık çerçevesinde “Memur-Sen Vefa Dizisi” başlıklı bir proje düşünmüş, kuruluşundan itibaren ilk 20 yılda görev yapmış beş genel başkanımızın bir milyonu aşkın Memur-Sen üyesi, Memur-Sen’e bağlı sendikaların yöneticileri, teşkilat mensupları ile sendikal çevreler tarafından daha yakından tanınması, hayatı, mücadelesi, eserleri, sendikacılığı ile sendikal mücadelesinin safahatı, nev’i şahsına münhasır sendikal davranışlarının ortaya konularak örneklik teşkil etmesini sağlamak bakımından her birine birer armağan kitap hazırlayarak yayımlamayı vefanın bir gereği olarak görmüştür.

Bu çerçevede hazırlanan “Memur-Sen Vefa Dizisi” içerisinde, Genel Başkanlarımız Mehmet Akif İnan, (09.06.1995-06.01.2000), Zübeyir Yetik (18.01.2000-21.02.2000), Mehmet Fatih Uğurlu (29.02.2000-03.06.2003), Ahmet Aksu (05.06.2003-27.04.2008) ve Ahmet Gündoğdu’yu (27.04.2008-10.02.2015) ele alan beş kitap yer almaktadır. Her bir genel başkanımız kendi dönemi içerisinde o döneminin koşulları çerçevesinde liderlik yapmış, riskler üstlenmiş, fedakarlıklarıyla, gayretleriyle, nitelikli temsilleriyle büyük Memur-Sen’e ulaşmak için düşülen yolda her biri kendi etabında bayrağı dirayetle taşımış ve kendisinden sonra gelen genel başkana devretmiştir.

Bugün büyük Memur-Sen’i yönetenler olarak bize düşen, bize emanet edilen bayrağı zirvede tutmak, kalıcılığını sağlamak, yeni ufuklara taşımak, yeni umutlara alem kılmak ve Memur-Sen’i emek tarihinin, Türkiye’nin sosyal ve ekonomik tarihinin parlayan yıldızı yapmaktır. Bunu gerçekleştirirken de nereden geldiğimizi, hangi merhalelerden geçtiğimizi, hangi badireleri aştığımızı, hangi öncülerin omuzlarında yükseldiğimizi unutmadan yol almaktır. İşte “Memur-Sen Vefa Dizisi” bu niyet ve düşüncenin ürünüdür.

Teşkilatçılık bir tecrübe işidir. Teşkilatçı tecrübeyle olgunlaşır ve yön verme, tesir etme, hedefe yöneltme gücü tecrübeyle artar. Her bir genel başkanımız, ilk gençlik çağlarından itibaren cemiyet hayatı içerisinde yer almış, buralarda yıllar içerisinde oluşan tecrübeyi sendikal alana taşımış, sendikal süreçleri birebir ve en

önde yaşamış, hulasa bir liyakatin neticesi olarak genel başkanlık mevkiine gelmişlerdir. Her bir genel başkanımızdan Memur-Sen camiasının, bilhassa genç sendikacı kardeşlerimizin öğreneceği çok şey vardır. “Memur-Sen Vefa Dizisi” kitaplarının bu amaca hizmet edeceğine inanıyorum.

Memur-Sen Tarihi, Eğitim-Bir-Sen Tarihi, Mehmet Akif İnan Külliyyatı gibi çalışmalarımızdan sonra “Memur-Sen Vefa Dizisi” kitaplarımıza da emek veren Hıdır Yıldırım’a özellikle teşekkür ediyor, “Memur-Sen Vefa Dizisi”nin faydalı olmasını diliyor, başta Kurucu Genel başkanımız Mehmet Akif İnan olmak üzere ahirete irtihal etmiş bulunan öncülerimize ve mensuplarımıza Yüce Allah’tan rahmet, Zübeyir Yetik, Mehmet Fatih Uğurlu, Ahmet Aksu ve Ahmet Gündoğdu genel başkanlarımız başta olmak üzere hayatta bulunan tüm öncülerimize ve mensuplarımıza hayırlı uzun ömürler niyaz ediyorum.

Ali YALÇIN
Memur-Sen Genel Başkanı

BİRİNCİ BÖLÜM

YETİŞME YILLARI

Doğumu ve Ailesi

Ahmet Aksu, Ankaralı bir aileye mensuptur. Hem annesi hem de babası Ankaralıdır. Ahmet Aksu, Ankara'da doğmuş, çocukluğunu, gençliğini, öğrenim hayatını, meslek yaşamını Ankara'da geçirmiş, ilk gençlik çağlarından itibaren Ankara'da çeşitli sivil toplum kuruluşları içerisinde yer almış, inancı ve ideali doğrultusunda sürdürdüğü mücadelesinde yolu sendikacılıkla kesişmiş, sendikacılıkta Genel Başkan olarak yürüttüğü çalışmalarını Ankara merkezli olarak sürdürmüş ve mücadelesini Genel Başkan hüviyetiyle Ankara'dan tüm Anadolu sathına yaymış öncü bir isimdir.

İslam kültür ve medeniyetinin merkez şahsiyetleri, tesirleri altında bulunanlara daima büyük şehirlerde, merkezlerde toplanmayı öğütlemişlerdir. Merkez öncelenmiş, çevreden merkeze doğru yönelik teşvik edilmiştir. Merkezler çevrenin birikiminin toplanıp dağıtıldığı yerlerdir. Merkezde yetişen bir kişinin ufku, çevrede yetişen bir kişinin ufkundan daha geniştir. Bu yönüyle Ahmet Aksu, merkezde doğmuş, merkezin tüm bir birikimi ve ufkuyla ilk çocukluk çağlarından itibaren iç içe olmuş, karşı karşıya kalmıştır.

Ahmet Aksu, 09.09.1959 tarihinde Ankara Zübeyde Hanım Doğumevinde dünyaya gelir. Babası Hüseyin Aksu, Annesi Sevdide Aksu'dur.

Ahmet Aksu'nun, hem annesinin hem de babasının mensup olduğu aileler, Balkan Savaşı, Çanakkale Savaşı ve Kurtuluş Savaşı'nda pek çok şehit vermiş ailelerdir.

Ahmet Aksu'nun babası Hüseyin Aksu'nun babası olan dedesi Muharrem Aksu'nun babasının adı da Muharrem'dir. Ahmet Aksu'nun büyükdedesi Muharrem Efendi, hafız'ul-kurrâdır. Ankara'da medrese bitirmiş, 'müderris' unvanını almıştır. Müderris Muharrem Efendi, hafız bir hanımla evlenmek istemiştir, ancak erkek hafıza bile rastlamanın çok nadir olduğu o yıllarda evleni-

lecek hafız bir hanım bulmanın imkanı yoktur. Muharrem Efendi, bu nedenle 28 yaşına kadar evlenemez. Nihayet, Ankara Çubuk Köşrelik Kızık köyünde imamlık yapan İmam Bekir Hoca'nın kızı Cemile Hanım'a talip olur. İmam Bekir Hoca aslen Doğu'dan gelmiştir ve Abdulkadir Geylaniye sülalesine mensuptur. Ankara'ya yerleşmiş, kızını kendisi, evde okutmuştur. Müderris Muharrem Efendi ile Cemile Hanım evlenirler. Cemile Hanım, 7 aylık hamileyken Müderris Muharrem Efendi ciddi karın ağrısı ile vefat eder.

Müderris Muharrem Efendi ile Cemile Hanım'ın evliliğinden, Müderris Muharrem Efendi'nin vefatından kısa bir süre sonra 1908 yılında, Ahmet Aksu'nun dedesi Muharrem Aksu dünyaya gelir. Muharrem Aksu'nun çocukluğu dayılarının yanında geçer. Evlilik çağına gelince amcasının kızı Emine Karabacak ile evlenir. Muharrem Aksu, Köyde CHP'li olarak bilinir. Çubuk CHP delegesidir. Dönemin muhtarıdır. Sert ve mert bir kişidir. Ölene

kadar ziraat işlerini yürütür, ticaretle de meşgul olur. Sülalenin asıl soyadı Karabacak'tır. Ancak, Muharrem Aksu, amcaoğulları ile kavga edince aynı soyadını kullanmak istemez, Aksu soyadını alır.

Ahmet Aksu'nun babaannesi Emine Hanım, bir Osmanlı kadınıdır. Dindar bir hanımdır. Koyu DP'lidir. Ağa kızı olduğundan biraz serbest yetişmiştir, iyi ata biner ve köy sohbetlerine katılır. Konuşması ile karşısındaki dinleten bir yapısı vardır. Her konuda geniş bir malumata sahiptir. Vehbi Koç'la uzaktan akrabadırlar. Vehbi Koç, Emine Hanım'a 'halakızı' der, bir araya geldiklerinde sohbet ederler. Ailece Ayaş Kaplıcalarında 6-7 kez, Vehbi Koç'larla aynı dönemde birlikte kalırlar. Emine Hanım'la Vehbi Koç'un sohbetlerine Ahmet Aksu da tanıklık eder.

Muharrem Aksu'nun Emine Hanım'la evliliğinden doğan tek erkek çocuk Ahmet Aksu'nun babası Hüseyin Aksu'dur. Yedi kardeşten diğer altısı kızdır. Ahmet Aksu'nun halaları olan bu kız çocukları, Şerife (Yavuz), Mürvet (Gümüüş), Hatice (Gültekin), Semaver (Özek), Elmas (Karabacak) ve Cemile'dir (Kavak). Ahmet Aksu'nun halalarının her biri, köyde tipik ağa kızı olarak yetişmiş, terbiyeli, dindar, ömürlerini aileleri için sarf eden, hep çocukları için koşuşturan Anadolu insanıdır. Ahmet Aksu'nun halalarından Cemile Kavak trafik kazasında, Semaver Üzek ise ikinci çocuğunun doğumu sırasında genç yaşlarda vefat ederler.

Ahmet Aksu'nun babası Hüseyin Aksu, 10.02.1933 tarihinde Ankara Kahramankazan Peçenek Köyünde, Kazan Ovası'ndan 3 saat uzaklıkta kiremitli bir evde doğar. İlkokulu doğduğu köyde okur. Hasanoğlu Öğretmen Okulunu kazanır ancak ailenin 6 kız 1 erkek çocuğu olduğu için gönderilmez. Ağa torunudur. Köyde adına 'Şah Hüseyin' derler.

Hüseyin Aksu, 1943-1947 yılları arasında Ankara Sancar Köyü'nde hafızlık yapar. 1947-1950 yılları arasında Ankara Kızılcahamam Yıldırım Alveren köyünde meşhur âlimlerden Hüseyin Çakıroğlu'ndan emsile, bina, sarf, nahiv, mantık, fıkıh dersleri okur,

icazet alır. İki yıl değişik köylerde imamlık yapar. Ardından Eylül 1952'de İstanbul'da, meşhur Gönenli Mehmet Efendi'den kıraat, aşare, hafız'ul-kurra derslerini tekrar alır. Geçmiş bilgisi ve icazetinden dolayı 15 gün içinde imtihan edilip başarılı bulunarak orada bulunan öğrencilere ders vermeye başlar.

Hüseyin Aksu, 10.10.1952'den 1954'e kadar, aynı zamanda alim bir zat olan Süleyman Hilmi Tunahan'ın talebesi olur. Burada da Akaid-i Nesefiye, Usûl-i Hadis, Merah kitaplarını okur. Maksud, İzze derslerine katılır. Hüsrev Hoca'dan Usûl-i fıkıh okur.

1953-1954 yıllarında Davutpaşa Kışlası'nda Tankçı Bölüğü'nde askerliğini yapan Hüseyin Aksu, askerlikten sonra 1955-1956 yıllarında Mecidiyeköy'de imamlık yapar. 1957 yılından itibaren Ankara Çankaya'da İmam Hatip olarak görev yapar. Hüseyin Aksu, 1970'lerde Ankara İmam Hatip Okulunu bitirir. Daha sonra 1980'e kadar Çankaya Murakıplığı, Merkez Vaizliği ve TBMM İmam Hatipliği görevlerinde bulunur.

Hüseyin Aksu, Nahiv İzhari, Akaid-i Nesefiye ve Molla Camii kitaplarını tercüme eder. Muhyiddin-i Arabi'nin Fütihat-ı Mekkiye kitabını tercüme eder. Ayrıca 6 adet tasavvuf kitabı vardır.

Hüseyin Aksu, yirmi bine yakın Arapça kelime bilir, yüzlerce hadis ve dualar ezberindedir. Merah, Sarf kitabını ezberden bilir. Arapça grameri ve belagati çok iyidir. Gramer konusunda Mekke ve Medine'de Arap hocalarla tartışır, izahat verir.

Hüseyin Aksu darbelerden sonra sürgünlere maruz kalır. 1960 darbesi, 1971 muhtırası ve 12 Eylül 1980 darbesinden sonra sürgün edilir. 1981'de emekli olur. Vefatı olan 27.07.2012 tarihine kadar yüzlerce talebe yetiştirir.

Ahmet Aksu'nun annesi Sevdije (Kılıç) Aksu, 07.05.1937 tarihinde Ankara'nın Çubuk ilçesinin Karataş köyünde dünyaya gelir. Sevdije Hanım'ın anne tarafı yörüktür. Aslen Çamlıderelidirler. Oraya da Ege'den yerleştirilmiştir. Baba tarafı ise Ankara'nın Çubuk ilçesinin Yıldırım Elveren köyünden gelmiştir.

Sevdiye Hanım'ın dedesi Halit, Balkan Savaşı'nda, üç amcası da Çanakkale Savaşı'nda şehit olmuştur. Sevdiye Hanım'ın babası Hasan Kılıç, küçüklükten yetişerek marangoz ustası olur, pek çok camiye minber, vaaz kürsüsü ve cami içyapısı yapar. Hayrat olarak onlarca pınar, çeşme yapar. Civarda kendisine "Hasan Usta" denilir. Hasan Usta, disiplinli çok çalışkan ve cömert olarak bilinir.

Sevdiye Hanım'ın iki kız kardeşi bir erkek kardeşi vardır. Kız kardeşleri Hatice (Simit) ve Gülsen'dir (Satılmış). Erkek kardeşi ise, Göksel Kılıç'tır. Kılıç ailesi, çalışkan, sakın, uyumlu ve iyi insanlar olarak bilinir, takdir edilir. Bu aileden Çubuk ilçesinin Yılmazköy (Martın), Karataş, Yakupderviş, Yakuphasan köylerinde pek çok aile efradı vardır.

Hüseyin Aksu ve Sevdiye (Kılıç) Aksu, 1958 yılında evlenirler. Bu evlilikten 09.09.1959 tarihinde Ahmet Aksu, 20.02.1961 tarihinde Muhammed Aksu ve 25.10.1967 tarihinde Ayşegül Aksu Kınay dünyaya gelir.

Çocukluğu

Ahmet Aksu'nun çocukluğu ve gençliği, Ankara'nın Mamak ilçesinin Gülveren mahallesinde geçer. Gülveren mahallesi genel itibarıyla Türkiye'nin bir mozağıdır. Hazine arazisi olduğu için Balkanlardan gelenlerin ve Doğu'dan gelenlerin yoğunlukta olduğu bir bölgedir. Ahmet Aksu, Gülveren mahallesindeki Duvardibi caddesinde kendilerine ait 200 metrekarelik bir arsada inşa edilmiş iki katlı bir gecekonduda 1982 yılına kadar yaşar.

Ahmet Aksu'nun çocukluğu ve gençliğinin geçtiği ev, Asri Mezarlık duvarına bitişiktir. Ahmet Aksu'nun çocukluğunda mezarlıkta oynamak veya gelen cenazeleri seyretmek olağan hadiselerdendir. Evlerinin yanında küçük bir bahçeleri vardır. Annesi Sevdiye Hanım, bu bahçede tavuk, ördek besler, aile yumurtaya hemen hiç para vermez. Kahvaltı için mahalledeki Bakkal Tevfik'ten A 4 kağıda sarılı zeytin ve peynir alırlar.

Ev kömür sobalıdır, sabaha kadar buz gibi olur. Eski Ankara kışları çetindir. Aile sabah namazına kalktığında çoğu kez kışın sular donar. Ev, 2+1 odalı bir evdir. Mutfak dışarıdadır. İstisnasız haftanın 5 günü misafirin eksik olmadığı bir evdir. Babası Hüseyin Aksu “Hoca” olduğu için, evlenme, boşanma, atışma, tartışma, son nefes için telkin, ölüm, cenaze, sohbet, muhabbet vs için insanlar akın akın bu küçük evi doldururlar. Hüseyin Aksu muhitinde çok sevilir. Sohbeti 3-4 saat bitmez. Hüseyin Aksu’nun öğrencileri, arkadaşları; komşular, Sevdije Hanım ve çocukları, bu küçük evde gelen gidene yemek ve çay hizmetinden hiçbir zaman bıkmazlar.

Ahmet Aksu’nun yaramaz bir çocukluğu olur. Mahallede arkadaşlarıyla oyunlar oynar. Çocukluğu biraz da kavgacı geçer. En büyük zevki futbol oynamaktır. Mahalle maçları, bilhassa başka mahalleye top oynamaya gitmek önemlidir. Giyecek olarak o yıllarda moda olan bol paça bir pantolon, kışın boğazlı bir kazak, yazın birkaç tişört olmak üzere 6-7 parça giyeceği vardır ama spor yapmak için eşofmanı mutlaka vardır. Ahmet Aksu imam çocuğu olduğu için aile büyükleri ve mahalleli top oynamasından pek hazzetmezler.

Mahallede oyun kurmak, takım toplamak, maç yapmak genelde Ahmet Aksu’ya aittir. Mahalledeki çocukları bir araya getirmek, organizasyon yapmak, oyun tertiplemek hoşuna gider. Bu da ileride sivil toplum kuruluşlarında alacağı görevlerin temel yeterliliklerini kazandığı bir süreç olarak gelişir.

Yazın su satmak, simit satmak, çiçek satmak, kitap satmak, İngilizce rehberlik, Ahmet Aksu’nun çocukluk meşguliyetlerindendir. Ahmet Aksu bazı yazlar köye gider, çiftçi olan büyüklere yardım eder. Ankara’da kaldığı yazlar tornetle pazardan yük taşır. Tornetle yük taşıyan çocukları zabıta kovalar, yakalayınca da tornetleri toplar, kırar.

Ahmet Aksu, çocukluğunda ve gençliğinde her yaz bir esnafın yanında çalışır. İlkokuldan itibaren yaz tatillerinde dini tedrisa-

tın yanında çalışma hayatı da olur. Babası Hüseyin Aksu, Kayserililer gibi onu erkenden hayata alıştırmak ister. Mobilyacı, lakeci, kuyumcudâ (Güleryüz kuyumcusu Hüseyin Güleryüz'ün yanında) çalışır lokantada garsonluk yapar. Haftalık 15-20 tî kazandığı işlerdir bunlar.

Bir esnafın yanında çalışmak onun için çok faydalı olur. Hayatı, insanları daha iyi tanımayı ve sabrı öğrenir. Ancak herkese güvenme ve her söze inanma huyunu hiçbir zaman terk etmez. Bu, zaman zaman ona pahalıya mal olur. Bilhassa dini konularda bilgili olan ve görünürde dini yaşayan kişilerin sözlerine çabuk inanır. Bunların bir kısmından zarar görür.

Ahmet Aksu'nun çocukluğunda yaşadığı çalışma hayatı tecrübesi, insanların hayatlarını kazanmak için nasıl bir çaba içerisinde olduklarını, ne tür fedakârlıklar içerisinde bulunduklarını görmesini sağlar. Çalışanların hangi saatte işe gittiklerine, hangi saatte evlerine geldiklerine, nasıl bir ortamda çalıştıklarına, sağlıksız işyeri koşullarında nasıl ömür tükettiklerine şahit olur. Bilhassa hizmet sektöründe müşteri-çalışan ilişkilerinde çalışanın nasıl köle mesabesinde değerlendirildiğine tanıklık eder. Bu tecrübe onun sabırlı bir kişilik olarak gelişimine katkıda bulunur. Çalıştığı yerlerde, farkında olmadan, ileride sendikal mücadeleye zemin olacak gözlemlerde bulunur.

İlkokul Yılları

Ahmet Aksu, 1965-1966 eğitim-öğretim yılı başında Gülveren mahallesinde Aka Gündüz İlkokulunda okula başlar. Ev ile okul arası bir kilometredir, yürüyerek gidip gelir. İlkokul öğretmeni Karslı Hayrettin Atilla'dır. Okumayı çabucak söker. Sınıfının ilerisindedir.

İlkokul ikinci sınıfta ortaokul matematik sorularını çözmektedir. 1966 yılında ilkokul ikinci sınıfta iken yurtdışı sınavına götürülür. Bu sınav, zeki çocukları ABD'ye götüren bir sistemin

parçasıdır. İdil Biret, Suna Kan, Bedri Baykam vb gibi isimler bu sistemle yurtdışında eğitim görmüştür. Okul müdürü ve müdür yardımcısının kızı da bu sınava girmektedir. Hayrettin Atilla, Ahmet Aksu'nun da bu sınava girmesini teklif eder. Ahmet Aksu 3-4 teste tabi tutulur. Ankara'da dereceye girer. Daha sonra Türkiye geneli için yapılan sınava girer ve Türkiye birincisi olur.

Bu başarı üzerine, okulda ve çevrede Ahmet Aksu'ya dönük bir ilgi oluşur. Öğretmeni Hayrettin Atilla defalarca eve gelir, babasının Ahmet Aksu'yu ABD'ye göndermesi hususunda ısrarcı olur. Eve kimi askerler ve yabancılar da gelir, onlar da babası Hüseyin Aksu'dan isterler Ahmet Aksu'yu ABD'ye götürmek için. Ahmet Aksu'nun eğitimini ABD'de sürdürmesi için babası Hüseyin Aksu üzerinde tesir oluşturmak üzere daha birçok kişi, Ankara'nın Mamak ilçesinin Gülveren mahallesindeki gecekonduya gelir gider. “Bu çocuğu ABD'ye gönderelim. Harcama bu çocuğu” derler. Hüseyin Aksu, “Ben oğlumu alim yapacağım, oraya giderse gavur olur” der, göndermez.

İlkokul hayatı böylece devam eder. İlkokul dördüncü ve beşinci sınıflarda çok sıkılır, çünkü müfredat çok basit gelir. İlkokul beşinci sınıfta, yolda haylaz çocuklar önlerini keser, tartışma olur. Çocuklardan birisi tornavida ile saldırır. Tornavida Ahmet Aksu'ya saplanır. Röntgende kalbine 1-2 milimetre kaldığı görülür. Nasibinde yaşamak vardır.

1969 yılında ilkokuldan mezun olur. Babası Hüseyin Aksu, oğlu Ahmet Aksu'yu Ankara Gazi'deki Tefik İleri İmam-Hatip Lisesine götürür. Burada okulun giriş sınavına katılır. Bu sırada aynı zamanda babasının rahle-i tedrisatındadır. Hüseyin Aksu, oğluna hafızlık, siyer, fıkıh vb. alanlarda eğitim vermektedir. Söylediği gibi alim yapma niyetindedir.

Hüseyin Aksu, sonuçlar belli olunca okula gider, başlarda olacağına ihtimal vermez, listede ortalara ve sonlara bakar, ismini bulamaz. Akşamları çocukları, Hüseyin Aksu eve geldiğinde merdivenlerden çıkışından kızgın mı neşeli mi olduğunu anlarlar. O

gün bakarlar ki ciddi geliyor, hemen yataklara girerler. Hüseyin Aksu eve gelince, Sevdiye Hanım'a "Bu senin oğlan İmam-Hatip'i kazanamamış" der. Sevdiye Hanım da "Can sağlığı olsun. Ortaokula gider" deyince kıyamet kopar. Ahmet Aksu o günün sabahı, Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesini kazanamadığı için babasından güçlü bir fırça yer.

Hüseyin Aksu ertesi gün akşamüzeri eve erkenden gelir. Top oynarken geldiğini fark ederler, hızla eve kaçarlar. Hüseyin Aksu'nun merdivenden çıkışı bu defa neşelidir. Üstelik bir karpuz almıştır, "Aslan oğlum benim" diyerek eve girer. Sevdiye Hanım neşenin sebebini merak eder. "Ahmet İmam-Hatip'i kazanmış. Bana da dairede arkadaşlar söyledi" der. Kendisi nasıl olsa ilk listede olmaz diye sonlara bakmıştır. Hâlbuki Ahmet Aksu ilk listenin başındadır.

Ahmet Aksu, 1969-1970 eğitim-öğretim yılının başında Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinde ortaokula başlar.

Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinde Yedi Yıl

Ahmet Aksu, dini eğitimini küçük yaşlarda babasından almaya başlar. Babası Hüseyin Aksu, özellikle yazın Kur'an telaffuzu eğitimi verir, ayrıca hafız yetiştirir. Ahmet Aksu da 7-8 yaşlarında babasından eğitim almaya başlar. Babası ile birlikte camilere gider. Gittiği camilerde bazen müezzinlik yapar.

Hüseyin Aksu'nun, murakıplık döneminde, Taceddin Sultan, Ahi Evran, Aslanhane, Zincirli, Hacıbayram gibi birçok camide vaazları olur. Özellikle Ramazan'da dört camide vaizlik yapan Hüseyin Aksu, camide anlatacağı konuları evde çalışır, tekrar eder. Bu vaazlarda, hep ayet, hadis, kısa nasihat peş peşe gelir. Bu tekrarlar sırasında çocukları da konuyu ezberlemiş olur. Ahmet Aksu ve kardeşlerinin dini temeli evde ve camide atılır.

Babası Hüseyin Aksu, bir ara oğlunu tahsil için Leblebicioğlu Camii imamı, yaşlı zat olan Mehmet Hoca'ya gönderir. Bir ara da Akdere'de Kızılcahamamlı Durali Hoca'dan ders alır.

Ahmet Aksu, 1969 yılında Ankara Tevfik İleri İmam Hatip Lisesinin ortaokul bölümüne başlar. O yıl okula ilk kez kız öğrenciler de alınır. Kız sınıfında 17-18 kişilik bir boşluk vardır. Diğer sınıflardan erkek öğrencilerin bu sınıfa kaydırılması düşünülür.

Ortaokul birinci sınıfa başlayan, hafızlıktan gelme 17-20 yaş arası öğrenciler vardır. Din dersi öğretmeni Tevfik Hoca tüm sınıfları gezer ve görece yaşı küçük, boyu ufak erkek öğrencileri toplayıp kızların sınıfına getirir. Kızlarla birlikte sınıf 35-40 kişi olur. Ahmet Aksu, boy ve cüsse itibarıyla küçüktür, o da bu sınıfa nakledilen öğrencilerdendir. O tarihlerde ortaokul öğrencisi gibi değil ilkokul üçüncü sınıf öğrencisi gibidir.

Ahmet Aksu, Ankara Tevfik İleri İmam Hatip Lisesinin ilk 2-3 yılında zorlanır. Okula trenle gider. Sabah 7.15'te evden çıkar, trene biner, Ankara Merkez İstasyonuna varır, 45 dakika bekler, sonra tren hareket eder, Hipodrom İstasyonunda iner, oradan okula yürür. Özellikle kışın çok zorlanır. Palto, mont vb. yoktur, bot, çizme yoktur. Kışın, annesi Sevdije Hanım'ın ördüğü kazak ve çorapları giyer. Sümerbank ayakkabılarıyla idare eder. 2 gömlek 1 kravat, 1 ceket, 2 pantolonla okulu bitirir.

Okulda yatılı olanlar şanslıdır. Öğlen düzenli olarak çeşit çeşit yemekler yerler. Gündüzlü öğrenciler onlara imrenerek bakar. Gündüzlü öğrenciler için okulda çeyrek ekmeğin yanında, zeytin, peynir, reçelden herhangi birisi öğle yemeğidir. Yanında bazen bir oralet içilir. Sucuklu tost lükstür. Ahmet Aksu, bazen öğle namazına gelen mahalleliden Ali Amca'yı dönüşte evine bırakır. Ali Amca'nın gözleri biraz sorunludur. Eve varınca hanımı Ahmet Aksu'ya yiyecek bir şeyler verir.

Ahmet Aksu; bazen Mustafa Pamuk, Hilmi Gökçınar, H. İbrahim Tuğran gibi arkadaşlarıyla Ulus'a yürür oradan otobüsle eve giderler. Bazen de babası Hüseyin Aksu'nun arkadaşı olan Hipodrom İstasyonu şefinin odasında, gürül gürül yanan eski sobanın başında ısınarak beklerler tren saatinin gelmesini.

Okulda voleybol, güreş ve tekvando sporları vardır. Ahmet Aksu tekvandoyu seçer. Lise 2'de iken tekvando kursuna yazılır. Hem okulda Mustafa Hoca'da hem de ATİK'te MR Lee (Koreli), Soner ve Tanfer hocalardan ders alır. Kurslara tekvando sporunun Türkiye'de kurucusu kabul edilen İsmet Iraz da gelir. Ahmet Aksu

tekvandoda siyah kuşağa kadar çıkar. Müsabakalara katılır. Bazı dereceler alır. Tekvando savunma sanatıdır, yaşamında faydasını görür.

Ahmet Aksu, lise yıllarında ayrıca atletizm yarışmalarına katılır. Hızlı yürüme ve maraton koşusu alanlarında okulu temsil eder. Okulda keyifli münazaralar olur. Bazı münazaralara Ahmet Aksu da katılır. Lisede para buldukça İngilizce kurslarına gider. ATO'nun ücretsiz İngilizce kursuna devam eder.

Ahmet Aksu, dini, tarihi, edebi, felsefi birçok temel eseri, 20 yaşına kadar okur. Bunların içinde Kur'an-ı Kerim Meali, Buhari, Müslim vb. hadis kitapları, Akaid kitapları, Maxim Gorki'den, John Steinbeck'e kadar yabancı yazarların romanları, Ahmet Haşim'den Namık Kemal'e kadar yerli yazarların şiir ve romanları yer alır.

Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinde bazı hocalar, öğrencilerini birer İmam-ı Azam, birer İmam Gazali olarak yetiştirebilmek için çok sıkırlar. Bazen ufak cezalar da tatbik ederler. Yedi yıl boyunca onlarca hocanın üzerinde tesiri olur. Vehbi Özer, inançlı bir hocadır. 60'ı aşkın yaşı olduğu halde derslere ilk günkü gibi heyecanla giren bir hocadır, matematiğin faydalarını her derste anlatır durur. Şevket Meraki tefsir hocasıdır. Alanında uzmandır. Bilhassa Celaleyn Tefsiri'ni işler. Hüsamettin Erentuğ, Ahmet Aksu'nun en etkilendiği hocalardan biridir. Sakin, iyi giyimli, kibar bir hocadır ve öğrencilerinin, her konuda iyi/ ahlaklı / dürüst ve çalışkan olmasını, itinalı cümlelerle ifade eder, sağ-sol çatışmasının en yoğun yaşandığı dönemde, "Olaylara şimdi değil, bir yerlere gelince bakın" diyerek öğrencilerinin ilgisini eğitim-öğretime toplamaya çabalar. Seyfettin Fidan, M. Ali Bulut, Ahmet Kaynak; Kuran-ı Kerim hocalarıdır. Enfes kiraatları ile öğrencilerini mest ederler. Cihan Başlı; sol tandanslı olup öğrencilerine İngilizceyi öğretmek için çok çabalar. İleriki yıllarda hoş bir tevafuk olarak Cihan Başlı'nın oğlu da Ahmet Aksu'nun oğlunun lisede İngilizce öğretmeni olur.

O yıllarda, Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinin bütün hocaları, ciddi ciddi ders anlatan, işini hakkıyla yapan hocalardır.

Özellikle bazı hocalar, hem kendi derslerini anlatırken hem de öğrencilerinin yeni Türkiye'nin kurucusu olacaklarını, bu nedenle kendilerine önem vermeleri gerektiğini, Osmanlı'dan sonra yeni Türkiye'nin dünyada yeniden bir kurucu güç ve büyük devlet olacağını söylerler. Okuldan mezun olan öğrencilerin hemen hepsi kendi alanlarında ciddi başarılar kazanırlar.

Öğrencilerin çoğu toplumun alt tabakasına mensup ailelerden veya köylerden gelmektedir. Çoğu imam olmayı düşünmez. Yüksekokul okumayı ve farklı mesleklerde olmayı düşünürler ve öyle de olur. Mezunların ancak yüzde 20'si İmam-Hatip olur. Kalanı değişik mesleklerde gelişim gösterir. Ahmet Aksu'nun okul arkadaşlarından bazıları Prof. Dr. Mehmet Paçacı, Mustafa Pamuk, Hilmi Gökçınar, Dr. Ali İhsan İncesu, Halil İbrahim Tuğran'dır.

1970-1977 arası Türkiye'de olayların en kesif olduğu dönemdir. Okulda birçok kavga çıkar. Bazen Gazi Lisesinin solcu öğrencileri ile atışmalar olur.

Ahmet Aksu, 16-17 yaşlarından itibaren, mahalledeki gençlere dini dersler, dini sohbetler organize eder. Yaşları 12-20 arasında 50'yi aşkın genç bu sohbetlere katılır. Ahmet Aksu bu grupla bağını hiç koparmaz. Bir kısmı bürokraside, bir kısmı ticarete ciddi yerlere gelen arkadaşlarıyla görüşmeyi sürdürür.

1969-1970 eğitim-öğretim yılının başında Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinde ortaokula başlayan Ahmet Aksu, ortaokul ve lise öğrenimini burada tamamlayarak 1977 yılında mezun olur.

İKİNCİ BÖLÜM

HEP DAHA İLERİYE

Tarım Bakanlığı'nda Memuriyete Başlama

Ahmet Aksu, Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinden mezun olur olmaz bir işe girebilmek için arayışlara başlar. Ailenin maddi durumu ortadadır. Yükseköğrenime devam ederken aynı zamanda çalışmak zarureti hisseder. Aileden hem bir yük eksilmiş hem de bir miktar yük alınmış olacaktır.

Hemen iş aramaya başlar. O sırada Milliyetçi Cephe Hükümeti iş-başındadır. Tarım Bakanlığı'nda da sınav vardır. Dönemin önemli personellerinden Ziya Tokdemir'in tesiriyle, Ahmet Aksu sınava müracaat eder. Yenimahalle'de sıkı bir imtihandan sonra, başarılı bulunarak 10.10.1977 tarihinde işe başlar. Ahmet Aksu, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğünde, memur olarak önce muamelat şubesinde başlar. Bu sırada MSP'li Fehim Adak Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanıdır. Müdürü Mar-dinli Mehmet Aktürk güzel bir insandır. Memurluğa alışmasına önemli ölçüde katkıda bulunur.

1977 yılının sonunda Süleyman Demirel'in başbakan olduğu 2. Milliyetçi Cephe Hükümeti düşer. 5 Ocak 1978 tarihinde Bülent Ecevit Başbakanlığında yeni hükümet kurulur. CHP'li 42. Hükümetin Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Kayserili Mehmet Yüceler'dir. Klasik CHP'lidir. Ahmet Aksu'nun 08.08.1978 tarihinde memuriyette asaleti tasdik olur.

CHP Hükümeti kurulur kurulmaz Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nda, Milli Eğitim Bakanlığı ve diğer bazı bakanlıklarda olduğu gibi ilk günden yüzlerce insanı sağa sola tayin etmezler. Tayinler yavaş yavaş olur. MSP'li birçok bürokrat müşavirliğe çekilir. O sıra müşavirlere bakacak bir elemana ihtiyaç duyulur. Ahmet Aksu, eski MSP Gaziantep Milletvekili, Bakanlık Müşaviri Mehmet Bozgeyik'in yanında çalışmaya başlar. Ancak diğer müşavirlerin işlerinde de koşturur. Bu koşturmalar, genelde ilaç yazdırma, daktiloda yazılarını yazma vb. gibi işlerdir. Hüsnü Doğan, Ömer Naimi Barım, Kemal Nedim Kamiloğlu, Ahmet Topaloğlu, Hüseyin Üzmez, Hasan Basri Tarman, Hilal Selek, Fevzi İlhan, Muhammed Hüküm, Hüsiyin Turan o dönemin meşhur bürokratlarıdır.

Tarım Bakanlığında memur olan Ahmet Aksu, okuldaki dersleri daha yakından takip edebilmek için nöbetçi memurluğu ister. Nöbetçi memurluğuna üç günde bir gidilmekte; 24 saat nöbet tutulmaktadır. Nöbetçi memurluğunda, nöbetçi bekçilere amirlik yapılır.

Ahmet Aksu, kendi döneminde, kendisi gibi Tarım Bakanlığında memur olarak çalışan ancak yükseköğrenimlerini de sürdürerek yükselen pek çok isimle aynı zamanı ve mekanı paylaşır. Bunlardan bazıları, Dr. Mehdi Eker (Bakan), Hasan İpeksoy (Hakim/Noter), Prof. Dr. Yusuf Tuna (Öğretim Üyesi), Ahmet Esen (Bürokrat), Muhammed Emin Zararsız'dır (Bürokrat).

Tarım Bakanlığının Milli Müdafaa Caddesindeki binasının altı camidir. O civardaki hemen tüm çalışanlar oraya gelirler. Burada güzel bir kaynaşma olur ve arkadaşlıklar kurulur. Ahmet Aksu, ileride Eğitim-Bir-Sen Genel Başkanı olan Niyazi Yavuz ve Sağlık-Sen Genel Sekreteri olan Hüsnü Kaymaz'la burada tanışır.

Ahmet Aksu'nun Tarım Bakanlığındaki memuriyeti 1983 yılına kadar devam eder.

Yüksekokul Dönemi

1977 yılında Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinden mezun olan Ahmet Aksu, o yıl Ankara Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulunda yükseköğrenime başlar. Okul, 1956 yılında Amerikalılar tarafından Ankara'da kurulmuştur. Okuldan mezun olanlar özellikle eğitim sektöründe; otelcilik ve turizm meslek liselerinde, ticaret meslek liselerinde öğretmen ve yönetici olarak görev almışlar, ticaret hayatında, bankacılık sektöründe, kamu sektöründe yöneticilik, mali müşavir, uzman ve müfettişlik görevlerinde bulunmuşlardır. Okul, 1965 yılında; 4 yıllık Ticaret Turizm Yüksek Öğretmen Okulu olmuştur.

Ahmet Aksu, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığında memur olarak çalıştığı için Ankara Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen

Okulundaki derslere gece devam eder. Sınıfları epey heyecanlıdır. 8 Ekim 1978 günü Ankara Bahçelievler’de TİP üyesi 7 kişinin öldürülmesi olayından sorumlu tutularak yargılanan ve mahkum olan kişiler de onların sınıfındadır.

Ahmet Aksu, Bahçelievler’de 7 kişinin öldürüldüğü olayın ertesi günü Kızılay’da otobüse binerken orada dolaşan solcular kimliğini isterler. Ticaret Turizm Yüksek Öğretmen Okulu öğrencisi olduğunu görünce önce tartaklarlar, sonra “Demirtepe’de otobüsten indirip -o zaman CHP’li olan Ankara Belediyesine bağlı- EGO’da gereğini yerine getirelim, intikamımızı alalım” derler. O ara birisi nereli olduğunu sorar, Ahmet Aksu, “Çubukluyum” deyince, içlerinden Çubuklu olan birisi “Bırakalım gitsin” der, biraz yumruk atar, bırakırlar.

Bazen okulun yan tarafındaki Ticaret Lisesinin solcu öğrencileri ile kavgalar olur. O anarşi devamında bile okulda çok kaliteli bir eğitim vardır. Ahmet Aksu, Daktilo dersinde “kara kara kartallar karlı dağlar aşarlar” diye 10 parmak daktilo öğrenir. Muhasebe dersinde Ahmet Hoca’nın verdiği dersler, daha sonraki okullarda ve dönemde işine yarar. Aktif/pasif dengesi/bilanço, değerlendirme vb. gibi konuları hiçbir zaman unutmaz.

Milliyetçi Cephe Hükümetlerinin ardından 1978 yılında Ecevit Hükümeti işbaşına gelince okulu tatil eder. Bu sırada okula birçok solcu öğrenci alınır. Okullar tekrar açıldığında okul idaresi kavga olmasın diye öğrenci grupları için farklı zamanlarda dersler ayarlar, Ahmet Aksu ve arkadaşları ayarlanan zamanda peyderpey derslere girerler.

Ahmet Aksu, 1978 yılında ÖSYM’ye tekrar müracaat eder, Sağlık İdaresi Yüksekokulunu kazanır. Bu okul, sağlık sistemini ve hastaneleri daha çağdaş yönetim anlayışı ile yönetmek ve hekimi sağlık hizmeti üretiminde tutmak, mesleki görevi dışında kullanmamak için, sağlık kurum ve kuruluşlarına idareci yetiştirilmesi amacıyla Sağlık Bakanlığı bünyesinde 18 Aralık 1963 tarihinde kurulmuş, lisans düzeyinde öğretim yapan bir okuldur. Sağlık Bakanlığına bağlı bu okul ile Hacettepe Üniversitesine bağlı aynı

adı taşıyan okul, 1982 yılında, tek bir okul olarak Hacettepe Üniversitesi içinde birleştirilmiştir.

Okul, ABD'den model olarak alınmış bir okuldur. Okulu Prof. Dr. İhsan Doğramacı'yla birlikte kuran, “Hastane İşletmele-ri Yönetiminde Temel Bilgiler”, “Hastanelerde İdari ve Teknik Hizmetler” gibi kitapların da yazarı olan Emekli Albay Haydar Kırıl yurtdışı tecrübelerini paylaşır. Ahmet Aksu, Ankara Keçiören'de bulunan ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına bağlı olan bu okulda sağlık bilgileri yanında, hukuk, maliye, kamu yönetimi, epidemiyoloji, işletme ve istatistik vb. gibi çok yönlü dersler alır. Okulda hastanenin yönetici subayı gibi yetiştirilirler. Ahmet Aksu bu okulda kamu yönetimi, sağlık yönetimi, mal/malzeme/işletme maliyetleri gibi halen Türkiye'nin sorunları olan kavramların önemini kavrar.

Bu okulda çok kaliteli hocaları olur. Okul yöneticileri güzel bir uyum içerisinde çalışırlar. Okul Müdürü Hasan Ersanlı, Müdür Yardımcısı Dr. Bilal Ak, Çetin Akar, Harun Ateş, Haydar Kırıl, Selçuk Irgıt, Meriç Bilginer gibi hocaların üzerinde tesiri olur.

Okulda, Nevres Boran, Öznur Şahin, Halil İlhami Yurdakul (Okul bitince vefat eder), Hüseyin Demirtola ve Ahmet Aksu ayrı bir grup olurlar. Ahmet Aksu hem çalışıp hem okuduğu için bazı notları ona vererek desteklerler.

Ahmet Aksu, stajına Dr. Zekai Tahir Burak Hastanesi'nde önce hastane deposunda Yahya ve Davut Ayhan Beylerin yanında başlar. Sırasıyla morg dahil tüm birimlerde görev alır. Ahmet Aksu'nun Sağlık İdaresi Yüksekokulunu bitirme tezi 1000 yataklı bir hastanenin mimari projesidir. Projede odalar, ameliyathaneler, poliklinikler, laboratuvarlar gibi bölümlerin tasarımları, bulundukları yerler ve metrekare olarak alanları vb yer alır.

Ahmet Aksu'nun ilk dış çalışması ise hastanelerde yemek maliyeti hesaplanması olur. Sonuçta, o tarihte hastanelerde çok pahalıya yemek yenildiğini görür.

1983 yılında Sağlık Bakanlığı hastanelere sınavsız atamalar yapmaktadır. Ahmet Aksu, Tarım Bakanlığı eski Personel Genel Müdürü olan Sağlık Bakanlığı Personel Genel Müdürü Süleyman Hatinoğlu'nun referansı ile naklen Sağlık Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğüne şef olarak atanır.

Sağlık Bakanlığında İlk Yıllar

6 Kasım 1983 Seçimlerinin ardından 13.12.1983'te Turgut Özal hükümeti kurulur. Sağlık Bakanlığında yeni bir yapılanma başlar. Sağlık Bakanlığında personelciye ihtiyaç vardır. Ahmet Aksu, daha sonraki dönemde DYP Artvin Milletvekili de olan Süleyman Hatinoğlu'nun teklifi ve referansı ile 1983 yılı sonlarında Sağlık Bakanlığında göreve başlar.

Ahmet Aksu, Sağlık Bakanlığında Disiplin Şubesinde görev yapar. Burası onun hayatını yönlendiren bir bölüm olur. Önce şef olarak başlar. Disiplin Şubesinde şube müdürü Eczacı Asuman Şenoymak'tır. Ancak o eczacılık mesleğini yapmak üzere şubeden ayrılınca Ahmet Aksu şube müdürü olur.

Burada görev yaptığı süre içerisinde yüzlerce teftiş dosyası inceleme, tetkik hakimi gibi görüş bildirme, uzun uzun mütalaalar yazma gibi meşguliyetler içerisinde olur. Yasalarla, genelgelerle, kısaca mevzuatla iç içedir. Gelen giden dosyalardan Türkiye'nin tüm il ve ilçelerini ezberler. Hangi ilden kimin dosyası gelmiş kim ceza almış hafızasına nakşolur. Hekimlerden disiplin soruşturması geçirenlerin, ceza alanların daha sonra üst bürokrat veya siyasetçi olarak ortaya çıktıklarını tespit eder. Bugün birçok alanda ismi olan kimi kişiler, Ahmet Aksu'nun o dönemden ismini hatırladığı kişilerdir.

Ahmet Aksu bilhassa dindar-muhafazakar kesimin Sağlık Bakanlığındaki temsilcisi konumundadır. O günlerde Sağlık Bakanlığı'na başörtülü, sakallı, şalvarlı birisi gelince kapıdan direkt Ahmet Aksu'ya gönderilir. O tarihlerde yeni kurulmuş bulunan Refah Partisi yöneticileri, başta Oğuzhan Asiltürk ve Şevket Kazan olmak üzere sağlıkla ilgili konuları Ahmet Aksu'ya yönlendirir. Kısaca Ahmet Aksu, Milli Görüşçü, milliyetçi, muhafazakar, dindar kesimlerin eli ayağı konumunda olur.

Ahmet Aksu, işteki çalışma ahlakı ve işi sonlandırana kadar takip etme prensibi, iyilik yapma duygusuyla, mağdur ve mazlum sağlık personeline veya 12 Eylül 1980 sonrası ve 28 Şubat 1997 sonrası 2000'lere kadar devam edecek olan ihtilal/darbe havasında, hiçbir ayırım yapmadan ve hiçbir karşılık beklemeden, imkanlar ölçüsünde yardımcı olur. Bu yönüyle tanınır. Bir gün, zarfın üzerinde yalnızca "Ahmet Aksu Sıhhiye / Ankara" yazılı bir mektup kendisine ulaşır, zarfı ve mektubu uzun süre saklar.

Ahmet Aksu, Sağlık Bakanlığı tarihinde ilk kez Daire Başkanlıkları arası futbol turnuvası düzenler. Gençlik yıllarında futbol oynamak en büyük zevkleri arasında yer almıştır. Bu girişim Bakanlık'ta çok büyük bir heyecan oluşturur. Bu faaliyetten bir süre sonra Sağlıkspor kurulur. Bu çalışma sırasında tüm genel müdürlüklerde ciddi bir çevre oluşturur.

Ahmet Aksu, Sağlık Bakanlığında Disiplin Şubesinde 10 yıldan fazla çalışır. Ahmet Aksu'nun Sağlık Bakanlığında Disiplin Şu-

besinde görev yaptığı süre içerisinde oluşturduğu insan birikimi, Sağlık-Der ve Sağlık-Sen'in kuruluşundaki önemli sermayelerden biri olur. Onun Sağlık Bakanlığı'nda tanınmasının, karşılıksız hizmet etmesinin ve gönüllü yardımlarının Sağlık-Sen örgütlenmesine büyük katkısı olur.

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü

Ahmet Aksu, 1982 yılında Sağlık İdaresi Yüksekokulunu bitirir. Ancak içindeki okuma tutkusu bitmez. 1983 yılında yeniden üniversite sınava girer. Çok sevdiği Tarih bölümünü kazanır. O artık Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü öğrencisidir. Bölümün adı ilk önce Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Bölümü'dür, daha sonra değişir Tarih Bölümü olur.

Ahmet Aksu, ilk yıllarda öğrencilerle pek uyuşamaz. 1983 yılında bütün bölümler birleşince 100 kişilik bir sınıf olur. Burada pek çok arkadaş edinir. Onlara hem abilik yapar hem de notlarından faydalanır.

Sihhiye'de Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi yürümeyle 5 dakikadır. Fırsat buldukça derslere girip çıkar. Sınavları ise kaçırmaz. Orada da gençlerle sohbetler yapar. Onların maddi ve manevi sorunlarıyla ilgilenir.

Okulda derslerine severek girdiği çeşitli hocalar olur. Eski Çinceyi dünyada en iyi bilen hocalardan birisi olan Prof. Dr.

Bahattin Ögel en çok yararlandığı hocalarından birisi olur. Prof. Dr. Bahattin Ögel, uzun müddet Çin dil ve tarihi üzerine çalışmış, Pekin, Şanghai ve Urumçide kalmış, Türk Kültür Tarihine ilişkin kitapları olan bir hocadır. Genel Türk tarihi ve kültürü alanlarındaki Türk tarihine ışık tutan önemli çalışmalarıyla ve doktora ve yüksek lisans öğrencisi yetiştirmesiyle bilinen Prof. Dr. Mustafa Kafalı, Türk tarihçiliğinin en önemli ve velûd simalarından biri olan Prof. Dr. Kazım Yaşar Koprıman, Prof. Dr. Aydın Taneri, Prof. Dr. Mehmet Altay Köymen, Prof. Dr. Reşat Genç, Prof. Dr. Ömer Çayar, Prof. Dr. Melik Delilbaşı Ahmet Aksu'da iz bırakan diğer hocaları arasındadır.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin zengin bir kütüphanesi olmakla birlikte yer anlamında yetersizdir. O dönemde, Coğrafya ve Tarih alanında Ankara Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Edebiyat alanında ise İstanbul Üniversitesi tutulur. Ahmet Aksu, tarihi sever, Tarih Bölümü'ndeki birçok hocadan feyz alır. Tarih bölümü diğer bölümlere nazaran farklı bir bölümdür. Geçmişin, anın ve geleceğe yönelik düşüncelerin aynı anda konuşulduğu bir bölümdür. Burada birçok arkadaş kazanır, burada edindiği arkadaşlarıyla bağıını sürdürür.

Ahmet Aksu, okulunu askerliği uzatmak için ve bazı ailevi nedenlerden dolayı normal süresi olan 1988 yılında değil, 1990'da bitirir.

Gazi Üniversitesi'nde Yüksek Lisans Denemesi

Ahmet Aksu, Sağlık Bakanlığında çalışırken çalışma arkadaşı Hüseyin Demirtalan ile mastır yapma kararı alır. Aynı zamanda Gazi Üniversitesi Kamu Yönetimi ve Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı bölümlerine girer.

Mastır programları ayrı bir konsepttir. Eğitim, tartışma, daha iyi-yi bulma yönünde çalışmalar yapılır. Prof. Dr. Hasan Köni, Prof. Atilla Özer, Prof. Dr. Kenan Sürgit, Prof. Dr. Nuri Tortok, Prof. Dr. Hamza Eroğlu, Prof. Dr. Eyüp İspir olmak üzere birçok hoca derslerine girer.

İhtilal sonrası, ANAP Hükümetinin daha özgün bir toplum yapma çalışması döneminde ciddi tartışmalar ve sorunlar ortaya çıkar. Ahmet Aksu'nun Kamu Yönetimi Yüksek Lisans Tezi, 12 Eylül dönemini eleştirdiği için reddedilir.

Evlilik

Ahmet Aksu'nun babası Hüseyin Aksu ehl-i tasavvuf bir kimsedir ve tasavvuf çevrelerinden arkadaşları çoktur. Bu arkadaşlarından birisi de Bolu ilinin Gerede ilçesinin Bünüş köyünden Şaban Arslandır.

Şaban Arslan, uzun müddet Vakıflar Genel Müdürlüğü'nde çalışmış, uzman Osmanlıca eğitimcilerinden birisidir. Dört oğlu bir kızı vardır. Oğulları Alaattin, İzzettin, Mahmut, Hayrettin; kızı ise Zekiye'dir.

Ahmet Aksu'nun babası Hüseyin Aksu, 1980'lerin ortasında, elindeki imkanlarla Aydınlikevler'de dört katlı bir apartman inşa ettirir. Bu yıllarda Ahmet Aksu'ya evlilik konusunda sık sık telefonlarla bulunurlar. "Okul bitti, işte tamam, sıra evlenmede" diyerek etrafta duydukları, uygun gördükleri gelin adaylarına bakmaya giderler. Ahmet Aksu, kendisi gitmez. "Gelin adayını görüp istemezsek, üzülür, kırılır. Yaradan'ın bir kulunu incitmeyim" der.

Annesi, babası, kardeşi Mehmet birlikte giderler, genelde annesinin 'evet' dediğine babası, babasının 'evet' dediğine de annesi 'hayır' der. Bazen de her ikisi birden 'hayır' der. Evlilik meselesi bu şekilde hem gündemdeki yerini korur, hem de bir türlü sonuçlanmaz.

Bu sırada, aile dostu, Drina Köprüsü Romanındaki Ali Hoca'nın Boşnak Zeki Korucu, Hüseyin Aksu'ya, "Şaban Efendi'nin kızına bir gidelim" der. Ahmet Aksu, Şaban Arslan'ın kızı Zekiye Hanım'ı lise sonda iken görmüştür. Zaten aile bellidir, Ahmet Aksu'nun Annesi ve babası ilk kez bir konuda mutabık olmuşlardır, her ikisi de tamam der. Ahmet Aksu, görüp beğendiği Zekiye hanım için ailesine teşekkür eder. Gerekli girişimlerde bulunulur, Zekiye Hanım, Ahmet Aksu'ya istenir.

Nişanlılık dönemi 5-6 ay sürer. İşlerin yoğunluğundan ayda 1-2 kez görüşürler. 4-5 kez de telefonla. Nişanlılık döneminde ve evliliğin ilk yıllarında Ankara'da gidilecek pek bir yer yoktur. Alışveriş merkezi olarak Kocatepe Camii'nin altında Beğendik mağazası vardır. Zekiye Hanım'ın çekingen, ölçülü, hesaplı, dikkatli, sakın bir kişiliği vardır; giyimine son derece dikkat eder, zariftir.

27 Aralık 1987 tarihinde Mamak Belediyesinde resmi nikâhları kıyılır. 16 Ocak 1988 tarihinde babası Hüseyin Aksu dini nikâhlarını kıyar. 17.01.1988 tarihinde ise, soğuk bir kış günü, Aydın-

likevler Düğün Salonu'nda mevlit ve ilahili bir merasimle düğünleri yapılır, evin önünde davum zurna çalınır, düğüne gelenlere ikramda bulunulur. Düğüne Tarım Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı'nda birlikte çalıştığı arkadaşlarından Mehdi Eker, Burhan Ersoy, Hacı Ali Akdere, Prof. Dr. Ahmet Maranki gibi isimler katılır.

Babası Hüseyin Aksu'nun Aydınlikevler'de inşa ettirdiği apartmanın ikinci katında yer alan 70 metrekairelik dairede yaşamaya başlarlar. Evlendiklerinde evde televizyon yoktur. Borç alarak bir televizyon alırlar. Tek lüksleri ayda bir Hacı Arif Bey Lokantası'na yemeğe gitmektir.

Oğlu Muhammed Hakan'ın 31.08.1988 tarihindeki doğumundan sonra hayat farklılaşır. Dedeler, annanne, babaanne, dayılar, amca, hala hep onunla ilgilenirler. Tek torun, tek çocuktur. 09.12.1993 tarihinde kızı Büşra Nur'un aileye katılmasıyla evler daha da neşelenir.

Zekiye Hanım, eşinin deseği ile yüksekokulu bitirir, SSK sınavlarına girip kazanır, işe başlar. Ehliyet alır. Yeni bir çevre ve ufuk sahibi olur. Ahmet Aksu'nun yürüttüğü tüm dernek/vakıf/ STK çalışmalarına Zekiye Hanım da katılır. Ahmet ve Zekiye Aksu, yaşamın zorlukları, sıkıntılar ve hastalıklar sürecinde de her zaman birbirlerinden güç alırlar.

ATAUM'da AB Uzmanlığı Eğitimi

Ahmet Aksu'nun hayatının bütününde eğitim büyük bir yer tutar. Örgün eğitim, kurslar, çeşitli kurumların sertifika programları gibi her türlü imkanı değerlendirir. Ticaret Turizm Yüksek Öğretmen Okulu'nda başladığı yükseköğrenimini Sağlık İdaresi Yüksekokulu'nda tamamlar. Ardından Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümü'ne başlar. Gazi Üniversitesi'nde bir yüksek lisans denemesi olur, tezindeki demokratik tavır taşıyan içerik yüzünden tamamlayamaz. Yüksek lisansı Gazi Üniversitesi Halk Sağlığı bölümünde tamamlar.

Ahmet Aksu, 1984-1985 yıllarında TODAİE'nin Kamu Yönetimi Reformu konularında kendi yerinde yapılan eğitimlere katılır. Darbe sonrası dönemdir. Askerler de derslere gelir. Ahmet Aksu, bu eğitimlerden sertifika alır.

Ahmet Aksu, 1990-1991 yıllarında ise Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Uygulama Merkezi (ATAUM) Temel Eğitim ve Uluslararası İlişkiler Bölümünü bitirerek Avrupa Birliği Uzmanı olur.

ATAUM'daki programlar, AB Projeleri, programları ve proje hazırlama konusunda bilgi verilmesini amaçlayan sertifika programlarıdır.

İngiltere Londra South Bank Üniversitesinde Yüksek Lisans

Ahmet Aksu, Sağlık Bakanlığında çalışırken yurtdışına gitmek ister. Bu düşünce doğrultusunda İngilizce dersleri alır. Amerikan Kültür, Ortadoğu Dil Merkezi olmak üzere çeşitli kursları bitirir. Hıfzıssıhada görevli bir Amerikalıdan pratiğe yönelik ders alır. İngilizcesini epeyi ilerletir. British Council sınavlarına girer, kazanır.

İngiltere'den Sağlık Bakanlığına 01.07.1991-15.12.1992 tarihleri arasında kapsayan Sağlık Ekonomisi / Yönetimi / Planlaması alanında bir burs gelir. Ahmet Aksu hemen müracaat eder. Bursu kazanır ama ücretsiz izinli olması lazımdır. Bu konuda Sağlık Bakanlığı Müsteşarı Prof. Dr. Ferhan Özmen nezdinde Özel Kalem Müdürü Nejla Şimşek'in, Personel Genel Müdürü Ahmet Akpınar'ın, Daire Başkanı Namık Yıldız'ın yardımları olur.

1991 yılında Londra South Bank Üniversitesinde Yüksek Lisans yapmak üzere İngiltere'ye gider. Haziran 1991'de Londra Heathrow Havaalanı'na iner. Tarım Bakanlığı'nın MSP'li bürokratlarından Ahmet Rumeli'nin oğlu Mustafa Rumeli onu Heathrow Havaalanı'nda karşılar. Londra'ya gidişi yalnızdır. İlk altı ay bu yalnızlık devam eder. Eşi Zekiye Hanım'la sürekli telefonla görüşür veya mektuplaşırlar.

Ahmet Aksu, Londra'da trenle Willesden Green No: 52'deki TÜRKİYAR adlı yurt binasına gider. Burası Türkiye'den gidenlerin merkezi olmuştur. Burada Suheyl Nakoda adlı Portekizli bir Müslümanla aynı odayı paylaşır. Burada Ali Bardakoğlu, Hasan Celal Güzel, Ali Berberoğlu, Recep Akdağ, Abdulkadir Aksu, Necati Çetinkaya gibi isimlerle karşılaşır.

British Council-Queen Marry Westfield Colleg'e haftalık 75 poundluk 3 aylık bir kurs ayarlanır. Buranın 120'ye yakın yabancı öğrencisi bulunmaktadır. Ahmet Aksu, buraya trenle 15 dakika uzaklıkta bir yurda yerleşir. Yeni yurtda etraf tamamen yabancıdır, sürekli İngilizce konuşmak zorundadır. Böylece 3 aylık İngilizce kursu ve yurt yaşantısı başlar. İngilizce kursunda dünyanın dört bir yanından insanlarla tanışır, konuşur.

Kasım 1991'de Zekiye Hanım ve oğlu Muhammed Hakan da Londra'ya gelir. Maaile Londra'nın kuzeyinde daha çok Türk, Yahudi, Zenci, Polonyalı ve İrlandalıların yaşadığı Hackney semtinde Samsunlu Hacı Cemil adlı bir gurbetçinin 4 katlı evinin, en üstüne yerleşirler. Ahmet Aksu, gündüz tamamıyla okuldadır. Samsunlu Hacı Cemil'in de Ahmet Aksu'nun oğlu Muhammed Hakan'dan birkaç yaş büyük bir çocuğu vardır. Aileler çabuk kaynaşırlar.

Londra South Bank Üniversitesiindeki tez döneminde ve sonrasında İngiltere'de ailecek birçok yeri gezerler, bu dönem hayatlarında güzel bir anı olarak yer alır.

Ahmet Aksu, Temmuz 1992'de Yüksek Lisansını tamamlayarak Londra'dan ayrılır. Aksuların ayrılmasından sonra onların boşalttığı yere yazar Yusuf Kaplan yerleşir. Ahmet Aksu'nun mezuniyet töreninde video ve fotoğraflarını da o çeker.

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde Doktora Eğitimi

Ahmet Aksu, İngiltere dönüşü İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde doktora eğitimine başlar. Ancak 1992 yılında başladığı doktora eğitimini bitirmesi 1996 yılını bulur. Ahmet Aksu'nun İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisadi Coğrafya ve Turizm bölümünde doktora eğitimi sendikacılık döneminde tamamlanır.

İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisadi Coğrafya ve Turizm bölümünde doktora dersleri, haftada bir gündür. Perşembe günleri izin alıp Çarşamba akşamı Anadolu Ekspresiyle Ankara'dan yola çıkar, sabah Haydarpaşa'ya ulaşır, oradan da Beyazıt'a geçer. Doktora eğitiminde, Kırıkkale'den 1, Ankara'dan 3, Mersin'den 1, İstanbul'dan 7 kişi vardır. Dersler 8.30'da başlar.

Hocaları Alman ekolüyle yetişmiş Prof. Dr. Kubilay Baysal'dır. Baysal, sert, çok disiplinli ve çalışkan bir araştırmacıdır. Coğrafya ve ekonomi alanında çok çalışmış hemen tüm ülkeleri ve coğrafyalarını gezmişti. Prof. Dr. Adem Şahin, Prof. Dr. Yusuf Tuna, Prof. Dr. Cemal Şanlı gibi birçok hocadan istifade eder.

Ahmet Aksu, 1996 yılında “Türkiye’de Turizm Bölgelerinde Turizm Sağlığına Yönelik Sorunlar ve Çözüm Önerileri” konulu teziyle doktorasını tamamlar, doktor unvanını alır.

Etimesgut Devlet Hastanesi Müdür Yardımcılığı

Ahmet Aksu, İngiltere’de yüksek lisans yapmak üzere 19.06.1991’de Sağlık Bakanlığı’ndaki görevinden ayrılıp 29.07.1992’de Türkiye’ye dönerek tekrar görevine başladığında iktidar değişmiş Süleyman Demirel’in Başbakan, Erdal İnönü’nün Başbakan Yardımcısı olduğu DYP-SHP Hükümeti işbaşına gelmiştir.

49. Hükümet’in Sağlık Bakanı Dr. Yıldırım Aktuna olur. Sağlık Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğüne hırçın, ikili ilişkileri sorunlu bir genel müdür gelir. Bir de eski ekibinden bir Daire Başkanı getirir. Bakanlık’ta huzur kaçır. Bu şahıs haftada 2-3 kez toplantı yapar, personele bağırır, hakaret eder. ANAP döneminde kalan bürokratları uzaklaştırma derdindedir.

Ahmet Aksu, gıyabında Genel Müdür ve Daire Başkanına dinici, tarikatçı olarak tanıtılmıştır. Giderken şube müdürlüğünü devrettiği kişi de birtakım faaliyetler yürütür. Ahmet Aksu, açılan bir soruşturmayla Etimesgut Devlet Hastanesi Müdür Yardımcısı olarak tayin edilir. 05.01.1993 tarihinde yeni görevine başlar.

Ahmet Aksu Etimesgut Devlet Hastanesi’nde müdür yardımcısı ve vekâleten müdürlük görevlerinde bulunur. Tokatlı Dr. Harun Doğru başhekimdir. Huzurlu bir çalışma ortamı vardır. İlk kez hastanede mesleğini yapma imkanı bulur. Burada Dr. Safa Gülten, Müdür Yardımcısı Zekayi Işıldar, Psikolog Aykut Kaya, Diyetisyen Aysel Güzey gibi isimlerle birlikte çalışır. Güzel ve verimli bir çalışma dönemi olur.

Ahmet Aksu, hastanede gerek personel gerek hasta, herkese, her konuda yardımcı olur. “Yaradılanı sev Yaradandan ötürü” sözünü

şiar edinir. Başta roman vatandaşlar olmak üzere, garip gurebayı sahiplenir. Çevrede “Ahmet baba” diye anılır.

Ahmet Aksu Etimesgut Devlet Hastanesi Müdür Yardımcılığına tayin edilmesi işlemine ilişkin açtığı davayı 3 yıl sonra kazanır ve bakanlıktaki görevine geri döner.

TBMM Milletvekili Danışmanlığı

Ahmet Aksu 1991 yılında Sağlık-Der'in kuruluş çalışmalarına katılır. Sağlık-Der'in tüm işlemlerini Ahmet Aksu takip eder. Sağlık-Der'in Genel Başkanı Göğüs Hastalıkları Uzmanı Ahmet Feyzi İnceöz olur. Dr. Ahmet Feyzi İnceöz, 20 Ekim 1991 Milletvekili Genel Seçimleri'nde Refah Partisi Tokat Milletvekili seçilir. İnceöz, 1992 yılında Eğitim-Bir-Sen'in kuruluş çalışmalarına da destek verir.

1993-1994 yılları arasında Etimesgut Devlet Hastanesi'nde görev yapan Ahmet Aksu, 1994 yılından itibaren Refah Partisi Tokat Milletvekili seçilen Dr. Ahmet Feyzi İnceöz'ün danışmanı olarak TBMM'de görev alır. İnceöz, 27 Ekim 1995 tarihinde yapılan 20. Dönem Milletvekili Genel Seçimlerinde yeniden Tokat Milletvekili seçilir.

Ahmet Aksu, TBMM'de A-2-4'deki yerinde göreve başladığında, Memur-Sen ve Sağlık-Sen'in kurulma çalışmaları da başlamıştır.

Danışman olarak milletvekilinin bütün işlerini organize eder. Yazışmalarını yapar, konuşma metinlerini hazırlar, birlikte seyahatlere katılır, partiye ve partililerle olan ilişkilerini yürütür. Bu dönemde, Refah Partisi camiasından pekçok milletvekili ve parti yönetimiyle direkt muhatap olur. Prof. Dr. Necmettin Erbakan, Şevket Kazan, Oğuzhan Asiltürk, Süleyman Arif Emre, Ahmet Tekdal, Mehmet Sılay, Ahmet Derin, Hasan Mezarıcı, Mehmet Balcıoğlu, Fehim Adak, Lütfü Esengün, Ahmet Demircan, Mustafa Baş, Mukadder Başegmez, Metin Kalkan, Mehmet Sılay, Cevat Ayhan, Ahmet Derin gibi isimlerle temasları olur.

Parti toplantılarına veya özel toplantılara katılır. Teşkilatın tüm ilçeleri ile irtibat kurar. Oradan bürokrasi, yatırım, istihdam vb. birçok talebe koşturur. Yüzlerce soru önergesi ve 15 yasa teklifinin TBMM'ye sunulmasında çalışır.

Dr. Ahmet Feyzi İnceöz başarılı bir milletvekilidir. Türkiye tarihinde yaptığı en büyük hizmet “sigara kanunu” için verdiği mücadeledir. Sigara tröstlerine karşı büyük bir mücadele vererek Kanun’un çıkarılmasını sağlar. Dr. Ahmet Feyzi İnceöz’ün TBMM’ye verdiği Kanun teklifinin daktilosunu Ahmet Aksu yazar.

7 Kasım 1996 tarihinde 4207 nolu “Tütün Mamullerinin Zararlarının Önlenmesine Dair Kanun” ile sigara içilmeyecek mekanlar, uyarı levhaları, tütün ürünlerinin reklam ve alım yasa hakkında düzenlemeler getirilir.

Ahmet Feyzi İnceöz, 18 Nisan 1999 tarihinde yapılan 21. Dönem Milletvekili Genel Seçimlerinde aday gösterilmez.

28 Şubat Günleri

Refahyol Hükümeti’nin iktidara gelmesi, bir kısım çevrelerin ülkenin irtica tehdidi altında olduğu yolunda propaganda yaparak

darbeyi çağrıştıran eylemler yapmasına neden olur. Türk demokrasi tarihine “28 Şubat Post-modern Darbesi” olarak geçen olayda; bazı basın mensuplarına telkinlerle yönlendirilmiş haberler yaptırılır, bu yolla ülkede bir rejim sorunu olduğuna dair kamuoyu oluşturulmaya çalışılır, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay başkan ve üyeleri ile basın mensuplarına irtica ile ilgili brifingler verilir.

28 Şubat’ta Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantısı yapılır. Türkiye’nin gerilimli günlerden geçtiği süreçte gerçekleştirilen 28 Şubat’taki toplantı, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel başkanlığında, Başbakan Necmettin Erbakan, Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller, ilgili bakanlar ve askerinin katılımıyla Çankaya Köşkü’nde yapılır. 9 saat süren toplantı sonunda yayımlanan MGK kararında, Türkiye’de demokrasi ve hukukun teminatının laiklik olduğu sert bir şekilde vurgulanır.

28 Şubat darbesinin ardından ve 28 Şubat Süreci içinde yapılan düzenlemelerle, Kur’an kurslarında verilen Kur’an eğitimini ve hafızlık müessesesini baltalayan, İmam-Hatip ortaokullarını ortadan kaldıran 8 yıllık kesintisiz eğitim uygulaması getirilir, İmam-Hatip Lisesi mezunlarının üniversiteye girişlerine engel olmak üzere katsayı engeli/adalatsızlığı uygulaması hayata geçirilir, , başörtülü kız öğrenciler üniversitelerde derslere alınmaz, üniversiteye yerleşme hakkını kazanan başörtülü kız öğrencilerin üniversitelere kayıtları yapılmaz. Kamuda dindar personele, başörtülü çalışanlara yönelik bir cadı avı başlatılır.

28 Şubat sonrasında 21 Mayıs 1997 tarihinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı iktidarda iken Refah Partisi hakkında “Laik Cumhuriyet İlkesine Aykırı Eylemler” gerekçesiyle dava açar. 8 ay sonra dava sonucunda 16 Ocak 1998’de Refah Partisi Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılır.

Ahmet Aksu, 28 Şubat günlerinde Refah Partisi Tokat Milletvekili Ahmet Feyzi İnceöz’ün danışmanıdır. Aynı zamanda 1 Mart 1992’de 14 Aralık 1995’e kadar süren Bosna savaşında Ankara’da Bosna Dayanışma Platform Başkanlığını yapar. Rahmet Medet

Ünlü ile Kafkas-Çeçen Komitesini kurar. Ayrıca 9 Haziran 1995 tarihinde kurulan Memur-Sen'in Genel Sekreteridir. Bu dönemde, Memur-Sen'deki tüm idari işlemler Ahmet Aksu tarafından yapılır. Bu sıkıntılı süreçten tam manasıyla etkilenen bir çevrenin tam merkezinde yer alır.

28 Şubat sürecinde MİT tarafından hazırlanan "İrticai kadrolaşma" raporunda "Dindar" oldukları için fişlenen isimlerden birisi de Ahmet Aksu olur. MİT'in 1998 yılında fişlediği Dr. Ahmet Aksu, görev yaptığı Sağlık Bakanlığı'ndan iki defa sürgüne gönderilir, düzmece raporlarla kınama cezası verilir, konfederasyona genel başkan olduktan sonra da üzerindeki baskı ve tehditler artar.

Aksu, 28 Şubat sürecinde kişisel olarak yaşadıklarını şöyle anlatır: *"28 Şubat'ta topyekün dindar avına çıkdı. Tüm kamu görevlileri fişlendi. Bunlar arasında ben de vardım. Genel Başkanlığa seçtiğim tarihlerde sürekli tehdit telefonları alıyordum. O zaman baba yadigarı Renault marka bir aracım var. Onunla sendikal çalışmaları yürütüyoruz. Akşamları arkadaşlara lazım olur diye almıyorum sendikanın kapısında duruyor arabam. Bir sabah sendikanın önünde polis kordonu gördüm. Aracın altına bomba süsü verilmiş bir paket bırakılmış. Bomba imha uzmanları bu şüpheli paketi alıp fünye ile patlatmışlardı. Bu olaydan birkaç ay sonra yine aynı şekilde bir paket daha bıraktılar."*

Yeniden Sağlık Bakanlığı'na Dönüş

Ahmet Aksu, 18 Nisan 1999 tarihinde yapılan 21. Dönem Milletvekili Genel Seçimlerinden sonra Trabzon Milletvekili Şeref Malkoç'un danışmanı olarak görev alır. Hemen aynı minval üzere çalışmaktadır. Ancak Refah Partisi'nin yerine kurulan Fazilet Partisi'nin havası başkadır. Eskisi gibi aktif ve dinamik bir çalışma ortamı yoktur. Parti içinde ayrılıklar, farklı düşünceler bulunmaktadır. Genel Merkeze yönelik eleştiriler azar azar gelmeye başlamıştır.

Ahmet Aksu memurdur, verilen görevleri layıkıyla yapmaya çalışır. Şeref Malkoç'un seçim bölgesi olan Trabzon'un il ve ilçelerinden gelen işleri takip eder, milletvekilinin çalışmalarını kolaylaştıracak altyapı hizmetleri sunar. Şeref Malkoç'un "Kayıp 1 trilyon" davasındaki gayretlerine şahitlik yapar. Şeref Malkoç, sistemli, çalışkan, kibar bir insan olmakla birlikte hukukçu olmasından kaynaklanan bir resmiyet içerisindedir.

Şeref Malkoç'un TBMM'de danışman olarak bir akrabasını getirmesi üzerine Ahmet Aksu tekrar Sağlık Bakanlığına döner. Sağlık Bakanlığına döndüğünde Şube Müdürü kadrosu Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü'ne verilmiş, onun görevden ayrılması da sağlanmıştır. Mağduriyetle karşılaşır. Daire Başkanı Mehmet Sezgin, Hüseyin Gümüşay, Salman Berk gibi dostları mağduriyetine engel olmaya çalışırlar.

Sağlık Bakanlığı ve Memur-Sen'in Beyazsaray Apartmanındaki merkezi karşı karşıyadır. Öğle aralarında ve akşamüzeri iş çıkışında Konfederasyona uğrar, Mehmet Akif İnan'la birlikte sendika çalışmalarına aktif olarak katılır.

Bu süreçte 25.06.2001 tarihinde 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu çıkarılır. Sendika yöneticilerine ilk bir yıl ücretli izin hakkı tanınır. Ahmet Aksu, bu çerçevede 12.07.2001 tarihinde sendikal izne ayrılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SAĞLIK SEN VE MEMUR-SEN'DE ZOR YILLAR

Memur-Sen'in Kurulmasına Kadar Yürütülen Çalışmalar

Memur-Sen Konfederasyonu'nun kurulan ilk sendikası Eğitim-Bir-Sen'dir. Başlangıçta çeşitli kamu iş yerlerinde çalışan kişilerin katılımıyla sürdürülen sendika kurma çalışmalarında istenilen mesafe kat edilemeyince bir eğitim sendikası kurulması şeklinde daraltılarak sonuç alınmaya çalışılır. 1991 yılının son aylarında gerçekleştirilen toplantıların ardından Eğitimciler Birliği Sendikası (Kısa adı: Eğitim-Bir), 14 Şubat 1992 tarihinde kurulur.

Eğitim-Bir'in kurulup, kurumsal kimliğini ortaya koymasıyla birlikte hızlı bir teşkilatlanma süreci yaşanır. Genel Merkez Ankara'da olsun, diğer illerde olsun Eğitim-Bir'e farklı kurumlarda çalışan memurlar da destek verirler. Eğitim-Bir'in kurulduğu yıl, 20 Kasım 1992 tarihinde Birlik Haber-Sen kurulur, 10 Ocak 1994 tarihinde ise Bem-Bir-Sen kurulur.

Eğitim-Bir'in, Birlik Haber-Sen'in ve Bem-Bir-Sen'in yavaş yavaş örgütsel olarak ortaya çıkışıyla birlikte diğer sendikaların da kurulması ve bir an önce konfederasyonun oluşması beklentisi doğar. Bilhassa, Eğitim-Bir'in kurulmasından hemen sonra güçlenmesi, eğitim sektörü dışında çalışan diğer kamu görevlilerini de sendikalaşma konusunda ümitlendirir. Çeşitli illerde, eğitim sektörünün dışındaki kamu görevlileriyle toplantılar yapılır, sendikalaşma hususunda onlara da cesaret verilir.

Kamu çalışanlarının varlıklarını gösterebilmeleri ve ezilmekten kurtulup haklarını alma mücadelesine başlamaları için sendikalarını kurup bir konfederasyon bayrağı altında güçlerini birleştirmeleri zorunludur. Bu düşünceyle, iş yerlerinde, evlerde, çeşitli vakıf ve derneklerde toplantılar yapılır, stratejiler belirlenir.

Bu çalışmalar kısa sürede semeresini verir. Eğitim-Bir ve Türkiye Birlik Haber-Sen'in 1992 yılında, Bem-Bir-Sen'in de 1994 yılında kurulmasının ardından bunları, 11 Ağustos 1994 tarihinde Sağlık Bir-Sen, 19 Nisan 1995 tarihinde Kamu Büro-Sen, 5 Nisan 1995 tarihinde Enerji Bir-Sen, 29 Mayıs 1995 tarihinde Tok-Sen,

6 Haziran 1995 tarihinde Sağlık-Sen, 7 Haziran 1995 tarihinde Öz Büro-Sen'in kuruluşu takip eder.

Mehmet Akif İnan'la Tanışma

Dr. Ahmet Aksu, çok küçük yaşlardan itibaren yönetim ve organizasyon, yapma, kurma, bir araya getirme konularında mahareti ile temayüz etmiştir. Mahalle aralarında oyun oynarken ortaya çıkan bu kabiliyeti, gerek öğrenciliğinde gerek meslek yaşamında geniş bir çevre edinmesine, yardımseverliği, iş görme hususundaki çabası, takipçiliği de bu çevre ile bağlarının güçlü bir biçimde oluşmasını sağlar.

Dr. Ahmet Aksu, gerek aile gerek çevre itibarıyla belli bir zihinsel inşa sürecinden geçmiş, içerisinde bulunduğu akademik süreçlerde kendisini yetiştirme çabası içerisinde olmuş, dünyayı, Türkiye'yi, olayları anlama, kavrama yeteneğini haiz, kendi mesleğini icra eden ve personelci hüviyetiyle kendi işyerinin merkez ve taşra teşkilatında tanınan bir kişi olarak sendikacılık için son derece uygun bir isimdir.

Dr. Ahmet Aksu'nun Eğitim-Bir-Sen ve Memur-Sen'in kurucusu Mehmet Akif İnan'ı tanınması 1976-1977 yıllarında MTTB döneminde olur. Dr. Ahmet Aksu, bu yıllarda MTTB Ankara Şubesi'nin ortaöğretim biriminde görev alır. Bu sırada çeşitli konferanslarda Mehmet Akif İnan'ı görür. Ancak bu, tanışma şeklinde değildir. Daha çok anlatıcı dinleyici şeklindedir.

Dr. Ahmet Aksu, Mehmet Akif İnan'la tanışması, samimiyet kurması Maver dergisi günlerine gerçekleşir. 1980'lerin başlarında Selanik Caddesi 52 numarada bulunan Maver dergisinin müdavimi gençlerden birisi de Dr. Ahmet Aksu'dur. Burada başta Mehmet Akif İnan olmak üzere, Rasim Özdenören, Alaaddin Özdenören, Erdem Bayazıt, Cahit Zarifoğlu ve edebiyat-sanat çevrelerinin diğer üstatlarıyla tanışır.

Dr. Ahmet Aksu'nun İmam-Hatip Lisesi'ndeki öğrencilik yıllarından itibaren edebiyata, sanata, şiire, yazıya ilgisi vardır. Bu ilgi onu Maveria dergisine götürür. Maveria dergisinin işlerine yardım eder. Dergileri paketler, postaya verir. Çay, çorba işlerine bakar.

Maveria dergisi 1984 yılında merkezini İstanbul'a taşır. Dr. Ahmet Aksu bu tarihe kadar Maveria dergisine devam eder. 1984 yılından sonra Mehmet Akif İnan'la değişik sohbetlerde konferanslarda bir araya gelir. Gazete ve dergilerdeki yazılarını takip eder. Mehmet Akif İnan Ankara'da olduğu için sık sık görüşme imkanı olur.

Dr. Ahmet Aksu'nun Sağlık-Sen'i Kurması

Memur-Sen'in bir Konfederasyon olarak vücut bulması için öncelikle çeşitli hizmet kollarında sendikaların kurulması gerekir. Bu çerçevede, bazı hizmet kollarında birden fazla sendika kurulur. Sağlık hizmet kolu da bunlardandır. Önce İstanbul merkezli olarak Dr. Yusuf Ziya Odabaş tarafından 11 Ağustos 1994 tarihinde Sağlık Bir-Sen kurulur. Örgütlenmenin daha hızlı gerçekleştirilmesi için 1 Haziran 1995 tarihinde Dr. Ahmet Aksu tarafından Ankara merkezli Sağlık-Sen'in kuruluşu gerçekleştirilir.

Memur-Sen'in ve o süreçte kurulan bağlı sendikaların kuruluşuna ilişkin yaşananları, Mehmet Akif İnan'ın kendisiyle nasıl temas kurduğunu, bu sürece Sağlık-Sen Genel Başkanı olarak dâhil olan, Dr. Ahmet Aksu, şöyle anlatır:

"1995 yılında, bir gün kendisi beni aradı. 'Ahmetciğim' dedi, gür sesiyle. 'Bizim orda bir toplantı yapacağız hem sendika konularını konuşalım hem de genel konuları bir görüşelim, sana da ihtiyacımız var, Sağlık Bakanlığı'nda çalışıyorsunuz, sizinle birlikte arkadaşlarınız da gelebilirse iyi olur' dedi. Eğitim-Bir'in yerinde bir araya geldik. Mehmet Akif İnan, Türkiye'ye yeni bir yapılanmanın, yeni bir sivil toplum kuruluşu anlayışının geldiğini, sivil toplum örgütlerinin Türkiye'de gelecekte çok önemli yerinin olacağını anlattı.

Bugün itibariyle memur sendikacılığı yasak olsa dahi önümüzdeki dönemlerde, mücadelelerle siyasi iktidarların mecburiyet karşısında bu sendikal hareketin devamına izin vereceğini ve sendikacılığın Avrupa ve dünyadaki yerini alacağını ifade etti. 'Gelin biz İslami hassasiyeti olan, milli duyguları olan insanlar olarak geleceğin Türkiye'sini oluşturabilmemiz için böyle bir sendikal harekette birlikte olalım' dedi. Tabii ki sağlık iş kolundan ben vardım; büro iş kolundan Fatih Uğurlu Bey, enerji iş kolundan Hamdi Saylam Bey, haberleşme iş kolundan Hüsamettin Şanal Bey, tarım iş kolundan Mevlüt Doğan, Osman Şimşek gelmişti. Bunun gibi birçok arkadaşımız vardı, yaklaşık 25 kişiyle orada bir karar verildi.

Ama karar verildiği zaman da hemen harekete geçilmedi tabii. Onun üzerine 5 veya 6 defa daha biz orada toplantılara katıldık. Nihayet, herkesin kendi sendikasını kurmasına karar verildi. Bize örnek tüzükler verildi. Bunun üzerine o tarihte yaklaşık 10-12 sendika kurduk. Şöyle oldu, her alanda iki tane sendika kuruldu.

Örneğin Ankara’da Sağlık-Sen benim başkanlığımda kurulurken, İstanbul’da da Sağlık-Bir Sen kuruldu. Amacımız da şuydu; Türkiye’yi ikiye bölerek doğusunu Ankara üzerinden, İstanbul merkezli olanları da İstanbul üzerinden daha çok ve hızlı örgütlenmekti. Büro Memur-Sen kuruldu, Öz-Büro-Sen kuruldu. Bem-Bir-Sen vardı başka bir sendika daha kuruldu. İleriki dönemde bu sendikalar birleşti. Tek bir sendika haline geldi. Sendikalar kurulduktan sonra bir ay içerisinde konfederasyonun kuruluşunu yaptık ve ilk genel sekreter olarak da ben görev aldım. Bütün işlerin organizasyonunu ben yapıyordum. Memur-Senin logosu, Memur-Sen’in ismiyle ilgili olarak da, hem isim hem de logo teklifi benden gelmişti, oturduk istişareyi yaptık ve bunlara karar verdik”

Sağlık-Sen’de Yürütülen Faaliyetler

90’lı yıllar, sendikacılık için çok da elverişli olmayan bir dönemdir. Memur-Sen’e bağlı sendikaların potansiyelini oluşturan kesim ‘sendika’ sözcüğüne ve ‘sendika’ sözcüğünün çağrıştırdığı anlam dünyasına yabancıdır. Bu kesimin geleneğinde hak, hukuk, emek gibi kavramların kudsiyeti bulunmaktadır. Ancak, sendikaların geçmişte sol kesim tarafından siyasal otoriteyle kavganın ideolojik sopası olarak kullanılması kaynaklı kirlilik sendikaya, sendikacılığa bakışı olumsuz etkilemiştir.

Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu’nun bulunmaması, kamu çalışanlarının üye olma ve il ve ilçelerde örgütlenmeye öncülük etme gibi hususlarda tereddüt yaşamalarına neden olur. Yasal bir altyapının sağlanmamış olması sendikalaşmaya soğuk bakan kesimler için mazeret oluşturur. Sendikaya üye kaydetmek henüz bir sendika yasası bulunmadığı için kolay değildir, bundan dolayı örgütlenme yavaş ilerler. Sendikaya üye olanlardan elden aidat toplanır, düzenli aidat toplanamadığı için sendikalar sürekli maddi sıkıntı içerisinde.

Dr. Ahmet Aksu bu süreci şöyle değerlendirir: “Kolay olmadı ama bizim bir şansımız vardı. Önümüzde örnekler vardı: Eğitim-

Bir-Sen'in kurulması, diğer konfederasyonların sendikalarının kurulması, o dönemde bazı bağımsız sendikaların kurulması gibi. Aslında biz ortaya çıkarken, yalnız olmadığımızı da gördük. Bizi dernekler statüsünde kabul ettiler. Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gittiğimizde bizleri mahkemeye verdiler. Bütün sendika kurucularını mahkemeye verdiler. Bizi usulsüz bir yapıyı oluşturmak, meşru olmayan bir yapıyı hayata geçirmek, yasadışı örgüt kurmak gibi suçlayarak mahkemeye gönderdiler. Bütün mahkemelerden de bütün arkadaşlar beraat etti. O mahkeme kayıtları hala var. Türkiye'de sendika kurulabileceğine, sivil toplum örgütü kurulabileceğine ama bir sendika yasası çıkmadığı için dernekler statüsü seviyesinde olacağına dair mahkeme kararları var.

O dönemde bizim gibi milli manevi değerlere önem veren insanların sıkıntısı şuydu, sendika mantalitesi yoktu bizde. Çünkü sendika denildiği zaman, toplum da öyleydi, negatif bakıyordu. Birincisi, ideolojik bir sendikacılık hakim olmuş. O zaman Hak-İş vardı ama o zaman daha az gelişmişti. Bir illegal düşünce var sendika konusunda kamuoyunda. İkincisi, sendikacılığın bizim inancımızda olmadığına dair ciddi düşünceler vardı. Her ikisini de yenmek kolay olmadı. Özellikle ikincisini yenmek konusunda Akif Hocanın ciddi sohbetleri, ciddi düşünceleri oldu.”

Dr. Ahmet Aksu, 06 Haziran 1995 tarihinde, kısa adı “Sağlık-Sen” olan “Çevre ve Sağlıkçılar Sendikası”nı kurar. İlk Genel Başkan da Dr. Ahmet Aksu olur. Sağlık Sen'in kurucuları, Dr. Ahmet Aksu, B. Necati Şimşek, İlknur Poyraz, Bülent Kutluca, Yaşar Başaran, Bünyamin Sayın, Hüseyin Baltacı, Nihat Ülgen, Taner Gökçinar, Hüseyin Erener, Fuat Çalışkan, Kürşat Derici ve Yaşar Karapınar'dır.

“Çevre ve Sağlıkçılar Sendikası”nın, 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu çıkmadan önceki ilk olağan genel kurul toplantısı, 19 Eylül 1998 tarihinde yapılır. 19 Eylül 1998 tarihli Olağan Genel Kurulda Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Başkan seçilir. Genel Yönetim Kurulu üyeliğine ise, Ali Haydar Tuğ, Hacı Mehmet Yılmaz, Yaşar Başaran, Özcan Kanmaz, Dr. Fatih Avcı, Alican Hant, Mustafa Günbey ve Hüsnü Kaymaz seçilirler.

Sağlık ve Çevre Sendikası, 1999 yılında yaptığı tüzük değişikliği ile ismini, “Sağlık ve Sosyal Hizmet Çalışanları Sendikası” olarak belirler. Sendikanın kısa adı yine “Sağlık-Sen” olarak belirlenir.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu gereğince, Sağlık-Sen’in tüzük ve örgütlenmesinin 4688 sayılı kanun hükümlerine göre uyarlanması için 13 Ekim 2001 tarihinde olağanüstü genel kurul yapılır. Sağlık-Sen, 4688 sayılı Kanun gereğince 1. Olağan Genel Kurulu’nu ise 09-10 Mart 2002 tarihlerinde gerçekleştirir. Sağlık-Sen 1. Olağan Genel Kurulu’nda Genel Yönetim Kurulu üyesi olarak seçilen isimler şunlardır: Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu, Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Kaçar, Genel Sekreter Hüsnü Kaymaz, Genel Teşkilatlanma Sekreteri Alican Hant, Genel Mevzuat ve Eğitim Sekreteri Mustafa Günbey, Genel Mali Sekreter Yaşar Başaran, Genel Basın-Yayın ve Dış İlişkiler Sekreteri: Nazife İçcioğlu.

Sağlık-Sen, 2. Olağan Genel Kurulu’nu 19-20 Mart 2005 tarihlerinde gerçekleştirir. Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Başkan seçilir. 2. Olağan Genel Kurul’da yapılan seçimlerle teşekkül eden Sağlık-Sen Genel Yönetim Kurulu’nda şu isimler yer alır: Mahmut Kaçar, Hüsnü Kaymaz, Ahmet Tepe, Dt. Ömür Akyıldız Ereğiz, Yaşar Başaran, Şenol Gemici.

Sağlık-Sen 3. Olağan Genel Kurulu’nu 02-03 Şubat 2008 tarihlerinde gerçekleştirmiştir. Dr. Ahmet Aksu ile Mahmut Kaçar’ın yarıştığı bu Genel Kurul’da Dr. Ahmet Aksu yarışı kaybeder ve Genel Başkanlıktan ayrılır.

Sağlık-Sen, Dr. Ahmet Aksu’nun genel başkanlığında kurulur. Zor süreçlerde yine onun genel başkanlığında yol alır. Kurumsallaşmasını gerçekleştirir. Sağlık-Sen’in sendika üye sayılarının resmi olarak ilk tespit edildiği yıl olan 2002 yılındaki üye sayısı 1.817’dir. Dr. Ahmet Aksu’nun görevden ayrıldığı 2008 yılında ise bu sayı 71.222 olarak gerçekleşir.

Mehmet Akif İnan'ın Vefatının Ardından Yaşananlar

Emek Platformu'nun 24 Temmuz 1999 tarihinde Ankara'da Kızılay Meydanında gerçekleştirdiği “Mezarda Emekliliğe Hayır” başlıklı, Türkiye tarihinin en büyük işçi-memur mitinginin ardından Mehmet Akif İnan rahatsızlanır. Mehmet Akif İnan'ın rahatsızlığının artması üzerine, Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu, 27.11.1999 tarihli toplantısında “Genel Başkan Akif İnan'ın sürekli hastalığı sebebiyle iyileşinceye kadar yerine yönetim kurulu üyesi Zübeyir Yetik'in vekaleten bakmasına” karar verir. Mehmet Akif İnan'ın 6 Ocak 2000 tarihinde vefat etmesinin ardından, 18.01.2000 tarihinde toplanan Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu, Genel Başkanlığa Zübeyir Yetik'i seçer.

Mehmet Akif İnan'ın Urfa Lisesi'nden arkadaşı olan Zübeyir Yetik, 1976 yılında Öz Metal-İş Sendikasının kurucuları arasında yer almış, Hak-İş Konfederasyonunun kuruluşuna da öncülük etmiştir. Zübeyir Yetik, 1997 yılından itibaren de Bem-Bir-Sen Genel Başkanlığı görevini üstlenmiştir. Ancak Zübeyir Yetik, yalnızca 18.01.2000 – 21.02.2000 tarihleri arasında Memur-Sen Genel Başkanı olarak görev yapar. Ahmet Aksu, Zübeyir Yetik ile uyum içerisinde çalışır.

Mehmet Akif İnan'ın vefatından sonra Memur-Sen Genel Başkanlığına Bem-Bir-Sen Genel Başkanı Zübeyir Yetik, Eğitim-Bir-Sen Genel Başkanlığına ise Kamil Aydoğan getirilir. Öncesinde her ikisi de Memur-Sen Genel Başkan Yardımcısıdır. Hürriyet gazetesinin 18 Şubat 2000 tarihli sayısında, Memur-Sen Genel Başkanı Zübeyir Yetik'in 1976 yılında yazdığı “İslam Savaşçısına Notlar” adlı kitabı üzerinden “Ayrılanı Öldür” başlıklı bir habere yer verilir. Haberin içeriğinde, “*Memur-Sen Genel Başkanı Zübeyir Yetik'ten Hizbullahçı öneri*” spotuyla verilen haberde, “*Hak-İş Konfederasyonu kurucusu olan, halen Akit Gazetesi'nde köşe yazarı yazan, Emek Platformu'nda Türk-İş, Hak-İş, DİSK gibi sivil toplum örgütlerinin başkanlarıyla birlikte yer alan Yetik'in kitabından bazı bölümler özetle şöyle:*” denilerek haberin yapılış amacını

destekleyen, bağlamından koparılmış çeşitli cümleler kullanılır. Haberin son bölümünde ise Eğitim-Bir-Sen Genel Başkanı Kamil Aydoğan'ın Zübeyir Yetik'in görüşlerine katılmadığını ihtiva eden beyanata yer alır.

18 Şubat 2000 tarihinde toplanan ve Genel Başkan Zübeyir Yetik'in katılmadığı toplantıda Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu üyeleri, oyçokluğuyla Genel Başkan Zübeyir Yetik'i istifaya davet eder. Bunun üzerine Zübeyir Yetik 18.02.2000 tarihli dilekçesi ile Memur-Sen ve Bem-Bir-Sen Genel Başkanlığından, konfederasyon ve sendikanın zarar görmemesi gerekçesiyle istifa eder.

Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu, 21.02.2000 tarihli toplantısında, Genel Başkan Zübeyir Yetik'in istifasını kabul eder, yeni genel başkan seçilinceye kadar genel başkanlığa Genel Sekreter Dr. Ahmet Aksu'nun vekalet etmesini kararlaştırır. Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu'nun 29.02.2000 tarihinde yaptığı toplantıda ise Genel Başkanlığa Mehmet Fatih Uğurlu seçilir. Fatih Uğurlu'nun Genel Başkan seçilmesinin ardından yeni Genel Yönetim Kurulu şu şekilde teşekkül eder: Fatih Uğurlu Genel Başkan, Hüsamettin Şanal Genel Başkan Vekili, Dr. Ahmet Aksu Genel Sekreter, Mevlüt Doğan Genel Mali Sekreter, Nadir Adbay Genel Eğitim Sekreteri, Muhammet Akar Genel Teşkilatlanma Sekreteri, Mehmet Uçar Genel Dış İlişkiler ve Basın-Yayın Sekreteri, Kamil Aydoğan Genel Araştırma ve Koordinasyon Sekreteri.

Dr. Ahmet Aksu, bu süreci şöyle değerlendirir: “Mehmet Akif İnan’dan sonra ne olacaktı? Bir kısım, ‘Tamam bu iş bitti, evli evine köylü köyüne!’ dedi. Bu anlamda böyle bir boşluk oluşturdu. Ama Mehmet Akif İnan hocanın vefat ettiğinde çok şaşırılmadı. O tarihte de Bem-Bir-Sen finans olarak konfederasyonun imkanlarını hazırlıyor. O dönem Zübeyir Yetik Bey’i desteklemiştik.

O tarihte Memur-Sen’e ait dosyaların bir kenara koyulduğu, tamamen Eğitim-Bir-Sen’in binasındaydık. Hemen alt kattaki boşalan daireyi tuttuk. Memur-Sen olarak adresimizi orayı gösterdik. Tabii mobil eşyamız yoktu. Mobil eşyamız olmadığı için değişik arkadaşlardan, eşten, dosttan, kimisinden küçük eşya, kimisinden masa, kimisinden sandalye topladık. Bir bankanın hurdaya atılmış Yenimahalle’deki deposuna gittik. O klasik banka sıralarını aldık, oturma gruplarını aldık. O tarihte enteresandır, resimlerde göreceksiniz, sanki bankadaymışsınız hissini, imajını veriyorsunuz. Onlarla, Bem-Bir-Sen’den gelen finansmanla, maddi boyutunu hallettik. Zübeyir Yetik Bey aslında çok didaktik ve çok güzel çalışan bir genel başkanımızdı. Her sabah toplanılır, 10’dan 11’e kadar yapılanların ve yapılacakların istişaresi yapılır ve bütün arkadaşlar yola çıkardı. Hani bugünkü basındaki gazetelerin sabah akşam toplantıları gibi.

Ama Hürriyet gazetesinde Zübeyir Yetik Beyle ilgili manşetten başlık atılmasıyla birlikte Zübeyir Bey bırakmak zorunda kaldı. O günler fetret günlerimizdi bizim. O tarihte Fatih Uğurlu Bey aslında bize teklif etmişti. ‘Biz haddimizi biliriz; hem yaş olarak, hem bilgi olarak, hem çevre olarak siz bizden öndesiniz. Arzu ederseniz biz sizi genel başkan olarak görelim!’ dedik; o da kabul etti. Çok zor şartlarda etti. O günler acı ve sıkıntılı günlerdi. Allah onları hiçbir kuruma yaşıatmasın. Ve o fetret döneminden inancımızla bu noktaya geldik.”

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MEMUR-SEN
GENEL BAŞKANLIĞI
DÖNEMİ

“Memur Sen’in farkı vardır, Memur-Sen diğer sendikalar gibi memurlarını sokağa dökerek memurlarına cop yedirerek, memurlarına biber gazı püskürttürerek devletin bir memurunun diğer bir devlet memuruna dövdürmez veya ceza çektirmez Memur-Sen her zaman alanlara iner, tepkisini gösterir, kadife eldiven içerisindeki demir çelik gibi her söylediğinin arkasında durur.”

Dr. Ahmet Aksu

Dr. Ahmet Aksu’nun Genel Başkan Seçilmesi

19 Nisan 1995 tarihinde Mehmet Akif İnan’ın isteği üzerine Kamu Büro-Sen’i kurarak sendikacılığa başlayan, 9 Haziran 1995 tarihinden itibaren Memur-Sen bünyesinde görev yapan ve Mehmet Akif İnan’ın vefatının ardından yaşanan bocalama döneminin ardından 29 Şubat 2000 tarihinden itibaren Memur-Sen Genel Başkanlığı görevini üstlenen M. Fatih Uğurlu, Memur-Sen’in yeniden toparlanarak aktif bir şekilde mücadelesini sürdürmesine önemli katkı sunar.

Uğurlu’nun döneminde, bilhassa 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu’nun çıkarıldığı süreçte Kanun’un grevli ve toplu sözleşmeli olarak çıkarılması için büyük bir çaba sarf edilir ancak kanun grev ve toplu sözleşmeden yoksun biçimde çıkarılır. Bu süreçte siyasi partilerle çok sıkı bir diyalog sürdürülür.

Fatih Uğurlu döneminde “Memur Kıyım Kararnamesi” olarak adlandırılan ve memurların işine son verilmesini kolaylaştıran

Kanun Hükmünde Kararname'nin hayata geçirilmemesi için gerek TBMM'de milletvekilleri nezdinde, gerek Hükümet üyeleri nezdinde gerek Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer nezdinde etkili bir kampanya yürütülür ve söz konusu kararnamenin hayata geçirilmesi önlenir.

2001-2003 yılları arasında örgütlenme ve üye kaydı konularında büyük sıkıntılar yaşanır, 4688 sayılı Kanun'un çıkarıldığı süreçte Türkiye'nin siyasal atmosferinin olumsuz etkisinin Memur-Sen'i en az etkilemesi için çaba sarf edilir.

Bu süreçte Memur-Sen olarak Emek Platformu içerisinde de aktif bir faaliyet gerçekleştirilir. Memur-Sen Genel Sekreteri Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen'in Emek Platformu Dönem Sözcülüğü'nü üstlendiği 2000 yılının son çeyreğinde Memur-Sen Genel Merkezinde yapılan Emek Platformu Teknik Komite Toplantılarına başkanlık yapar.

Dr. Ahmet Aksu 26 Mayıs 2001 tarihinde gerçekleştirilen Memur-Sen Olağanüstü Genel Kurulu'nda da Genel Sekreter olarak görev alır. 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu çerçevesinde 7.4.2002 tarihinde Tes-İş Genel Merkezi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen Memur-Sen 1. Olağan Genel Kurulu'nda ise Dr. Ahmet Aksu Genel Teşkilatlanma Sekreterliğine seçilir.

Memur-Sen Genel Başkanı Fatih Uğurlu, 3 Kasım 2002 Milletvekili Genel Seçimleri'nde AK Parti'den Milletvekili Aday Adayı olur. Ancak aday gösterilmez. Sendikadaki görevine geri döner. Bu süreçte, Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu 30.05.2003 tarihli toplantısında 21-22 Haziran 2003 tarihinde, çoğunluk sağlanamazsa 28-29 Haziran 2003 tarihinde Olağanüstü Genel Kurul yapılmasına ilişkin karar alır, ancak yedi yönetim kurulu üyesinden dördünün karara katılmadıklarına ilişkin şerh düşmesi üzerine olağanüstü genel kurula gidilemez.

Bunun üzerine, Memur Sendikaları Konfederasyonu (Memur-Sen) Genel Başkanı Fatih Uğurlu, 3 Haziran 2003 tarihinde görevinden istifa eder. Memur-Sen Genel Başkanı M. Fatih Uğur-

lu'nun 03.06.2003 tarihinde görevinden istifa etmesinin ardından 05.06.2003 tarihinde toplanan Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu, Memur-Sen Genel Teşkilatlanma Sekreteri ve Sağlık-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'yu genel başkan olarak seçer.

Bu süreçte Eğitim-Bir-Sen eski Genel Başkanı Niyazi Yavuz, 09.06.2003 tarihli dilekçesi ile Memur-Sen Genel Başkan Yardımcılığı ve Genel Yönetim Kurulu Üyeliği görevinden istifa eder. Dr. Ahmet Aksu başkanlığındaki Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu, 13.06.2003 tarihinde toplanarak yeni görev dağılımını şu şekilde belirler: Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu, Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Çetin, Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Aydın, Genel Sekreter Cengiz Kon, Genel Mali Sekreter Adnan Şenol, Genel Teşkilatlanma Sekreteri Atilla Mutlu Alkış, Genel Eğitim Basın ve Dış İlişkiler Sekreteri Abdurrahman Akyol.

Dr. Ahmet Aksu'nun Genel Başkanlıktaki İlk Değerlendirmesi

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'nun yeni görevine ilişkin ilk değerlendirmeleri Memur-Sen Bülteninde bulunan "Memur-Sen Bayrağı En Yüksekte" başlıklı yazısında yer alır. Dr. Ahmet Aksu'nun sendikal vizyonunun çerçevesini ortaya koyduğu yazıda şu ifadeler yer verilir:

"Memurların sendikalaşma hareketinin konfederasyon bazında örgütlenmesi için, 1995 yılında Merhum M. Akif İnan tarafından temeli atılan Konfederasyonumuzun geline süreçte, 03.06.2003 tarihinde M. Fatih Uğurlu'nun görevi bırakmasından sonra, 05.06.2003 tarihinde Konfederasyon Genel Kurulumuz kendisinden boşalan Genel Başkanlığı tarafımıza tevdi etmiştir. Göreve geldiğimiz tarihten itibaren, kurucu genel başkanımız merhum Mehmet Akif İnan'ın misyonu doğrultusunda, bu kıymetli emaneti, verilen şerefli görevle en iyi şekilde geliştirmek için o günden beri tüm imkanlarımızı seferber ederek bugünlere gelmiş bulunmaktayız.

Konfederasyonumuz, verimli, katılımcı ve çözüme ortak bir sivil inisiyatif kuruluşu olmayı temel ilke edinmiştir. Memur-Sen, bu doğrultuda, ülkemizde ve memur camiasında yaşanan her türlü gelişmeye müdahil olmayı şiar edinmiştir. Ekonomik, sosyal ve siyasi olaylara, ilkelerimiz çerçevesinde getirdiğimiz yorumlarımızla üyelerimize ve topluma sağlıklı bir perspektif oluşturmaya çalıştık.

Kamu personelinin bizlere verdiği samimi destekler sayesinde Memur-Sen, hizmet kolumuzda en hızlı büyüyen konfederasyon haline gelmiştir. İnaniyorum ki, önümüzdeki bu yeni dönemde Memur-Sen, birçok hizmet kolunda yetkiyi alarak kamu personelinin hak ve menfaatlerini her platformda hakkaniyetle dile getirecektir. Bu dönemdeki en önemli hedeflerimizden bir tanesi de; grevli, toplu sözleşmeli, siyaset ve yönetime katılma haklarını ihtiva eden yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesini sağlamak olacaktır.

Memur-Sen yıllardır bunun mücadelesini vermektedir. Memurların hak ettiği yaşamın mücadelesini vermektedir. Bize gönül veren, gücümüze güç katan, başta sendikalarımız olmak üzere, yurdumuzun dört bir yanındaki temsilcilerimizin emsalsiz gayret ve hizmetleriyle yolumuza deva edeceğiz.

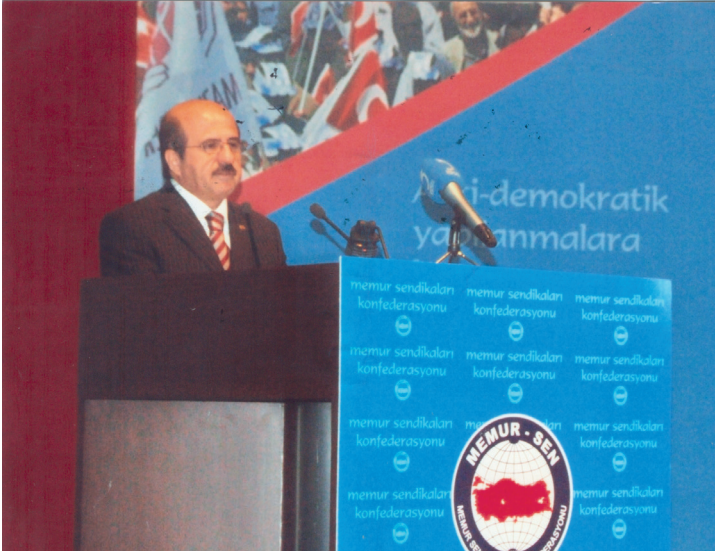
Memur-Sen olarak özgür birey ve kişi hukukunun öncelikleri ege-men olan bir Türkiye'nin sevdalıyız. Memur-Sen ülkemizin, yeni bir geleceğin muştusudur.

Biz bu ülkenin insanları her türlü sömürüye karşı olacağız. İnsanca yaşam ücreti, demokratik bir ses, kamu yönetiminde söz sahibi olmak ve haksızlığa hukuksuzluğa karşı çıkmak için mücadelemiz sürcektir.

Memur-Sen bayrağı devamlı olarak en yüksekte dalgalanacaktır.”

İlk Çalışmalar, Bölge Toplantıları

Memur-Sen'in üye sayılarının resmi olarak tespit edildiği 2002 yılında, 7 Temmuz 2002 Tarih ve 24808 Sayılı Resmî Gazete'de

yayımlanan rakamlara göre 41.871 üyesi vardır. Bu sayı 2003 yılında, 6 Temmuz 2003 Tarih ve 25160 Sayılı Resmî Gazete'ye göre, 98.146'ye çıkar. Memur-Sen'in 2002 ve 2003 yılında hiçbir sendikası yetkili sendika değildir. KESK'in 2002 yılındaki üye sayısı 262.348, 2003 yılındaki üye sayısı 295.830; Türkiye Kamu-Sen'in 2002 yılındaki üye sayısı 329.065, 2003 yılındaki üye sayısı 385.425'tir. KESK ve Türkiye Kamu-Sen, konjonktürü çok iyi değerlendirmekte, bürokrasideki varlığını üyeye dönüştürmeyi sürdürmektedir.

Dr. Ahmet Aksu, teşkilatları hızlı bir şekilde harekete geçirebilmek için bölge toplantıları yapılması gerektiğini düşünür. Bu çerçevede, Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu, 01.07.2003 ve 27.07.2003 tarihli toplantılarında Erzurum, İstanbul, Konya'da bölge toplantıları yapılmasına karar verir.

Buna göre, Erzurum, Artvin, Ardahan, Kars, Iğdır, Ağrı, Gümüşhane, Bayburt, Erzincan, Van, Bingöl, Tunceli, Hakkari, Giresun, Ordu, Rize ve Trabzon Memur-Sen İl Temsilcilerinin ve Memur-Sen'e bağlı sendikaların yönetim kurulu üyelerinin katılımıyla 12 Temmuz 2003 tarihinde Erzurum'da,

İstanbul, Zonguldak, Balıkesir, Bartın, Karabük, Bolu, Düzce, Sakarya, Bilecik, Bursa, Yalova, Kocaeli, Çanakkale, Tekirdağ, Edirne ve Kırklareli Memur-Sen İl Temsilcilerinin ve Memur-Sen'e bağlı sendikaların yönetim kurulu üyelerinin katılımıyla 19 Temmuz 2003 tarihinde İstanbul'da,

Konya, Ankara, Karaman, Antalya, Aksaray, Niğde, Adana, Mersin, Nevşehir, Kırşehir, Kayseri Memur-Sen İl Temsilcilerinin ve Memur-Sen'e bağlı sendikaların yönetim kurulu üyelerinin katılımıyla 02 Ağustos 2003 tarihinde Konya'da bölge toplantıları yapılır.

Bu toplantılarda teşkilatın sorunları görüşülür, çözümüne ilişkin adımlar atılır, sendikaların şube başkanları yetkili sendika, yetkili konfederasyon olma yönünde motive edilir.

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'i Ziyaret

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Genel Başkan olarak göreve başladığı ilk günlerde Memur-Sen'e bağlı sendikaların genel başkanları ile birlikte Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'i ziyaret eder. Aksu, ziyarette 4688 sayılı Kamu Görevlileri

Sendikaları Kanunu ve Meclis'te görüşülmekte olan Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması ve Mahalli İdareler Yasa Tasarısı konusunda hazırladıkları bir dosyayı Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e sunar.

Ziyarete 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun sendikacılığın önünde bir duvar gibi engel teşkil ettiğini dile getiren Dr. Ahmet Aksu, Kanun'un acilen değiştirilmesi gerektiğini belirtir. Aksu, *"İşçi sendikalarında olduğu gibi isteğe bağlı profesyonellik getirilmeli. Üyelikten istifalar, Çalışma Bakanlığı'na sendikalar tarafından değil, çalıştıkları kurumlar tarafından bildirilmelidir. Sendikalar istifaları Çalışma Bakanlığı'na bildirmiyorlar. Bu da sıkıntılara yol açıyor"* şeklinde konuşur.

Gündemde olan Kamu Yönetimi Reformu'nu desteklediklerini ifade eden Aksu, Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması ve Mahalli İdareler Yasa Tasarısı'nın bazı maddelerinin kendilerini endişeye sevk ettiğini dile getirerek gerekli düzenlemelerin yapılmasının ardından yasanın çıkarılması gerektiğini vurgular. Aksu, *"Bazı maddeler bizi endişeye sevk ediyor. Bunlar iş akdine dayalı personel çalıştırma, performans kriterleriyle göreve son verme, sağlık ve eğitim gibi iş kollarının belediyelere devredilmesi, denetimin özel ve uluslararası kuruluşlar tarafından yapılması gibi düzenlemeleri istemiyoruz. Mevcut bakanlıkların yapısı fazla bozulmamalı ve üniter yapı ile ilgili yasa metinlerinin kesin çizgileri de belirlenmelidir."* der.

Cumhurbaşkanı Sezer de ilgili yasa önüne geldiğinde inceleyip gereğini yapacağını söyleyerek, kamu çalışanlarının haklarının anayasal güvence altında olduğunu belirtir.

Dr. Ahmet Aksu başkanlığındaki Memur-Sen heyeti, aynı günlerde 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu ve Meclis'te görüşülmekte olan Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması ve Mahalli İdareler Yasa Tasarısı çerçevesinde görüşlerini aktarmak üzere Adalet Bakanı Cemil Çiçek, Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu'nu da ziyaret eder.

Memur-Sen'den Bakanlara Ziyaretler

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu üyeleri ve Memur-Sen'e bağlı sendikaların genel başkanları, Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin'i Başbakanlık'ta ziyaret ederler.

Ziyarette, Meclis gündeminde görüşülmekte olan Kamu Yönetimi Reformu ve 4688 sayılı Kanun ile ilgili kaygılarını dile getiren Dr. Ahmet Aksu, bu konuda Memur-Sen tarafından hazırlanan bir dosyayı da Mehmet Ali Şahin'e sunar.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ve Genel Yönetim Kurulu üyeleri ile Memur-Sen'e bağlı sendikaların genel başkanları, Adalet Bakanı Cemil Çiçek ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler'i de makamlarında ziyaret ederler.

Kamu çalışanlarının sorunlarının anlatıldığı görüşmede 4688 sayılı Kanun'un yeniden ele alınması konusu da değerlendirilir. Adalet Bakanlığı'na bağlı çalışanların çeşitli sorunlarının da ele alındığı görüşmede Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu, Bakan Çiçek'ten bu konuda duyarlı olunmasını talep eder.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu başkanlığındaki Memur-Sen heyeti Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu'nu da ziyaret ederek, 4688 sayılı Kanun ile ilgili değişiklik önerilerini sunar. Genel Başkan Aksu, 4688 sayılı Kanun'un sendikacılığın önünde bir set gibi durduğunu ve acilen değiştirilmesi gerektiğini ifade eder.

Memur-Sen Toplu Görüşme Masasında

2004 yılında Türkiye Kamu-Sen'in üye sayısı 343.921, KESK'in üye sayısı 297.114, Memur-Sen'in üye sayısı da 137.937 olarak gerçekleşir. 2004 yılı üye sayılarına göre Türkiye Kamu-Sen 7, KESK 3 ve Memur-Sen de 1 hizmet kolunda yetkili sendika olur.

Diyanet-Sen'in "Yetkili Sendika" olmasıyla Memur-Sen de ilk kez toplu görüşmelere katılmaya hak kazanır.

2002 ve 2003 yıllarında Türkiye Kamu-Sen'e bağlı Türk Diyanet Vakıf-Sen, Diyanet ve Vakıf Hizmetleri Kolu'nda yetkili sendika iken 2004 yılında yetki Diyanet-Sen'e geçer, bu yetkiyle Diyanet-Sen, Memur-Sen'e yetki kapılarını açar. Memur-Sen 2004 yılı toplu görüşmelerine Diyanet-Sen'in yetkili sendika olması dolayısıyla çalışanları temsil ederek katılır.

2004 yılı Memur-Sen'in toplu görüşmelere ilk kez katıldığı yıl olur. 2004 yılı toplu görüşmeleri öncesinde Memur-Sen, masaya tüm sendikaların ortaklaştığı bir metinle gidilmesi için diğer konfederasyonlarla görüşmeler yapar. Memur-Sen Genel Başkanı

Dr. Ahmet Aksu, Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Çetin, Genel Mali Sekreter Adnan Şenol ilk olarak BASK Genel Başkanı Resul Akay'ı ziyaret eder. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, kamu çalışanlarının yüzde 50'sinin sendikasız olduğunu hatırlatarak, bu yüzde 50'nin taleplerini sendikalara duyurmayı ve ortak bir metinde uzlaşarak masaya oturmayı istediklerini söyler.

KESK'i de ziyaret eden Memur-Sen heyeti, toplu görüşme sürecinde ortak bir program oluşturma çağrısı yapar. Memur-Sen heyeti, Türk-İş, Hak-İş, Türkiye Barolar Birliği ile Saadet Partisi ve Doğru Yol Partisi'ni de ziyaret ederek destek talebinde bulunur.

Memur-Sen, sendikasız olan yüzde 50 kamu çalışanının taleplerini hükümete iletebilmesi için 81 ilde "Toplu Görüşme ve Memura Destek Standı" açar.

2004 yılında, Memur-Sen'in kararlı ve ilkeli tutumu sayesinde ilk kez hükümetle sendikalar arasında mutabakat metni imzalanır. Memur-Sen, gündeme taşıdığı ve mutabakat metnine yazdırdığı konularla memur sendikacılığındaki farkını ortaya koyar. Eğitim-Bir-Sen ve Diyanet-Sen başta olmak üzere Memur-Sen'e bağlı sendikaların başlangıçtan beri talepleri arasında yer alan birçok konu toplu görüşmelere taşınarak hükümete kabul ettirilir.

2004 yılı toplu görüşmelerinin en önemli kazanımlarından birisi memur sicil affı konusunda olur. Haksız soruşturmalarla disiplin cezası verilerek işinden atılmış yahut idarecilik yapamaz duruma düşürülmüş binlerce kamu çalışanı adına Memur-Sen disiplin affı konusunda ısrarcı olur ve bunu mutabakat metnine yazdırır. Yine 1991 yılından sonra göreve başlayanlara bir derece verilmesi hususu mutabakat metninde yer alır. Vekil olarak atanan 20.000 din görevlisinin kadroya geçirilmesi sağlanır.

ABD'nin Irak'ı İşgali'ni Protesto

ABD'nin 21 Mart 2003 gecesı Irak'ı işgal etmesi ve ardından Irak halkına yönelik işkence, tecavüz ve katliamlara girişmesi karşısında Türkiye'de çeşitli protesto eylemleri gerçekleştirilir. Memur-Sen bu protesto eylemlerine öncölük yapar.

Dr. Ahmet Aksu başkanlığındaki Memur-Sen üyeleri 15 Nisan 2004 tarihinde Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda toplanarak ABD'nin Irak'ı işgalini protesto eden bir kitlesel basın açıklaması yapar. Dr. Ahmet Aksu, basın açıklamasında, ABD'nin derhal, kayıtsız ve şartsız Irak'ı terk etmesini isteyerek "ABD Irak'a verdiği zararı tazmin etmeli. Irak'ın kaderini halkı belirlemelidir." diye konuşur. Aksu ayrıca Türkiye'nin bölge ülkeleriyle bir araya gelerek inisiyatifi ele alması gerektiğini belirtir.

Bu süreçte, Memur-Sen Bülteni'nin Ocak 2005 sayısı, kapağında "21. Yüzyılda ABD Vahşeti" yazan bir özel sayı olarak çıkarılır ve bu sayıda ABD'nin Felluce başta olmak üzere Irak'ta gerçekleştirdiği insan hakları ihlalleri ele alınır.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen Bülteni'nin Ocak 2005 sayısında "*Tarih Zalimleri Asla Affetmeyecektir*" başlıklı bir başyazısı kaleme alır. Aksu yazısında, "*Emperyalist güçlerin kendi çıkarlarını korumak ve geliştirmek için sömürge politikalarına devam etmesi 21. yüzyılda da devam ediyor. Kendi çıkarları ve emelleri doğrultusunda istedikleri ülkeyi işgal edebilen ve halkını köleleştirmeye çalışan emperyalist güçler, tarihlerini kanla yazmaya devam ederken, vahşetlerini tüm dünyanın gözü önünde hayasızca sergiliyor. Sömürgeleştirme faaliyetlerini dünyanın en uzak köşesine barış, demokrasi, insan hakları, özgürlük götürme iddiasıyla yürüten emperyalist güçler en son vahşetini "Irak'ı Özgürleştirme" adı altında gerçekleştirmektedir. Ortadoğu'daki zengin petrol yataklarına sahip olarak bölgeyi denetim altına almak isteyen ABD ve işbirlikçileri, Irak'ta demokrasi, insan hakları ve özgürlük getirme vaatleriyle girerek, şimdiye kadar tarihin gördüğü en büyük soykırımı gerçekleştirmeye başladılar. Irak'ta ABD ve işbirlikçilerinin dünyanın gözü önünde masum halka yaptıkları insanlık dışı işkenceler, dünyaya çağdaşlık dersi vermeye kalkanların gerçek yüzlerini ve niyetlerini bir kez daha ortaya koymaktadır.*" der.

Dr. Ahmet Aksu, ABD'nin Irak'ta uyguladığı insanlık dışı işkence ve uygulamalarına Türkiye olarak sessiz kalınmaması gerektiğini, işgal ettiği ülkelerde işkenceyi sistematik olarak uygulayan

ABD'nin, küçücük kız çocukları ve yaşlı kadınların dahi ırzına geçerken orada yaşananları bir ölüm sessizliği içinde seyretmenin mümkün olmadığını haykırır. Aksu, *“Nerde uluslararası barış gönüllüleri? Nerede insan hakları kuruluşları?”* diye sorar. Aksu yazısını *“Irak halkının hafızasından tümüyle silinse bile bu sadist işkence ve katliamlar tüm insanlığın hafızasından silinmeyecektir. İnsanlık bu vahşete ‘Dur!’ demelidir.”* cümleleriyle tamamlar.

Güney Asya İçin Yardım Kampanyası

Memur-Sen, 26 Aralık 2004 tarihinde deprem ve tsunami felaketine uğrayan Malezya, Hindistan ve Endonezya halklarının acılarını dindirmek ve yaralarını sarmak amacıyla; 81 ilde yardım kampanyası başlatır. Yardım kampanyası, 26.02.2005 tarihinde Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi önünde Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'nun yaptığı basın açıklamasıyla başlatılır.

Dost ve kardeş ülke olan Malezya, Hindistan ve Endonezya halklarının acılarını paylaştıklarını söyleyen Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, basın açıklamasında şunları dile getirir: *“Türk milleti olarak çok üzgünüz. Daha önce deprem felaketi yaşayan Türkiye bu acıyı biliyor, aynı acıları milletçe yaşadık. Kardeş Malezya, Hindistan ve Endonezya'nın acılarını dindirmek ve yaralarını sarmak için bugün burada Ziraat Bankası Yenişehir Şubesi önünde toplandık. Memur-Sen olarak felaketzede ülkeler için 81 ilde yardım kampanyası başlattık. Türk milleti olarak deprem ve tsunami felaketi yaşayan kardeş ülkelerin acılarını paylaşıyor, toplumu duyarlı olmaya ve destek vermeye çağırıyoruz.”*

Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu'nun Yapılması

Memur-Sen Konfederasyonunun 2. Olağan Genel Kurulu, 30 Nisan-01 Mayıs 2005 tarihlerinde Ankara'da büyük bir katılımı ve coşku içinde gerçekleştirilir. İki gün süren ve Dr. Ahmet Ak-

su'nun yeniden Genel Başkan seçildiği kongrede Genel Sekreterliğe Ali Küçükköken, Genel Mali Sekreterliğe Adem Solmaz, Genel Teşkilat Sekreterliğine Mürsel Turbay, Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreterliğine Adnan Şenol, Genel Mevzuat ve Toplu Görüşme Sekreterliğine M. Hadi Erdoğan, Genel Eğitim ve Dış İlişkiler Sekreterliğine Süleyman Bahadır seçilir.

488 delegeden 435'inin oy kullandığı ve 5 oyun geçersiz sayıldığı seçimlerde Dr. Ahmet Aksu 250, Ahmet Gündoğdu 143, Mehmet Fatih Uğurlu 24, Mehmet Kazancı 13 oy alır. Memur-Sen Genel Başkanlığı'na yeniden seçilen Aksu, Memur-Sen'in bir aile olduğunu ve seçimleri kazanan tarafın Memur-Sen olduğunu söyler. Bundan sonra hep birlikte küskün ve kırgınlık olmadan Memur-Sen'i daha ileriye götüreceklerini belirten Aksu, hedeflerinin tüm işkollarında yetkili sendika olarak daha da büyümek olduğunu ifade eder.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'nun Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu'nun ardından yayımladığı kısa mesajı şu şekildedir:

"Değerli Memur-Sen'li arkadaşlarım,

30 Nisan-1 Mayıs 2005 tarihlerinde yapılan 2. Olağan Genel Kurul'da yeniden Genel Başkan seçildim. Kazanan taraf Memur-Sen,

kaybeden taraf yoktur. Önümüzdeki dönemde sizlerden ricam, birbirinize karşı samimi, dürüst ve ilkeli olmayı tercih ediniz. Üyeleriyle ilgilenen sendikacılık mantığını oturtmaya çalışalım. İlke olarak hizmet sendikacılığını benimsemeye devam edelim. Bizlere duyulan güvene layık olma gayretinde olalım. Hepinize Memur-Sen'in yeni döneminde başarılar diler, selamlarımı sunarım.”

Beyaz Buluşma Mitingi

AK Parti'nin 3 Kasım 2002 tarihinde iktidara gelmesi Türkiye'de kamuda ve okullarda uygulanan başörtüsü yasağını ortadan kaldırmaz. Bürokratik oligarşi ve vesayet odakları yasakların sürmesi için ellerinden gelen tüm çabayı gösterir, yasağın değil kaldırılması, geçişilmesine dahi müsaade etmezler.

Türkiye'de 2005 yılında başörtüsü yasağının kaldırılmasına yönelik toplumsal talebi odaklamak üzere çeşitli faaliyetler gerçekleştirilir. Memur-Sen, Mazlum-Der ve Milli Gençlik Vakfı'nın yanı sıra birçok sendika ve derneğin yer aldığı İnanç Özgürlüğü

Platformu, Van, Diyarbakır, Bursa ve Konya’da mitingler düzenler. Bir dizi mitingin sonuncusu olarak 15 Mayıs 2005 tarihinde Ankara’da “Beyaz Buluşma Mitingi” düzenlenir.

Türkiye’nin pek çok ilinden geniş katılımın olduğu mitingde Memur-Sen’in başta İstanbul, Konya, Van olmak üzere birçok teşkilatı mitinge katılmak üzere otobüslerle Ankara’ya gelir. Mitinge Şanlıurfa’dan 100 metrekairelik ve İstanbul’dan 240 metrekairelik beyaz başörtüsü getirilir.

Mitingde bir konuşma yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, kamusal alanla ilgili tartışmaların ve bu kavrama dayanan tezlerin yasağı haklılaştıracak bir hukuki zemine varılmasını sağlayamayacağını belirterek, “*Bütün gürültü patırtıya*

rağmen, başörtüsü takanlarla ilgili işlemler, hep hukuki değil, idari işlemler olagelmıştır. Başörtüsü kullananlar hukuki bir takibata maruz bırakılmamış idari müeyyidelerle sözüm ona cezalandırılmıştır. Bu dahi, hukuk sistemimizde başörtüsü yasağına bir temel bulunmadığının ispatıdır” der.

Başörtüsü takmanın hür ve özgürce yaşama ile bir eğitim hakkı olduğunun altını çizen Dr. Ahmet Aksu, “Başörtüsü meselesi mutlaka çözülecektir. Çünkü bu konu, kılık kıyafet özgürlüğü ve insan hakkıyla ilgilidir. Türkiye demokratik bir ülke ise, insan haklarına bu tür bir keyfi sınırlama getiremez. Getirirse o zaman bu sistemin adı demokrasi olmaz” diye konuşur.

Yasak karşısında üretilen mazeretlerin geçersiz olmaya mahkûm olduğunu ve bütün insanlığın vicdanında da mahkûm edildiğini kaydeden Aksu, bu konuda sorumluluğu olan herkese de şöyle seslenir: “Yükümlülüklerinizi hatırlayarak kendi vatandaşlarınıza büyük acılar yaşatmaya devam eden kılık kıyafet yasaklamalarını bir an önce ortadan kaldırın. Gelin hep beraber bu insanlık ayıbına bir son verelim.”

2005 Yılı Üye Sayıları ve Toplu Görüşmeleri

2005 yılında Memur-Sen büyümeye devam ederken Türkiye Kamu-Sen ve KESK küçülür.

Türkiye Kamu-Sen’in üye sayısı 343.921’den 316.038’e, KESK’in üye sayısı 297.114’ten 264.060’a geriler. Memur-Sen’in üye sayısı da 137.937’den 159.154’a yükselir.

Memur-Sen yine Diyanet-Sen ile Diyanet ve Vakıf Hizmetleri Kolu’nda yetkili sendikadır. 7 hizmet kolunda Türkiye Kamu-Sen, 3 hizmet kolunda da KESK yetkili olur.

2005 yılı Toplu Görüşmelerinde 29.08.2005 tarihinde gerçekleştirilen son toplantıda sendikalar ile hükümet arasında mu-

tabakat sağlanır. Memur-Sen adına mutabakat metnine Genel Başkan Ahmet Aksu imza koyar. 2005 yılı toplu görüşmelerinin yıllara sari kazanımlarından birisi Sendikal Örgütlenme Tazminatı'dır.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu, yetkili sendika ve konfederasyonlar tarafından 'Toplu Görüşme' yapılarak elde edilen kazanımlardan bütün kamu görevlilerinin yararlandırılmasına yönelik bir çalışma biçimi ortaya koymuştur. Buna göre, sendika kuran, üye olan ve aidat ödeyenlerin oluşturduğu yapının mücadelesiyle elde edilen kazanımlardan sendikalara üye olmayan, elini taşın altına koymaktan imtina eden kamu görevlileri de yararlanmaktadır.

Memur-Sen Konfederasyonu, 2005 yılı toplu görüşmelerinde sendikaya üye olan ile üye olmayana az da olsa birbirinden ayıran bir teklif olarak Sendikal Örgütlenme Tazminatını, Toplu Görüşme masasına taşımıştır. Teklif şöyledir: *"Sendika üyesi kamu görevlilerine sendikalara üye olmalarına yönelik olarak 'sendikal örgütlenme tazminatı' ödenmesi"*

2005 yılı toplu görüşmeleri sonucunda Kamu İşveren Kurulu ile kamu görevlilerini temsil eden sendika ve konfederasyonlar arasında imzalanan Mutabakat Metninin 4'üncü maddesindeki, [4- Sendika üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasını sağlayacak düzenlemeye gidilmesi] sendika üyesi olan personele aylık 5 YTL ilave ödenmesini sağlayacak kararın gereklerinin yerine getirilmesi amacıyla 375 sayılı KHK'ye 5473 Sayılı Kanun'la Ek 4'üncü madde eklenir.

5473 sayılı Kanunla *“4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümleri uyarınca kamu görevlileri sendikasına üye olup, kendisinden üyelik ödentisi kesilen kamu görevlilerine, anılan kesintinin yapıldığı her ay için 5 YTL tutarında sendika ödeneği verilir. Bu ödeme damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz”* hükmü getirilir.

Sendika üyesi kamu görevlilerine, sendika üyesi olmaları amaç ve gerekçesiyle ilave ödeme yapılmasını öngören söz konusu maddede, 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümleri uyarınca kamu görevlileri sendikasına üye olup üyelik ödentisi kesilen kamu görevlilerine, anılan kesintinin yapıldığı her ay için 5 YTL verilmesi hükmüne bağlanır. Mezkûr ödeme, ilerleyen yıllarda miktarı artırılarak sürdürülür.

Peygamberimizi Hedef Alan Karikatürleri Tel'in Mitingleri

30 Eylül 2005 tarihinde önce Danimarka'da bir günlük gazetede, ardından Norveç'te bir dergide yayımlanan, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) ile ilgili çirkin ve saldırgan karikatürlerin, peş peşe birçok Avrupa ülkesinde de yayımlanması üzerine, İslam dünyasında büyük bir tepki dalgası oluşur. Türkiye'de de başta Memur-Sen camiası olmak üzere hemen bütün toplum kesimleri, siyasi partiler, dernekler, vakıflar *“Canımız sana feda olsun Ya Resulallah!”* pankartları altında yüzbinlerle meydanları doldururlar.

Konuyla ilgili tüm Türkiye’de Memur-Sen teşkilatları yüksek duyarlılık gösterir, il ve ilçelerde kitlesel basın açıklamaları ve protesto mitingleri düzenlenir. Basın açıklamalarında ve mitinglerde yapılan konuşmalarda, *‘Dinin kutsallarına hakaret Avrupa’da da suç olması gerektiği, Avrupalı gazetecilerin ve onları koruyan siyasetçilerin bu küstahlığının, iddia ettikleri gibi “ifade özgürlüğü” ile bir ilgisinin bulunmadığı, Avrupalıların küçümsemelerinin, alay ve hakaret etmelerinin, Müslümanları “hakaret edilebilir” olarak görmelerinden kaynaklandığı. Hristiyan Batı dünyasının, İslâmiyet’i bir din, Hz. Muhammed’i bir peygamber olarak kabul etmediği ve “dinler arası diyalog” veya “medeniyetler buluşması” vs. denilen yaklaşımların kendimizi kandırmaktan ibaret olduğu, dinimizi ve Peygamberimizi “terör”le birlikte anmalarının altında yatan düşüncenin Müslümanları kendi dinlerinin ve peygamberlerinin izzet ve itibarını korumaktan aciz zannetmeleri olduğu’* işlenir.

Karikatürlerle mukaddesatımıza dil uzattıklarına pişman edecek güçlü ve onurlu bir direniş ilk günden itibaren Memur-Sen teşkilatlarının öncülüğünde başlar ve dalga dalga yayılır. Memur-Sen’in tüm Müslümanları, kutsala karşı saygısızlık içindeki her oluşuma tepki göstermeye, alışverişi kesmeye, ilişkileri durdurmaya yönelik çağrısı büyük yankı bulur, küçük illerde bile büyük ama sakin ve vakur gösteriler yapılır.

Karikatür krizi’ne tepkiler tüm yurttan ya Memur-Sen’in organize ettiği yahut Memur-Sen’e bağlı tüm sendikaların da katıldığı geniş tabanlı eylemlerle kendini gösterir.

Memur-Sen, bu konudaki hassasiyetini, olayın duyulduğu gün Danimarka ve Norveç Büyükelçilikleri önüne siyah çelenk bırakarak yaptığı basın açıklamasıyla ifade eder. Almanya, Danimarka, Fransa, Yeni Zelanda, İngiltere, Avusturya, İtalya, gibi birçok ülkenin büyükelçiliği ziyaret edilir, büyükelçilere olayın yanlış olduğu ifade edilir.

Disiplin Affi İmza Kampanyası

Memur-Sen, 2006 yılında, 25 bin memurun 2004 yılından beri çıkmasını beklediği Memur Disiplin Affi'nin tekrar Meclis gündemine alınması için harekete geçer. Memur-Sen Başkanlar Kurulu'nu toplayarak konuyu değerlendirir. Memur-Sen Başkanlar Kurulu'nda Memur Disiplin Affi Yasa Tasarısı'nın tekrar Meclis gündemine alınması ve 2004-2005 yılı toplu görüşmelerinde memura söz verilip de yerine getirilmeyen maddeler için 18.04.2006 tarihinde, 81 ilde imza kampanyası başlatılır. İmza kampanyasının startı Ankara'da verilir. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu üyeleri, Memur-Sen'e bağlı sendikaların genel başkanları ile birlikte Ankara Sıhhiye Köprüsü altında kurulan bir masa ile imza kampanyasını başlatır.

Memur Disiplin Affi İmza Kampanyası Standı'nın açılışında konuşan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, *"Siyasi iktidardan 2005 yılı içerisinde disiplin affıyla ilgili yasanın çıkarılması için memura verdiği sözü tutmasını bekliyoruz. Bugün hortumcular Yüce Divan'da aklanırken, kendini yıllardır devlet hizmetine adanmış devlet memurları aileleriyle perişan*

bir durumda, ümitle bu yasanın çıkmasını beklemektedirler. Bu yasa nedeniyle mağdur duruma düşmüş, sosyolojik, psikolojik ve ekonomik yönden yıpranan birçok memur vardır. Bizler sadece verilen sözlerin yerine getirilmesini istiyoruz. Tasarının sürekli geciktirilerek Meclis gündemine alınmaması nedeniyle af kanununu bekleyen binlerce memur mağdur olmaya devam etmektedir. Tasarı bir an önce Meclis gündemine alınmalı ve görüşülmelidir” şeklinde konuşur.

Memur-Sen’in memurlara disiplin affı çıkarılmasına yönelik talebi, 2004 yılında Kamu İşveren Kurulu ile yetkili sendikalar ve bunların bağlı bulundukları konfederasyonların katılımı ile 15-30 Eylül 2004 tarihleri arasında yapılan toplu görüşmeler sonunda imzalanan mutabakat metninde şu şekilde yer almıştır: “3- Yüz kısaltıcı suçlar nedeniyle verilen disiplin cezaları hariç kamu görevlilerinin disiplin cezalarının affı konusunda Hükümetçe yasal düzenleme yapılmasının sağlanması.”

Devlet memurlarının disiplin suçları sebebiyle aldıkları cezalar, 22 Haziran 2006 tarihinde kabul edilen 5525 sayılı kanunla tüm sonuçlarıyla birlikte affedilir. 23.4.1999 ile 14.2.2005 tarihleri arasındaki cezaların affını kapsayan kanun, alınmış cezaları “bütün sonuçları ile” affettiğinden, söz konusu cezalar sicilden de silinir. Söz konusu kanunla, yüksek disiplin kurulu kararıyla memuriyetten çıkarılarak mağdur edilmiş olan devlet memurları da işbaşı yapma hakkı elde ederler.

“Memura Siyaset Yasağına Son” Kitlesel Basın Açıklaması

Memur-Sen üyesi memurlar, 2006 yılında Abdi İpekçi Parkı’nda bir araya gelerek memurların siyaset yapmasının yasak olmasını ve memurlara grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı verilmesini protesto etmiştir.

Abdi İpekçi Parkı'nda kitlesel bir basın açıklaması yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, 2004 yılında memura grev, siyaset ve toplu eylem yasağının kaldırılması taahhüt edilerek imza altına alınmasına rağmen, Kamu Personel Reform Tasarısında memura grev ve siyaset yasağının devam ettiğini söyler. Memura söz verilmesine rağmen gereken adımların bir türlü atılmadığını belirten Aksu, taleplerinin dikkate alınmasını ve verilen sözlerin tutulmasını ister.

Memurların siyaset yapmasını engelleyen hükümlerin kaldırılarak 'devletin memuru siyaset yapmaz' geleneğinin artık değiştirilmesi gerektiğini vurgulayan Dr. Ahmet Aksu, *"İlkokul mezunu bir işçi siyaset yapabiliyor. Peki memur neden siyaset yapamıyor? İki üniversite bitirmiş memura siyaset yapmak yasak. Buna bir anlam vermek mümkün değil"* diye konuşur.

Askerler, yargı ve emniyet mensuplarının dışındaki memurların siyaset yapabilmesi gerektiğini ifade eden Dr. Ahmet Aksu, Anayasa ve diğer kanunlarda yapılacak değişiklikler çerçevesinde memura siyaset yasağının kaldırılması gerektiğini dile getirir.

Demokratik hakların ciddi ve kararlı mücadeleler sonucunda elde edildiğini dile getiren Dr. Ahmet Aksu, sendikal mücadelenin güçlendirilmesi gerektiğini belirtir. Bunun için bütün memurları Memur-Sen çatısı altında güç birliği yapmaya davet eden Dr. Ahmet Aksu, *"Bütün kamu çalışanlarını sendikal mücadelenin güçlenmesi için öncelikle sendikalı olmaya davet ediyorum. Bu çetin mücadele, sendikaların güç kazanmasıyla daha kolay hedefine ulaşacaktır. Haklarımızın korunması ve geliştirilmesi için grev ve toplu sözleşme hakkımızı almak için, siyaset ve yönetime katılma haklarımıza kavuşmak için, sendikalarımızı güçlendirmek ve sendikal mücadeleyi hedefine ulaştırmak için tüm kamu çalışanlarını Memur-Sen çatısı altında bütünleşmeye çağırıyorum"* der.

Papaya Tepki Eylemleri

Papa XVI. Banedikt'in 12 Eylül 2006 tarihinde Almanya'nın ziyareti sırasında Regensburg kentinde yaptığı konuşmada İslamiyet ve Peygamber Efendimize yönelik ağza alınmayacak kadar ağır ifadelerle saldırmaları, Memur-Sen camiasında infiale yol açar.

Söz konusu küstahlığı protesto etmek ve 2006 yılı Kasım ayında Türkiye'ye gelip ayın yapmayı planlayan Papa'yı Türkiye'de istemediklerini haykırmak için Memur-Sen Genel Merkezi ve bağlı sendikaların tüm şube ve temsilcilikleri Vatikan Büyükelçiliği, Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa yönelik bir faks eylemi gerçekleştirebilirler.

İllerin tamamına yakınında ve yüzlerce ilçede gerçekleştirilen eylemle, gündemi Memur-Sen belirler ve meselenin adını koyar: "Papa'yı Türkiye'de istemiyoruz!"

PTT önlerinde yapılan kitlesel basın açıklamalarının ardından Vatikan Büyükelçiliği, Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa gönderilen metin şöyledir:

"Papa'yı Türkiye'de istemiyoruz!"

Papa'nın, Peygamber Efendimize yönelik provakatif sözleri hem Hristiyanlık adına hem de dünya barışı adına bir talihsizliktir. Daha önce çeşitli AB ülkelerinde peygamber efendimize hakaret içeren karikatürleri cehalet eseri saymış, İslam'ı ve İslam peygamberini tanımayanların sonucu olarak görmüştük. Papalık makamında bulunan birinin İslam ve İslam Peygamberi hakkında cahil olma lüksü bulunmadığına göre, bu sözler açık bir kin ve bir saldırı niyetinin dışı vurumudur.

Karikatür saldırıları ve Papa'nın bu ağır hakaretleri de gösteriyor ki Bush'un 'haçlı savaşı' sözü de, bir dil sürçmesi olmayıp doğrudan İslam dünyasına ve İslam dinine yönelik programlı bir saldırı niyetinin ifadesidir. Papa da medeniyetler çatışmasına hizmet etmiştir.

Tablo bu iken İslam Medeniyetine yönelik bu planlı saldırıların Türkiye'deki işbirlikçileri, Papa'yı ısrarla Türkiye'ye davet etmek ve Fener papazı ile birlikte Ayasofya Camii'nde Hristiyan ayini yaptırmak arzusundadırlar. Geçen yılki girişimleri sonuçsuz kalınca bu yıl Cumhurbaşkanlığı aracılığıyla davet ettirip Türkiye'ye gelmesini sağlamaya çalışıyorlar.

Burada kamuoyuna duyuruyoruz: Peygamberimize dil uzatan böyle bir küstahı Türkiye'de istemiyoruz. Gelmeye kalkışması durumunda karşısında Memur-Sen'i bulacağını herkesin bilmesini istiyoruz.”

Filistin ve Lübnan için Destek Eylemleri

9 Haziran 2006 tarihinde İsrail'in Gazze Şeridi'ne yaptığı bir saldırıda aynı aileden 8 kişiyi şehid etmesi üzerine başlayan ve Lübnan'da bulunan Hizbullah örgütünün 12 Temmuz 2006 tarihinde 8 İsrail askerini öldürmesi 2 İsrail askerini de kaçırmayla gelişen İsrail-Lübnan savaşı sırasında İsrail'in gerçekleştirdiği tümüyle haksız ve zalimce saldırılar, Türkiye'de kamuoyunu ayağa kaldırır.

Memur-Sen Konfederasyonuna bağlı tüm sendikalar, ülkenin her ilinde ve hatta ilçelerinde mitingler düzenler, tırlar dolusu yardımlar toplayıp gönderilir. Memur-Sen, nakit yahut eşya bağış kampanyalarıyla “Filistin ve Lübnan Halkıyla Dayanışma” mitinglerinin ya bizzat düzenleyicisi, yahut ortaklarından birisi olur.

Memur-Sen, en görkemlileri İstanbul, Diyarbakır, Erzurum, Bursa, Konya gibi şehirlerde olmak üzere yurt genelinde yaptığı eylemlerle milletimizin hassasiyetlerine tercüman olur, dayanışma ve birlik şuurunun güçlenmesine katkıda bulunur. İstanbul Çağlayan'da birçok siyasi partinin ve STK'nın ortaklaşa düzenlediği büyük mitinge Memur-Sen teşkilatları ve üyeleri de katılır.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu basın mensuplarına İsrail'in yaptığı vahşeti çarpıcı sözlerle değerlendirir, Aksu: “Dünya katliama kör ve sağır” der. Memur Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, “Bugün itibariyle Filistin’de kan dökülmektedir, Irak’ta dökülen kan Filistin’e, Filistin’de dökülen kan Lübnan’a bulaşmıştır. Hatay sınırından Lübnan sınırı 45 kilometre uzaklıktadır. Bu çok uzak bir yer değildir, yani ateş aslında Türkiye’nin kapısına gelmiştir, ateş bacayı sarmıştır bu bağlamda hükümetin yapmış olduğu girişimleri bizler destekliyoruz. Gerek Filistin’deki hükümetle gerekse Lübnan’daki hükümetle ve Şam’daki hükümetle diyalogların geliştirmesi İsrail’e bunun anlatılması gerektiğini düşünüyorum” diye konuşur.

Aksu sözlerini, “Filistin’de İsrail’in yapmış olduğu katliama son vermeye davet ediyorum ve pazartesi gününden itibaren Filistin’e yardım kampanyasını başlatıyoruz ve startını da Tokat’tan veriyoruz. Buradan dünyaya sesleniyoruz ey dünya Mehmet Akif Ersoy’un dediği gibi tek dişi kalmış canavarısınız, sizler bu kafayla dünyaya huzur ve barış modernize veremezsiniz, sizler zulüm, kan ve parçalanma, bölünme verirsiniz” diyerek tamamlar.

2006 Yılı Üye Sayıları ve Toplu Görüşmeleri

2006 yılında Memur-Sen büyümeye devam eder. 159.154 olan üye sayısını 203.851’e yükseltir. 2006 yılında Türkiye Kamu-Sen de bir miktar üye artışı kaydeder. Üye sayısını 316.038’den 327.329’a yükseltir. KESK ise küçülmeye devam eder. Üye sayısı 264.060’tan 234.336’ya geriler.

Memur-Sen Diyanet-Sen ile Diyanet ve Vakıf Hizmetleri Kolu’nda yine yetkili sendika olur, ancak Memur-Sen 2006 yılında yetkili sendika sayısını ikiye çıkarır. Belediye ve Özel İdare Hizmetleri Kolu’nda Bem-Bir-Sen de yetkili sendika olur. Türkiye Kamu-Sen 8 hizmet kolunda, KESK ise 1 hizmet kolunda yetkili olur.

Memur-Sen, Kamu İşveren Kurulu ile 2006 yılında yapılacak olan toplu görüşmelerin startını 11 Mart 2006 tarihinde MTA Genel Müdürlüğü Toplantı Salonunda yapılan İl Temsilcileri Toplantısında verir.

Toplantıda 2004 ve 2005 yılı toplu görüşmelerinde söz verilmesine rağmen yerine getirilmeyen (grevli toplu sözleşme hakkı, disiplin affı, memura siyaset yapma hakkı gibi) talepler konusunda hükümeti uyaran il temsilcileri, mağduriyetlerin bir an önce giderilmemesi durumunda yasal haklarını sonuna kadar kullanma kararı alırlar.

Memur-Sen İl Temsilcileri Toplantısı'nda konuşan Memur-Sen Genel Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen'in her geçen gün güçlenerek büyümeye devam ettiğini belirtir. Aksu, çalışanların zor bir dönemden geçtiğini söyleyerek yetersiz maaşla yaşam mücadelesi veren emeklilerin ve dar gelirli insanların sağlık hizmetinden parayla yararlandırılmasına yönelik bir hazırlıkla karşı karşıya olduklarına dikkat çeker.

Aksu, *"Büyük kentler işsizlik, açlık ve yoksulluk nedeniyle suç işleyen, kapkaç yapan, üç kuruş için cinayet işleyen insanlarla doludur. Yoksulluk ve gelir dağılımındaki adaletsizlikler, uygulamadaki tutarsızlıklar, sorunları tırmandırmaktadır"* der.

2004 yılı toplu görüşmelerinde taahhüt altına alınan memurlara siyaset yapma hakkı ile grevli toplu sözleşmeli sendika hakkının verilmesi gerektiğini belirten Aksu, 2004 yılında çıkarılmasına söz verilen disiplin affının üzerinden iki yıl geçmesine rağmen hala çıkarılmadığını dile getirerek sözkonusu tasarının Meclis gündemine alınmasına rağmen geri çekilmesinden dolayı binlerce memurun mağdur olduğunu ifade eder. Kamu çalışanlarının sendikalaşması yolunda 10 yıldır mücadele ettiklerini vurgulayan Aksu, toplumun her kesiminin sesi, gücü ve savunucusu olmaya devam edeceklerini söyler.

2006 yılı Toplu Görüşmelerinde Memur-Sen'in yaklaşımına ilişkin Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, *"Memur-Sen'in kamu çalışanlarının hak ve menfaatlerini korurken, ülkemizin de milli çıkar ve menfaatlerini bir arada gözetebilmek ayrıcalığına sahip, örnek bir kurum haline geldiğini belirtmekten de ayrıca gurur duyuyorum. Memur-Sen olarak, büyüme oranında yakaladığımız bu başarıyı toplu görüşmelere yansıta-çağımızdan 2004-2005 yılı toplu görüşmelerinde yakaladığımız başarıyı 2006 yılında da devam ettireceğimizden kimsenin şüphesi olmasın. Memur-Sen, 2006 yılı toplu görüşmelerinde tarih yazacaktır. Memur-Sen olarak inandığımız doğruları söylemeye, ülkemizin gelişiminde ve yüzyılın gerçekleriyle milli bütünlüğümüz, birlik ve beraberliğimize karşı yapılan yanlışlara dur demeye devam edeceğiz"* der.

2006 Yılı Toplu Görüşmeleri, 4688 sayılı Kanun gereğince 15 Ağustos 2006 tarihinde, Başbakanlık'ta başlar. 2006 yılı Toplu Görüşmelerine Memur-Sen, yetkili sendikaları Diyanet-Sen ve Bem-Bir-Sen'le 210 bini aşkın kamu çalışanını temsilen katılır. Memur-Sen, toplu görüşme sürecinde de diğer iki konfederasyon yöneticilerine birlikte hareket etme teklifinde bulunur. Ancak KESK daha baştan masadan kaçır, Türkiye Kamu-Sen ise, bu davete olumsuz cevap vererek, sendikalar yerine "işverenle" kol kola görüntü vermeyi benimser, böylece görüşme sürecinin olumsuz sonuçlanmasına sebep olur.

15 Ağustos 2006 tarihinde başlayan toplu görüşme süreci 22 Eylül 2006 tarihinde tamamlanır. Toplu görüşmeler yapılırken KESK, 24 Ağustos 2006 tarihinde görüşmelerden çekilir. Türkiye Kamu-Sen de 22 Eylül tarihinde masadan kalkar. Memur Sen, toplantılara devam ederek, hükümet tarafının hazırladığı mali ve sosyal haklar dışındaki konuları içeren tutanağa imza atar.

Kamu Personel Yasa Tasarısına Yeni Bakışlar Paneli

Memur-Sen tarafından düzenlenen ve çalışma hayatının temelini teşkil eden Kamu Personel Rejimi ile ilgili hükümetin hazırladığı ve kamuoyunda tartışmaya açtığı tasarı ile ilgili eksiklikleri tartışarak, yeni bakış açıları geliştirmenin hedeflendiği “Kamu Personel Yasa Tasarısına Yeni Bakışlar” konulu panel 25 Kasım 2006 tarihinde Türk-İş Toplantı Salonu’nda gerçekleştirilir.

Panele AK Parti, DYP, SP, ANAP, BBP temsilcisi milletvekilleriyle çeşitli sivil toplum örgütlerinden temsilciler, Memur-Sen ve bağlı sendikaların yöneticileri, il temsilcileri ve çok sayıda dinleyici katılır. İki oturum halinde gerçekleştirilen panelin birinci bölümünde akademisyenler, ikinci bölümde ise siyasi parti temsilcileri tebliğlerini sunar.

Panelin açılış konuşmasını Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu yapar. Açılış konuşmasında Memur-Sen'in uzun süredir, devletin vatandaşlarına etkin ve verimli bir hizmet götürebilmesi ve piyasada düzenleyici görevini yerine getirebilmesi için köklü bir kamu reformunun gerçekleşmesinin gerekli olduğunu dile getirdiğini ifade eden Aksu, kamuda çalışan personelin ücret farklılıkları ile kadro ve statü durumlarının, personel rejimini sorunlar yumağına dönüştürdüğünü kaydeder.

Aksu sözlerini şöyle sürdürür: “Siyasi irade kamu personel reformunu toplumumuza kabul ettirmeye çalışırken, halkımızı ve kamu çalışanını büyük bir beklenti ve umut içine sokmuştur. Taslak şu anki durumuyla Memur-Sen'in kabul edebileceği bir durumda değildir. Gerçekleştirilmesi düşünülen reform bu haliyle kabul edilemez.”

Açılış konuşmalarının ardından, öğretim görevlileri ve siyasi parti temsilcilerinin konuşmacı olarak katıldığı panel iki oturum halinde gerçekleştirilir.

Ulusal Birlik Hareketi Platformu

28 Şubat Süreci öncesinde oluşturulan ‘Beşli Çete’ marifetiyle Refahyol Hükümetine karşı bir toplumsal muhalefet bulunduğu algısı oluşturularak Hükümeti yıkmak üzere harekete geçecek mihraklara hareket kolaylığı sağlanması hadisesine benzer bir şekilde, Ak Parti Hükümeti’ni sarsmaya, yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde ön almaya yönelik 2006 yılının Aralık ayı içerisinde, içinde Türkiye Kamu-Sen’in de bulunduğu 41 sendika, dernek ve vakıf, Ulusal Birlik Hareketi Platformu adıyla ulusal bir birlik oluşturur.

Bu birlik, Türkiye Kamu-Sen Genel Merkezi’nde bir basın toplantısı düzenleyerek görüşlerini kamuoyuna açıklar. Atatürkçü Düşünce Derneği ve Ulusal Birlik Hareketi Platformu Genel Başkanı emekli Orgeneral Şener Eruygur, Türkiye Kamu-Sen Genel Merkezi’nde düzenlediği basın açıklamasında şunları söyler:

“Cumhuriyetin temel değerlerinin korunması açısından Cumhurbaşkanlığı yüce makamının o makama uygun bir şekilde doldurulmasının yaşamsal önemi vardır. Cumhurbaşkanlığı yüce katının, katılımcı demokrasi kurallarına bağlı olarak, ulusal mutabakatla belirlenmiş, laik, demokratik ve sosyal hukuk devleti kurallarına saygılı, Anayasa’nın değiştirilemez maddelerine ve devrim yasalarına yürekten inanmış bir kişilik yapısıyla doldurulması gereklidir.

Bu yüce makamın Cumhuriyet’in değerlerini içine sindirememiş bir kişi tarafından işgali kabul edilemez. Bunu önlemek için platform olarak gösteriler, mitingler düzenleyeceğiz, başka demokratik yolları deneyeceğiz. Biz 4 ve 11 Kasım’da olduğu gibi laiklik gösterileri ve mitingler yaparak, Cumhurbaşkanlığı konusunda yanlış adımlar atmak isteyenler olursa bu yanlış yollardan çevirmek üzere hareketler içinde bulunacağız.”

Türkiye Kamu-Sen Genel Merkezi’nde düzenlenen basın toplantısında, Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız da platformun kuruluşuna ilişkin bir açıklamada bulunur. Akyıldız açıklamada Türkiye Cumhuriyeti’nin laik, sosyal hukuk devleti olduğunu hatırlatarak, bu tanımın dışında bir tanım kabul etmedikleri uyarısında bulunur. Platformun ilkesinin tek ülke, tek vatan, tek bayrak olduğunu belirten Akyıldız, *“Biz millet adına konuşuyoruz, milletin hissiyatını dile getiriyoruz. Muhatabımız cumhuriyetin temel ilkeleriyle ters düşen herkeştir.”* şeklinde konuşur.

Ulusal Birlik Hareketi Platformu, 28 Şubat Süreci'nde Refahiyol Hükümetini devirmek için inisiyatif alan 'Beşli Çete' oluşumuna benzetilir ve büyük bir tepkiyle karşılanır. Memur-Sen Genel Merkez Yönetim Kurulu tarafından yapılan açıklamada *"Sivil toplum örgütleri, antidemokratik hareketlerden ve demokrasiye zarar verici söylemlerden uzak durmalıdır"* denilerek, *"STK'lar adı üzerinde sivil inisiyatif ruhunu oluşturur, bunun aksine davranışlarda bulunulmamalıdır"* uyarısı yapılır.

İktidarların el değiştirmesinin ancak demokratik yollarla olması, toplum adına karar alma sürecinde yer alacak kişilerin de seçimle işbaşına geleceği vurgulanan açıklamada, *"Demokrasiler özgürlük ve hür iradeleri ortaya koyma rejimidir. Bununla birlikte özgürlükler Anayasa'da yer almış ve sınırlandırılması da yasalarla mümkün kılınmıştır. Ülkemizde de demokrasi rejimi aksaklık ve sorunlara rağmen ilerlemekte olup buna herkesin saygı duyması gerekir"* denilir.

Sivil toplum örgütlerinin antidemokratik hareketlerden ve demokrasiye zarar verici söylemlerden uzak durması gerektiği vurgulanan açıklamada şöyle denilir: *"STK'ların halkın meşru oylarıyla gelen siyasî partileri parlamentodan atmak ve meşru hükümetleri devirmek görevi yoktur. STK'lar adı üzerinde sivil inisiyatif ruhunu oluşturur, bunun aksine davranışlarda bulunulmamalıdır. Son aylarda oynanmaya çalışılan oyunları Türkiye bundan 10 yıl önce de görmüştür. Son on yıl önce gerçekleştirilmeye çalışılan anti demokratik hareket ülkemizde demokratik sürece zarar verdiği gibi, bu dönemde hortumlanan, kaçırılan meblağ, faizleri ve etkileriyle birlikte 140 milyar dolara mal olmuştur. Binlerce memur sürgün edilmiş veya görevine son verilmiştir."*

Medyada ve kamuoyunda demokrasiyi kesintiye uğratacak oluşumların memurları rahatsız ettiği ve fevkalade tedirginlik duyulduğu belirtilen açıklamada, *"Hükümetlerin STK'ların düşüncelerini göz önünde bulundurma görevinin yanında STK'ların da ülkenin anti demokratik yapıya sürüklenmesini engelleme görevi vardır... Bu itibarla ülkemizdeki demokratik süreci kesintiye uğratacak, halkın seçtiği parlamentonun oluş-*

turduğu kuruma zarar verecek eylem ve söylemleri STK ve sendikacılık anlayışı içinde bağdaştırmadığımızı, bunun yanlış olduğunu ve tarihi sorumluluktan kimsenin kurtulamayacağını kamuoyuna duyuruyoruz.” denilir.

Kamuoyundan yükselen büyük tepki, Türkiye Kamu-Sen üzerinde hemen etkisini gösterir ve Ulusal Birlik Platformu’nun kuruluşundan dört gün sonra Türkiye Kamu-Sen, Ulusal Birlik Platformu’ndan çekildiğini açıklamak zorunda kalır.

Türkiye Kamu-Sen Genel Başkanı Bircan Akyıldız, bir basın toplantısı düzenleyerek, söz konusu toplantının asıl amacının eğer bir birliktelik oluşturulabilirse ilkeleri ne olmalı noktasında olduğunu belirtir, “Yapılan açıklama Türkiye Kamu-Sen tarafından kabul edilebilir değildir. Zira Türkiye Kamu-Sen olarak kamuoyunda farklı yorumlamalara sebebiyet verebilecek herhangi bir açıklamanın kabul edilebilmesi mümkün değildir. Nitekim basın açıklaması sırasında da hemen müdahale edilmiş ancak o toplantı sırasında müdahale dikkatten kaçmıştır.” diye konuşur.

Aksu, “1 Milyon Kişiyle Ankara’nın Göbeğine Otururuz”

Antidemokratik süreç arayışlarına ilişkin bir değerlendirme yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Türkiye’nin 28 Şubat süreci öncesine sürüklenmek istendiğini ifade eder.

Aksu, “28 Şubat’ta hükümet, rantiyeci kesim tarafından düşürülerek, Türkiye felakete sürüklendi. Bazı sendika ve dernekler de bu oyuna alet oldu. Oysa halkın oylarıyla gelen parlamentoyu, ancak halkın oyları götürür. Bunun dışındakini kim adına yapılsa yapılsın kabul etmeyeceğiz. 28 Şubat’ta buna engel olmadık; ancak bugün güçlüyüz, 300 bin üyemiz var. Demokrasi dışı hareketlerde ileri gidilirse 1 milyon kişiyle Ankara’nın göbeğine otururuz.” der.

Cumhurbaşkanı Sezer’in valiliklere ve belediyelere genelge gönderip başörtülü çalışanlarını tespitini istemesinin ‘Canlarına tak

ettiğini' ve içlerini kanattığını belirten Aksu, siyaset yapacaksa Cumhurbaşkanlığı'nın istifa etmesini de ister.

Ülkenin iç ve dış politikada onlarca sorunu varken, Cumhurbaşkanı Sezer'in, afetzede vatandaşların ayağına gidip geçmiş olsun demek yerine, başörtüsü ile uğraşmasına anlam veremediğine dikkat çeken Memur- Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, "Artık canımıza tak dedi. Sayın Cumhurbaşkanı bütün işi gücü bırakmış, yeniden seçime gönderiyor. Saygı duyuyoruz. Ama belediye ve valiliklere genelge göndererek başı örtülü bayan çalışıp çalışmadığının tespitini istemesini yadırgıyoruz. Cumhurun seçtiği cumhurbaşkanlığı makamına hiç yakıştıramıyoruz" şeklinde konuşur.

Ülkede bir milyondan fazla çocuğun sokaklarda çalışmasına, 10 binden fazla çocuğun tiner bağımlısı olarak toplumun geleceğini tehdit etmesine rağmen bu sorunların çözümü yerine başka şeylerle uğraşıldığını dile getiren Aksu, sözlerine şöyle devam eder: "Bu ülkede sel olur, afet olur ama Sayın Cumhurbaşkanı cumhurun ayağına gidip o insanlara bir geçmiş olsun demez. Değerli arkadaşlarım bu örnekleri çoğaltabiliriz ama biz bunu Sayın Cumhurbaşkanı'na yakıştıramadığımız için söylüyoruz. Cumhurbaşkanı eğer siyasete atılacaksa yarından itibaren istifasını versin. Hangi partide istiyorsa siyasete atılsın."

Ulusal Birlik Hareketi'nin Cumhurbaşkanlığı seçimini etkilemek için bazı memur sendikaları ile hareket etmesini antidemokratik bulunduğunu belirten ve bu oluşuma destek vermelerinin mümkün olmadığına vurgu yapan Aksu, halkın iradesine kimsenin karşı koymaması gerektiğine işaret ederek, "Halkın oyları ile gelen bir

hükümeti ancak o ülkenin parlamentosu değiştirebilir. Bunun haricindeki kim adına, ne adına olursa olsun bunu kabul etmeyeceğiz. Biz inanıyoruz ki eğer Memur- Sen o dönem (28 Şubat süreci) güçlü olsaydı bu hareketler olmayacaktı. 81 ilde 300 bin üyemizle, bu hareketleri daha ileri götürürlerse, bir milyon kişi ile Ankara'nın göbeğine otururuz, hiç kusura bakmasınlar” diye konuşur.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı Ziyaret

Cumhurbaşkanı seçimi konusunda sivil toplum örgütlerinin görüşlerini alan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 17 Nisan 2017 tarihinde Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ile beraberindeki konfederasyon ve sendika yöneticilerini kabul ederek istişarelerde bulunur.

Memur-Sen Genel Başkanı Aksu, AK Parti Genel Merkezi'nde basına kapalı gerçekleşen kabulün ardından çıkışta gazetecilerin sorularını yanıtlar. “Başbakan Erdoğan'ın, Cumhurbaşkanlığı adaylığı konusunda kendilerinde nasıl bir izlenim bıraktığı”nın sorulması üzerine Aksu, Erdoğan'ın daha önce kamuoyuna yap-

tığı açıklamaları tekrarladığını belirtir. Aksu: “Sayın Başbakan, ‘milletin iradesinin TBMM tarafından belirleneceğini ve bu konunun TBMM’de görüşüleceğini, sonuçta bir karar verileceğini’ söyledi. Bu konuda bizim görüşümüz de aynı şekildedir. Halkın seçmiş olduğu TBMM’nin vereceği karar, halkın kararıdır, Meclis’in kararıdır ve sağduyunun kararıdır. TBMM iç tüzüğünde ve Anayasa’da Türkiye’de cumhurbaşkanının nasıl seçileceği, buna ait kurallar, koşullar açıkça belirtilmiştir. Bundan önce olduğu gibi, 10 cumhurbaşkanının seçildiği, gibi bundan sonraki cumhurbaşkanının seçimi de eğer herhangi bir değişiklik olmadıysa aynı şekilde olmalıdır diye düşünüyoruz.”

Aksu, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın cumhurbaşkanlığı adaylığına ilişkin olarak, “Sayın Başbakan Cumhurbaşkanlığına aday olur, TBMM de seçerse bu da bizim kabulümüzdür ve Sayın Başbakan o andan itibaren Sayın Cumhurbaşkanımızdır. Bu konudaki düşüncelerimiz de haftalardan beri açık ve seçiktir” diye konuşur.

27 Nisan E-Muhtırası ve Memur-Sen

10. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’in görev süresinin, 16.5.2007 tarihinde dolacak olması nedeniyle 2006 yılının son aylarından itibaren Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı seçimi gündemde yer almaya başlar.

İktidardaki AK Parti’nin Meclis çoğunluğuyla bir Cumhurbaşkanı seçmesine engel olmak üzere çeşitli mahfiller harekete geçer. 11 Aralık 2006 tarihinde kuruluşu Türkiye Kamu-Sen Genel Merkezi’nde açıklanan Ulusal Birlik Hareketi Platformu’nun Genel Başkanı, aynı zamanda Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkanı Şener Eruygur’un platformu kamuoyuna takdim ederken sarf ettiği “*Cumhuriyetin temel değerlerinin korunması kapsamında Cumhurbaşkanlığı yüce makamının o makama uygun bir şekilde doldurulmasının yaşamsal bir önemi vardır. Devletin başı ve bu sıfatla Türkiye Cumhuriyeti’ni ve Türk milletinin birliğini temsil eden Cumhurbaşkanlığı yüce katının, katılımcı demokrasi*

kurallarına bağlı olarak ulusal mutabakatla belirlenmiş, laik demokratik ve sosyal hukuk devleti kurallarına bağlı olarak ulusal mutabakatla belirlenmiş, laik, demokratik ve sosyal hukuk devleti kurallarına saygılı, Anayasanın değiştirilemez maddelerine ve devrim yasalarına yürekten inanmış bir kişilik yapısı ile doldurulması gereklidir.” sözleri de Cumhurbaşkanlığı seçimlerine yönelik bir alan daraltma girişimini ortaya koyar.

Bu süreçte, Yargıtay Onursal Cumhuriyet Başsavcısı Sabih Kanadoğlu, 26 Aralık 2006 tarihinde Cumhuriyet gazetesinde “AKP Tek Başına Seçemez” başlıklı yazısı ile Meclis’in Cumhurbaşkanlığı seçimi için AK Parti’nin milletvekili sayısı olan 354’ün yetersiz olduğu savını ortaya atar.

24 Nisan 2007’de tüm itirazlara rağmen iktidar partisi kendi adayını ilan eder. Dönemin CHP Genel Başkanı ve ana muhalefet lideri Deniz Baykal, Cumhurbaşkanlığı seçim sürecinde oylamada meclis genel kuruluna girmeme kararı alarak süreci işleten iktidar partisiyle tüm diyalog yollarını kapatır. CHP 367 sayısına ulaşamaması halinde Anayasa Mahkemesi’ne sunulmak üzere itiraz dilekçesini hazırlamış, DYP ve Anavatan Partisi liderleri Mehmet Ağar ve Erkan Mumcu erken seçime gidilmez ise cumhurbaşkanlığı birinci tur oylamasına katılmama kararı almıştır.

27 Nisan 2007 tarihinde TBMM’de Cumhurbaşkanlığı seçiminin birinci tur oylaması yapılır. AK Parti’nin adayı Abdullah Gül, 361 milletvekilinin katıldığı ilk turda 357 oy alır. 27 Nisan 2007 gecesi TSK’nın kurumsal internet sitesinde, sonradan dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt’ın bizzat kendisi tarafından yazıldığını açıkladığı bir bildiri yayımlanır.

27 Nisan bildirisinde “*Son günlerde, Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde öne çıkan sorun, laikliğin tartışılması konusuna odaklanmış durumdadır. Bu durum, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından endişe ile izlenmektedir. Unutulmamalıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetleri bu tartışmalarda taraftır ve laikliğin kesin savunucusudur. Ayrıca, Türk Silahlı Kuvvetleri yapılmakta olan tartışmaların ve olumsuz yöndeki yorumların kesin olarak karşısındadır, gerektiğinde tavrı-*

nı ve davranışlarını açık ve net bir şekilde ortaya koyacaktır. Bundan kimsenin şüphesinin olmaması gerekir.” denilir.

27 Nisan bildirisinde, “23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlamaları ile aynı günde kuran okuma yarışması tertiplen”miş olmasından, “çağ dışı kıyafetler giydirilmiş küçük kız çocuklarından oluşan bir koroya ilahiler okutul”masından, “ilköğretim okulu öğrencilerinin başları kapalı olarak ilahiler söyle”mesinden, “İlköğretim Okulunda kadınlara yönelik vaaz ve dini söyleşi yapı”lmasından bahisle “Cumhuriyet karşıtı olan ve devletimizin temel niteliklerini aşındırmaktan başka amaç taşımayan bu irticai anlayış, son günlerdeki bazı gelişmeler ve söylemlerden de cesaret almakta ve faaliyetlerinin kapsamını genişletmektedir.” denilerek Hükümet’e ayar verilmeye çalışılmıştır.

Hükümet kanadının 27 Nisan bildirisine tepkisini içeren açıklama 28 Nisan 2007 tarihinde hükümet sözcüsü Cemil Çiçek tarafından okunur. Cemil Çiçek TSK’yı anayasa ve hukuk devleti sınırları içerisinde durması yönünde uyarır. Açıklamada “*Bildiri, hükümete karşı tutum olarak algılanmıştır. Genelkurmay, Başbakanlığa bağlıdır. Güven ve istikrar zedeleyenler, olumsuz sonuçların sorumluluğunu yükleneklerdir*” denilir.

Muhtıranın altını halk desteği ile doldurmak isteyen kesim, çeşitli STK’ların öncülüğünde başlatmış oldukları Cumhuriyet mitinglerinin en çok yankı uyandıranlarından birini 29 Nisan 2007 tarihinde Çağlayan’da düzenler. Mitinge emniyet verilerine göre 583 bin kişi katılır ve hükümete erken seçim çağrısı yapılır. ADD ve ÇYDD öncülüğünde düzenlenen mitingde CHP çatısı altında birleşme çağrısı da yapılmış olup konuşmada ADD Başkanı Nur Serter, muhtıradan dolayı TSK’ya şükranlarını sunmuştur.

27 Nisan Bildirisi’ne karşı daima milletten ve milli iradeden yana tavır koymuş olan Memur-Sen sessiz kalmaz. Memur-Sen Genel Merkezi tarafından yapılan “Milli iradeye saygı istiyoruz!” başlıklı açıklama şöyledir:

“Türkiye Büyük Millet Meclisi’ni, anayasayı ve kanunları devre dışı bırakmaya çalışmak suretiyle Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecini sabote etmeye yönelik tüm antidemokratik arayış ve sızlanışları şiddetle kınadığımızı bir kere daha açıklamak istiyoruz. Millet iradesinin karşısına çıkabilecek herhangi bir gayrimeşru girişime, demokratik hak ve kazanımlarımızı korumak üzere şiddetle karşı duracağımızı açıkça belirtiyoruz.

Genelkurmay internet sitesinde yayınlanan ve geceyarısı basın organlarına verilen açıklama, kamuoyu tarafından hükümete karşı bir tutum olarak algılanmıştır. Oysa Başbakanlığa bağlı bir kurum olan Genelkurmay Başkanlığı’nın herhangi bir konuda hükümete karşı bir ifade kullanması demokratik bir hukuk devletinde düşünülemez. Genelkurmay Başkanlığı, hükümetin emrinde, görevleri anayasa ve yasalarla tarif edilmiş bir kurumdur.

Yine bu açıklama, Anayasa Mahkemesi eksenli tartışmalar yapılırken ortaya çıktığı için, yargıyı etkilemeye yönelik bir girişim olarak algılanmıştır. Türkiye’nin milli birlik ve bütünlüğü ve Türk Milleti’nin esenliği, temel anayasal değerlerin korunmasıyla mümkün olduğundan, Cumhuriyetimizin temel niteliklerine, Anayasa ve yasalara aykırı gerçek ve tüzel kişiler tarafından sergilenebilecek tutum ve davranışları tasvip edilemez, tasvip etmemiz mümkün değildir.

Türkiye Cumhuriyeti, gerek devlet gerekse milletiyle bugün, kurulduğu yılların ağır şartlarından çok daha ileride, çok daha güçlü bir konumdadır. Bölgesinin tartışılmaz lider ülkesi olan Türkiye, dünyanın da en güçlü ve saygın devletlerinden biridir.

Emperyalist güçlerin, milletimizin tarihi süreç içerisinde bu yenden ayağa kalkışına engel olmak için Dink cinayeti, yayınevine baskın ve YÖK Başkanına suikast girişimi gibi provokatif olaylarla içeride istikrarsızlık ve kargaşa çıkarma çabaları sonuç vermeyecek, boşa çıkacaktır. Devlet kurumlarını, karşı karşıya getirmeye çalışanlar, milletin tokadıyla geri çekileceklerdir.

Batılı işgalci güçler, bölgemizi, komşularımızı ve bizzat Türkiye'yi paramparça olmuş gösteren haritalar üzerinde çalışırken, dünyanın gözü Türkiye'nin etkin ve barış tesis edici rolüne odaklanmışken, içeride, millet-devlet kaynaşmasından ve sosyal barışın yerleşmesinden doğan gücümüzü zaafa uğratmaya çalışanlar asla muvaffak olamayacaklar ve bu tuzaklara alet olanları ne milleti-miz ne tarih affetmeyecektir.

Bununla birlikte demokratik süreci engellemeye, parlamentonun temsil ettiği milli iradeyi baskı altında tutmaya, parlamentonun Anayasal hüviyetini tartışmaya açmaya ve Anayasal görevinden alkoymaya yönelik yasal olmayan çıkışların, ülkemizin birlik ve beraberliğine, huzuruna, ekonomik gelişmesine zarar verdiğine inanıyoruz.

Türkiye, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Cumhuriyetin anlam ve ifadesi içinde hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir. Millet'in hâkimiyetini sağlayan ve iradesini yansıtan en temel kurum parlamentodur. Parlamentonun değerlerini küçük düşürmeye kimsenin hakkı yoktur.

Başta ana muhalefet partisi olmak üzere siyasi partileri ve yetkili tüm kurumları ortamı germemeye, kutuplaştırıcı tavırlardan kaçınmaya, cumhuriyete ve demokrasiye sahip çıkmaya davet ediyoruz. Memur-Sen olarak demokrasiden ve cumhuriyetten vazgeçmeyeceğimizi buradan bir kez daha kamuoyuna duyuruyoruz.”

Bu süreçte, 28 Nisan 2007 tarihinde AK Parti Genel Merkezi'ni ziyaret eden Dr. Ahmet Aksu, 27 Nisan E-Muhtırasına karşı AK Parti önünde yaptığı basın açıklaması ile tepkisini dile getirir.

2007 Milletvekili Genel Seçimleri ve Memur-Sen'in 60. Hükümetten Beklentileri

2007 yılında yapılması gereken Cumhurbaşkanlığı seçiminin 367 krizi nedeniyle gerçekleştirilememesi ve 27 Nisan e-bildirisi ile

demokratik işleyişe müdahaleye kalkışılması üzerine milletin hakemliğine başvurulur ve millet, 22 Temmuz 2007 tarihinde gerçekleştirilen 23. Dönem Milletvekili Genel Seçimi'yle siyaset arenasını yeniden şekillendirir.

Bu seçimde AK Parti, yüzde 46,66 oy oranıyla 340; CHP, yüzde 20,85 oy oranıyla 112; MHP de yüzde 14,29 oy oranıyla 71 milletvekili çıkarır. 27 de bağımsız aday milletvekili seçilmiştir. 22 Temmuz 2007 Genel Seçimi'nin ardından 29.08.2007 tarihinde Recep Tayyip Erdoğan başkanlığında 60. Hükümet kurulur.

60. Hükümet Programında memurlara toplu sözleşme ve grev hakkının verilmesine yönelik bir gelişmenin olmamasını eleştiren Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, *“Konfederasyon olarak hükümet programında çalışma hayatıyla ilgili bölümleri incelediğimizde önemli düzenlemelerin olduğunu görüyoruz. Ancak programda memurlara başta grev ve toplu sözleşme hakkının tanınmaması büyük bir eksikliktir. 60. Hükümetten sendikal yapımızın AB müktesebatına ve ülke gerçeklerine uygun düzenlemeler yapılmasını bekliyoruz”* der. Memur-Sen Genel Başkanı Sayın Dr. Ahmet Aksu'nun konuyla ilgili yaptığı basın açıklaması şöyledir:

“Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan tarafından 31 Ağustos 2007 tarihinde TBMM'ye sunulan 60. Hükümet Programında memurlara toplu sözleşme ve grev hakkının verilmesine yönelik bir çalışmanın olması Memur-Sen camiası olarak bizim beklentilerimiz arasındaydı.

Konfederasyon olarak hükümet programında çalışma hayatıyla ilgili bölümleri incelediğimizde önemli düzenlemelerin olduğunu görüyoruz.

İş kanunun çıkarılması, işçilerimizin iş güvenliğinin sağlanması, Mesleki Yeterlilikler Kurumunun kurulması gibi oldukça önemli adımlar atılmıştır. Ancak bununla birlikte ILO toplantılarında ve AB Müktesebatı uyum çalışmalarında memurlara grevli toplu sözleşme hakkı verileceği bildirilmiştir. Ayrıca iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili çalışmalarda memurlara yönelik iş güvenliğinin olmadığı bir gerçektir.

Hükümet programında bunların olmamasını bir eksiklik olarak görüyoruz ve acilen yeni dönemde memurlara grevli toplu sözleşme hakkının verilmesini, iş güvenliğinin memurlar da dahil herkesi kapsayacak şekilde düzenlenmesini yeni dönemde hükümetten bekliyoruz.

Sendikal yapımızda AB Müktesebatına ve ülke gerçeklerine uygun düzenlemeler yapılmasını yine 60. hükümetten bekliyoruz. Memur-Sen olarak 2007 Toplu Görüşmelerinde bu hususları defaatle gündeme getirmiş ve hükümetle yapılan müzakerelerde memurlara grevli toplu sözleşme hakkının verilmesi için Anayasa değişikliği yapılması ve 4688 Sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanununun ilgili maddelerinin değiştirilmesi mutabakat metninde taraflarca imza altına alınmıştır.

Memurlara iş güvenceli kamu yönetim reformunun hayata geçirilmesi, grevli toplu sözleşme hakkının verilmesi, memurlara yönelik siyaset yasağının kaldırılması ve yine çalışma hayatının en büyük sorunlarından biri olan kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınmasını bekliyoruz.”

Çalışma Bakanı Faruk Çelik’i Ziyaret

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu başkanlığındaki Memur-Sen heyeti, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı olan Faruk Çelik’e yeni görevinin hayırlı olması temennisinde bulundukları bir ziyaret gerçekleştirir.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ziyarette yaptığı konuşmada, memurların çalışma hayatında karşılaştıkları sorunların giderilmesi için yapılacak çalışmalara Bakan Çelik’in de destek vermesini ister. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, “Anayasa değişikliği içerisinde memurlar olarak yıllardır beklediğimiz ILO normlarına ve uluslararası anlaşmalara uygun grevli ve toplu sözleşme hakkının verilmesini bekliyoruz. Bu bizim öncelikli konularımız arasındadır. Sayın Bakanımızdan özellikle bu konuda destek bekliyoruz. Türkiye’nin her yıl katıldığı ILO toplantılarında ve AB

müzakerelerinde önüne çıkan çalışma hayatındaki anti-demokratik uygulamaların kaldırılarak ILO normlarına uygun bir mevzuatın getirilmesi Türkiye'nin de önünü açacaktır” şeklinde konuşur.

Memurların çalışma hayatının önündeki en büyük engellerden biri olan 4688 Sayılı Devlet Memurları Sendikaları Kanunu'nun acil olarak yeniden düzenlenmesi gerektiğini vurgulayan Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu, “Bu yasanın acilen değiştirilerek uluslararası normlara uygun yeni bir yasanın hayata geçirilmesi memurların çalışma hayatının önündeki en büyük engellerden birinin ortadan kaldırılması anlamına gelmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'nin 60. Hükümeti mutlaka konuya gereken hassasiyeti göstermelidir” diye konuşur.

İş Sağlığı ve İş Güvenliği kavramlarının birleştirilerek İş Sağlığı ve Güvenliği haline getirildiğine dikkat çeken Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu şöyle devam eder: “İş sağlığı ve güvenliğinde güvenlik kavramının altı mutlaka doldurulmalıdır. İşçilerde olduğu gibi kamu çalışanlarının da mekan ve araç-gereçlerinin mevzuata uygun olması iş sağlığı ve güvenliğinin vazgeçilmez unsurudur.”

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik de konuşmasında yeni dönemde Memur-Sen ve diğer sendikalar ile sosyal taraflarla beraber aktif bir çalışma yürüteceğini dile getirir. Grevli toplu sözleşme konusunun yıllardır hükümetin gündeminde olduğunu vurgulayan Bakan Çelik, “Ancak bu konuda memur tanımının yeniden yapılması ve 657 Sayılı DMK'nın yeniden düzenlenmesi, kamu personel rejimi reformunun çıkarılarak bunlarla beraber değerlendirilmesi gerektiği düşünülmüştür” der.

Cumhurbaşkanı Adayı Abdullah Gül'ün Memur-Sen'i Ziyareti

Cumhurbaşkanı Adayı Abdullah Gül, Sivil Toplum Kuruluşlarını ziyaret programı çerçevesinde 16 Ağustos 2007 tarihinde Memur-Sen'i de ziyaret eder. Abdullah Gül, konfederasyon genel

merkezine gelişinde Genel Başkan Aksu, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve bağlı sendika başkanları tarafından bir buket gülle karşılanır.

AK Parti cumhurbaşkanı adayı ve Kayseri Milletvekili Abdullah Gül, beraberinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin, Ak Parti Genel Başkan Yardımcısı Nükhet Hotar, Ak Parti Genel Başkan Yardımcısı Necati Çetinkaya ve Ak Parti Grup Başkanvekili Sadullah Ergin'den oluşan bir heyetle Memur-Sen Genel Merkezi'ni ziyaret eder. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve bağlı sendika genel başkanları ile birlikte yaklaşık 20 dakika baş başa görüşen Abdullah Gül, cumhurbaşkanlığı adaylığı hakkında bilgi vererek, destek ister.

Milli iradeyi, halkın beklenti ve hassasiyetlerini son derece önemseydiğini, bu cümleden olarak sivil toplum kuruluşlarını ziyaret ettiğini söyleyen Gül, şunları söyler: "Ülkemizin saygın bir memur konfederasyonu olan Memur-Sen'i ve onun saygıdeğer başkanı Dr. Ahmet Aksu'yu, Memur-Sen'e bağlı sendikaların saygıdeğer genel başkan ve yöneticilerini ziyaret etmekten son derece mutluyum. İnşallah seçilirse tüm milletin, tüm kesimlerin cumhurbaşkanı olacağıma söz veriyorum. Memur-Sen'in sürdürmekte olduğu sen-

dikal mücadelede de tüm Memur-Sen üyelerine başarılar diliyor, tüm Memur-Sen üyelerini içtenlikle selamlıyorum.”

Abdullah Gül ve beraberindeki heyetin Memur-Sen’i ziyaretinden dolayı memnuniyet duyduklarını ifade eden Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, “Cumhurbaşkanı adayımız Sayın Abdullah Gül’ü evimizde görmekten son derece mutluyuz, gururluyuz. Müstakbel cumhurbaşkanımıza hoş geldiniz diyor, yeni görevinde başarılar diliyoruz” diye konuşur.

Görüşmenin ardından basının karşısına çıkan Abdullah Gül ve Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, birer açıklama yapar. İşçi ve işveren sendikaları ile memur sendikalarının toplumun büyük kesimini temsil eden önemli kuruluşlar olduğunu ve iki gündür bu kuruluşlara ziyaretler gerçekleştirdiğini belirten Abdullah Gül, ziyaretlerinde cumhurbaşkanlığı süreci ile ilgili bilgiler verdiğini ifade eder. Gül, adaylığını duyurduğu ilk günkü basın toplantısıyla ilgili görüşlerini Memur-Sen yöneticileriyle paylaştığını belirtir.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu da, konfederasyonun kurulduğu günden bu yana demokrasi, insan hakları ve millet iradesinin egemenliği konusunda sarsılmaz inanç ve iradesini her platformu ortaya koymuş bir sivil toplum örgütü olduğunu söyleyerek, cumhurbaşkanlığı seçimleri ile ilgili oluşturulmak istenen demokrasi dışı ortama ilk tepki koyan sivil toplum örgütünün Memur-Sen olduğunu ifade eder. Seçimlerin ardından halk iradesinin ortaya çıktığını ifade eden Aksu, “*Cumhurbaşkanlığı seçiminde milletin iradesinin tecelli etmesini bekliyoruz. Meclis’in kabulü bizim de kabulümüzdür. Milletin iradesi, sıcaklığına Meclis’e yansımıştır*” der.

Aksu, demokrasi dışı kural arayışlarına katılmanın mümkün olmadığını belirterek, Gül’ün cumhurbaşkanlığına adaylığını koyduktan sonra sivil toplum örgütlerini ziyaret etmesinin de tarafsız bir cumhurbaşkanı olacağının ilk işareti olduğunu söyler.

Aksu, 250 bini aşan bir sivil toplu örgütü olarak artık Türkiye’de memurlara yönelik grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkının ol-

ması ve ücret adaletsizliğinin giderilmesi yönünde Gül'den destek bekleediklerini belirtir.

Abdullah Gül ve beraberindeki heyetin Memur-Sen'i ziyaretinde, Memur-Sen Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri, Eğitim-Bir-Sen Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu, Diyanet-Sen Genel Başkanı Ahmet Yıldız, Bem-Bir-Sen Genel Başkanı Mürsel Turbay, Enerji Bir-Sen Genel Başkanı İbrahim Şimşek, Toç-Bir-Sen Genel Başkanı Günay Kaya, Büro Memur-Sen Genel Başkanı Yusuf Yazgan, Birlik Haber-Sen Genel Başkanı Hüsamettin Şanal, Ulaştırma Memur-Sen Genel Başkanı Halil İbrahim Kütük, Bayındır Memur-Sen Genel Başkanı Abdülhadi Karasapan, hazır bulunur.

2007 Yılı Üye Sayıları ve Toplu Görüşmeleri

2002 yılından itibaren büyümesini istikrarlı olarak her yıl sürdüren Memur-Sen 2007 yılında da büyümeye devam eder. 203.851 olan üye sayısını 249.725'e yükseltir. Türkiye Kamu-Sen büyümesini 2007 yılında da sürdürür. Üye sayısını 327.329'dan 350.727'ye yükseltir. KESK ise küçülmeye devam eder. Üye sayısı 234.336'dan 231.987'ya düşer.

2007 yılında hizmet kollarındaki yetkili sendika unvanları aynen devam eder. Memur-Sen Diyanet-Sen ile Diyanet ve Vakıf Hizmetleri Kolu'nda, Bem-Bir-Sen ile de Belediye ve Özel İdare Hizmetleri Kolu'nda yetkili sendika olur. Türkiye Kamu-Sen 8 hizmet kolunda, KESK ise 1 hizmet kolunda yetkili olur.

Memur-Sen, 2007 yılı Toplu Görüşmeleri öncesi Ankara'da, Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Konfederasyonu Genel Merkezi'nde Memur-Sen İl Temsilcileri Toplantısı gerçekleştirir.

Toplantıya, Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ve Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ile bağlı sendikaların genel başkanları ve genel yönetim kurulu üyeleri ile Memur-Sen 81 il temsilcisi katılır.

Toplantının açılış konuşmasını yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen'in 2007 yılı toplu görüşme hazırlıkları hakkında bilgi verir. Memurun hakkını masada son ana kadar koruyacaklarını söyleyen Aksu, 2007 yılı toplu görüşmelerinde grevli toplu sözleşmeli hakkın verilmesi, adil ücret ve kurumlar arası ücret dengesizliği, Kamu Personel Rejiminin mutabakatla çıkarılması gibi konuların Memur-Sen'in öncelikli talepleri olacağını belirtir.

60. hükümetin ilk sınavını memur sendikaları ile vereceğini ifade eden Aksu, konuşmasına şöyle devam eder: *"Bilindiği üzere kamu işçilerine yapılan zam sonrasında memur ve işçi maaşları arasında farklılıklar ortaya çıkmıştır. Öncelikle toplu görüşme masasında işçi-memur arasındaki farkı gidermenin yollarını arayacağız. Bilindiği gibi 2007 yılında memura 40 YTL işçiye ise 190 YTL zam yapılmıştır. Ortada memurlara karşı yapılmış büyük bir haksızlık vardır.*

Hükümetin 2007 yılı toplu görüşmelerinde işçilere verdiği zam oranı ve miktarını, memurlara da vermesini talep ediyoruz. Memur zammında yıllardır görülen milli gelir artışından faydalanmak istiyoruz. IMF ve Dünya Bankası'nın Türkiye'ye dayattığı maaşlara razı olmuyoruz. Türkiye'nin IMF politikalarını çöpe atarak, milli politikalara dönmesini istiyoruz"

Memur-Sen İl Temsilcileri Toplantısı, sendika genel başkanları ve il temsilcilerinin 2007 yılı toplu görüşme talepleri ile ilgili konuşmalarının ardından Genel Başkan ve Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerinin değerlendirme konuşması ile sona erer.

2007 yılı Toplu Görüşmelerinin başlamasından önce, Memur-Sen 15 Ağustos'ta yapılacak olan toplu görüşmeler öncesi taleplerini dile getirmek amacıyla Güven Park'ta bir kitlesel basın açıklaması yapar.

Ellerinde “Toplu görüşme değil, toplu sözleşme ve grev hakkı”, “Biz üvey evlat mıyız?”, “Eşit işe eşit ücret istiyoruz” yazılı dövizler taşıyan Memur-Sen üyeleri, “Sadaka değil hakkımızı istiyoruz”, “Memuruz haklıyız kazanacağız” şeklinde slogan atarlar.

Grup adına açıklama yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, toplu görüşmelerin yeni döneminde 250 bin üyesi olan Memur-Sen'in çalışanlarını en iyi şekilde temsil edeceğini belirtir.

Görüşmelerde Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) normlarına uymayan Sendika Yasası'na rağmen görüşmelerden azami ölçüde verim almaya çalışacaklarını kaydeden Aksu, masada sonuna kadar kalacaklarını ve üzerlerine düşeni yapacaklarını söyler.

Kamu çalışanlarının ve emeklilerin mali ve sosyal haklarını korumak, arttırmak için masaya oturacaklarının altını çizen Aksu, *“Yeni hükümetin tasarıları arasında bulunan demokratik ve sivil anayasada işçi ve memur ibarelerinin kaldırılmasını bunun yerine çalışan tanımının kullanılmasını istiyoruz. Kamuda çalışan işçi ve memurlara yönelik siyaset yasağının, çalışma hayatına ilişkin yasakların kaldırılmasını istiyoruz. İş yeri sağlık güvencesinin sağlanmasını talep ediyoruz. Milli gelir artışından azami ölçüde faydalanmak istiyoruz. IMF'nin politikaları doğrultusunda bir ücret artışı istemiyoruz. 60.Hükümet, kamu çalışanlarının sosyo-ekonomik gelir seviyesini göz önünde bulundurarak hakkaniyetli bir yaklaşım sergilemelidir.”* der.

Memur-Sen'in 2007 yılı Toplu Görüşmelerindeki ekonomik talepleri içinde en dikkat çekici husus, seyyanen 250 YTL talep edilmesidir. Toplu Görüşmeler boyunca bu rakamlara karşı hükümet de birkaç öneriyle gelir. Türkiye Kamu-Sen gibi Memur-Sen de “uzlaşmaya varıp mutabakat metni imzalamak için” rakamlarını revize eder ve tekrar sunar. Ancak ne hükümet sendikaların istediği rakamı verir ne de sendikalar hükümetin verdiği razı olur. Sonunda konu, Uzlaştırma Kurulu'na havale edilir.

Memur-Sen ve Kamu-Sen yöneticileri 25 Eylül 2007'de Uzlaştırma Kurulu'nun önerisini değerlendirmek üzere Devlet Bakanı Murat Başesgioğlu ile son kez biraya gelir, ancak bu görüşmede de uzlaşma sağlanamaz. Dolayısıyla 2008 yılında memur maaşlarına yapılacak zammı ilişkin son karar Bakanlar Kuruluna kalır.

Dr. Ahmet Aksu'nun TBMM Başkanı Köksal Toptan'ı Ziyareti

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ve beraberindeki heyet, 7 Kasım 2007 tarihinde, 23. Dönem Milletvekili Genel Seçiminin ardından TBMM Başkanı seçilen Köksal Toptan'ı ziyaret ederek hayırlı olsun dileklerini iletir. Memur-Sen Genel Başkanı Aksu ziyarette yaptığı konuşmada, 2008 yılı bütçesinin TBMM'de görüşüldüğünü belirterek, memurlara yapılacak zam, ücret ve tazminatların da bütçede belirlendiğini hatırlatır.

Toplu görüşmelerde mali konularda anlaşma sağlanamadığına, ancak sosyal ve bazı özlük haklarında anlaşma metni imzalandığına işaret eden Aksu, “Memur-Sen olarak talebimizi sürdürüyoruz. TBMM'deki görüşmelerde de talep ettiğimiz rakamların yasalaşması konusunda yardımınızı istiyoruz” diye konuşur.

Yeni Anayasa çalışmalarına da değinen Dr. Ahmet Aksu, “Yeni Anayasa’da, kamu çalışanlarına grevli toplu sözleşme hakkı verilmesi artık Türkiye’nin önünde bir gerekliliktir. Gerek İLO ve diğer platformlarda Türkiye’nin karşısına çıkan bu konu, hem devletimizi hem de camiamızı sıkıntıya sokmaktadır. Bunun yeni anayasada yer alması konusunda desteğinizi talep ediyoruz” der.

“Kamu yönetimi” adı altında bir yasa çalışmasının Başbakanlıkta devam ettiğini anımsatan Aksu, memurların iş güvencesini olmazsa olmaz olarak gördüklerini, kendilerinin de bu çalışma içinde yer almak istediklerini söyler. Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası ile ilgili yasa çalışmalarına da işaret eden Memur-Sen Genel Başkanı Aksu, yıllardır savundukları mesleklere göre değil, yapılan işe göre fiili hizmet zammının verilmesinin bu çalışma içinde yer almasından duydukları memnuniyeti ifade eder. Köksal Toptan'ı TBMM Başkanlığına seçilmesinden ötürü kutlayan Aksu, “Görevi layıkıyla yapacağına olan inancını” dile getirir.

TBMM Başkanı Köksal Toptan da Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ve beraberindeki heyeti kabulünde yaptığı ko-

nuşmada, örgütlü toplum olma yolunda, memurların başlangıçta Anayasa ve yasaları da zorlayarak önemli bir noktaya geldiğini ifade ederek, Türkiye'nin gündeminde olan yeni ve modern anayasa gerçekleştiğinde, Türkiye'de sendikacılığın önündeki engellerin de büyük ölçüde ortadan kalkacağını ifade eder.

TBMM olarak yasa yapımında sivil toplumun inisiyatifini ve katkılarını mutlaka devreye sokarak toplumun tüm kesimlerinin emeği olan bir Anayasa yapmak istediklerini kaydeden Toptan, bunu sadece Anayasa yapımında değil tüm yasaların yapımında kurumsal hale getirerek gerçekleştirmeyi arzu ettiklerini belirtir.

TBMM Başkanı Toptan, memurların 2008 yılı bütçe görüşmelerinden beklentileri konusuna da değinerek, kamu çalışanlarının istediği oranda zammı Hükümetin veremediğine işaret ederek, "Hükümet vermiyor değil, veremiyor. Bunu biliyoruz. Çok doğal olarak siz de temsilcisi olduğunuz grupların hakkını, hukukunu savunmak için mücadele veriyorsunuz. Hükümet de ortada olan bir pastayı olabildiği kadar adil dağıtmak suretiyle çalışanları mağdur etmemeye çalışıyor. Burada önemli olan; karşılıklı müzakerelerde makul bir dengenin kurulmasıdır." şeklinde konuşur.

Dr. Ahmet Aksu'nun Yeni Anayasa Talebi

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, 2008 yılının Ocak ayında bir Güneydoğu gezisine çıkar. Dr. Ahmet Aksu, bu gezinin son durağı olan Batman'da basın mensuplarına, yeni anayasa talebine ilişkin bir açıklama yapar. Aksu, yaptığı açıklamada, yeni anayasanın tüm kesimleri kapsayacak sivil ve demokratik bir anayasa olması gerektiğini belirtir.

Sağlık-Sen yönetim kurulu üyesi Hüsnü Kaymaz ve Memur-Sen yönetim kurulu üyesi Adnan Şenol ile birlikte Batman'a giden Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen Batman Şube binasında hükümete seslenerek, yeni anayasanın ayrımcılığa yol açmayan ve tüm

kesimleri kapsayıcı bir anayasa olması gerektiğini belirtir. Genel Başkan Aksu, *“Bu ülkenin doğusundan batısına, kuzeyinden güneyine etnik, din, vicdan, felsefi inanç ve mezhep gözetmeksizin herkesin eşit tutulacağı ve kimsenin dili ve kökeni nedeniyle kınanmayacağı bir anayasaya ihtiyacı var”* diye konuşur.

Aksu'dan Kamuda Başörtüsü Serbestisi Talebi

22 Temmuz 2007 Milletvekili Genel Seçimlerinin ardından TBMM'de başörtüsü yasağının kaldırılmasına yönelik mevzuat düzenlemesi çalışmaları başlatılır. Bu çalışmaların başlamasıyla birlikte, başta CHP olmak üzere başörtüsü karşıtı çevreler bu konudaki olumsuz tavırlarını derhal ortaya koymaya başlarlar.

25 Ocak 2008 tarihinde MHP ile AK Parti arasında uzlaşma sağlanır. Başörtüsü yasağının kaldırılması için hazırlanan Anayasa'nın 10. ve 42. maddelerinde değişiklik yapılması yönündeki Anayasa değişikliği teklifi TBMM Başkanlığı'na verilir.

26-27 Ocak 2008 tarihinde gerçekleştirilen Bem-Bir-Sen 3. Olağan Genel Kurulu'nda bir konuşma yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, AK Parti ve MHP tarafından sunulan anayasa değişikliği teklifinin kamu çalışanlarını da kapsamaması gerektiğine söyler.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, konuşmasında başörtüsü yasağının mutlaka kaldırılması gerektiğine işaret eder. Aksu, *“Başörtüsüne hürriyet sağlanmadıkça yeni anayasa yapılsa bile yarım kalacaktır, kadük olacaktır”* der.

Dr. Ahmet Aksu, *“Başörtüsü yasağına yönelik tartışmalar sürmektedir. Bu sorunu çözmek için atılan adımları destekliyoruz. Bununla birlikte metnin durumu kötüleştirmemesi ve yeni yasaklar getirmemesi gerekir. Üniversitede kızlarımıza verilen hakkın kamu çalışanlarını da kapsamaması gerekmektedir. Kamu hizmeti sunan, kamu hizmetinden faydalanan şeklindeki ayrımın Anayasada yer alması sorunu çözmez. Kamu çalışanları-*

nın başörtü ile kurumlarda çalışabilmesine yönelik bir yasaklama ne Anayasada nede yasalarda vardır. Anayasa metnine bu şekilde yansırsa kamu hizmeti alan – kamu hizmeti veren ayrımı Anayasal meşruiyet zeminine kavuşturulmuş olacaktır. Bu yüzden bu değişiklik teklifi hem eksik, hem yarım ve hem de yeni tartışmaları getirecektir.” diye konuşur.

Din ve vicdan hürriyetinin Anayasa tarafından teminat altına alındığını, ayrıca Anayasanın 49’uncu maddesine göre çalışma hakkının da teminat altında olduğunu belirten Dr. Ahmet Aksu, sözlerini şöyle sürdürür: “Hizmet alan ve hizmet veren ayrımının yapılması temel insan haklarına ve Anayasanın ruhuna ve bütünlüğüne aykırıdır. Bu hakkın korkularla hukuk dışı gerekçelerle ve devletin yıkılması bölünmesi paranoyaları ile kadınların elinden alınması hukuk devleti ilkesi ve Anayasanın bütünlük ilkeleriyle bağdaşmayacaktır.

Bu yasağı haklılaştırma çabalarının hukuk devletine ilişkin temel ilkelerle hiçbir bağdaşır yanı bulunmadığı halde bu yasakların sürdürülmeye savunulmaya devam edilmesi düşüncesini karanlık çağların bir ürünü olarak kabul ediyoruz. Üniversiteye giden bazı kızlarımız bunu inançları gereği örtüyor ve siyasi simge olarak görmüyorlar. Bu inanç sadece Üniversitelerde mi geçerli olacaktır. İnanç her yerdedir. Bunun kamusalı, özelı, tüzelı olmaz. Bu itibarla yarım demokrasi, yarım yasa, yarım özgürlük olmaz. Başörtüsü ile okuma başörtüsü ile çalışma ve başörtüsü ile seyahat etme, hizmet etme özgürlüğü olmalı ve buna kısıtlama getirilmemelidir”

Aksu Döneminde Yürütölen Başörtüsü Yasasının Kaldırılması Mücadelesi

AK Parti ile MHP ile arasında uzlaşma sağlanarak başörtüsü yasasının kaldırılması için Anayasa değişikliğı yapılması yönünde temaların yapıldığı günlerde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı

Abdurrahman Yalçınkaya bir değerlendirmede bulunur. Yalçınkaya, siyasi partilerin Cumhuriyet'in laiklik niteliğinin değiştirilmesi amacını güdemeyeceklerini, bu amaca yönelik faaliyetlerde ve beyanlarda bulunamayacaklarını söyler.

Yargıtay'dan yapılan açıklamada, *“Eğitim ve öğretim kurumlarında bazı giysilerinin kullanılmasının özgürlükler içerisine alınmasının, mezheplerin, cemaatlerin, ırkçı örgütlerin, ayrılıkçı güçlerin sembollerini rahatça kullanacakları, eğitim ve öğretim kurumlarını laik ve üniter yapıya aykırı bir faaliyet alanına dönüştüreceği, yüce milletimiz ve ülke ile milletin koruyucusu olan yasalar önünde sorumluluğun anayasa ve yasalar gereği bu yönde beyan ve faaliyetlerde bulunan siyasi partilere ait olacağı gözden kaçırılmamalıdır”* denilir.

Yargıtay'ın başörtüsü yasağına destek çıkan açıklamasının ardından bir diğer yargı organı olan Danıştay da yasağı destek vererek tartışmalara taraf olur. Danıştay Başkanlığı'nca, başörtüsü yasağının kaldırılmasına ilişkin tartışmalarla ilgili yapılan açıklamada, yeni düzenlemeler yapılırken Anayasa'nın temel ve değişmez ilkelerine ve yargı kararlarına uygun davranılmamasının, Cumhuriyetin kazanımlarına aykırı olacağı belirtilerek, *“Söz konusu girişimlerin eğitim kurumları ile sınırlı kalmayacağı ve sonuçta toplumsal barışı da zedeleyeceği kaygı ile izlenmektedir”* denilir.

AK Parti ile MHP arasında uzlaşma sağlanır. 25 Ocak 2008 tarihinde Anayasa değişikliği teklifi TBMM Başkanlığı'na verilir. Bu uzlaşma Memur-Sen camiasında memnuniyetle karşılanır. Başörtüsü sorununu toplumun zaten aşmış bulunduğu kaydedilen açıklamada yapılacak düzenlemede kadınların eğitim, öğretim ve çalışma hakkından mahrum edilemeyecekleri hususunun, tartışmaya yer bırakmayacak şekilde açıklıkla yer alması gerektiği ifade edilir. Memur-Sen'in açıklaması şöyledir:

“Son günlerde Ak Parti ve MHP başta olmak üzere çeşitli partilerin, kanunsuz başörtüsü engellemesi sorununu aşmak için aktif bir arayış içinde olduklarını görmekten memnunuz. Gerçekten de

hiçbir yasaklayıcı kanun olmadığı halde yıllardır kadınlarımızın çalışma ve eğitim gibi iki temel insan hakkını ihlal edip hayatlarını zindan eden bu zulüm, milletimizin vicdanını derinden yaralamaktaydı. Ve sokaklara, çarşıya pazara baktığımızda da sevinerek görüyoruz ki esasen toplumumuz bu sorunu çoktan aşmıştır. Toplum böyle bir yaşağı tanımamakta, meşru veya gerekli görmemekte, fiili hayatıyla da böylesi anlamsız bir yaşağı yok saymaktadır.

Bugün TBMM çatısı altındaki siyasi partilerimizin de nihayet bu hukuksuzluğa dur demek için bir kararlılık içine girmiş olmalarını, ülkemizin özgürlük ve demokrasi yolunda yeni ve güçlü bir hamlesi olarak görüyoruz. Bu konuda mutlaka anayasal bir düzenleme yapılmalı, görüş veya öneri kimden gelirse gelsin, sorunu çözücü olması açısından değerlendirilmelidir. Uygulama, bazı kadınları başörtülü oldukları için eğitim ve çalışma hakkından telifsiz şekilde mahrum bırakmakta ve kadının toplumsallaşmasının, üretime katılmasının önünü kesmektedir. Çözüm amacıyla hazırlanacak hukuk metni de bu hak gaspını önleme amacını gözetmelidir.

Yapılacak düzenlemede kadınların eğitim, öğretim ve çalışma hakkından mahrum edilemeyecekleri hususunun, tartışmaya yer bırakmayacak şekilde açıklıkla yer alması gerektiği görüşündeyiz. İnanıyoruz ki bu sorunun çözümüne katkıda bulunan bütün kesimleri, bütün kişi veya kurumları kadınlarımız başta olmak üzere bütün toplumumuz minnet ve şükranla anacaktır.”

Yargı organlarının, CHP'nin, TÜSİAD'ın, kimi öğretim üyesi derneklerinin, bazı baroların özgürlük karşıtı tutum alarak önlemeye çalıştıkları anayasa değişikliği, 9 Şubat 2008 tarihinde AK Parti ve MHP milletvekillerinin oyuyla, 411 oyla TBMM'de kabul edilir.

Başörtüsüne özgürlük getiren Anayasa Değişikliğinin ardından yayımlanan 10 Şubat 2008 tarihli Hürriyet gazetesinin manşeti “411 El Kaosa Kalktı” şeklindedir. Statükonun özgürlük alanlarının genişletilmesine kolay kolay razı olmayacağı anlaşılmaktadır.

TBMM Önünde Başörtüsü Eylemi

Dr. Ahmet Aksu önderliğindeki Memur-Sen üyeleri, 20 Şubat 2008 tarihinde başörtüsünün yükseköğretimde serbest bırakılmasını öngören Anayasa değişikliği kararına destek vermek amacıyla TBMM önünde eylem yapar.

Memur-Sen üyeleri, eylem için ellerinde Türk bayraklarıyla Meclis'in Dikmen kapısı önünde toplanır. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, burada yaptığı açıklamada, başörtüsü yasağının sivil Anayasa ve modern Türkiye'nin önündeki en büyük ayıp olduğunu ifade ederek, bu yasağın kaldırılmasına olan tepkileri hayretle izlediklerini söyler.

“Kaosa 411 el kalktı” şeklindeki bir değerlendirmenin, Meclis'i rencide ettiğini kaydeden Aksu, Meclis iradesinin her türlü zümre dayatmasının üstünde olduğunu belirtir. Aksu, “Bu tarz yorumlar, demokratik süreci engellemeye, parlamentonun temsil ettiği millî iradeyi baskı altında tutmaya, parlamentonun Anayasal hüviyetini tartışmaya açmaya ve Anayasal görevinden alıkoymaya yönelik yasal olmayan, antidemokratik bir çıkıştır” der. Meclis iradesine ipotek konulamayacağını ifade eden Aksu, herkesin TBMM'nin gücünün halkın gücü olduğuna inanmasını ve kabul etmesini ister.

Başörtüsü yasağının kaldırılmasına karşı yapılan açıklamaların “gerici bir anlayışın göstergesi” olduğunu iddia eden Aksu, “yasağın kaldırılması ile ilgili parlamentoda oluşan irade ile milletin tercihinin aynı doğrultuda olduğunu” söyler. Aksu, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'den başörtüsü ile ilgili Anayasa değişikliğini onaylamasını talep ettiklerini ifade eder.

Aksu'dan TBMM Başkanı Toptan'a Teşekkür Ziyareti

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, eğitim-öğretim hakkının önündeki en büyük engel olan başörtüsü yasağının kal-

dırılması için Anayasa değişikliği yapan Parlamenteoya teşekkür etmek üzere 20 Şubat 2008 tarihinde TBMM Başkanı Köksal Toptan'a bir ziyaret gerçekleştirir.

Ziyarete yaptığı konuşmada “Halkın iradesinin yani Meclis’in üzerinde hiçbir güç olmadığını” vurgulayan Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu, *“Parlamento milletimizin temsil edildiği en önemli Cumhuriyet kazanımımız, Atatürk’ün de en büyük mirasıdır. Kılık-kıyafet tercihlerinden dolayı yükseköğrenim hakları engellenen kızlarımızın haklarını korumak için yapılan Anayasa değişikliği sebebiyle TBMM Başkanı Sayın Köksal Toptan’a ve Sayın Başkan’ın nezdinde tüm parlamentoya teşekkür ediyorum. Memur-Sen Konfederasyonu olarak eğitim ve çalışma hayatının önündeki engellerin tamamının kaldırılmasını talep ediyoruz”* der. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, çalışma hayatının önündeki engelleri de TBMM Başkanı Köksal Toptan’a ileterek, “4688 Sayılı Devlet Memurları Sendikaları Kanunu ILO normlarına göre yeniden düzenlenmelidir. Grevli toplu sözleşmeli hakkın memurlara da tanınması, memurlara yönelik siyaset yasağının kaldırılması, kamu personeli reformunun yeniden düzenlenmesi ve iş sağlığı ve güvencesinin daha da geliştirilerek ivedilikle yasalaşması, sosyal devlet ilkesi gereklerinin tam olarak hayata geçirilmesi için kapsamlı ve daha demokratik bir çalışma hayatı düzenlemesi yapılmalıdır” şeklinde konuşur.

Konuşmasının ardından TBMM Başkanı Köksal Toptan’a bir çiçek sunan Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu, *“Son haftalarda yapılan tüm baskı ve saldırılara rağmen eğitim-öğrenim hakkının önündeki en büyük engeli kaldıracak çalışmayı yapan Yüce Meclisimize şükranlarımızı şahsınızda bu çiçekle dile getirmek istiyorum”* diye konuşur.

TBMM Başkanı Köksal Toptan, Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu ve beraberindeki heyetin ziyaretlerinden duyduğu memnuniyeti dile getirerek başladığı konuşmasında, şunları ifade eder: *“Biz tek tip düşünce, tek tip adam istemiyoruz. Bu zaten demokrasinin de ruhuna aykırıdır. Osmanlı’dan gelen bir hoşgörü-*

nün adıdır bizdeki laisizm ve Cumhuriyet ile de anayasal güvence altına alınmıştır bu hoşgörü. Asıl huzursuzluk özgürlüklerin kısıtlanmasından kaynaklanmaktadır. Türban yasağı kalkarsa çok büyük baskıların ve olumsuzlukların yaşanacağı iddia edilmektedir. Ancak tecrübelerle de sabittir ki böyle bir baskı ve olumsuzluklar asla yaşanmamıştır.”

“Milli İrade Yok Sayılamaz”

27 Şubat 2008 tarihinde CHP, başörtüsüne özgürlük getiren değişikliğin iptalini için Anayasa Mahkemesi’ne iptal başvurusunda bulunur, değişikliğin ‘yok sayılması’nı ve ‘yürürlüğünün durdurulması’nı ister.

Anayasa Mahkemesi, CHP’nin başvurusu ile başörtüsü serbestisi getiren anayasa değişikliğini iptal eder. Bunun üzerine Memur-Sen Genel Merkezi bir basın açıklaması yaparak kararın sadece Anayasa’nın 10. ve 42. maddeleriyle ilgili bir düzenlemenin iptali manasına gelmediğini, Anayasa Mahkemesi üyelerinin kendilerini yasa yapar konuma taşımaları, kuvvetler ayrılığı ilkesini ortadan kaldırmaları, Meclis’i ve onu oluşturan millet iradesini yok saymaları, aynı zamanda Anayasa’nın çiğnenmesi anlamına da geldiği ifade eder.

“Milli İrade Yok Sayılamaz” başlıklı açıklama şöyledir:

“Yasama organının görevini yaparak, başörtülü öğrencilerin üniversitede öğrenim görmesini sağlamak için Anayasanın 10 ve 42’inci maddelerinde yaptığı düzenlemeyi Anayasa Mahkemesi’nin, Anayasamızın 2, 4 ve 148’inci maddelerine dayandırarak, iptal etmesi ve yürütmeyi durdurma kararı vermesi, hem ülke içinde hukuka güven açısından kaos ortamının doğmasına hem de “kuvvetler ayrılığı” ilkesinin zedelenmesine sebebiyet vermiş ve meclisin yasa koyucu vasfı ortadan kaldırılmıştır. Egemenliğin kayıtsız şartsız millette olduğu ilkesi de bu suretle iptal edilmiş ve yargıçlar iktidarına (jüristokrasi) mı gidiliyor, endişesini doğurmuştur.

Bu tablo karşısında toplum artık şu soruları kendi kendine sormaya başlamıştır:

Yasama organının görevi nedir? Nerede başlar, nerede biter? Yasama organı ne işe yarar? Yasama organına acaba bu ülkede bir dekor rolümü biçilmektedir? Bu yaklaşım devletin sahip olması gereken niteliklerinden uzaklaşmasına sebebiyet verecektir. Zira devletin tüm organları aldıkları kararlarda herkesin düşündüğünü, inandığını yaşamasına özgürlük sağlayarak tarafsız olur. Düşüncenin inancın yaşanmasına yasak koyan devlet inanca şaşı bakanların tarafını tutmuş olur ve tarafsızlığını yitirir. Gözükten o ki, ülkemizde yargı, tek kuvvet haline getirilmek istenmektedir. Dolayısıyla seçilenlerin aksine atananların, yani halkın temsilcilerinin değil, bürokrasinin yasama üzerinde hâkimiyeti tesis edilmeye çalışılmaktadır. Bu tutum açıkça yetki gaspı manasına gelmektedir. Zaten fiili durum bunun açık bir göstergesidir. Anayasamızın 148. maddesi "Anayasa Mahkemesi, kanunların, kanun hükmünde kararnamelerin ve Türkiye

Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün Anayasaya şekil ve esas bakımlarından uygunluğunu denetler. Anayasa değişikliklerini ise sadece şekil bakımından inceler ve denetler” demektedir. Fakat Anayasa Mahkemesi yapılan değişikliği esastan görüşerek iptal etmiştir. Bu durum ise milletin iradesinin tezahürü olan TBMM'nin iradesini devre dışı bırakma anlamına gelmekte ve ülkemizdeki demokratik rejimin özü zedelenmektedir. Zira Anayasa Mahkemesi'nin verdiği bu karar, hukuki olmaktan çok siyasi bir karardır ve milletin vicdanında izleri derin yaralar açabilecek boyuttadır. Alınan bu karar, milletin taleplerini hiçe sayarak, toplumsal huzursuzluğun da artmasına sebebiyet verecek niteliğe haizdir.

Bu noktada yapılması gereken, alınan bu kararla zedelenmiş olan “kuvvetler ayrılığı” ilkesinin yeniden tesis edilip, oluşması muhtemel kaos ortamının bertaraf edilmesidir.

Anayasa Mahkemesi'nin bir yasa koyucu gibi hareket ederek, Türk hukukunda daha fazla yara açmadan yetki alanını genişletici tutumunun önüne geçilmeli ve Anayasa Mahkemesi'nin, hareket sınırları açık bir şekilde yoruma mahal bırakılmadan bir an önce çizilmelidir. Bu çok acil ülke meselesi olarak halledilmeyi bekleyen bir ihtiyaç haline gelmiştir. Yetkileri zaten bilinen bu organın, hangi alanlarda yetkisinin olmadığı yazılı olarak kayda geçirilmelidir. Aynı zamanda ‘laiklik’ ilkesinin çıktığı ülke olan Fransa'da bile üniversite eğitiminde kılık-kıyafete yönelik bir sınırlama söz konusu değilken, bizde tam tersine içinden çıkılmaz bir rotaya girilmiş olması, demokrasi, insan hakları, cinsiyet ayrımcılığı karnemiz, hem de eğitim-öğretim, inanç ve özgürlüklerimiz bakımından düşündürücüdür. Yapılması gereken; yüce milletimizin yegane temsilcisi olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin en kısa zamanda demokratik-sivil bir anayasa değişikliği yaparak, bu türlü müdahalelere son vermesi, milletin egemenliği, meclisin itibarı ve çocuklarımızın geleceği bakımından ertelenemez, vazgeçilemez bir zorunluluktur. Türkiye'nin 21. yüzyıla girerken demokratik bir hukuk devleti olma yolunda atacağı bu adım büyük önem taşımaktadır. Şu da unutulmamalıdır ki, her türlü olumsuzluğa rağmen Türk milleti

bu adımı atabilecek kudrettedir. Ülkemizi yine “milletimizin göstereceği kendi azim ve kararlılığı” düzlüğe çıkaracaktır.”

Ak Parti’ye Kapatma Davası Açılması ve Memur-Sen

27 Nisan Bildirisi’yle siyasetin dizayn edilmesi girişiminin Türk siyasi yaşamının alışık olmadığı bir şekilde 28 Nisan karşı bildiriyle püskürtülmesi, erken genel seçim kararı alınarak 22 Haziran 2007 seçimlerinde milletin iradesini ortaya koyarak siyaseti kendisinin biçimlendireceğini göstermiş olması, eşi başörtülü Abdullah Gül’ün Cumhurbaşkanı olarak seçilmesi, ardından başörtüsü yasasını kaldırmaya yönelik anayasa değişikliği gerçekleştirilmesi karşısında statüko yeni bir hamle olarak AK Parti hakkında kapatma davası açılması şeklinde yeniden kendisini gösterir.

14 Mart 2008 günü saat 16.30’da Türkiye şok bir gelişmeye tanık olur. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya, Anayasa Mahkemesine gönderdiği İddianame ile “AK Parti’nin laikliğe aykırı fiillerin işlendiği bir odak haline geldiği” iddiasıyla kapatılmasını, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan dâhil 71 AK Parti yöneticisine 5 yıllık siyaset yasağı getirilmesini ister. İddianame 162 sayfa ve 17 klasörden oluşmaktadır.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya’nın, “laikliğe aykırı fiillerin odağı haline geldiği” iddiasıyla AK Parti’nin kapatılması istemiyle Anayasa Mahkemesi’nde açtığı davanın iddianamesinde, “*Türkiye’de siyasal İslam, yalnızca kişi ile Tanrı arasındaki alanla sınırlı kalmayarak, devlet ve toplum kurallarını da düzenleme iddiasındadır. Siyasal İslam’ın temel düsturu şeriattır*” denilir.

Laik düzende dinin, siyasallaşmadan kurtarılarak, yönetim aracı olmaktan çıkarılıp, gerçek ve saygın yerinden tutularak kişilerin vicdanlarına bırakıldığı vurgulanan iddianamede, “*Laik devlet*

düzeninde kamusal düzenlemelerin kaynağı dini kurallar olamaz ve bu düzenlemelerin dini kurallara göre yapılması düşünülemez” denilir.

Memur-Sen, kapatma davasına ve iddianameye sert tepki gösterir. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya’nın AK Parti’nin kapatılmasına ilişkin dava açmasına ilk tepki Memur-Sen’den gelir.

Destek için AK Parti Genel Merkezi’ne giden Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, “AK Parti’yi desteklemeye geldik. Ve kapatmaya karşı çıkıyoruz.” der.

Destek için AK Parti Genel Merkezi’ne gelen Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, aynı gün AK Parti’nin Meclis’e sunduğu Sosyal Güvenlik Yasası’nı protesto etmek için Emek Platformu ile yapılan eyleme de katıldığını belirterek, “Bu, demokrasi-nin içerisinde gayet normaldir. Bu itibarla bizler buna rağmen AK Parti’yi desteklemeye geldik. Ve kapatmaya karşı çıkıyoruz. Çünkü Türkiye’de artık parti kapatma sona ersin. Demokrasi sonsuza ka-

dar devam etsin. Biz de demokrasi içinde mücadele yaparız. Ve sonuna kadar devam ederiz.” der.

Yazılı bir açıklama da yapan Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu, açıklamasında demokrasiye karşı haksızlık yapıldığını söyleyerek, *“Bu davayla Türk demokrasisi büyük bir yara almıştır. Türk demokrasisi büyük bir sınavdan geçmektedir”* der.

Aksu, konuyla ilgili yaptığı yazılı açıklamada, AK Parti’yi kapatma talebinin tamamen hukuki içerikten yoksun, suni gerekçelerle dolu olduğunu savunarak, *“Bugün ülkede her iki kişiden birinin oyunu almış bir siyasi partiye belirsiz nedenlerle açılan bu dava aslında demokrasiye açılmış bir davadır”* der.

Milletin iradesine karşı, ülkemizin birlik ve beraberliğine yapılacak her türlü girişim halk tarafından tasvip görmeyeceğini, kınanacağını belirten Aksu; *“Memur-Sen olarak Türkiye’yi ve demokrasimizi, ülkenin birlik ve beraberliğini düşünüyor ve başta yargı olmak üzere herkesi demokrasinin gereklerine uymaya çağırıyoruz. Herkes bilsin ki, temsilin kaynağı ve gücün başı millettir ve milletin kararına herkes saygı duymalıdır”* der.

Ak Parti’yi kapatma iddianamesinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya tarafından Eğitim-Bir-Sen hakkında da bir ithamda bulunmaktadır.

İddianamede *“(…) Talim Terbiye Kurulu’na danışılmaksızın tepeden inme bir yöntemle MEB Personel Genel Müdürü Remzi KAYA tarafından kurula üye görevlendirildiği, yine Talim Terbiye Kurulu’na sorulmaksızın görevlendirilen 33 kişinin Cumhuriyet devrimlerine aykırı faaliyetleriyle bilinen Eğitim Bir-Sen’e üye olanlar arasından seçildiği (...) belirlenmiştir”* denilerek Eğitim-Bir-Sen’le ilgili tanımlamalarda bulunulur.

Eğitim-Bir-Sen, iddianameye itirazını Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’na verdiği 17.04.2008 Tarih ve 962 sayılı dilekçeyle gerçekleştirebilir, ayrıca Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya hakkında dava açar.

27 Nisan E-Muhtırası, AK Parti Kapatma Davası gibi antidemokratik süreçlerin gölgelediği günlerine ilişkin değerlendirmelerinde, Memur-Sen'in her zaman demokrasinin yanında olduğunu ve olmaya da devam edeceğini kaydeden Dr. Ahmet Aksu, "27 Nisan e-muhtırasını duyar duymaz o zamanki yönetim kurulu arkadaşlarımızla toplanarak ertesi sabah hemen ilk tepkiyi verdik ve bunun kabul edilemez olduğunu tüm kamuoyuna deklare ettik. AK Parti'nin kapatılması için açılan davaya ilk tepkiyi de yine biz verdik. Eşimi de alarak yönetim kurulu ve üyelerimiz ile birlikte AK Parti Genel Merkezi önünde 'Siyasi partilerin kapatılmasının bir demokrasi ayıbı olarak tarihe geçeceğini' dile getirdik. Anayasa Mahkemesi önünde de eylemlerimizi sürdürdük. Bütün bunları demokrasimizin güçlenmesi adına yaptık" der.

İsrail'in Katliamlarını Protesto

İsrail'in 29 Şubat 2008 tarihinde Gazze'ye yönelik başlattığı ve bir hafta süren saldırılarda 112 Filistinlinin şehit edilmesi üzerine Memur-Sen Konfederasyonunun öncülük ettiği kitlesel bir basın açıklamasıyla saldırı kınanır.

Memur-Sen Konfederasyonunun İsrail Büyükelçiliği'nin önünde düzenlediği eylemde İsrail'in kadın-çocuk demeden yaptığı insanlık dışı katliamlar protesto edilir. Memur-Sen Konfederasyonu Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'nun bir konuşma yaptığı kınama eylemine Memur-Sen'e bağlı sendikaların başkan ve yöneticileri de katılır. Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu tarafından yapılan basın açıklamasında hiçbir ülkenin böylesine pervasızca, dünyada yalnızca kendileri varmış gibi hareket edemeyeceği vurgulanır. Aksu, "İsrail'in yaptığı sadece hukuk dışı değil, aynı zamanda insanlık dışı, ahlak dışıdır" der. "ABD'nin ve Avrupa'nın desteğiyle tarihin en büyük ve acımasız hapisanesinde insan kıyımı yaşanıyor" diyen Aksu, bütün uluslararası sözleşmeleri, insani ve ahlaki değerleri hiçe sayan İsrail'in Gazze'ye yönelik saldırıları karşısında Birleşmiş Milletler Güvenlik Kon-

seyi, ABD ve Avrupa'nın olaya sessiz kalmasının dünyayı dehşete düşürdüğünü dile getirir.

Ortadoğu'da akan kanın durdurulması için tüm dünyanın bu çılğın gidişe bir dur demesinin artık zamanı geldiğini belirten Aksu, Ortadoğu'da akan kanı durdurmak için Güvenlik Konseyi'ni, Türkiye Hükümetini, sivil toplum örgütlerini, dünya aydınlarını, yazarlarını bu soykırıma karşı tavır almaya çağırır.

Aksu, Gazze'de soykırım uygulayan İsrail Devlet Başkanı Şimon Perez ve İsrail Başbakanı Ehud Olmert hakkında suç duyurusunda bulunur.

Yenileşme ve Değişim İçin Türkiye'de Sosyal Diyalogu Güçlendirme Projesi

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı (ÇSGB), AB, Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) ve DeLeeuw'un ortak çalışmasıyla "Yenileşme ve Değişim İçin Türkiye'de Sosyal Diyalogu Güçlendirme Projesi" kapsamında devletin, sendikaların ve konfederasyonların sosyal diyalog mekanizmalarını güçlendirme sürecine ilişkin bir proje 2006 başlarında uygulamaya başlanır.

Bu amaçla, çalışan, işveren ve hükümet arasındaki çalışma sorunlarının giderilmesine yönelik iletişimin artırılmasını hedefleyen proje kapsamında, bakanlık, sendika ve konfederasyonların katılımıyla çeşitli toplantılar gerçekleştirilerek proje hakkında bilgi verilir.

Memur-Sen, 2007 yılında, AB Tarafından desteklenen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yürütülen "Kamuda Sektörel Düzeyde İkili Sosyal Diyalogun Güçlendirilmesi Projesi"ne Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ni de proje ortağı olarak seçerek katılır.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı; Avrupa Birliği'nin 4 milyon 165 bin Avroluk bütçesi ile hazırlanan programında; sendika ve

kitle örgütlerine işverenle sosyal diyalogun geliştirilmesi yönünde çalışmalar yapmasını önerir. Bu programa, 100 bin Avro'luk bütçe ile “Yenileşme ve Değişim için Türkiye’de Sosyal Diyalogu Güçlendirme Projesi” adlı bir proje sunan Memur-Sen, 85 bin Avro'luk bir bütçe karşılığında, Kocaeli Büyükşehir Belediyesi ile birlikte çalışmaya başlar. 29 Kasım 2006 tarihinde başlayan ve 10 ay süren proje kapsamında, 30 Ocak 2007 günü Kocaeli’de taraflarla bir toplantı düzenlenir, bir heyet gözlem için bir hafta Fransa’da çalışır, Kocaeli, İstanbul, Bursa, Balıkesir, Sakarya illerinde 11 sendika yöneticisi ve kurum temsilcisi 3 gün boyunca “Kamu sektöründe sendikaların kurum ilişkilerinde sorunları nelerdir?” başlıklı bir çalışma yapar.

Proje tamamlandığında bir rapor hazırlanarak ilgili makamlara sunulur.

Memur-Sen Akademisi

Dr. Ahmet Aksu, Türkiye’nin düşünsel birikimini Memur-Sen çatısı altında belirli başlıklarda ortaya koymak, bu birikimden öncelikle Memur-Sen’e bağlı sendikaların genel merkez yöneticileri, Memur-Sen il temsilcileri ve Memur-Sen üyelerinin yararlanması için akademik içerikli çalışmaları yürütmek üzere bir “Memur-Sen Akademisi” kurulması düşüncesini hayata geçirir.

Memur-Sen Akademisi 2007 ve 2008 yıllarında çeşitli başlıklarda seminerler düzenler. “Sendikacılığın eğitime dayalı olarak kamu görevlilerince özümsemesi ve çalışanlara bilimsel bir hizmet sunulması” amacıyla çalışmalarına başlayan Memur-Sen Akademisi ilk eğitim seminerini 5-6 Mayıs 2007 tarihlerinde Tes-İş Sendikası Konferans Salonu’nda gerçekleştirir. Yoğun bir katılımın gerçekleştiği eğitim seminerine Memur-Sen ve bağlı sendikalarının yönetici ve temsilcileri katılır. “Sendikacılık ve İnsan İlişkileri” başlıklı seminerde Adem Solmaz, Dr. Ahmet Aksu ve Ertan Yülek’in açış ve protokol konuşmalarının ardından Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu, Prof. Dr. Mümtaz’er Türköne, Prof. Dr. Ka-

dir Arıcı, Memur-Sen eski Genel Başkanı Fatih Uğurlu, Doç. Dr. Cengiz Anık, Prof. Dr. Naci Bostancı, Araştırma Görevlisi Ayşe Gül Soncu, çeşitli başlıklardaki seminerlerini sunarlar.

Memur-Sen Akademisinin ikinci semineri kadın yönetici ve üyelere yönelik olur. “Kadın Aile ve İletişimi Semineri”, 26-27 Mayıs 2007 tarihinde TEDAŞ Toplantı Salonu’nda gerçekleştirilir. “Kadın Aile ve İletişim Semineri” ile Memur-Sen il teşkilatlarında görevli kadınlar Ankara’da buluşur. Dr. Ahmet Aksu, Mahmut Kaplan, Recep Garip ve Fatih Uğurlu’nun açış konuşmalarının ardından, Doç. Dr. Ertuğrul Yaman, Salim Uslu, Prof. Dr. M. Hamil Nazık, Filiz Şahin, Yrd. Doç. Dr. Fatma Şener, Yrd. Doç. Dr. Aysen Soysaldı, Yrd. Doç. Dr. İlhan Akar, Memur-Sen’in kadın yöneticilerine seminerlerini sunarlar.

Memur-Sen Akademisinin üçüncü semineri 28 Ekim 2007 tarihinde “Sivil Toplum Sivil Anayasa” başlığıyla gerçekleştirilir.

2007 yılının demokrasiyi tehdit eden konjonktüründe gerçekleştirilen seminerde Ali Küçükkösen, Dr. Ahmet Aksu, Şevket Kazan ve Osman Kılıç'ın açış ve protokol konuşmalarının ardından Salim Uslu, Doç. Dr. Mustafa Şentop, Prof. Dr. Yasin Aktay, Prof. Dr. Naci Bostancı oturum konuşmalarını gerçekleştirirler.

Memur-Sen Akademisi'nin dördüncü semineri "Ortadoğu ve Türkiye" başlığıyla 12 Ocak 2008 tarihinde TES-İş Sendikası Konferans Salonu'nda gerçekleştirilir. Seminerin açılışında Adnan Şenol, Dr. Ahmet Aksu ve Egemen Bağış söz alır. Seminerde iki oturum halinde Doç. Dr. Oya Akgönenç, Hasan Celal Güzel, İlnur Çevik ve Prof. Dr. Doğu Ergil konuşma yapar.

Memur-Sen Akademisi, üye ve yöneticilere Zaman Yönetimi, İletişim ve Beden Dili, Vücut Dili İletişimi, Problem Çözme Teknikleri konularını içeren "Kalite Yönetimi" adlı bir kitap da yayımlar.

Memur-Sen 3. Olağan Genel Kurulu

Genel Kurul öncesi bir değerlendirme yapan Dr. Ahmet Aksu, geçen üç yılda kimi zorluklarla karşılaştıklarını, bunlardan bazılarını yendiklerini, toplu görüşmelerde memurlar lehine sosyal ve özlük haklarda önemli kazanımlar elde ettiklerini ifade eder. Aksu, *"5 yılda 6 kat büyüyen konfederasyonumuz, bugün de büyümesini artırarak sürdürmektedir. Konfederasyonumuzun üye sayısı geçen yıl itibariyle 249 bin 725'e ulaşmıştır. Memur-Sen'in üye sayısı 2002 yılından 2007 yılına geçen sürede 7 kat artmıştır. Üye sayısındaki artışla ikinci büyük konfederasyon olan Memur-Sen için önümüzdeki üç yıllık dönemde hedefimiz birinci konfederasyon olarak kamu çalışanlarının tek temsilcisi olmaktır."* diyerek önümüzdeki dönem için yeniden aday olacağını açıklar.

Memur Sendikaları Konfederasyonu (Memur-Sen) 3. Olağan Genel Kurulu 26-27 Nisan 2008 tarihlerinde yapılır. Genel Kurul'a, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, Devlet

Bakanı Murat Başesgioğlu ile siyasetçilerin ağırlıkta olduğu geniş bir katılım olur. Genel Kurul'a ayrıca çok sayıda milletvekili, sivil toplum örgütü yöneticileri ve bürokratlar da katılır. Dr. Ahmet Aksu yaptığı değerlendirmelerin ardından Genel Kurul'da aday olmaktan vaz geçer.

Karayolları Genel Müdürlüğü Salonu'nda gerçekleştirilen ve Di-van Başkanlığı'nı Hak-İş Konfederasyonu Genel Başkanı Salim Uslu'nun yaptığı, demokrasi şöleni şeklinde geçen Genel Ku-rul'da ipi göğüsleyen Eğitimciler Birliği Sendikası Genel Başkanı Ahmet Gündoğdu olur.

Memur-Sen Konfederasyonu Genel Başkanlığı görevini 2003 yılından beri sürdüren Genel Başkan Dr. Ahmet Aksu'nun aday olma-dığı genel kurulda 376 geçerli oyun 251'ini alan Ahmet Gündoğdu Memur-Sen Genel Başkanlığı'na seçilirken, demokratik yarışın diğer ismi Bem-Bir-Sen Genel Başkanı Mürsel Turbay 125 oy alır.

Listelerde yer alan ve bağımsız olarak seçime giren tüm adayların el ele tutuşarak birlik mesajı verdiği genel kurulda, teşekkür ko-nuşması yapan Memur-Sen'in yeni Genel Başkanı Ahmet Gün-doğdu, Memur-Sen'in güçlü bir aile olduğunu, daha da güçlen-direceklerini söyler.

Dr. Ahmet Aksu'nun Sendikal Misyonu

Dr. Ahmet Aksu, 6 Haziran 1995 tarihinde Sağlık-Sen'i kurarak sendikacılığa başlar. Memuriyete 1977 yılında 18 yaşında baş-lamıştır. Sağlık-Sen'i kurduğunda 18 yıllık devlet memurudur. Sağlık Bakanlığı'nda personel servisinde çalışan, sağlık cami-asında tanınan bir isimdir. Sağlık-Sen'in kuruluşundan üç gün sonra Memur-Sen Konfederasyonu kurulur. Dr. Ahmet Aksu, Memur-Sen'in de kurucuları arasında yer alır ve ilk Genel Sek-reteri olur.

Sağlık-Sen ve Memur-Sen'in kurulduktan yaklaşık bir buçuk yıl sonra, 28 Şubat Süreci başlatılır. Memur-Sen'e bağlı sendikalar,

henüz gelişme evresindeyken 28 Şubat'ın ağır baskılarıyla karşı karşıya kalırlar. Bu baskılar karşısında bayrağı yukarıda tutma görevi ilk önce Genel Başkanların ve genel yönetim kurulu üyelerinin üzerindedir. Bu dönemde, türlü baskılara göğüs gererek bayrağı yere düşürmeme misyonunu yerine getiren isimlerden birisi de Dr. Ahmet Aksu'dur.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu, 28 Şubat darbesinin ve oluşturduğu sürecin etkileri yönetim erki üzerinde ve toplum katında

devam ederken, 2001 yılında yürürlüğe girer. Kanun'un çıkarılması sürecinde DSP-MHP Koalisyon Hükümeti ile düşünsel ve organik bağı olan sendikalar, siyasal ve bürokratik imkânlardan yararlanma şehvetiyle Kanunun, sendikal mücadelenin olmazsa olmazı grev ve toplu sözleşme haklarından yoksun biçimde çıkarılmasını umursamaz. Kanunun yürürlüğe girmesinin ardından ANASOL-M Hükümeti ile düşünsel hısımlığı bulunan sendikalar, kamu görevlileri üzerinde yoğun bir baskı kurar, bürokratik yönlendirme ve hatta zorlamayla yürüttükleri örgütlenme faaliyetleriyle yüksek sayıda üye kaydederler.

4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu'nun yürürlüğe girişini takip eden ilk dönemde, siyasal konjonktür ve sendika-siyaset ilişkilerinde sendikal bağımsızlığı önemsemeyen sendikalar ile kendi ideolojik örgütlenmesi konumunda gördüğü sendikalara üyelik konusunda baskı üreten partiler ve siyasi aktörlerin tutumları, Memur-Sen'e bağlı sendikaların üye kaydında ve örgütlenmesinde zorlu ve sıkıntılı süreç yaşamasına neden olur.

28 Şubat postmodern darbesinin mahsulü Batı Çalışma Grubu (BÇG), toplumun bütün kesimlerini izleyen, fişleyen, taciz eden, huzurunu kaçıran uygulamaları çerçevesinde sendikaları da takibe alır. Memur-Sen, bu kurumun antidemokratik, insan haklarına mütecaviz yapısına her platformda karşı çıkmae, insanların özel hayatına, aile yaşantısına müdahale anlamı taşıyan çalışmalar yürüten bu yapının özgürlükleri ihlal eden ve kısıtlayan mahiyetteki faaliyetlerine ve varlığına son verilmesi gerektiğini de ifade eder.

28 Şubat Sürecinin tesirleri Dr. Ahmet Aksu'nun Memur-Sen Genel Başkanı olduğu yıllara kadar sürer. Ak Parti'nin 3 Kasım 2002 Seçimlerinde iktidara gelmesinin ardından bürokratik oligarşinin ve vesayetçi kurumların milletin demokratik tercihi karşısındaki direnişi uzun süre devam eder. Bu süreçte, verilen mücadeleye yine demokrasi mücadelesidir. Memur-Sen bu mücadelenin önemli bir parçası olur. 367 Krizine karşı, 27 Nisan e-Bildirisine karşı, Başörtüsü yasağının kaldırılması girişimlerinin vesayetçi kurum ve çevreler tarafından tepki görmesine karşı, AK Parti kapatma davasına karşı hep millettten yana bir duruş ortaya koyar.

Dr. Ahmet Aksu 05.06.2003-27.04.2008 tarihleri arasında Memur-Sen Genel Başkanı olarak görev yapar. Dr. Ahmet Aksu'nun Genel Başkan seçildiği tarihte 31 Mayıs 2003 itibarıyla Türkiye Kamu-Sen'in 385 bin 425, KESK'in 295 bin 830, Memur-Sen'in 98 bin 146 üyesi vardır. Memur-Sen'e bağlı sendikaların hiçbirisi kendi hizmet kollarında yetkili sendika değildir. Dr. Ahmet Aksu'nun görevden ayrılmasından sonra, 31 Mayıs 2008 itibarıyla, Türkiye Kamu-Sen'in 357 bin 841, KESK'in 223 bin 460, Memur-Sen'in 314 bin 701 üyesi vardır.

Memur-Sen ilk olarak 2004 yılında Diyanet-Sen'in yetkili sendika oluşuyla birlikte toplu görüşme masasına oturur, Memur-Sen'i toplu görüşme masasında Dr. Ahmet Aksu temsil eder. 2006 yılında Diyanet-Sen'e Bem-Bir-Sen de katılır, böylece yetkili sendika sayısı ikiye çıkar. 2008 yılında ise 2008 yılında Toç Bir-Sen'in de yetki almasıyla birlikte Memur-Sen'in yetkili sendikası ikiden üçe çıkar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

SAĞLIK-SEN VE MEMUR-SEN SONRASI

Sağlık-Sen ve Memur-Sen Sonrası

1995-2008 yılları arasında Sağlık Sen Genel Başkanı ve Memur-Sen Genel Sekreteri ve Memur-Sen Genel Başkanı olarak görev yapan Dr. Ahmet Aksu, 2001 yılından itibaren profesyonel olarak sürdürdüğü sendikacılık görevinden ayrılarak 28 Nisan 2008 tarihinde Sağlık Bakanlığına dönüş için müracaat eder, 1 Mayıs 2008 tarihinde de Sağlık Bakanlığı'ndaki görevine geri döner.

Sivil Toplum Örgütlerindeki tecrübesi, sağlık yönetimi alanındaki birikimi, yine bu alanda akademik olarak çalışmalarının bulunması, sağlık çalışanlarının sorunlarına ve çözüm önerilerine vukufiyeti ve sendikacılıkta uzun yıllar hükümetlerle yürüttüğü temaslar dikkate alınarak Dr. Ahmet Aksu'nun bürokratik kademelerde değerlendirilmesi beklentisi olsa da bu beklentiler gerçekleşmez. Uzun zaman Dr. Ahmet Aksu herhangi bir görevle ilişkilendirilmez. Dr. Ahmet Aksu, 2011 yılında "Araştırmacı" olarak atanır, 2015 yılında ise "Eğitim Uzmanı" olarak atanır.

Dr. Ahmet Aksu bu süreçte, 2009 yılında Organ Nakli Vakfının kurucuları arasında yer alır, başkan yardımcılığı görevini üstlenir. 2010 yılında Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Halk Sağlığı Anabilim Dalı'nda master diploması alır. Yine 2010 yılında Pakistan Gönül Köprüsü Platformu üyeliğinde bulunur, Suriye, Irak, Somali ve Afganistan'dan gelen mülteciler için yardım kampanyaları organize eder. 2012 yılında Ankara Fotoğraf Sanat Kurumu Temel Eğitim Kursu'nu bitirir. AB Hayat Boyu Yaşam Projelerine katılım gösterir, birçok AB ülkesine çalışma ziyaretlerinde bulunur. 2014 yılında Dostluk ve Yardımlaşma Derneğinin (Dostyar) kurucuları arasında yer alır, başkan vekilliği görevini üstlenir. 2015 yılında Kültür Bakanlığı ile, Avrasya Yazarlar Birliği'nin temsilcisi olarak Pekin Kitap Fuarı'na katılır. Aynı yıl, Memur-Sen'in kuruluşunun 20. Yılında Ahde Vefa Ödülü'nü alır. Uluslararası STK Dayanışma Platformu üyeliği görevini üstlenir. 2017 yılında Başkent Platformu kurucuları arasında yer alır. 2018 yılında genel başkanı olduğu Sağlık Diplomasi Der-

neğini kurar, Balkanlar ve Afrika ülkelerinde çalışmalar yapar. 2019 yılında Robot-Der kurucuları arasında yer alır. 2020 yılında halen genel başkanlığını yürüttüğü Sağlık Eğitim Araştırmaları Derneğini (Sader) kurar. 2021 yılında ise, Sağlık Platformu'nu kurar ve genel başkanlığı görevini üstlenir.

Dr. Ahmet Aksu, ilk gençlik çağlarından itibaren, içinde yaşadığı toplumun sorunlarına duyarlı, bu sorunların çözümü için ortak akıllı bir araya getirmeye yönelik, bu çerçevede çeşitli örgütlenmeler içerisinde yer alan, kimi zaman kendi kurduğu örgütlenmelerle topluma öncülük yapan bir hayat felsefesi içerisinde olmuştur. Sendikacılığı bu felsefenin bir parçası olduğu gibi, sendikacılık sonrası dönem de yine bu hayat felsefesinin bir yansıması olarak gelişmiştir.

Dr. Ahmet Aksu, “İki günü birbirine eşit olan ziyandadır” prensibi doğrultusunda sürekli öğrenen, sürekli ilerlemeyi ve gelişimi hedefleyen, bu esnada da bulunduğu her yerde ve pozisyonda “İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır” prensibiyle çevresine faydalı olmayı ilke edinen bir hayat hikayesi ortaya koymuştur.

ALTINCI BÖLÜM

NE DEDİLER?

AHMET AKSU İLE BİR ÖMÜR

Zekiye AKSU

Ahmet Aksu Bey’le ailelerimiz tanıştırdı. Büyüklerimizin münasip görmesi ile tanıştırdık ve 1987 Aralık ayında resmi nikâhımız, 1988 Ocak 17’de de düğünümüz oldu.

Baba ocağımnda son derece sakın kendi halinde stabil bir yaşam tarzımız varken son derece hareketli, gelen giden hızlı bir tempoun içinde buldum kendimi. Eşim evlendiğimizde Sağlık Bakanlığı Disiplin Şube Müdürü idi. 1988 yılı Ekim 31’de oğlumuz Hakan dünyaya geldi. Kayınpederimin yaptırmış olduğu apartmanda altlı üstlü oturuyorduk. Ahmet Bey hareketli, hiperaktif ele avuca sığmayan yapısı, neşeli, iyi niyetli, geniş görüşlü, her şeyi olduğu gibi kabul edebilen, olaylara takılmayan, inanılmaz, her daim, her an etrafında değişik yapı ve misyonda insanları barındırabilen yapısıyla hiç de alışık olmadığım bir kişilikti. Ben sakın ciddi, ağır, planlı, programlı, seçici, ayrıntılara fazlasıyla takılan, hassas, alıngan yapımla uyum sağladım.

1991-1992 yıllarında eşim İngiltere’ye doktora yapmaya gitti beni de ikinci 6 ayında İngiltere’ye götürdü. İlk defa yurtdışına çıkmıştım, benim için de çok güzel, özel zamanlardı. Ahmet Bey’in zamanının çoğu eğitimiyle geçiyordu. Fırsatını buldukça da Londra’nın gezilmeye değer müze, köprü ve alanlarını gezdirirdi. İnsanlarla çok rahat iletişim kurabildiğim için, ev sahibimizle, Türk olması sebebi ile kendimize güzel bir çevre edinmiştik. Türkiye’ye döndükten sonra 1993 yılı Aralık 9’da kızımız dünyaya geldi.

Eşim İngiltere’den döndükten sonra Sağlık Bakanlığı Disiplin Şube Müdürlüğünden alındı ve Etimesgut Devlet Hastanesi Müdür Yardımcılığı görevine getirildi. Daha üst terfiler beklerken tabii ki eşim ve bizim için incitici bir süreç başlamış oldu. Eşim açmış olduğu davayı kazandı ancak o sırada TBMM’de milletvekilliği danışmanlık görevine başladı. Eşim girişken yapısıyla çev-

resini katbekat genişletme imkânı bulmuş oldu. Daha sonra Akif İnan Bey ile Memur-Sen'i kurdular ve her türlü zorluğa rağmen büyük bir gayretle ve azimle şu anki Memur-Sen'in temellerini atmış oldular.

Eşim benim eğitim, çalışma hayatım ve de STK'lara girişlerimde en büyük destekçim olmuştur. Sendika hayatında da kadınların söz sahibi olmaları için hep teşvik eden olmuştur. Memur-Sen kadın kolları oluşumunu bizzat planlamış ve hayata geçirilmesini yönetmiştir. Kadın hakları konusunda son derece samimi ve gerçekçidir. Bunu kendi hayatımızdan yakinen tecrübe etmiş birisi olarak söylüyorum. Üniversiteye girmem, okumam hususunda gayretleri, iş hayatıma bilhassa teşvik etmesi, sivil toplum kuruluşlarında bizatihi aktif görev almamdaki gayretleri, araba kullanmam için verdiği teşvikler. Yağlı boya resim kursuna beni kendisi kaydettirmiştir. Sayesinde birçok resim sergisinde resimlerimi sergileme imkânı buldum, yurtiçi ve yurtdışında. Anlayacağınız eşim Türk erkeği standartlarının dışında evinde ve bulunduğu bütün ortamlarda kadının kendine özgüvenli, cesaretli ve ayakları üzerinde durması için gayretini, samimiyetini emeğini esirgemeyen öncü bir rehberdir.

2008'e kadar süren sendika hayatında aldığı sorumluluğu yerine getirme gayreti içerisinde, gecesini gündüzüne katarak büyük bir özveri ile çalıştı. Yurtiçi, yurtdışı çalışmaları ile yoğun tempolu programlar derken bizler de kendimizi farklı, hareketli bir camianın içinde bulduk.

Sendikanın arabasını bazen kullanıyorum diye kendisine anneden yadigâr olan arabasını, kullanılması için Sağlık-Sen Ankara Şubesine verdi. Sendikanın da arabası epey yıpranmasına rağmen "değiştirmeyecek misiniz?" denildiğinde "lüzumsuz masraflara girilmesin" derdi. İl gezilerinde özel davetli olarak başka bir kuruluş tarafından karşılanmadığı takdirde, "5 yıldızlı otellerde sendika parası ile kalamam misafirhane neyimize yetmiyor" derdi. Sendikanın çayı, temizlik malzemelerini ve birçok giderini kendileri karşıladı.

Eşimin etrafında çeşitli insanlar her zaman olmuştur. Bunun yanında bedensel, ruhsal problemi olup toplumda değer görmemiş insanları da kendine çeker, onların ihtiyaçlarını maddi ve manevi gidermeye çalışırdı.

Makamında otorite ve mesafeyi pek sevmeydi. Görüşmek isteyen herkes mutlaka bir şekilde ona ulaşır görüşürdü. Kalabalığın içerisinde kendi maruzatını bildirenin notunu alır, kişinin haberi bile olmadan o sorunu çözerdi.

Eşim Ahmet Aksu ve dönem arkadaşları tabii ki Akif İnan Bey öyle bir temel attılar ki şu anki Memur-Sen bunun ispatıdır.

2008'de sendikadan sonra hayatımızda ciddi, peş peşe aşamalardan geçtik. Her yönden yıprandık, eşim sitem etmedi. Memur-Sen'den manen kopmadı. Tecrübeli ve değerli fikirlerinden faydalanmak isteyen insanlarla yoluna devam etti. Halen isteyen herkese rehber olmaya devam ediyor. Allah ondan razı olsun.

DR. AHMET AKSU'NUN KİŞİLİĞİ VE SENDİKACILIĞI ÜZERİNE

Edip Gürsel EROL

İlk defa lisans eğitimine başladığım 1979 yılında tanıştığım Ankaralı Dr. Ahmet Aksu ile o tarihten beri devam eden dostluğum, kardeşliğim, dava birlikteliğim ve kader ortaklığım sebebiyle; fikir ve aksiyon insanı olarak yaşamı ile ilgili görüş ve duygularımı yazmaya belki sayfaların dahi yetmeyeceği aşıkârken bunu birkaç paragraf ile izaha kalkışmak benim açımdan hiç kolay olmayacaktır.

Mübalağasız ve bütün dürüstlüğümlle Ahmet Aksu profilini aşağıda maddeler halinde özetledikten sonra sendikacılığından söz edeceğim.

Ahmet Aksu;

- Kendisinden başka herkese faydası olabilen, herkese problemine rehber olacak fikri sunabilen bir kimliktir.
- Vatan, bayrak, insan sevdası (her ırktan, her renkten, her cinsten, her yaştan insanın ailelerinin bir parçası olduğunu hissettirecek kadar) içten, samimi ve oldukça yüksek seviyede bir kimliktir.
- Olumsuz birçok koşula rağmen İslâm ahlâkını en olması gereken tarzda yaşama ve ifade etme konusunda gayret sarf eden bir kimliktir.
- Toplumsal açıdan örnek ve yararlı hizmetlere yönelik sivil toplum örgütlenmesine; o esnada var olan bütün olumsuz koşullara rağmen ilk adımı atacak kadar yürekli, sadık, fedakâr ve feragat yüklü bir kimliktir.
- Kısacası inandığı ve doğruluğu tartışılmaz değerler için gözü kara, aksiyoner bir kimliktir.

Burada kısa vurgularla Ahmet Aksu'nun dürüst, güçlü, mütevazı kişiliğini özetlemeye çalıştım.

Sendika hizmetlerine gelince;

Aranızdan kaç kişi şu isimleri mücadeleleri ile birlikte hatırlar acaba? Mehmet Akif İnan, Fatih Uğurlu, Ahmet Aksu, Nurettin Sezen, Muzaffer Kale, İsmail Kılıoğlu, Mevlüt Doğan Hamdi Saylam, Hüsamettin Şanal ve Hayati Kırılı. 1992 yılı başlarında başlayıp bugün koca bir çınara dönüşen Memur-Sen'in 1995 yılında oluşturulan Yönetim Kurulunun 10 yürekli, inançlı, samimi, aksiyoner dava adamı. Memur-Sen sendikacılığının mimarları.

Sağlık-Sen'in kurucusu olan Dr. Ahmet Aksu, 2003 yılında devraldığı Memur-Sen Konfederasyonu Genel Başkanlığını Ahmet Gündoğdu'ya devrettiği 2008 yılına kadarki sürede hatırladığım kadarıyla 40 binler civarında olan üye sayısını 300 binlerin üzerine çıkartmıştır. Yani bu başarıda Dr. Ahmet Aksu'nun bireysel çabaları, kişiliği ve ekibi ile birlikte sarf ettikleri gayret, fedakârlık, feragat, irade, sevgi ve saygının etkinliği hiç tartışılmaz.

Acaba bugün sendika üyesi olan kaç kişi; 1990'lı yıllarda yaşanan onca olumsuz öğeye rağmen gerek merkezde ve gerekse taşrada yüreklerini ve kendilerini ortaya koyan aksiyonerleri hatırlıyor. Ya da daha doğru bir ifadeyle bunlara gerçek manada ve yürekten vefa gösterebiliyorlar.

Bu yiğitlerin özellikle 28 Şubat süreci ve sonrasında yaşadıklarını kaç kişi vicdan yapıyor acaba? Ya da bu zorlu süreçte sivil toplum örgütlenmesini yaparken ekmeğini dahi bu uğurda çekinmeden ve dile getirmeden harcayan bu fedakâr yiğitlere bugünkü sendikacılar olarak ne derece minnet ve şükranla bakmaktayız. O zor günlerde sendikacılık adına diyar diyar gezen, babadan kalma dairesini dahi bu uğurda harcayan kaç inançlı dava adamı sayabilirsiniz günümüzde. Peki, 28 Şubat darbecilerinin çeşitli baskı ve eziyetlerine maruz kaldığı halde davasını ve gemisini terk etmeyen kaç sadık insan tanırırsınız diye sorsam ve bütün samimiyetle yalansız bir cevap istersem sizlerden, ne dersiniz?

İşte bu soruların cevaplarından biridir Dr. Ahmet Aksu. Karşılaştığı bütün vefasızlığa ve minnetsizliğe rağmen davasından, incından, samimiyetinden, vatan-millet-bayrak ve insan sevgisinden vazgeçmeyen bir kimliktir Dr. Ahmet Aksu.

*

Refah-Yol hükümetinden daha doğrusu Milli Görüş'ün koalisyon dahi olsa hükümet olmasını hazmedemeyen sözde vatansever, aslında dış düşmanlardan daha tehlikeli içimizdeki hainler zaman geçirmeden tezgahladıkları oyunları yer yer sergilemeye başlamışlardı. Nihayet 28 Şubat 1997 tarihinde yapılan Milli Güvenlik Kurulu toplantısı ile Türkiye'de siyasi, idari, hukuki ve toplumsal alanlarda değişimlere neden olan ve tarihimizde post-modern darbe olarak da adlandırılan bir süreç devreye sokulmuştur. "İrticayla mücadele eylem planı" ile anılan bu süreçte verilen kararların ve yaptırımların uygulanıp uygulanmadığını denetlemek için Çevik Bir öncülüğünde Batı Çalışma Grubu (BÇG) kurulmuştu.

İşte bu BÇG'nun hukuki olarak hiçbir karşılığı olmayan düzmece raporunda benim de ismim yer almış, sonradan yaptığım çalışmalarla çilingir sofrasında ve tam sarhoş halleriyle BÇG'nun bölge-mizdeki elemanlarının hazırladığını ispatladığım bu rapora dayanılarak idari görevimden tenzili rütbe yapılarak başka bir şehire sürgün diye tabir edilen bir atama işlemine tabi tutulmuştum. Aynı süreçte Sağlık Bakanlığının denge taşlarından biri olarak taşra çalışanlarının çok değer verdiği Ahmet Aksu da benzeri süreçlere tabi tutulmuştu.

Bu süreçte Ankara'ya gelmiştim. Ahmet Bey'i Sağlık-Sen'deki makamında ziyaret ettim. Olan biteni kendi aramızda değerlendirmekte iken telefonu çaldı. Telefona cevap verdikten sonra moralinin son derece bozulduğunu görünce, herhalde zaman zaman denk geldiğim tehdit telefonlarından biridir diye düşündüm ve "ne oldu ?" diye sormama fırsat dahi vermeden telefondaki dostun "Post-modern darbenin senaristlerinin asıl darbe için hazırlıklarını tamamladıklarını, bir liste yaptıklarını ve bizlerin de bu listede yer aldığımızı, bu listede yazılı olanları öldürerek topluma gözdağı verme kararında olduklarını, mümkünse darbe başlamadan bir yolunu bulup yurt dışına kaçmalarını önerdiğini" söyledi. 12 Eylül darbesini yaşamıştık. Yani anılarımızda acı tecrübelerimiz vardı. Bir an dalıp gittikten sonra "yardım et odadaki özellerimi toplayayım bari, bu hainlerin ne zaman böyle bir halta kalkışacaklarını

bilemeyiz” dedi. Beraber özel eşyalarını topladık ve yaklaşık 1-2 saat sonra da özel eşyalarını beraber arabasına taşıdık.

Bu arada “Edip, uzun süredir ciddi tehditler alıyorum. Sıkışan yurt dışına kaçıyor, ben şahsen bu vatani terk edemem. Allah takdir etmişse ölsem de burada öleyim” deyince ben de “Bu vatanda ölmek de lütuftur” dedikten ve biraz neşelensin diye “muhterem sen de, ne diye bunları kafaya takıyorsun. Ben Hakkari’ye gittiğim tarihten beri davamın mücadelesini açık açık yaptığımdan 10 senedir hem dağdaki teröristten, hem içerideki kıskanç ve hainlerden, hem kontrgerilladan hem de bölgemizde dolaşan ajanlardan hemen hemen her gün tehdit alıyorum. Beni sindiremeyince gözdağı amacıyla yakınlarımdan zarar verdikleri, şehit ettikleri de oldu. Allah’a bir can borcum var. O ne zaman dilerse emaneti bizden razı şekilde teslim alsın da, Azrail (a.s)’in maşası ne olur o da O’nun takdiri. Ben bir de Kürt kökenliyim. Senin köken sicilini hiç olmazsa seni kurtarır. Ne kafana takıyorsun, bu dostunu saklamaya bak” diye takıldım.

28 Şubatçılar darbeye gerek görmediler. Zira zaten post-modern darbeyle kendilerini yıpratmadan en üst seviyede hain isteklerine ulaştılar. Davası ve gayesi belli bir insan olarak Ahmet Aksu; tehdit, engelleme ve hatta suikast girişimlerine rağmen mücadelesine aynı azim ve kararlılıkla devam etti. En basit engel, tehdit ya da ranta yönelik tekliflerde yön ve saf değiştirenleri çoğumuz iyi biliriz. Adam gibi adam olmak, adam gibi adam kalmak her kese nasip olmuyor. İşte sadece mücadelesi ile değil yüreğiyle de, dik duruşuyla da, sadakatiyle de adam gibi adam Dr. Ahmet Aksu.

*

Muhterem Ahmet,

Seninle dost, kardeş ve dava birlikteliği yaptığım için son derece gururlu ve bahtıyırım.

AHMET AKSU AĞABEYİ YAZMAK, ZOR AMA ÇOK ZEVLİ

Hüseyin KILINÇ

Gazeteci - Yazar

İstesek de istemesek de sevsek de sevmesek de yok sayamayacağımız insanlar vardır hayatımızda. Ailemiz ve akrabalarımız doğduğumuz andan itibaren hayatımızdadır ve istesek de onları hayatımızdan çıkarmamız mümkün değildir.

Ama hayatımıza sonradan giren insanlar için aynı şeyi söyleyemeyiz. Söyleyemeyeceğimiz gibi onların hayatımızda uzun süre kalıp kalmayacaklarına karar vermek bizim elimizdedir ve bunu yapmak sanıldığı kadar da zor değildir. Görüşmeyiz ve irtibatımızı kopartırız, olur biter. Yani istersek iletişimizi sürdürüp hayatımızda kalmalarına müsaade ederiz, istemezsek de iletişimimizi koparıp hayatınızdan çıkartırız.

Hayatımızdan çıkardığımız insanların, çıkarmaya sebep etkisi, kötü anlar ve anılarla sınırlı kalır sadece. Uzun soluklu bir iletişimimiz olmadığı için, “çok kötü, kötü, önemsiz, az önemli, nötr” gibi kanaatlerle orantılıdır bu tip kişilerle ilgili söyleyeceklerimiz.

Sonra ise ya unutulur gider ve böylece hayatımızdan çıkar ya kötü bir anların gereksiz figürleri olarak zihnimizin bir köşesinde kalır, zaman zaman da bizi rahatsız eder. Veyahut ta bu figürlerle iletişim sürecinde yaşadığımız kötü anılardan ders çıkarır, çıkardığımız bu dersten de bir kazanç elde ederiz. Bu tamamen bizim elimizde ve neyi tercih ettiğimizle alakalı bir durumdur.

Ancak hayatımıza girdikten sonra çıkarmadığımız ya da çıkarmak istemediğimiz, aslında hep kalmasını istediğimiz; hatta çıkmasından korktuğumuz, çıkmaması için çabalar sarf edip fedakarlıklarda bulunduğumuz insanlar da vardır hayatımızda.

Bu tarz insanlardan kopmak istemememizin tek sırrı, bunların hayatımıza girdiği andan itibaren her konuda kendisinden emin olmamız; iyiliğinin kötülüğünden, faydasının da zararından daha fazla olmasıdır.

Bunların içinde öyle insanlar da var ki, onlar için “iyiliği kötülüğünden, faydası da zararından kat be kat fazladır” ifadesini bile abesle iştigal etmek gibi görürüz. Bu nedenle de kullandığımız her kelimeyi, sözcüklerimizin arasına dikkatle yerleştiririz ve yanlış anlamalara sebep olabilecek ya da o kişileri tam anlamıyla tanımlamaktan uzak cümleler kurmaktan ar eder, utanırız.

Hep iyilik gördüğünüz için, size her zaman faydaları dokunduğundan, hep hayrınız için çaba sarf ettiklerinden emin olduğunuzdan onlar hakkında boş ve hoş olmayan kelimeler etmekten sarfı nazar edersiniz.

Hayatımda önemli bir yer işgal eden, üzerimde hakkı ve emeği olan saygıdeğer Ahmet Aksu ağabeyim tam anlamıyla böyle bir insandır. Nokta-i nazarımda da yüksek bir yere ve değere sahiptir. Bu nedenle, hayatımda olmasını ve kalmasını istediğim, olmasından ve kalmasından da hoşnut olduğum ender insanlarda biridir.

Gazetecilik hayatına başladığım 80’li yılların sonlarından 90’lı yıllara geçiş sürecinde tanıdığım, onun ve benim farklı alanlardaki meşguliyetlerimiz dolayısıyla çok sık görüşemediğimiz anlar olsa da o günden bugüne iletişimimi devam ettirdiğim ender kişilerden de biridir.

Elbette bunda birçok güzel hasletinin yanı sıra mütevazı olmasının, geniş ufuklu, özgür akıl ve iradeye sahip bulunmasının, her şeyi ve her konuyu rahatlıkla konuşabilir / tartışabilir olmamızın, derin hoşgörü ve anlayışına paralel olarak, insanlara faydalı olmayı ilke edinmesinin etkisi büyüktür.

Bu yüzden, herkesle rahat iletişim kuran, herkesin kendisiyle rahat iletişim kurabildiği, bu nedenle de kendisinden vazgeçilemeyen, adından hep hayranlıkla söz ettirmeyi başaran “Ahmet Aksu” ismi hayatımda ve hafızamda önemli bir yere sahiptir.

Hal böyle olunca Ahmet ağabey hakkında kelam etmek, söz söylemek, yazı yazmak benim için görev ve zorunluluktur. Ancak bu görev ve sorumluluğun ifası sanıldığı kadar kolay değil, hatta oldukça da zordur benim için.

Zira iyi insanların kadir kıymetinin bilinmesi, toplum ve gelecek nesiller için rol modellik ve örneklik oluşturmaları, kötülerinse rol modellik ve örneğliğinin sonlanması, kötülük üretenlerin kötülük üretmelerine imkan sunan yaşam alanlarının daraltılması, hiçbir surette bunlara prim verilmemesi için Ahmet ağabey ve benzer kişilikler hakkında yazmak, konuşmak insani, vicdani ve İslami bir vecibedir.

Ancak böyle bir görevin ifası ve görevi ifaya konu kişi hakkında söylemek ve yazmak istediğim o kadar çok şey var ki, nerden başlayacağımı bilemiyorum.

Çünkü, nerden başlarsam başlayayım diğerine sıra gelmeyecek ve başladığım yer destansı bir hayat hikayesine dönüşecektir. Bu nedenle diğerine sıra gelmeyecek ya da yazdığım yönlerde bir eksiklik olacaktır. Bu da beni tatmin etmeyecek, hatta huzursuz edecektir.

Sahip olduğu statü ve sosyal konum dikkate alındığında, özellikle bir kıyas yapılması halinde muadilleriyle arasında büyük farklar görüldüğünde, muadilleriyle iletişim kurmanın ve onlara ulaşmanın zorluğu, hatta imkansızlığı dikkate alındığında, toplumun her katmanından insanın rahatlıkla iletişim kurabildiği, iletişimini devam ettirebildiği, derdini rahatlıkla paylaşıp derman bulabildiği yüksek düzeyde “Tevazu Sahibi” bir kişilik olarak Ahmet Aksu’yu mu yazayım; yoksa bu yönünü es geçip diğerlerine mi el atayım...

Sadece buradan başlasam bile ötekilere sıra gelmeyecek, biliyorum.

Yolda kalmışlara, parasız pulsuz, evsiz barksızlara yardım elini uzattığından, hatta baba yadigarı olarak hayır işleri için aktif hale getirdiği vakfın ofisini yalın ayaklılar için sıcak bir yuvaya dönüştürdüğünden, burayı herkesin rahatlıkla gelip karnını doyurabildiği aş evi gibi kullandığından, kimseye kapı kapatmadığından, gönlünde herkese yer açtığından, kim olursa olsun mazlumun ve mağdurun yanında yer almasından, kariyerini riske atma ve özel hayatını ihmal etme pahasına bu güzelliklerin onun dünyasında ifade ettiği anlamdan bahsetsem, diğer yönlerine hiç sıra gelmeyecek.

ABD ve İsrail kuklası FETÖ tandanslı “Ergenekon kumpasının” yapıldığı, topluma korku salındığı, ABD’de mukim ele başına “Hoca Efendi” diye hitap etmenin zorunluluk, yalın bir şekilde “Fethullah Gülen” demenin ise büyük bir suç ve hakaret telakki edildiği süreçlerde bile FETÖ tehlikesinin farkında olan, yakın dostları başta olmak üzere bu tehlikeye karşı herkesi uyaran basiret ve ferasetinden konuyu açsam, diğer konular kapanacak.

Bu süreçte FETÖ’cülerin tepkisini çeken, muhalifler tarafından hakkında siyasi iftira atılan, bu nedenle de üstü çizilen; 28 Şubat Post Modern darbe sürecinde muhatap olduğu haksızlık ve zulümler yetmiyormuş gibi, dava arkadaşlarının iktidar olduğu süreçte de mağduriyetler yaşayan, bu nedenle hak ettiği makamlara gelmesi engellenen ama buna rağmen sapla samanı karıştırmayan, itiraz ve eleştirisini ise eleştirisine konu alanlarla sınırlandıran; genelleme yaparak alakasız kişileri hedef tahtasına koymaktan imtina eden mutedil ve akli selim tarafını yazsam başka taraflarını yazmaya zaman ve kelimeler kifayet etmeyecek.

Hiçbir mezhep, meşrep, cemaat, tarikat, grup ayrımı yapmadan bütün Müslümanlara kucak açan dindarlığını; hiçbir din, mezhep, ideoloji, etnik kimlik ayrımı yapmadan bu ülkede yaşayan herkesi

kucaklayan vatanperverlik ve millilik yönünü yazsam konu uzayacak ve diğer konulara hiç sıra gelmeyecek.

Dünyada olup biten olayları analiz etmedeki bilgi ve deneyimlerini, Ortadoğu'da ve İslam dünyasında oynanan oyunlar ve yaşananlarla ilgili olarak hissettiği kaygıları, savaş ve iç karışıklıklar nedeniyle ülkesini terk edip gelen sığınmacı ve mülteciler için yardım kampanyalarındaki rolünü anlatsam, dünyanın bir ucundan girip öteki ucundan çıkmak zorunda kalacağım.

Bunca güzel hasletine, güzel hasletinin sonucu olarak da insanlara, topluma ve ülkemize olan katma değerindeki yüksekliğe rağmen muhatap olduğu ihanetlerden kapı açsam, sırttan hançerleyenlerin ihanetlerini anlatmaya kalksam, asıl önemli olan yönlerini anlatmaya sıra gelmeyecek.

Genel Başkanlığı sürecinde adı sanı duyulmayan veya ülkemizde pek etkisi olmayan Memur-Sen Konfederasyonu'nu Türkiye'de en etkin sendikalardan biri haline nasıl getirdiğini yazsam, gerçek anlamda sendikacılık yapmasının bundaki etkisini, bu etkiyi tetikleyen saikinse insani meziyet ve hasletleri olduğunu yazsam başka şeylere odaklanamayacağım.

Dava arkadaşları iktidar olmasına rağmen, “onlar ne der ne düşünür” diye bir kaygı içine girmeden, “eylem ve protestolar, basın bildirileri ve çeşitli etkinliklerle tepki vermek, karar mercilerini eleştirmek, böylece doğru ve hakkaniyetle icraatlar yapmalarına katkı sunmak” dahil her alanda hak arayışında bulunmasından, her zeminde eleştiri ve itirazını dile getirmesinden bahis açsam, başkanı olduğu Memur-Sen Konfederasyonu'nu işçi ve memurun hakkını en yüksek düzeyde savunma aracı yapmasındaki rolünü anlatsam kelimeler kifayet etmeyecek.

Anlayacağınız Ahmet Aksu ağabeyle ilgili olarak nerden bakarsam bakayım, nereye el atarsam atayım, nereye gidersem gideyim

oradan çıkamayacağım. Hangi yönüne parmak basarsam basayım içinde kalacağım ve diğer yönleri es geçmek zorunda kalacağım veya onu yeterince anlatamayacağım.

Üstelik bu durum sadece Ahmet ağabeyle de sınırlı değil. Vefatından önce tanıma şerefine nail olduğum babası emekli İmam merhum Hüseyin Aksu amcayla muhabbetlerim sırasında öğrendiklerim ve gözlemlerim, bana oğul Ahmet Aksu'yu var eden iklim hakkında ciddi ipuçları verdi. Allah rahmet etsin. Mekanı cennet olsun.

Rahmetli babası da aynen oğlu gibi duyarlı ve çok yönlü hassasiyetleri olan bir insandı. En şaşalı dönemlerde TBMM Camii'nin imamı iken, hiçbir ayrım yapmadan herkesle insani ilişkiler kurmuş, ülkeyi gerilime sürükleyen yersiz ve gereksiz hiçbir kavgada taraf olmamış; ülkesine ve milletine fayda sunmak, mağdurların derdine derman olmak için elinden geleni sonuna kadar yapmış. Ve geride hayır dua ile kendisini yad eden binlerce insan bırakmıştır.

Şimdi ve hayatı boyunca bu yüce görevi, aynı hassasiyet ve tarafsızlıkla, babasından devralan oğul Ahmet Aksu ağabeyin omuzlarında ifa edilmektedir.

“Ahmet Aksu ağabey hakkında söz söylemek, kalam etmek, özellikle de yazı yazmak hem zor hem de zevklidir” demiştim yazımın başında. Zor olan kısmını yapmakta zorlandım ve zorlandığım için de Ahmet ağabeyi tam tekmil yazıp, tüm yönleriyle sizlere yansıtamadım. Ama yazabildiğim kadarıyla yazmaktan, anlatabildiğim kadarıyla anlatmaktan inanılmaz bir haz ve mutluluk duydum.

“Hakkında kalam etmek ve yazmak zordur” ifademden sonra, “hangi yönüne parmak bassanız, parmağınızın altında çok fazla yaşanmışlık, yaşanmışlıkların altında da çok fazla anı bulursunuz” demiştim.

Devamen şunları da ilave etmiş olayım: Ahmet Aksu'yu Ahmet Aksu yapan tüm güzelliklerin temelinde özgür ve özgün bir kişilik, özgür ve özgün bir duruş ve bakış açısı; bunların da temelinde ise derin bir tevazu, kadirşinaslık, yardımseverlik, adalet duygusu, insanlık gibi yüksek düzeyde değerleri görürsünüz.

Ne kadar farklı ve aykırı olursa olsun hiçbir kimseyi hor ve hakir görmeyen, ötekileştirmeyen, hatta düşmanlarına yapılan haksızlık ve adaletsizliklere karşı bile itiraz edecek kadar da erdemli biridir Ahmet ağabey. Irksal, mezhepsel, dinsel, siyasal ve ideolojik bağnazlıklardan olabildiğince uzaktır aynı zamanda.

Birkaç sayfaya sığdıramasam da dilimin döndüğünce, gönlümün elverdiğince hayatımda çok önemli bir yeri olan, üzerimde hakkı ve emeği bulunan saygı değer Ahmet Aksu ağabeyimi, gelecek nesillere tanıtmak için yüreğimi mürekkep, kelimamı kalem yapıp tanıtmaya / anlatmaya çalıştım.

Demem o ki, Ahmet ağabeyi hayatınıza soktuğunuz ya da o sizin hayatınıza girdiği andan itibaren yaşadığınız her an ve anı, her güzellik, daha doğrusu onunla ilgili her şey sizi Ahmet Aksu'ya götürür. Ahmet Aksu'ya gittiğinizde ise onda gördüğünüz her şey sizi iyilik ve güzelliğe, tevazu ve erdeme, hakkaniyet ve adalete, yardımseverlik ve hayra götürür ve orada kalmanızı sağlar.

Tam anlatamamaktan veya eksik anlatmaktan ya da anlatım ve aktarım hatası yaparak yanlış anlaşılmalara sebep olmaktan mütevellit kaygıdan dolayı Ahmet ağabeyi yazmak benim için çok zor olsa da inanılmaz zevkli ve huzur verici.

Emeği geçen herkesten Allah razı olsun. Ölenlere rahmet ve mekanı cennet, hayatta olanlara ise sağlık ve huzur dolu hayırlı bir yaşam dilerim.

Selametle...

YEDİNCİ BÖLÜM

DR. AHMET AKSU'NUN DÜŞÜNCE DÜNYASI

A- YAZILAR

TARİH ZALİMLERİ ASLA AFFETMEYECEKTİR

Emperyalist güçlerin kendi çıkarlarını korumak ve geliştirmek için sömürge politikalarına devam etmesi 21. yüzyılda da devam ediyor. Kendi çıkarları ve emelleri doğrultusunda istedikleri ülkeyi işgal edebilen ve halkını köleleştirmeye çalışan emperyalist güçler, tarihlerini kanla yazmaya devam ederken, vahşetlerini tüm dünyanın gözü önünde hayasızca sergiliyor. Sömürgeleştirme faaliyetlerini dünyanın en uzak köşesine barış, demokrasi, insan hakları, özgürlük götürme iddiasıyla yürüten emperyalist güçler en son vahşetini “Irak’ı Özgürleştirme” adı altında gerçekleştirmektedir.

Ortadoğu’daki zengin petrol yataklarına sahip olarak bölgeyi denetim altına almak isteyen ABD ve işbirlikçileri, Irak’a demokrasi, insan hakları ve özgürlük getirme vaatleriyle girerek, şimdiye kadar tarihin gördüğü en büyük soykırım gerçekleştirmeye başladılar. Irak’ta ABD ve işbirlikçilerinin dünyanın gözleri önünde masum halka yaptıkları insanlık dışı işkenceler, dünyaya çağdaşlık dersi vermeye kalkanların gerçek yüzlerini ve niyetlerini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Demokrasinin beşiği olduğunu iddia eden ABD’nin; Irak’ta uyguladığı insanlık dışı işkence ve uygulamalarına Türkiye olarak sessiz kalmamalıyız. İşgal ettiği ülkelerde işkenceyi sistematik olarak uygulayan ABD, küçücük kız çocukları ve yaşlı kadınların dahi ırzına geçerken orada yaşananları bir ölüm sessizliği içinde seyretmemiz mümkün değildir. Nerede uluslararası barış gönüllüleri? Nerede insan hakları kuruluşları? Kuzey denizinde buzullar arasında sıkışan bir balina için, Körfez’de petrole bulanmış karabatak görüntüleri için duyusallaşan, ayağa kalkan uluslararası toplum, Irak’ta yaşanan katliamlar karşısında neden kılını kıpırdatmıyor? Ne yazık ki uluslararası toplum pasif bir izleyici olarak bu vahşeti sadece seyretmektedir. İnsanlığa karşı bu derece soykırım yapanlara sessiz kalmak soykırıma ortak ol-

maktır. Bu işkence ve katliamları yapanlar, vahşetlerini sadistçe taçlandırmış şekilde dünya objektiflerine poz vermekten hayvani bir haz duymaktadırlar. Çağdaş ABD ve batı uygarlığının tarihsel genetiğini ortaya çıkaran bu vahşetler, insanlığın olarak hatırlanacak ve unutulmayacaklardır.

Irak'ı barış, özgürlük ve demokrasi adına işgal edenlerin, işgal sürecindeki uygulamalarıyla neyi amaçladıkları ortaya çıkmıştır. Büyük Ortadoğu Projesi adı altında yeni haritalar ve projeksiyonları tezgâhlayan ABD ve işbirlikçilerinin Irak halkına yönelik vahşet ve işkenceleri insanlığın ortak hafızalardan silinmeyecektir. Büyük Ortadoğu Projesi “Büyük Vahşet Projesi”ne dönüşmüştür.

Terörle savaşı kendi muhteris ve kirli savaşının gerekçesi yapan ABD terörizmine karşı yeni dünya tasarımcılarının güçlerinin zirvesindeki bu vahşet uygulamaları, insanlığın geleceğine olan kuşku ve endişelerini netleştirmiştir. Savaş makinelerine, terminatörlere barıştan bahsetmenin fantezi olduğunun bilincindeyiz. Kararlılık 11 Eylül'ün ardından “Haçlı Savaşlarının yeniden başladığı”nı ilan eden Bush ve ortakları şunu bilmelidir ki: İnsanlık yeniden yıkılıp kurulmuyor. İnsanlık bunların genlerinde taşıdıkları DNA'ları, Hiroşima, Nagazaki, Vietnam, Somali, Afganistandaki vahşet ve katliamlardan tanımaktadır. Demokrasi ihracı, insan hakları, özgürlükler, enerji kaynaklar bahanedir. Haçlı ruhu yeniden hortlamıştır. Buna karşı duyarlı her insanı, nerede olursa olsun “her türlü araçla mücadele”ye çağırıyorum.

Kendilerini savaş makinesi, mazlum ulusları da savaş malzemesi olarak görmeye devam eden ABD ve müttefikleri, dünyayı бүrүndүrdükleri kan ve vahşet atmosferinin hesabını nasıl vereceklerdir?

Birleşmiş Milletler ve tüm Dünya İnsan Hakları Kuruluşları bu vahşete karşı uluslararası kampanyalar başlatmalıdır “Savaşa hayır!” demenin ötesinde tavır ve yaptırımlar ortaya konulmalıdır. Evet. Irak'ta yüksek yoğunluklu bir direniş ve kurtuluş savaşı sürüyor. Irak'taki katliamı durdurmak ve kamuoyu oluşturmak için

bir sivil toplum örgütü olarak Memur-Sen Sendikaları ve İl ve ilçe başkanlıkları ile yurt genelinde telin mitingleri ve basın açıklamaları yaparak konuyu gündeme taşımış ve diğer sivil toplum örgütlerinin de sahip çıkmalarına öncülük etmiştir. Memnuniyetle ifade etmek gerekirse ülkemizde her görüşe ve düşünceye mensup insanlar çeşitli etkinliklerle bu katliamı telin etmeye başlamışlar ve protestolar artarak devam etmektedir. Memur-Sen olarak işgalci ABD ve koalisyonunun katliamlarına karşı ilgili kuruluşları; AB, BM, NATO ve diğer uluslararası kuruluşları bu vahşet ve katliamların durdurulması için harekete geçmeye çağırıyorum.

Irak halkının hafızasından tümüyle silinse bile bu sadist işkence ve katliamlar tüm insanlığın hafızasından silinmeyecektir! İnsanlık bu vahşete “Dur!” demelidir.

Memur-Sen Bülteni, Ocak 2005

MEMUR-SEN BAYRAĞI EN YÜKSEKTE

Memurların sendikalaşma hareketinin konfederasyon bazında örgütlenmesi için,1995 yılında Merhum M. Akif İnan tarafından temeli atılan Konfederasyonumuzun gelinen süreçte, 03.06.2003 tarihinde M. Fatih Uğurlu'nun görevi bırakmasından sonra, 05.06.2003 tarihinde Konfederasyon Genel Kurulumuz kendisinden boşalan Genel Başkanlığı tarafımıza tevdi etmiştir. Göreve geldiğimiz tarihten itibaren, kurucu genel başkanımız merhum M. Akif İnan'ın misyonu doğrultusunda bu kıymetli emaneti, verilen şerefli görevle en iyi şekilde geliştirmek için o günden beri tüm imkânlarımızı seferber ederek bugünlere gelmiş bulunmaktayız.

Konfederasyonumuz, verimli, katılımcı ve çözüme ortak bir sivil inisiyatif kuruluşu olmayı temel ilke edinmiştir. Memur-Sen, bu doğrultuda, ülkemizde ve memur camiasında yaşanan her türlü gelişmeye müdahil olmayı şiar edinmiştir. Ekonomik, sosyal ve siyasi olaylara, ilkelerimiz çerçevesinde getirdiğimiz yorumlarımızla üyelerimize ve topluma sağlıklı bir perspektif oluşturmaya çalıştık. Kamu personelinin bizlere verdiği samimi destekler sayesinde Memur-Sen, hizmet kolumuzda en hızlı büyüyen konfederasyon haline gelmiştir. İnanıyorum ki, önümüzdeki bu yeni dönemde Memur-Sen, birçok hizmet kolunda yetkiyi alarak kamu personelinin hak ve menfaatlerini her platformda hakkaniyetiyle dile getirecektir. Bu dönemdeki en önemli hedeflerinizden bir tanesi de, grevli, toplu sözleşmeli, siyaset ve yönetime katılma haklarını ihtiva eden yasal düzenlemelerin gerçekleştirilmesini sağlamak olacaktır. Memur-Sen yıllardır bunun mücadelesini vermektedir. Memurların hak ettiği yaşamın mücadelesini vermektedir. Bize gönül veren, gücümüze güç katan, başta sendikalarımız olmak üzere, yurdumuzun dört bir yanındaki temsilciliklerimizin emsalsiz gayret ve hizmetleriyle yolumuza devam edeceğiz. Memur-Sen olarak özgür birey ve kişi hukukunun öncelikleri egemen olan bir Türkiye'nin sevdalılarıyla Memur-Sen ülkemizin, yeni bir geleceğin muştusudur. Biz bu ülkenin insanları her türlü sömürüye karşı olacağız. İnsanca yaşam ücreti,

demokratik bir ses, kamu yönetiminde söz sahibi olmak ve haksızlığa hukuksuzluğa karşı çıkmak için mücadelemiz sürecektir. Memur-Sen Bayrağı devamlı olarak en yüksekte dalgalanacaktır.

Memur-Sen Bülteni, Nisan 2005

MEMUR-SEN BÜYÜMEYE DEVAM EDİYOR

Memur-Sen, bugün artık ülkemizin en büyük ve en etkin sivil toplum kuruluşlarından biri haline gelmiştir. Gücünü yalnız üyelerinden alan Memur-Sen, kamu çalışanlarının tek temsilcisi olma yolundaki hedefine günbegün yaklaşmaktadır. Kurulduğu günden itibaren yılmadan, her zorluğa katlanarak, engelleri bir bir aşan Memur-Sen'imiz, büyüyen tek konfederasyon olma özelliğini bu yıl da sürdürmektedir. Başarılarına her geçen gün bir yenisini daha ekleyen, kamu çalışanlarının haklarının tek savunucusu olan, üye sayısı 200 bini aşan Memur-Sen'imiz bugün artık ülkemizin en büyük ve en etkin sivil toplum kuruluşlarından biri haline gelmiştir. Yaklaşık on bir yıldır devam eden bu kutlu mücadelede emeği geçen; başta Konfederasyonumuzun Kurucu Genel Başkanımız M. Akif İnan olmak üzere, sendikalarımızın tüm genel başkanlarına, o günden bu güne Genel Merkez Yönetimlerinde görev alan değerli arkadaşlarımıza, il temsilcilerimiz ve il temsilci yönetim kurulu üyelerimize, hiçbir sıfat ve unvan almadan gönül eri olarak görev yapan isimsiz kahramanlara teşekkürü bir borç bilirim. Memur-Sen, bu karşılıksız ve erdemli çalışmaların sayesinde bu güne gelmiştir. Bu başarı asıl onlarındır.

Memur-Sen'in kamu çalışanlarının hak ve menfaatlerini korurken, ülkemizin de milli çıkar ve menfaatlerini bir arada gözetebilmek ayrıcalığına sahip, örnek bir kurum haline geldiğini belirtmekten de ayrıca gurur duyuyorum. Memur-Sen olarak, büyüme oranında yakaladığımız bu başarıyı toplu görüşmelere yansıtacağımızdan 2004-2005 yılı Toplu Görüşmeleri'nde yakaladığımız başarıyı, 2006 yılında da devam ettireceğimizden kimse şüphesi olmasın. Memur-Sen 2006 yılı Toplu Görüşmeleri'nde tarih yazacaktır. Memur-Sen olarak inandığımız doğruları söylemeye, ülkemizin gelişiminde ve yüzyılın gerçekleriyle milli bütünlüğümüz, birlik ve beraberliğimize karşı yapılan yanlışlara dur demeye devam edeceğiz.

Son zamanlarda Türkiye gündemini meşgul eden olayların, 28 Şubat öncesinde olduğu gibi düzmece bir takım senaryolarla meydana getirildiği intibai verdiğini endişeyle gözlemlemekteyiz. Düğmeye basılmış gibi ardı ardına olaylar mantar gibi patlak vermekte, toplumsal barış hedef alınarak, gerilim oluşturulmaya çalışılmaktadır. 17 Mayıs 2006 günü Danıştay 2. Dairesi başkanı ve üyelerine yapılan silahlı saldırıyı, hangi nedenle gerçekleşirse gerçekleşsin bu tarz şiddet olaylarını tasvip etmemiz mümkün değildir. Saldırı, Türkiye'nin yaşadığı olumlu gelişmelerden rahatsız olan provokatörlerin menfur bir eylemidir. Bu menfur saldırıyı Memur-Sen olarak nefretle kınıyor ve olayların arkasındaki güçlerin ortaya çıkarılmasını istiyoruz. Türkiye “çıkılmaz bir sokak”a doğru sürüklenilmeye çalışılmaktadır. Memur-Sen olarak, yürütülmekte olan bu politikanın Türkiye’ye hiçbir fayda sağlamayacağını bir kez daha hatırlamakta yarar görüyoruz. Aslında vizyona konulan ‘anarşi filmi’ni Türkiye daha önce iki defa daha seyretmişti. Kimsenin toplumsal barışı ve toplumun huzurunu bozmaya hakkı yoktur. Türk milleti bu oyuna gelmeyecek ve prim vermeyecektir. Milletimiz bu tür provokasyonları önceden görmüştür. Tekrar olayı şiddetle kınıyor ve silahlı saldırı sonucu hayatını kaybeden üye Mustafa Yücel Özbilgen’e Allah’tan rahmet, ailesine baş sağlığı diliyoruz.

Memur-Sen Bülteni, Haziran 2006

DEMOKRASİ VE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ

Demokrasi ve sivil toplum arasında yadsınamaz bir ilişki vardır. Aynı ilişkinin demokrasi ve sivil toplum örgütleri arasında da var olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Türkiye'nin batılı anlamda sivil toplum olmamasının önünde üç engelin olduğundan söz edilebilir. Birincisi güçlü devlet zayıf toplum yapısı, ikincisi yönetici elitlerin siyasal sistem içindeki rolü, üçüncüsü de toplumun özellikle de sivil toplum örgütlerinin demokrasiyi içselleştirememiş olmalarıdır. Bu bağlamda Türkiye'deki sivil toplum örgütleri incelendiğinde, bunlardan birçoğunun sivil toplumun önünde bizzat sivil toplum örgütlerinin engel teşkil ettiğini görmekteyiz. Oysa; demokratik değerlerin gündelik hayat pratiğine aktarılabilmesi, öncelikle sivil toplum örgütlerinin, sivil kültürü ve demokrasiyi özümsemiş olmalarına bağlıdır.

Geride bıraktığımız yılda, Türk sendikacılık tarihi açısından çok üzücü bir gelişmeye tanıklık ettik. Cumhurbaşkanlığı seçimlerini etkilemeye yönelik oluşturulan “Ulusal Birlik Hareketi Platformu” içinde bir kamu çalışanı sendikasının isminin geçmesi Türk sendikacılık tarihi açısından hoş bir görüntü çizmemiştir.

Çoğulcu demokrasinin vazgeçilmez unsurlarından birisi de ‘sivil irade’, sivil toplum örgütleri, sivil inisiyatif’dir. Kişilerin ve toplulukların seslerini duyurma hakkı vardır. İktidarın el değiştirmesi ancak demokratik yollarla olmalıdır. Toplum adına karar alma sürecinde yer alacak kişiler seçimle iş başına gelir. Zira, toplumun iradesi ancak ve ancak seçimle oluşur.

Demokrasi, özgürlük ve hür iradeleri ortaya koyma rejimidir. Bununla birlikte özgürlükler Anayasa’da yer almış ve sınırlandırılması da yasalarla mümkün kılınmıştır. Ülkemizde de demokrasi rejimi aksaklık ve sorunlara rağmen ilerlemekte olup buna herkesin saygı duyması gerekir. Cumhuriyet rejimi, hepimizin sahip çıktığı çoğulcu demokrasiyle, parlamenter sistemiyle, bağımsız yapısıyla, bürokratik yapısıyla, özgür medyasıyla devam etmektedir. Bununla birlikte Cumhuriyeti yanlış anlamayla bir-

likte bazı insan hakları ihlalleri olmakla, on binlerce kız öğrenci başörtüsü nedeniyle mağdur edilmektedir.

Cumhuriyetimizin temel değerlerinin ve insan haklarının korunmasında ve insan haklarının korunmasında bu ülkede herkeşe önemli görevler düşmektedir.

Ülkemizi bölme, parçalama senaryoları her gün medyada görülürken, ülkemizin birlik ve beraberliğini korumak ve bunun aksine bir söz dahi söylemek yanlışır ve buna dikkat etmek gereklidir. Burada özellikle ülkemizin STK'ları ve sendikalarının daha dikkatli olması gerekmektedir.

Çoğulcu demokrasinin vazgeçilmez savunucusu olması gereken sivil toplum örgütlerinin, cuntacılığa özenerek, halkın meşru oylarıyla gelen siyasi partileri parlamentodan atmak ve meşru hükümetleri devirmeye çalışan bir girişimin içinde baş aktör olarak yer almaları demokrasi ve Türkiye STK tarihi açısından utanç vericidir.

Son aylarda oynanmaya çalışılan oyunları Türkiye bundan 10 yıl önce de görmüştür. On yıl önce gerçekleştirilmeye çalışılan anti-demokratik hareket ülkemizde demokratik sürece zarar verdiği gibi, bu dönemde hortumlanan, kaçırılan meblağ faizleri ve etkileriyle birlikte 140 milyar dolara mal olmuştur. Binlerce memur sürgün edilmiş veya görevine son verilmiştir.

Bu itibarla, son aylarda medyada ve kamuoyunda demokrasiyi kesintiye uğratacak oluşumlar memurları rahatsız etmekte ve fevkalade tedirginlik duyulmaktadır. Hükümetlerin STK'ların düşüncelerini göz önünde bulundurma görevinin yanında STK'ların da ülkenin anti-demokratik yapıya sürüklenmesini engelleme görevi vardır. Emperyalist devletlere rağmen zor şartlar içinde kurduğumuz Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve demokrasiyi yaşatmak bizlerin görevidir. Bununla birlikte totaliter, insan hak ve hürriyetine uymayan, demokrat bir anlayış dışında olan, vatandaşları arasında ayırım yapan bir anlayış içerisinde olamayız.

Özgürlüklerin ve insan haklarının temel koruyucuları olması gereken sivil toplum örgütlerinden sendikaların, özgürlüklere ket vuracak bir oluşumda yer alması ve ortaklık etmesi, Memur Sendikaları Konfederasyonu olarak bizleri derin üzüntüye sevk etmiştir. Kamu çalışanlarının hak ve özgürlüklerini geliştirerek, Türkiye'yi ve memurları layık olduğu muasır medeniyet seviyesine çıkarmaya çalışması gereken söz konusu sendika, böyle bir oluşum içerisinde yer alarak, memurları temsil etme noktasından ve haktan uzaklaşmıştır.

Kamu çalışanları sendikası olarak en önemli görevimiz, ülkemizin istikrarını ve huzurunu bozmak değil; ülkemizin ve milletimizin birliğini ve dirliğini sağlamak, memurlarımızın ve Türk insanının hak ve özgürlüklerini korumak, geliştirmek, Türkiye'yi layık olduğu seviyeye getirmektedir.

Bu itibarla ülkemizdeki demokratik süreci kesintiye uğratacak, halkın seçtiği parlamentonun oluşturduğu kuruma zarar verecek eylem ve söylemleri, STK ve sendikacılık anlayışı içinde bağdaştırmadığımızı, bunun yanlış olduğunu ve tarihi sorumluluktan kimsenin kurtulamayacağı buradan bir kez daha kamuoyuna duyuruyoruz.

Geride bıraktığımız yılda; Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve beraberinde getirdiği tartışmalar, AB ile ilişkilerde yaşanan gelişmeler, Lübnan yıkımı, Sosyal Güvenlik Reformu gibi bir çok alanda sıcak tartışmalı günler geçirdik. 2007 yılında da yoğun bir gündem bizi bekliyor. Ancak, 2007'de uç psikolojilerde savrulmak yerine; aklın, soğukkanlılığın ve pozitif düşüncelerin hakim olduğu, geleceğe dair umutlarımızın arttığı günler geçirmeyi diliyorum. 2007'de, başörtüsü, laiklik, rejim gibi "yapay gündem" maddelerinin ve küçük siyasi hesaplar için yapılan tartışmaların yerini; vatandaşlarımızın "gerçek gündem" maddeleri olan yoksulluk, işsizlik, sosyal güvenlik, grevli toplu sözleşme hakkı, vb. gibi sorunların çözümünün almasını temenni ediyorum.

Ayrıca, 2006 yılı toplu görüşmelerinde ortaya konulan haklarımızın verilmesi için mücadelemiz yoğun olacaktır. Toplu gö-

rüşmelerde elde edilen haklarda yasal düzenleme yapılması için sürekli uğraşımız devam etmekte, gerekirse ILO'ya kadar konuyu götürme hakkımız da mevcuttur.

Memur-Sen Bülteni, Mart 2007

İLERLEME RAPORU'NA SENDİKAL BİR BAKIŞ...

Avrupa Komisyonu'nun 9 Kasım 2006'da açıklamış olduğu Türkiye hakkındaki 9. İlerleme Raporu, sendikal hakları geliştirmek için çalışmalarına devam eden biz sendikaları yakından ilgilendiriyor. İlerleme Raporu'nu genel olarak değerlendirdiğimiz takdirde birkaç önemli konu dışında daha önceki raporlardan çok farklı olmadığı görülmektedir.

Raporda dikkatleri çeken en önemli konu, eleştirilerin bir hayli çok ama sağlıklı yaptırımları içeren öneri ve formüllerin olmaması. Ancak olumsuz konuların yanında sendikal hakların geliştirilmesi bakımından bazı olumlu gelişmelerin olduğunu da rapordaki ifadelerden anlamak mümkündür.

Raporda eleştirileri üzerinde toplayan en önemli konu başlığı her zaman olduğu gibi Kıbrıs sorunudur. Bunun dışında Askerin Siyasete Etkisi, Dini Özgürlükler, Azınlık Hakları, 301. madde ile ilgili Konular, Yargı Bağımsızlığı, Sendikal Haklar, Milletvekilleri Dönüşümazlıklarının Kaldırılması, Rüşvet ve Yolsuzluklarla mücadele gibi konular hakkında ifadeler yer almakla birlikte bazı eleştiriler de yapılmaktadır.

Raporda sendikal hakların daha iyiye gitmesi ve iyileştirilmesi gerektiği üzerinde durulmaktadır. Elbette ki Memur Sendikaları Konfederasyonu'nun (Memur-Sen) Türkiye'de memur sendikacılığının gelişmesi ve geliştirilmesi adına ciddi çalışmaları bulunmaktadır. Avrupa Birliği İlerleme Raporu'nda sendikal haklar ve sendikacılık konusunda yapılması gereken düzenlemelere ve yapılan hak ihlallerine yer verilmektedir. Bunun en önemli nedenlerinin başında 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu yer almaktadır. Sendikal hak ve özgürlüklerin ve sendikal örgütlenmenin önünde engel olan bu yasa Avrupa Birliği normlarına ve Türkiye'nin de taraf olduğu başta ILO sözleşmeleri olmak üzere birçok uluslararası sözleşmelere aykırı hükümleri içermektedir. Türkiye yasayı uygulamakla ve yasa hakkındaki gerekli düzenlemeleri yapmamakla Anayasal suçta işlemektedir.

Yasadan kaynaklı belli başlı engeller; özellikle memur sendikacılığını yakından ilgilendirdiği için; Toplu sözleşme yerine toplu görüşmelerin yapılması, memurlara grev hakkının tanınmaması, Uzlaştırma Kurulu'nun sadece görüş bildiren bir kurul olup kararlarının bağlayıcı nitelikte olmaması, 657 sayılı yasa 4/B maddesi hükümlerine göre sözleşmeli olarak çalışan ve kamu görevlisi olanların memur sendikalarına üye olamamaları, bunun dışında daha birçok kamu görevlisinin sendikaya üye olamaması vb. gibi engeller bulunmaktadır.

Memur-Sen kurulduğu günden itibaren grevli toplu sözleşmeli yasa hakkını savunmuş, sendikal hakların iyileştirilmesi konusundaki görüş ve ifadelerin dikkate alınmak sureti ile başta 4688 sayılı yasadaki düzenlemeler ve değişiklikler olmak üzere hukuka aykırı olan uygulama ve yaptırımları da kaldırmak sureti ile yeni ve Avrupa Birliği normlarına uygun hale getirilmesini desteklemektedir.

Raporda Türkiye'nin yapması gereken reformlarda yeterli ilerleme kaydedemediği yani bir yavaşlamanın olduğunu ve bu yavaşlamanın da müzakereleri olumsuz olarak etkileyeceği belirtilmektedir. Türkiye'de hala yolsuzlukların çok yaygın olduğu ancak bununla mücadele adına yeterli politikaların üretilmediği ve önlemlerinde alınamadığı belirtilmektedir. Ayrıca milletvekilliği dokunulmazlığında ki geniş kapsamın yolsuzluk açısından önemli bir sorun olduğuna da değinilmektedir.

Dikkat çeken en önemli konu ise yine başında da değinildiği üzere Kıbrıs konusu ve Rumlarla olan ilişkilerdir. Buna göre Kıbrıs Rum Kesimi ile olan ilişkilerde herhangi bir ilerlemenin kaydedilmemiş olması en önemli eleştiri olarak yer almaktadır. Anlaşmazlık konuları, ulaştırma, malların serbest dolaşımı, gümrük birliği, AB'nin ortak dış ve güvenlik politikası ve üçüncü ülkelerle olan ilişkiler başlıkları adı altında yer almaktadır. Ancak şunu belirtmek gerekir ki bu anlaşmazlık konularında tek sorumlu olan veya birtakım tavizler vermesi gereken ya da birtakım düzenlemelere gitmesi gereken hep Türkiye'nin olması gerektiği sonucuna ulaşmak gerçekten üzücüdür. Bu konuda Avrupa Birliği ülkelerinin takınmış olduğu tavrın tamamen taraflı olduğu bir gerçektir.

Türkiye Avrupa Birliği'ne tam üyelik yolunda önemli aşamalardan geçmektedir. Ülkemizde birçok alanda yapılan reformlar, yeni düzenlemeler, hepsinden de önemlisi demokratikleşme yolunda atılan adımlar bizler için önemlidir.

Üyelik görüşmelerinde dayatmalarına devam eden AB'nin, üyelik için Kıbrıs'ı şart olarak ileri sürmesi, AB'nin Türkiye'ye karşı adil olmayan tutumunu bir kez daha göstermiştir. Çünkü AB kendini Hristiyan kulübü olarak görmeye devam etmektedir. Kıbrıs'ın Türkiye'nin önüne dayatma olarak getirilmesinin nedeni, Kıbrıs'ın ardından federal yapının kurulması, Ermenistan sınırının açılması ve sözde soykırımın tanınması, Ekümenlik ve Patrikhane, Ege, Boğazlar, GAP Bölgesi'ndeki suların uluslararası kuruluşların idaresine bırakılması ve daha birçok sorunun gelebilmesi ihtimalidir hatta gelecektir. Türkiye bundan sonraki zorlu ve engebeli süreçte çok dikkatli davranmalı, milli birlik ve beraberliğimizden, toprak bütünlüğümüzden taviz vermemelidir.

Türkiye'nin önünde aşması gereken ekonomik, demokratik ve sosyal birçok sorun bulunmaktadır. Türkiye'nin bundan sonra yapacağı reformlarda hazırlanacak ekonomik programlar daha önce IMF müzakerelerinde olduğu gibi fakiri, dar gelirliyi, memur, işçi ve emekliyi ezmemelidir. AB'de yer alan sosyal yardım programı uygulamaya geçirilerek, sosyal sorunların çözümüne çalışılmalıdır. AB ile yapılacak müzakereler sırasında Sivil Toplum Örgütleri'nin de görüşü alınmalı ve toplantılara STK'lar da katılmalıdır. Bu çerçevede ILO standartlarına uygun STK'ların da kabul edeceği yeni bir "Sendikalar Yasası" hazırlanmalıdır. Müzakereler sırasında inanç özgürlüğünün önündeki engeller kaldırılması için gerekli çalışmalar yapılmalıdır.

Ancak, şunu hiçbir zaman unutmamız gerekir. Bugüne kadar yapılan ve yapılacak reformları, AB standartlarına ulaşmak için atılan veya atılacak her adımı, öncelikle insanımız için hayata geçiriyor olmalıyız. AB istiyor diye değil.

Kamuda Sosyal Politika, Cilt: 1, Sayı: 2, Ekim 2006

KAMU YÖNETİMİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI

Ülkemizde Cumhuriyetin kuruluş yıllarına kadar uzayan ve tarafları arasında ciddi görüş farklılıklarını gün yüzüne çıkaran bir tartışma konusu vardır: “Kamu Yönetiminin Yeniden Yapılandırılması”

Devletin yürütme organı üzerinde yapılacak köklü bir değişikliğin de toplumun çeşitli kesimleri arasında ciddi ve sert tartışmaları beraberinde getirmesi doğaldır.

Ülkemizde yıllardır gündeme getirilen ve kamuoyunun tartışmasına sunulan kamu yönetiminde yeniden yapılanma projesi de bu bağlamda tarafları arasında tartışması yapılan önemli konuların başında gelmektedir. Ancak demokratik toplumlara özgü tartışma üslubunun ülkemizdeki bu tartışmaya hâkim olduğu söylenemez. Aslında herkes, bu tartışmalarda bilimsel ifadeler kullanmaktansa kendi (siyasi) görüşünü hâkim görüş olarak sunma ve yapılacak köklü bir değişimi bu görüş doğrultusunda şekillendirme gayret ve çabası içinde bulunmaktadır.

Hızla değişen dünya ve ülke koşullarında Türkiye’de devletin rolünün, görev ve fonksiyonlarının (konsensüs çerçevesinde) yeniden tanımlanması ve kamu yönetimi ile kamu sektöründe felsefe, organizasyon ve mevzuat yönleriyle reform sürecine girilmesi gerekmektedir. Artık kamu yönetiminde temel yaklaşım, çalışanlarının hak ve hukukuna saygı gösteren ve halktan toplanan vergilerin karşılığını etkin, kaliteli, verimli ve başarılı kamu hizmetleri ile verebilmek ve ekonomik büyümenin önündeki engelleri kaldırmaktır.

Ülkemizin gelişimini sürdürebilmesi için öncelikle yargı reformuna ve bürokraside ise modern yönetim sistemi ve özel sektör bağlantılı girişimcilik konusunda köklü bir felsefe ve yaklaşım değişikliğine ihtiyaç vardır.

Söz konusu reform çalışmalarının;

Ortak belirlenmiş hizmet alanlarında güçlü ve etkin, Üniter yapının korunarak yerinden yönetim ve demokratik katılım ilkelerini uygulayan,

Girişimci önündeki engelleri kaldıran, yerli sanayiye destek veren ve özel teşebbüsü güçlendirmeye odaklı ve “Vatandaşa güvene dayalı bürokrasi” ilkesini uygulayan,

Ekonomide devletin gözleminde ancak serbest ticareti teşvik eden, maliyet düşüşü ve verimlilik artışı hedefleyen,

Sosyal politikaları ön planda tutan ve halka hizmeti esas alan ve sektörler arasında koordinasyon ve dengeyi gözetan,

Sivil toplum kuruluşları ile etkin bir diyalog ve işbirliği içinde bulunan, diğer bir ifadeyle “yönetişim” kavramını uygulayan

Denetime halkı ve onun temsilcileri olan dernek, vakıf, sendikalar gibi sivil toplum örgütleri ve demokratik kitle örgütlerini katan,

Hâkimiyeti IMF, Dünya Bankası gibi kuruluşlara vermeyen ama dünya ekonomik aktörlerle de kavga etmeyen,

Başta komşu ülkeleri olmak üzere kültür ve coğrafi bağlantısı olan ülkelere ilişkilerinde öncelik veren,

Kamu çalışanlarına ILO ve Uluslararası Sözleşmelere uygun hakları veren ve memurların güvencesine dokunmayan,

İsrafa, taşeronlaşmaya ve partizanlığa pirim vermeyen,

Çalışanlara insan onuruna yaraşır ücret veren ve çalışanlar arasında ücretlendirmede bilimsel, kabul edilebilir normlar haricinde bir ayırım yapmayan,

Bir kamu yönetimi oluşturmaya yönelik olması gerekmektedir. Kaliteli ve verimli devlet ilkesi; öncelikle nitelikli, gerekli sayıda, kariyer ve liyakat esasına uygun ve verimli çalışan güvencesi olan personel istihdamını gerektirmektedir.

Memur-Sen, uzun süredir, devletimizin vatandaşlarına daha kaliteli, etkin ve verimli bir hizmet götürebilmesi ve piyasada düzenleyici görevini yerine getirebilmesi için köklü bir kamu reformunun gerçekleştirilmesinin gerekli olduğunu dile getirmektedir.

Memur-Sen olarak, Türkiye’de kamu yönetimi reformu çalışmalarının bütün aşamalarda en ince detayına kadar tartışılması, yanlışların ortadan kaldırılması ve doğru olanın uygulamaya konulması için sivil toplum kuruluşlarının konuya ciddi ve bilimsel yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşması suretiyle yol alabileceğine inanıyoruz. Memur-Sen olarak konuya ilişkin görüşlerimizi, endişelerimizi ve önerilerimizi değişik biçimlerde ilgililere ve kamuoyuna sunduk. Bu sayıda bu konu ayrıntılı olarak bilimsel olarak tartışılmıştır. Ülkemize ve Kamu yönetim sistemine faydalı olacağına inanıyoruz.

**Kamuda Sosyal Politika, Kamu Yönetimi Reformu Özel
Sayısı, Cilt: 2, Sayı: 1, 2007**

BAĞIMSIZ, UYGAR VE GELİŞMİŞ BİR ÜLKE OLMAK

Dış politika konuları, uzun yıllar sadece Dış İşleri Bakanlığının ve bazı uzmanların ilgi alanına giren bir konu gibi algılanmıştı. Ancak bir süreden beri uluslararası ilişkilerin vatandaşların günlük hayatını ne kadar yakından ilgilendirdiği herkes tarafından anlaşıyor. Özellikle Türkiye gibi çatışmaların, gerginliklerin sürekli olarak yaşandığı bir coğrafyada yaşayanlar için politikanın hayati önemi var.

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşundan bu yana, Mustafa Kemal Atatürk'ün mirası doğrultusunda, “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh” ilkesini benimsemiştir. Demokratik ve laik siyasal sistemi, AB'yle gümrük birliği içindeki sağlam serbest piyasa ekonomisi ve çağdaşlığı kültürel kimliğiyle bağdaştıran sosyal geleneğiyle, kendi bölgesinde ve ötesinde güvenlik ve istikrar üreten bir dış politika izlemesi gereken Türkiye'nin dış politikada temel amacı; gerek Türkiye'de, gerek komşu ülkelerde ve ötesinde, barış ve refah içinde, istikrarlı, işbirliğine dayalı ve beşeri kalkınmayı sağlayacak bir bölgesel ve uluslararası ortamın yaratılması olmalıdır.

Türkiye Cumhuriyeti kurulduğundan bu yana, süregelen tartışmaların başında uluslararası sistemde Türkiye'nin nerede konumlanması gerektiğine ilişkin tartışmalar yer almaktadır. Günümüzün küreselleşmiş dünyasının aktif bir üyesi olan Türkiye, Batı'yla Doğu'yu, Kuzey'le Güney'i uzlaştıran ve tüm kıtalarda etkinlik gösteren çok boyutlu bir dış politika yürütmelidir.

Farklı kültürlerin kritik kesişme noktasındaki stratejik önemi-ne sahip Türkiye, bu çerçevede medeniyetler arasında anlayış ve işbirliği kültürünün geliştirilmesini sağlayabilecek nadir ülkelerden biridir. Bu bağlamda, Avrasya'nın merkezindeki coğrafi konumu ve geniş bir alana yayılan tarihi ve kültürel bağlarıyla Türkiye, medeniyetlerarası diyaloga ve etkileşime hizmet eden önemli bir köprü işlevi görmelidir.

2000’li yılların başlangıcında ülkemizde ve yakın çevremizde çok önemli değişimler olmaktadır. Bu değişimler beraberinde büyük sorunları da getirmektedir. Günümüzde, 20. Yüzyıl içerisinde görülen, kalıplaşmış, ideolojik görüşler terk edilmekle ve her yönü ile gelişmiş bir toplum olma gayretleri devam etmektedir. İnsan haklarına saygı, her zamankinden daha fazla önem kazanmış, bireysel ve kültürel özgürlükler ile demokratik toplumlarda çoğunluğu oluşturmeyen sosyal grupların eşit hakları çok önemli olmuştur. Bunun yanında ekonomik rekabet ve küreselleşme artık kaçınılmaz bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. Toplumsal barış; ekonomik kalkınmışlık düzeyi yüksek ülkelerde, daha kolay ve kalıcı bir şekilde sağlanmaktadır. Ülkelerin, ekonomik anlamda, rekabetçilik indeksi çok önemli olmuştur.

Dünyayı iyi okuyamayan indirgemeci ve pasif bir dış politika anlayışı Türkiye için sorun çözücü değil aksine sorun yaratıcı bir işlev görmektedir. Türkiye bu anlamda 1925’lerin gerisindedir. Bugünün koşullarında Türkiye’nin dış politika tercihleri belirlenirken uluslararası ilişkiler ve dünya politikasının değişen yüzü çok iyi okunmalıdır. Bugünü ve geleceği için çok önemli olan aktif bir dış politika içinde olması gereken Türkiye, dünyayı daha iyi ve güvenli bir yer haline getirme konusunda, kurucu üyesi olduğumuz Birleşmiş Milletler Şartı’nda yer alan ideallerin de doğrultusunda, bölgesel ve küresel barış ve istikrarın korunması aktif biçimde katkı yapmalıdır.

Türkiye aynı zamanda, insanlığın güvenliği ve refahıyla ilgili küresel konulara da duyarlı olmalı, bu çerçevede, insan haklarının korunması ve teşviki, çocukların refah ve mutluluğunun korunması ve geliştirilmesi, kadının statüsünün iyileştirilmesi, sürdürülebilir kalkınma ilkelerinin uygulanması ve geliştirilmesi, uyuşturucu ticareti, organize suçlar ve rüşvetle mücadele ile çevre konusunda uluslararası iş birliğinin ilerletilmesine katkı konularının tümü gündemimizde on sıralarda yer almalıdır.

Türkiye’nin ekonomik ve insani potansiyeli, güçlü savunma kapasitesi, uluslararası çatışmaların önlenmesi ve barışı inşa çabalarına aktif katılımının yanı sıra, farklı kültür ve geleneklere

ait seçkin özellikleri birleştiren bir bünyeye sahip olması, kendi bölgesinde ve ötesinde önemli rol oynamasını sağlayacak değerli özelliklerdir. Türkiye, bu önemli katkıyı yapabilmek için yeterli donanımı haiz bir ülkedir ve gelecek nesiller için daha iyi bir dünya oluşturmak amacıyla, dostları ve müttefikleriyle yakın bir biçimde çalışmaya devam etmelidir.

Bunların yapılması devlet-millet barışması, toplumun inançlarına ters düşecek politikalardan kaçınılması, ekonomik bağımsızlığın tam olarak elde edilerek IMF ve AB politikalarının terkedilmesi gerekmektedir.

Kamuda Sosyal Politika, Cilt: 2, Sayı: 2, 2007

SİVİL ANAYASA SİVİL TOPLUM

Anayasalar, 19. yüzyıldan itibaren devletlerin temel belgesi olduğu gibi, toplumda da bir ortak inancın başvuru belgesi olmuştur. Yönetimlerde yer alan; yasama, yürütme ve yargı erklerinin birbirinden ayrılması yalnızca toplumun ortak olarak kabul ettiği anayasa sayesinde olur. Devletin esas nitelikleri ve unsurları da anayasalarca güvence altına alınır.

Anayasalarda devlet-birey, birey-birey ve devletin diğer devletlerle olan ilişkileri, toplumun genel yaşamı çerçevesinde oluşturulur. Kurumların çalışma esasları, birey temel hak ve özgürlükleri, kamunun birey karşısındaki tutumu, bireyin ötekiler karşısındaki hakları anayasalarda yer alır. Bununla birlikte çağdaş demokrasilerde görülen en önemli unsur bireyi koruyan, temel hak ve hürriyetleri esas alan, bireyi devlet karşısında ezdirmeyen, devletin korunmasını kabul eden ama en önemlisi özgürlükleri genişleten bir yapıda olmasıdır. Gelişmiş ülkelerin anayasalarına bakıldığında zaman gelişmemiş veya geri bırakılmış ülkelerin anayasalarından farkı da buradadır. Ortak unsurlarda anlaşamayan toplumu bir araya getiren unsurların çatışması bu çözülmediği takdirde hangi anayasayı getirseniz getirin uzlaşmazlık devam edecektir. Bu itibarla sadece metin üzerinde yazmanın yanı sıra gerek devletin gerek bireyin bu özelliği zımnen ve ruhen kabul etmesi gerekmekte ve bunun esaslarını da yerine getirmesidir. 1839 yıllarından bu tarafa ülkemiz demokratik yapılanması kanuni esasileri, anayasaları yönüyle bakıldığında aslında birçok gelişmiş ülkeden daha eskiye dayanan bir geleneği vardır. 12 Eylül darbesi sonucunda hazırlanan ve kamuoyuna sunulan 1982 anayasasında defalarca değişiklik yapılmasına rağmen birey eksenli tam demokratik sivil ve özgürlükçü bir yapıya ve ruha kavuşturulamamıştır. Bu değişiklikler de parlamentonun iyi niyetlerine rağmen görünmeyen bir el daha ileri bir anayasa yapılmasına engel olmuş, belki bundan daha önemlisi hissiyat ve ruhiyat olarak bazı kesimlerce kabul edilmemiştir.

Avrupa Birliği'ne giriş sürecinde AB'nin talepleri doğrultusunda TBMM'de kabul edilen anayasa değişiklikleri ilke olarak olumlu olmakla birlikte yeterli olmamıştır. Özellikle devletin kurumlanma çalışma esasları şüpheye ve görüş farklılığına yer bırakacak bir şekilde olması, birey özgürlüğünün devleti yıkacak anlayışında olması ve en önemlisi bazı kurumların yetkilerine halkla paylaşmama isteğinin bunda en büyük payı vardır. Ancak anayasanın çağdaş bir seviyeye gelememesinin temelinde demokratik bir anayasaya inanmama olgusu vardır. Bunun en çarpıcı örneği yaşadığımız Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve referandumdur. Hala tartışılan hukukçuları ikiye bölen metinlerin açık ve anlaşılır olmamasından kaynaklanmaktadır. Türkiye yıllardan beri hürriyetçi demokrasi ve bunun icapları ile belirlenmiş hukuk düzenine sahip çıkmaktadır. Ancak jakoben bir demokrasi anlayışında anayasaların millete dayatıldığı, milletin ihtiyaç, inanç ve önceliklerine kayıtsız kalınması sonucunda devlet-millet birleşmesi ve bütünleşmesi sağlanamamıştır. Öncelikle anayasanın hazırlanırken bir büyük anayasa kurultayıyla tüm sivil toplum örgütlerinin, sendikaların, üniversitelerin, kamu kurumlarını düşünceleri ve öncelikleri ortaya konulur. Böylece herkesin kendi düşüncesi ni ve önceliğini ve olmazsa olmazını açıklayabileceği bir yapı oluşur. Anayasanın her türlü yönlendirmeden uzak biçimde milletin kendi eseri olması temin edilmelidir. Anayasalarda farklılıkların korunması, insan haklarına saygılı, sosyal adaletin herkese eşit biçimde dağıtılması, vatandaşın refahı maddi ve manevi mutluluğunun sağlanması, devletin ebedi varlığının kabul edilmesi ve ülkemizdeki birlik-beraberliğin teminatı olan bütünleştirici ve birleştirici ortak noktaların ön planda olması gerekir. Devletin varlığını devam ettirebilmek ve demokrasi dışı müdahalelerden korumak adına hiçbir bireysel hürriyetin ortadan kaldırılmaması gerekir. Eğer birey varsa devlet vardır. Eğer birey kendini özgür hissediyor ve mutlu ise mutlaka devletine sahip çıkacaktır. Korku ile korunma olmaz, yanlışlarla doğru yol bulunmaz.

Türkiye'de demokrasinin tam anlamıyla yerleşmesi bizlerin olmazsa olmaz önceliklerinden birisidir. Bununla birlikte bunun ön şartı Kamu Yönetimi Reformu, Siyasi Partiler Reformu başta

olmak üzere tabandan tavana vatandaşın yaklaşım ve isteklerinin yukarıya yansıtılabildiği bir sistemin oluşturulması gerekmektedir. Siyasi partiler ve sivil toplum örgütlerinde de tek tip sistem ve lider hâkimiyeti olduğu takdirde daha baştan demokrasinin olmazsa olmazı olan siyasi parti ve STK'ların katı bir hiyerarşik yapıdan çıkmadıkları için demokrasiye katkıda bulunması yetersiz olacaktır. Vatandaş ile siyasetçi ve yöneticiler arasındaki iletişimi kopuk olması üst yönetimlerde şeffaf olmayan yapılar demokratik yapılanmanın önündeki engellerin başında gelir. Türkiye'deki kamu yönetiminde temel eksiklerin ve aksaklıkların başında çok merkezi bir yapının olmasıdır. Bununla birlikte yerel yapıların popülist ve halkın denetiminden uzak bir anlayışla yürütülmesi, özel yapıların ise yetkili olup sorumsuz oldukları göz önüne alınırsa ciddi bir kamu yönetimi reformuna ve kamu personeli rejimine ihtiyaç vardır. Halkın çağdaş ölçülerde bulunan kurumsal yapıların önünde dilenen değil, hakkını isteyen bir unsur olarak kabul edilmesi, devlet yöneticilerinin hâkim değil, vatandaşa bir hizmetçi olarak anlaşılması aslında modern ve sivil anayasanın ana unsurunu oluşturmalıdır.

Kamuda Sosyal Politika, Cilt: 2, Sayı: 3, 2007

SİVİL TOPLUM VE SENDİKALAR

Sivil toplum kavramı, ülkemizde son on yılda en fazla ön plana çıkan, en fazla itibar kazanan kavramlardan biri. Hemen hemen her kesimde pozitif bir değer ifade etmekte. Ancak, gerçekte herkesin sivil toplum kavramından aynı şeyi anladığını, kavrama aynı anlamı yüklediğini söylemek zor. İlk defa batıda ortaya çıkan sivil toplum hareketi batıdaki mutlak monarşilerin bütün güç ve baskılarına rağmen onların kontrollerinden kaçan ve böylece özerk bir sürecin şekillenmesini sağlayan güçtür. Ortaçağda batıdaki şehirlerde oturan kişiler, zamanla şehirli olarak kolektif bir bilinç geliştirmiş ve sivil toplum olgusunun doğmasını sağlamışlardır. Batı monarşileri sivil toplumun izlerini hiçbir zaman tam olarak silememiştir. Sivil toplumda iktidarı dizginleyen bir güç olarak süregelmiştir.

Günlük dilde, halk arasında genellikle sivil toplum denildiğinde “askeri yönetimden arınmış toplum” anlaşılmaktadır. Sosyolojik olarak ise kendiliğinden ve iradi olarak örgütlenmiş toplulukların var olduğu toplumlar anlaşılır. Tarihin derinliklerine inildiğinde sivil toplumun ve sivil toplum örgütlerinin, toplumların toplumsal, kültürel ve siyasal yapılarına ve inançlarına göre biçimleştiği, kalıplaştığı görülür.

Geleceğimize baktığımızda “sivil toplum” olgusunun tarihi geleceğimizle örtüştüğünü görüyoruz. Osmanlı’nın ilk kuruluşunda Osman Gazi’nin etrafında, ahiler, gaziler, alperenlerin oluşturduğu bir sivil toplum örgütü halkası vardı. Nitekim Kanuni Sultan Süleyman; “Reaya (halk), gerçek efendidir” diyerek sivil toplum gerçeğini ortaya koymuştur. Osmanlı’da bir diğer örgütlenme örneği de devlet loncalarıdır ki bu loncalar sayesinde tüccarların tekeldi davranışlarına karşı önlem alınabilmektedir.

Sivil toplum, toplumu oluşturan bireylerin iktidarı elinde tutanlara karşı konumunu belirler. Demokratik toplumlarda bireyler, özgürlüklerini söz ve karar haklarını özgürce kullanabilmek için örgütlenirler. Bu örgütlenmeler, devlet etkinliği ve denetimi dışında gönüllü bireyler tarafından oluşturulur. Bunlar, mesleki

örgütler olduğu gibi, belli düşünceler etrafında meydana gelen gruplar da olabilir. Sivil toplumda bireyler, siyasi otoriteye karşı kendi haklarını ve özgürlüklerini savunabilmek için örgütlenmişlerdir. Bu nedenle sivil toplum, demokrasilerin vazgeçilmez bir parçasıdır. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, demokrasi ve sivil toplum arasında yadsınamaz bir ilişki vardır. Aynı ilişkinin demokrasi ve sivil toplum örgütleri arasında da var olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Türkiye'nin batılı anlamda sivil toplum olmamasının önünde üç engelin olduğundan söz edilebilir. Birincisi güçlü devlet bilinç açısından zayıf toplum yapısı, İkincisi yönetici ve sermaye elitlerin siyasal sistem içindeki rolü, üçüncüsü de toplum içinde bazı sivil toplum örgütlerinin demokrasiyi içselleştirememiş veya kusurlu demokrasi taraftarı olmalarıdır. Bu bağlamda Türkiye'deki sivil toplum örgütleri incelendiğinde, bunlardan birçoğunun "sivil toplum anlayışının" önünde bizi kendilerinin engel teşkil ettiğini görmekteyiz. Oysa demokratik değerlerin gündelik hayat pratiğine aktarılabilmesi, öncelikle sivil toplum örgütlerinin sivil kültürü, hoşgörüyü ve demokrasiyi özümsemiş olmalarına bağlıdır.

Bu bağlamda geçtiğimiz aylarda Cumhurbaşkanlığı seçimi, 22 Temmuz seçimleri ve sonrasında yaşanan gelişmelerde Türk sendikacılık tarihi açısından çok üzücü gelişmelere tanık olduk.

Özgürlüklerin ve insan haklarının temel koruyucuları olması gereken sivil toplum örgütlerinden sendikaların, özgürlük karşıtı oluşumların içinde yer alması ve ortaklık etmesi, sivil toplum örgütü olan sendikaların ruhuna büyük bir darbe vurmaktadır.

Yaşananlar, günümüzde sendikaları karşı konulamayacak tercihlerle karşı karşıya bırakmaktadır. Eski yapı ve politikalarının önemli bir kısmını değiştirmek ve yeniden yapılanmak zorunluluğu ve yeni yüzyılda rollerine devam edebilmek için kendilerine yeni bir vizyon çizme zorunluluğu vardır. Sendikalar bu tercihlerden birini yapmalı ve emeğin rol aldığı hayatın bütün aşamalarında hem söz sahibi olmalı, hem de aktif olarak yer almalıdır.

Yalnızca memurun-işçinin değil, esnafın, köylünün, çiftçinin, sanatkarın, yaşlıların, öğrencilerin, işsizlerin sesi ve umudu rolünü üstlenmesi gereken sendikaların yeni bir vizyon sahibi olması bir zarurettir. Türkiye'nin içerisinde bulunduğu tablo, yalnızca siyasi kadrolara, hükümet edenlere ve bürokrasiye mal edilmemelidir. Çünkü demokrasilerde; siyasi iktidarların denetlenmesi ve başarılı icraatlarında destek olunması, yanlışlarına dur denilmesi meslek kuruluşları, sendikalar, üniversiteler, medya, bürokrasi ve diğer sivil toplum örgütlerinin de görevidir.

Bu itibarla ülkemizdeki demokratik süreci kesintiye uğratacak, halkın seçtiği parlamentonun oluşturduğu kuruma zarar verecek eylem ve söylemleri STK ve sendikacılık anlayışı içinde bağdaştırmadığımızı bir kez daha yinelemek istiyor, bu tarz davranış içinde bulunanların, tarihi sorumluluktan kurtulamayacağını hatırlatıyorum.

Kamuda Sosyal Politika, Cilt: 2, Sayı: 4, 2008

B- KONUŞMALAR

EĞİTİM-BİR-SEN 2. OLAĞAN GENEL KURULU KONUŞMASI

“Sayın Başkan;

Saygıdeğer Konuklar,

Siyasi partilerin, sendikalarımızın, meslek kuruluşlarının ve kit-le örgütlerinin değerli temsilcileri, şehir dışından kongremize katılmak üzere aramıza katılan değerli delege arkadaşlarımız ve basınımızın güzide temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlayarak sözlerime başlamak istiyorum.

Sevgili delege arkadaşlarım,

Öncelikle hepinizi Memur-Sen Yönetim Kurulu ve şahsım adına sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Hepiniz hoş geldiniz. Bizlere güven verdiniz. Genel Kurullar farklı eğilim ve yönelimler arasında doğru bir seçeneği açığa çıkarmak için zorunlu bir aşamadır. Niçin zorunludur? Sorunları Çözmek, engelleri aşmak, Demokratik sürece katkıda bulunmak, dolayısıyla demokratik seçeneğe zemin hazırlamak için zorunludur. Genel kurullar sendikaların en yetkili organlarıdır ve bir sonraki genel kurula kadar yürütülecek çalışmalara ilişkin kararlar buralarda alınır.

Değerli Konuklar;

Ülkemiz gerçekten zor bir dönemeçten geçiyor. Bir yandan ekonomisi yeni yeni düzelmeye başlayan ama bu düzelmenin sokağa yansımadağı bir ülke,. Bir yanda Televole bir yanda açlık ve etmek kuyrukları. Bir yanda lüks yaşam bir yanda hastane kapısında ölüm. Bir yanda barış bir yanda savaş. Ülkemiz, insan hakları ihlalleri ve anti demokratik uygulamalar konusunda ne yazık ki iyi bir sicile sahip değil. Düşünce ve ifade özgürlüğü, inanç öz-

gürlüğü üzerindeki yasaklar son zamanlarda önemli gelişmeler yaşanmasına rağmen hala devam ediyor.

Sevgili Delege Arkadaşlar;

Dünyada yaşanan değişim; uluslararası dengeleri güçlü ülkeler lehine hızla değiştirmiştir. Dünya, tek kutuplu bir süper gücün kontrolündeki bir yapılanmaya doğru gitmektedir. ABD ve İngiltere öncülüğündeki Irak işgali, bu sürecin en açık göstergelerinden biridir. Uluslararası sistemde yaşanan bu değişimler, bölgemizde barış ve istikrarı tehdit etmektedir. Terör ve bölgemizdeki çatışmalar; ülkemizde ve bölgemizde güvenlik açısından yeni belirsizliklere yol açmaktadır. Bize, küresel terörizmi yaşatmak isteyenlere verilecek en iyi cevap, teröre rağmen sinmemek, inatla ve dirençle olağan yaşamı sürdürmektir. Memur-Sen ne adına yapılırsa yapılsın her zaman terörizmin karşısında, barışın yanındadır ve almıştır ve almaya devam edecektir.

Son günlerde sürekli ekonomimizin iyiye gittiği yazılıp çizilmektedir. Ülkemizin güçlü bir ekonomiye ve sağlıklı bir demokrasiye sahip olması en çok biz çalışanların özlemidir. Çünkü yaşanan ekonomik krizlerden en çok çalışan memur ve işçi kardeşlerimiz etkilenmiştir. Ancak bizim anladığımız enflasyon, yani çarşı pazar enflasyonu tam tersini söylemektedir. Evet düşen bir şey vardır; ancak düşen sadece enflasyon değildir. Düşen biz çalışanların reel ücretleridir. Düşen memurun, emeklinin, işçinin satın alma gücüdür. Bir de ekonomik büyüme meselesi var. Türkiye ekonomisi hızla büyüyor diyor. Evet doğrudur, Türkiye ekonomisi rakamsal olarak büyümektedir. Ancak rakamsal olarak büyüyen ekonomi istihdam yaratmamakta, işsizlik tehlikeli boyutlara ulaşmaktadır. Çünkü bu büyüme ucuz emek sömürsüne dayalı bir büyümedir. Devlet İstatistik Enstitüsünün verilerine göre, işsizlik artmaktadır. Resmi verilere göre işsiz sayısı 2,5 milyondur. Değerli dostlar bu rakamlara açık işsizliği de eklediğiniz zaman, işsiz sayısı 5 milyonu bulmaktadır. İşsizliğin artarak sürmesi “iyileştiği”, söylenen ekonomiden biz çalışanların faydalanamadığının açık göstergesidir.. Ekonomik büyüme; stoka çalışan sanayiciye, düşük reel ücreti rekabet gücü olarak kullanan

ihracatçıya yaramaktadır. Buradan siyasi iktidarı uyarıyoruz; uyguladığınız IMF destekli bu politikalarla, Türkiye'nin bu gününü kurtarabilirsiniz ama geleceğini asla.

Değerli dostlar, bir yandan da “gelir dağılımının düzeldiği” iddia ediliyor. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün Tüketim ve Gelir Anketi'ne göre, en üst gelir grubunun payı ‘yüzde yarım’ azalmış. Dolayısıyla ‘alttakilerin’ yani biz emekçilerin durumu da bayağı düzelmiş. Değerli dostlar, ülkemizin gerçekleri bu söylenenlerin tam tersini söylüyor. Bir lokma ekmek için, bir avuç bulgur için birbirini ezen insanlarımız, her akşam televizyonlarda izliyoruz. Çok uzağa gitmemize gerek yok; mahallemizde köyümüzde çevremizde yoksulluğun ve açlığın boyutlarını görüyoruz. Ayrıca, Devletin Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürü, son bir yılda sokağa terk edilen çocuk sayısının 8 binden 35 bine çıktığını açıklıyor...

Yıllardır, bankaları hortumlanan, katrilyonluk vergileri kaçırılan, milli gelirinin toplamı kadar soyulan bu ülkenin halkının yaşadığı gerçeklerdir bunlar... İlgililer ve yetkililer bu tür açıklamaları yapmak yerine, bu utanç tablosunun kaynağını yani; yolsuzluğu ve yoksulluğu bir an önce ortadan kaldırmanın çarelerini aramalıdır. Çünkü, iktidar olmanın sorumluluğu, bunu gerektirir...

Değerli dostlar;

Bugün Eğitim-Bir-Sen'in 2. Olağan Genel Kurulunu yapıyoruz. Genel Kurullar bir örgütün bir döneminin değerlendirildiği, hatalarıyla sevaplarıyla bir dönemin muhasebesinin yapıldığı, bir sonraki dönemin politikalarının çizildiği platformlar olmalıdır. Biz bunun için çaba harcıyoruz, harcamaya da devam edeceğiz. Amacımız; eleştirilerimiz ve önerilerimizle Memur-Sen'i bir adım daha ileri taşımaktır. Son yıllarda çalışan kesimlere karşı yapılan saldırılar, çalışanların örgütleri olan sendikaların, hem ulusal düzeyde, hem de uluslararası düzeyde örgütlü ve güçlü olmasını daha da zorunlu hale getirmiştir. Memur-Sen yaşanan bu gelişmeler karşısında duyarsız kalmamış, üyelerinin ve çalışanlarının haklarını korumak için elinden geleni yapmıştır. Ülke

ve dünya sorunları ile ilgili Memur-Sen, tavrını ve tepkisini her zaman koyulmuştur. Memur-Sen, özellikle kamu personelinin iş güvencesi elinden almaya çalışan Kamu Personeli Reformu Yasası'na karşı; tüm gücüyle savaşımış, üyelerinin ve kamu personelinin haklarını korumuştur ve korumaya devam edecektir.

Çalışma hayatı ile ilgili düzenlenen yasa tasarılarına ilişkin görüşlerimizi değişik vesilelerle defalarca açıkladık. Mücadeleyi bir araç olarak gördüğümüzü, kavganın değil, uzlaşmanın tarafı olduğumuzu defalarca ifade ettik. Tüm bunları söylerken, şu an hazırlanan yasa tasarısının kamu personeli ve memurun geleceğini belirleyen bir yasa olduğunun bilinciyle; gerektiğinde yumruğumuzu masaya kararlı bir şekilde vurmak için de hazır olduk.

Her zaman da hazır olacağız.

Sevgili delege arkadaşlarım;

Genel Kurulun Türkiye'ye, konfederasyonumuza ve sendikaya ve sizlere hayırlar getirmesini temenni ederim. Beni dinlediğiniz için teşekkür eder tekrar saygılar sunarım.

Hayırlı olsun.

Eğitim-Bir-Sen 2. Olağan Genel Kurulu, 5.3.2005 Cumartesi

MEMUR-SEN 2. OLAĞAN GENEL KURULU KONUŞMASI

Sayın Divan,

Sayın Bakanlarım,

Sayın Milletvekillerim,

Siyasi partilerimizin çok değerli genel başkanları ve temsilcileri

Değerli bürokratlar,

İşçi, memur ve meslek kuruluşlarının değerli başkan ve temsilcileri,

Konfederasyonumuzun çok değerli genel başkanları,

Bizleri hiçbir zaman yalnız bırakmayan basınımızın güzide temsilcileri,

Sevgili delege arkadaşlarım,

Sizleri şahsım ve konfederasyonum adına sevgi ve saygılarımla selamlıyorum. Konfederasyonumuzun II. Olağan Genel Kurulu'nun sendikal hareketimizin ve milletimizin kutlu geleceğine vesile olmasını temenni ediyor, hoş geldiniz diyorum.

Yaklaşık on yıldır devam eden bu kutlu mücadelede emeği geçen; başta Konfederasyonumuzun kurucu genel başkanı M. Akif İnan olmak üzere, sendikalarımızın tüm kurucu genel başkanlarına, o günden bu güne Genel Merkez Yönetiminde görev alan değerli arkadaşlarımıza, şube başkanı ve şube yönetim kurulu üyelerimize, hiçbir sıfat ve unvan almadan bir gönül eri olarak görev yapan isimsiz kahramanlara teşekkür ediyorum. Birlikte mücadeleyi başlattığımız ancak, bugün maalesef hayatta olmayan değerli arkadaşlarımıza Cenab-ı Allah'tan rahmet diliyorum. İnanıyorum ki ülkemizde memur sendikacılığı tarihinde hak ettikleri yeri mutlaka alacaklardır.

Değerli misafirler;

Sözlerime başlarken, Memur-Sen'in kamu çalışanlarının hak ve menfaatlerini korurken, ülkemizin de milli çıkar ve menfaatlerini bir arada gözetebilmek ayrıcalığına sahip, örnek bir kurum haline geldiğini belirtmekten gurur duyuyorum.

Memur-Sen, bugün artık ülkemizin en büyük ve en etkin sivil toplum kuruluşlarından biri haline gelmiştir. Gücünü yalnız üyelerinden alan Memur-Sen, kamu çalışanlarının tek temsilcisi olma yolundaki hedefine günbegün yaklaşmaktadır.

Değerli Arkadaşlarım

Memur-Sen olarak inandığımız doğruları söylemeye, ülkemizin gelişiminde ve yüzyılın gerçekleriyle milli bütünlüğümüz, birlik ve beraberliğimize karşı yapılan yanlışlara dur demeye devam edeceğiz.

Özellikle son iki yılda tüm kamuoyunun yakından ve merakla takip ettiği konu Avrupa Birliğidir. Türkiye Avrupa Birliği'ne tam üyelik yolunda önemli aşamalardan geçmektedir. Türkiye'nin 17 Aralık 2004 Brüksel Zirvesi'nde müzakerelere başlamak için 3 Ekim 2005 tarihini alması Türkiye-AB ilişkilerinde bir dönüm noktasıdır. Ülkemizde birçok alanda yapılan reformlar, yeni düzenlemelerle birlikte, temel hak ve hürriyetleri geliştirmek, ileriye götürmek adına bu süreci önemsiyoruz.

AB, yapısı itibarıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin içerisinde yer almak istediği bir aile olmasına rağmen, karşılaştıklarımız bir aile birlikteliğinden çok, ülkemiz için adeta aba altında gizlenen sopalara birer birer ortaya çıkarılarak, bu aile içerisinde yer almanın istenmediği görüntüsü verilmektedir.

Şimdiye kadar üye olmuş ve müzakerelere başlamış 25 ülkeden istenmeyen konular bizim önümüze getirilmekte, onlara sağlanan olanaklardan ise mahrum bırakılmaktayız. Bu ayrımcı muamelelerin sona ermesi bakımından önümüzdeki dönemde AB'nin diğer aday ülkelerde olduğu gibi ülkemiz ile de tarama ve müza-

kere sürecini başlatması önem taşımaktadır. Bunun sağlanması durumunda, tam üyelik yolunda çok önemli bir adım atılmış olacak ve ulusal programın gereklerinin yerine getirilmesi konusunda yürütülen faaliyetler yeni bir ivme kazanacaktır.

AB müzakerelerinde: Türkiye’de sendikalar kapatılmaya çalışılırken, okul önlerinde eğitim özgürlüğü alenen ve despotça engellenirken, İLO normlarına uygun olmayan çalışma hayatına ait yasalar halen mevcutken, birkaç kişiyle kurulan dernek ve vakıfların metinlerini önümüze koyarak dayatma yapmalarının mantığı yoktur ve zaten bizler de kabul etmiyoruz..

Türkiye’nin önünde aşması gereken ekonomik, demokratik ve sosyal birçok sorun bulunmaktadır. Türkiye’nin bundan sonra yapacağı reformlarda hazırlanacak ekonomik programlar daha önce IMF müzakerelerinde olduğu gibi fakiri, dar gelirliyi, memur, işçi ve emekliyi ezmemelidir. AB’de yer alan sosyal yardım programı uygulamaya geçirilerek, sosyal sorunların çözümüne çalışılmalıdır. AB ile yapılacak müzakereler sırasında Sivil Toplum Kuruluşları’nın görüşü alınmalı ve toplantılara STK’larda katılmalıdır. Avrupa Birliğine aday olan ülkemizde tartışma konusu olan özgürlüklerin kısıtlanması ve hukukun tam olarak işlememesidir. Özellikle son günlerde 85. yılını kutladığımız Ulusal Egemenlik Bayramı’nda çeşitli çevreler halkın seçtiği parlamentoya hangi konularda anayasal değişikliğe gidebilirsin hangi konularda gidemezsin gibi beyanatlarda bulunma cesaretini kendilerinde bulabiliyorlar? Atatürk’ün önderliğinde 85 yıl önce kurulan I. Meclisin yapısını hatırlayalım. Tüm kesimlerin kucaklandığı, toplumun kendini ifade ettiği bir meclisti. Türkiye kimi zaman sorgulanan egemenlik kavramı ile ilgili olarak, kimse kendini cumhurun yani halkın seçtiği parlamento üzerinde görmesin. Yolsuzluğun, Yoksulluğun, Yasakların olmadığı, Artık vatandaşından korkmayan bir ülke, özgürlüklerin doyusıya yaşandığı bir ülke, vatandaşına hak ettiği yaşam koşullarını sağlayan bir ülke olmak için Memur-Sen üzerine düşeni yapmaktadır. Bu doğrultuda ertelenen fakat 1 Haziran’dan sonra uygulamaya konulması düşünülen basın özgürlüğünü kısıtlayan yasaların da

21. yüzyıl Türkiye'sinde yeri yoktur.

Ancak, şunu hiçbir zaman unutmamamız gerekir. Bugüne kadar yapılan ve yapılacak reformları, AB standartlarına ulaşmak için atılan veya atılacak her adımı, öncelikle insanımız için hayata geçiriyor olmalıyız. AB istiyor diye değil! AB ye üyelik ancak milli çıkarlarımız doğrultusunda olmalı, üyelik AB köleliğine dönüş-türülmemelidir.

Bu konuda AB'nin de özen göstermesi gereken hususu bir kez daha vurgulamakta fayda vardır. O da, Türkiye'yi diğer aday ülkelerle eşit şartlarda aday ülke olarak kabul ve ilan ettiğini göz ardı etmeden, diğer aday ülkelere davrandığı gibi samimi ve adil bir yaklaşım sergilemesidir.

Rum, Ermeni ve terörist lobi faaliyetleri ve sonuçta adeta bayrağımızı, dinimizi, dilimizi ve hatta kimliğimizi, “unutun da öyle gelin” diyen bir anlayışla karşı karşıya bırakıyoruz. Memur-Sen olarak bunu kabul etmiyoruz.

Kıymetli Misafirler;

Türkiye'ye tarih verirken dayatmalarına devam eden AB'nin, tarih vermek için Kıbrıs'ı şart olarak ileri sürmesi, AB'nin Türkiye'ye karşı adil olmayan tutumunu bir kez daha göstermiştir. Çünkü AB kendini Hristiyan kulübü olarak görmeye devam etmektedir. Kıbrıs'ın Türkiye'nin önüne dayatma olarak getirilmesinin nedeni, Kıbrıs'ın ardından ülkemizde federal yapının kurulması, Ermenistan sınırının açılması ve soykırımın tanınması, Ekümenlik ve Patrikhane, misyonerlik çalışmaları, Ege, Boğazlar ve GAP Bölgesi'ndeki suların uluslararası kuruluşların idaresine bırakılması ve daha bir çok sorun Türkiye'nin önüne gelecektir.

Türkiye bundan sonraki zorlu ve engebeli süreçte çok dikkatli davranmalı, milli birlik ve beraberliğimizden, toprak bütünlüğümüzden taviz vermemelidir Şunu herkes ortak bir fikir olarak ifade etmeli: AB'li veya AB'siz asıl olan milletimizin hak ettiği yaşam kalitesine ulaşmasıdır.

Değerli misafirler;

Türkiye’ye dış politika alanında dayatılan, ülkemizi uluslararası platformda sıkıntıya sokan en önemli konulardan biri de, Ermeni meselesidir. Ermeni tehcirinin 90. yılında, “Ermeni soykırımı” iddiaları kamuoyunun gündemine, giderek artan bir şekilde özellikle getirilmektedir.

Emperyalist kurgu, tahrik ve kıyıma ilişkin hemen hiçbir şey söylemeyen Batılı aydınları, Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulmasıyla sonuçlanan yakın tarihimizi değerlendirirken kullandıkları lanetleyici dilin, Balkanlar’da, Kırım’da ve Kafkasya’da katledilen ve göçe zorlanan milyonlarca Müslüman söz konusu olduğunda tarafsız bir dile dönüşüyor olmasına isyan ediyoruz.

Şimdi soruyorum, hangi tarihi gerçek Ermeni soykırımından bahsediyor da Avrupa Birliği bu tasarıyı kabul etme eğilimi gösteriyor. Hangi tarihi ve fiziki bir gerçek Rum lobisini haklı kılacak engellemelerine gerekçe olabiliyor. Ermeni tarihçiler ve Ermeni diasporasının seferber ettiği Batılı tarihçiler bile, Osmanlı Devleti tarafından kararlaştırılmış ve uygulanmış bir soykırımdan bahsedememektedir.

ABD’nin kimyasal silah bahanesi ile işgal ettiği Irak’ta tam bir vahşet ve insanlık dramı yaşanmaktadır. Bu gün Irakta yapılan işkencelerin fotoğraflarının ortaya çıkışının birinci yıldönümüdür. ABD’nin yaptığı bu katliamların bir örneğini de İsrail, Filistin halkına uygulamaktadır.

Şunu dünya iyi bilsin millet olarak; dün olduğu gibi bugün Irakta Filistin’de dünyanın her yerindeki gibi haksızlıklara zulümlere karşı mazlumların yanında yer almaya devam edeceğiz.

Değerli Arkadaşlarım,

Türkiye’de, 3 Kasım 2002 seçimlerinden bu yana siyasette ve ekonomide görece bir istikrar ve güven ortamı vardır. Bu durum iş piyasalarını geliştirici ve yatırımlar açısından geleceğe yönelik umudu artırıcı bir rol oynamaktadır. Türkiye ekonomisinin son 3 yıldır

toparlanma süreci içerisinde olmasına rağmen makroekonomik göstergelerdeki gelişmeler sabit gelirli memurun, işçinin, esnafın yani halkın yaşam standartlarına yeterince yansımamıştır. Peki, “öyleyse bütün bu olumlu gelişmeler kimin hanesine yansdı?” Bir ülkede; başarılı bir ekonomik istikrar programı uygulanacak, bu program neticesinde; bütün ekonomik veriler beklenenin üstünde bir başarıya ulaşacak, kronik enflasyon canavarını sıfır düzeyine indireceksin ve en önemlisi; % 9.9 gibi bir ekonomik büyüme yakalanacak ve bütün bu başarılı sonuçlar henüz sokaktaki insanın hanesine yansımayacak!.. Peki bu olumlu olarak tanımlanan ekonomik göstergeler kimin hanesine yansıyacak? Asıl soru da budur, sorun da budur. Bir ülkede uygulanan ekonomik programların hedefi ne olmalıdır? Bu programların sonucunda milletin büyük çoğunluğu mu mutlu olacak, yoksa küçük bir azınlık mı?

Türkiye ekonomik ve sosyal açıdan tahribata uğramış bir ülkedir. En zengin ile en yoksul kesim arasındaki uçurum giderek artmaktadır. Son yayınlanan verilere göre Türkiye, Tanzanya ve benzeri birçok ülkeden daha kötü duruma gelen gelir dağılımındaki adaletsizlikle dünyanın gelir dağılımı en bozuk ülkelerinden birisidir.

Gelir dağılımındaki adaletsizlik ve tüm dünyadaki işsizlik rakamlarının tarihi zirvesine tırmanması sonucu oluşan iş talebinin çalışan hakları üzerinde büyük bir baskı oluşturduğu ortamda, çalışma koşulları ve ücretler de her geçen gün gerilemeye başlamıştır.

Sevgili Konuklar;

Ekonomik krizin nedeni vatandaşı değildir, kamu çalışanları hiç değildir. Ülke ekonomisinin “kriz” noktasına gelmesinde çalışanların bir sorumluluğu bulunmaması bir yana, uygulamalardan en fazla zararı, artan hayat pahalılığı karşısında yaşama koşulları ağırlaşan, yaygınlaşan işten çıkarmalara maruz kalan, temel hakları tehdit altında olan dar ve sabit gelirli kesimler görmektedir. İşçi ve memurların, geniş halk kesimlerinin sürdürüle gelen ekonomik politikayı desteklemek için bir nedeni yoktur.

Çünkü IMF/DB gibi uluslararası sermaye kuruluşlarının desteğini alan bu program ile başta çalışanlar olmak üzere tüm dar ve sabit gelirli kesimlerin üzerine ek ve taşınmaz ağırlıkta yeni yükler getirilmektedir.

Aralık 2004 itibarıyla 1.759 YTL olan 4 kişilik ailenin yoksulluk sınırı Mart 2005'te 21 YTL artarak 1780 YTL'ye çıkmıştır. Memura ilk 6 ay için verilen 34 YTL'nin 21 YTL'si ilk 3 ayda eridi. Yoksulluk ve açlık sınırında bu yılın ilk 3 ayında yaşanan artışların, ortalama yüzde 0.83'lük enflasyon artışının 2 katına ulaştığı görülürken, ekonomide görülen iyileşme zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapmaktan öteye gitmemekte, gelir dağılımındaki adaletsizlik hızla artmaktadır.

Geçen yıl sonunda ortalama ücretli bir memur maaşıyla 249.3 kilogram kuru fasulye alınabilirken, aynı parayla 3 ay sonra ancak 247.5 kilogram kuru fasulye alınabilecek duruma düşüldüğü kaydedildi. Bundan daha çarpıcı olarak yine 2004 yılı sonunda maaşı ile 33 adet mutfak tüpü alabilen bir memur, bugün ancak 27 adet tüp alabilmektedir. Görünen o ki enflasyonda düşüş yaşansa bile, yaşanan ekonomik gelişmeler ücretlere gerçekçi ve adil bir biçimde yansıtılmadığı için reel ücretler sürekli olarak gerilemekte ve memurlarımızın alım gücü azalmaktadır. Kepenk kapatan esnaf sayısında görülen artış ülkemizde hiçbir vatandaşımızın yeterli harcama yapacak kadar gelir sahibi olmadığının açık bir göstergesidir. 2005 yılında 33 İl Esnaf ve Sanatkar Sicil Memurluğunca yapılmış araştırma sonuçlarına göre çok sayıda bakkal vb. küçük esnaf işyerlerini kapatmak zorunda kalmışlardır.

Dikkatlerinizi bir noktaya çekerek sormak istiyorum. Ülkemizin en sadık vergi verenleri kimdir?

Çalışanlar...

Şunu da hatırlatmadan geçemeyeceğim. Geçen yıl ülkemizde toplanan verginin her 100 (yüz) ytl'lik kısmının 30 ytl'si direk 70 ytl'si dolaylı vergi şeklinde toplanmıştır. Yani memurlar hem dolaylı hem direkt vergi sıralamasında ön sıralarda yer almaktadır.

Artık bu dolaylı verginin yol açtığı kayıt dışılığın faturasını memurun üzerinden takviye anlayışını bırakalım.

Sayın Hükümet Yetkilileri;

Kamuda çalışan personelin ücret farklılıkları, kadro ve statü durumları, personel rejimini sorunlar yumağına dönüştürmüş durumdadır. Bu durumdan çıkış; ancak köklü bir personel reformuyla yapılabilir. Hükümet kamuoyuyla bir reform çalışması içinde olduğunu ve çalışmanın henüz taslak aşamasında bulunduğunu açıklamıştır. Açıklanan bilgiler gösteriyor ki, hazırlanan yasa tasarısı net değildir. Tasarının IMF'nin öngördüğü bir takım gerekçelerle hazırlandığı ortadadır. Gerçekleştirilmesi düşünülen reform bu haliyle kabul edilemez durumdadır. Memur-Sen olarak, Türkiye'de kamu yönetimi reformu çalışmalarının bütün aşamalarda en ince detayına kadar tartışılması, yanlışların ortadan kaldırılması ve doğru olanın uygulamaya konulması için sivil toplum kuruluşlarının konuya ciddi ve bilimsel yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşması suretiyle yol alabileceğine inanıyoruz. Memur-Sen olarak konuya ilişkin görüşlerimizi, endişelerimizi ve önerilerimizi çeşitli toplantılardaki ifadelerimizle, basın açıklamalarımızla ya da raporlar halinde siyasi iradeye ulaştırdık. Bundan sonra da bu konudaki hassasiyetimizi hükümete duyurma gayreti içinde olacağız.

Halen 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre istihdam edilenlerin çoğu, yeni düzenlemeye göre memur olmaktan çıkarak sözleşmeli işçi statüsüne geçeceklerdir. Sadece devletin “bekası” ve asli işleri açısından kilit konumda olanlar kadrolu (yani 657'ye tabi) memurlar olarak kalacaklardır. Böylelikle memur statüsünden çıkarılanlar, bir bütün olarak, yasalarda işçi olarak adlandırılanlarla aynı yasalara ve aynı haklara sahip olacaklardır. Burada asıl hedef kuşkusuz, 657'ye tâbi kamu işçilerinin iş güvencesinin ortadan kaldırılması ve böylelikle işten atmaların kolaylaştırılmasıdır.

Türkiye'de kamu kesiminde istihdam edilen sivil personel toplamı 2,750.000 çalışandan oluşmaktadır. Kamu personeli toplam

nüfusun % 4'ünü; ekonomik etkin nüfusun % 7'sini oluşturmaktadır. Bu oranlar, başka ülkelerle kıyaslandığında, “devletin şişkinliği” saptamasının yersiz olduğunu gösterir. Kamu personelinin 1.750.000'i, % 63'ü memurdur. “Memur” statüsünde çalışanların, kamu hizmeti içindeki düşük payı; hem kamu hizmeti alanındaki daralmayı hem de kamu kesiminde piyasa türü çalışma usullerinin yaygınlığını gösterir.

Milyonlarca kamu çalışanını ilgilendiren bu taslağın tasarılmasından ve yasalaşmadan önce, kamu çalışanları ve örgütleriyle etrafıca ele alınmasında fayda vardır. Yeni yasa tasarısına göre “memur” statüsünden sözleşmeli işçi statüsüne geçirilenler artık eskisi gibi kıdem ve yapılan işin niteliği üzerinden bir ücret almayacaklar. İşçi sınıfının özel sektörde tâbi olduğu ücret sistemi bu kesim işçileri için de geçerli olacak, ayrıca performans kriterleri gündeme getirilecektir. Böylesi bir sistemin ilk sonucunun, düşen ücretler, artan çalışma süreleri ve artan emek yoğunluğu olacağı çok açıktır. Bu sistemin bir başka sonucu ise, performansı beğenilmeyen işçilerin başka bir gerekçe gösterilmeksizin işten çıkarılabilmeleri olacaktır. Performans ölçümü için ortaya konulan ortalamaların sürekli yükselmesi bir yana, bir işçinin yeterli performansı tutturup tutturmadığının bizzat amirlerce belirlenecek olması, işyerinde öncü durumundaki işçilerin sendikal ya da siyasal faaliyetleri dolayısıyla kolayca işten atılabilmelerini de beraberinde getirecektir. Yeni İş Yasasıyla bu artık mümkün.

“Kamu personeli”ne ilişkin getirilmek istenen bir başka düzenleme de, İş Yasasıyla özel sektör için yasallaştırılan, esnek çalışma ilkelerinin hayata geçirilmesidir. Burada da “eski devlet memuru yeni işçi”lerle eski işçiler arasındaki farklılıklar ortadan kalkacaktır. Esnek çalışma anlayışının özü, işçinin, işverenin istediği anda, istediği işte, istediği yerde ve istediği süre boyunca çalıştırılmasıdır. Yeni yürürlüğe girmiş olan İş Yasası ile bu mümkün kılınmıştır. Kuşkusuz geçmişte memur sıfatıyla istihdam edilen kamu işçilerinin ağırlıklı olarak hizmet üretiminde yoğunlaşmaları, esnekliğin uygulanışında birtakım farklılıkları beraberinde getirebilir, ama yine de öz aynıdır.

Düşük ücrete karşın güvenceli iş olarak bilinen devlet memurluğunun azaltılması yerine aynı güvenceye sahip olmayan sözleşmeli statünün getirilmesi kabul edilemez bir durumdur. Sözleşmeli personelin sendikaya üyeliği tanımlanmadığından, binlerce işçi sendikalı olma hakkından mahrum kalacak. Bireysel sözleşmeler, çalışanlar arasındaki rekabeti arttıracaktır.

Böyle bir uygulamanın başlatılması durumunda “İdari sözleşme” formülünün ne derece güvence taşıyacağı tartışmalı olacaktır.

Yıllardan beri ülkemiz, gerek içeriden gerekse dışarıdan etkilerle, tehditlerle, bazı malum çevreler aracılığıyla yıpratılmış, kaynaklarımız ve değerlerimiz talan edilmiştir. Ancak, ne hikmetse hazırlanan her kanun tasarısı bu olumsuzlukların kaynağı olarak kamu kurumlarını ve kamu çalışanlarını göstermektedir. Kamu Yönetimi Reformu’nda, memleketimizin içinde bulunduğu ekonomik ve idari sıkıntının nedeni kamu kuruluşlarına ve kamusal yapılanmaya bağlanmış, merkezi yönetim ilkesi ve idari yapılanmayla ilgili hayati öneme sahip ilkeler yok edilmek istenmiştir. Bankalardan hortumlanan, hayali ihracatlara, yolsuzluklara giden milyarlarca doların faturası devletin kurumlarına, dolayısıyla kamu çalışanlarına çıkarılmaktadır.

Kamu Personel Rejimi’nin değiştirilmesiyle de memurlar günah keçisi olarak cezalandırılmak ve tasfiye edilmek istenmektedir.

Kamu kesiminde yapılacak reform çalışmalarının öncelikle köklü bir personel rejimine dayandırılması gereği vardır. Bugün kamu personel rejimi incelendiğinde benzeri işleri yapan personelin farklı statülerde farklı maaşları almakta oldukları görülecektir. Bu tür uygulamaların ücretlendirmelerin temel prensiplerinden olan eşit işe eşit ücret ilkesiyle de örtüşmediği açıktır. Yaşanılan bu sorunların kamu personel rejiminin farklı statülere sahip olan, değişik yasa, kararname ve yönetmenliklerle düzenlenmiş bulunan karmaşık yapısından kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Yıllarca kamu çalışanlarına yönelik ücret politikalarında verimlilik esasları dikkate alınmamış, ücret artışları bilimsel ve nesnel

kriterlere dayandırılmamıştır. Bu durum, ücret artışlarının siyasi mekanizmalarca istismar edilmesine neden olmuş, seçim dönemlerinde uygulanan yüksek ücret politikaları ile konu siyaset aracı olarak kullanılmıştır. Kamu kesimi ücret artışlarında, ne kamu çalışanları arasında ne de kamu-özel kesim dengesi gözetilebilmiştir. Bu durum nitelikli, yetişmiş kamu personelinin özel sektöre geçişini hızlandırmıştır.

Kamu çalışanlarının ücret gelişimleri de önemli bir sorundur. Memur-Sen Ar-Ge Birimi tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre, kamu çalışanlarının yıllar itibarıyla aldıkları maaşlar incelenmiş, kamu çalışanlarının yüzde 40'ının açlık, yüzde 30'unun da yoksulluk sınırının altında maaş aldıkları saptanmıştır.

Her yıl bir yıl öncekinden daha düşük maaş alan kamu çalışanının DİE'nin Yaşam Memnuniyeti Anketi'nin tersine, yaşam memnuniyeti çok düşük oranlarda seyretmektedir.

Memur-Sen Ar-Ge raporuna göre, son 11 yılda kamu çalışanlarına yapılan zam oranlarında sürekli düşüş yaşandığı ve 1987 yılında yüzde 89.5, 1992 yılında yüzde 57.2 zam alan kamu çalışanlarının 2005 yılında yüzde 10.7 zam aldığı saptanmıştır.

Tablo: Yıllara Göre Memur Maaşları Artış Zam Oranları

Yıl	Zam Oranı
1992	57.2
1993	45.9
1994	30.5
1995	41.1
1996	89.5
1997	80.2
1998	54.8
1999	44.1
2000	37.2
2001	20
2002	10
2003	13.7
2004	12.4
2005	10.7

Memur-Sen'in önem verdiği taleplerin başında; en düşük ücret alan memurla en yüksek ücret alan memurun arasındaki farkın azaltılması gelmektedir. En yüksek maaş alan memur, Finlandiya'da en düşük alanın 2 katı, Fransa'da 2.38, Lüksemburg'da 2.28; Hollanda'da 2.52 katı iken Türkiye'de çıplak ücretler üzerinden hesaplandığında; bu kat 6.5 tir. Bunlara ek ödeme ve tazminatlar eklendiğinde ise bu fark 20 kata kadar çıkmaktadır. En düşük maaşla, en yüksek maaş arasında 20 kat fark olan bir ülkede ne gelir dağılımından ne de adaletten söz etmek mümkündür.

Ülkemizde çalışanların büyük bir kesimi 350 milyon TL ücrete mahkum edilirken, özellikle bazı belediyelerde 20 aydır maaşlarını alamayan memurlar varken, bazılarının 7-8 milyar TL maaş alması, sosyal adalet ilkesi ile bağdaşmayacak bir durumdur. Memur-Sen olarak ücretlerde adaletin sağlanması için her türlü mücadeleyi vermeye devam edeceğiz.

Değerli Arkadaşlarım;

Gelelim sendikamıza, 1995 yılında gerçekleştirilen anayasa değişikliğinin ardından 2001 yılında 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu yürürlüğe kondu. Bu kanunla kamu görevlilerine öyle bir elbise dikildi ki bu elbise artık bize dar geliyor. Sayın hükümet yetkililerimizin huzurunda sesleniyorum.

Gelin grevli toplu sözleşmeli, siyaset ve yönetime katılma hakları ile bütünleşmiş sendika hakkını çalışanlarımıza kazandıralım.

Avrupa Birliği'ne üye olmanın ön şartı olarak ileri sürülen ve bizim de kabul ettiğimiz demokratik açılımlar çerçevesinde yürürlüğe konulan 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu, memurlara sendikal örgütlenme konusunda kolaylıklar getirse de sendikacılığın ana unsuru olan yönetime katılma, grev ve toplu pazarlık konularında çağdaş uygulamayla bağdaşmayan maddeler içermektedir.

Özellikle grev hakkının yasak olduğu memur örgütlenmesi içinde, sendikacılığın ana unsuru olan toplu pazarlığının gerçekleşmesi için güçlü olan siyasi iradeye karşı, memurlara bu hakların tanınması hem sendikal hem de demokratik bir zorunluluktur.

Biliyoruz ki, mevcut kanun, memur sendikalarına hukuki bir zemin sağlamak için hazırlanmıştır. Ancak, AB, ILO vb. uluslararası örgütlerin normlarına uygun değildir. Memurumuzun yıllar boyunca verdiği demokratik mücadelenin bir gereği olarak ve uluslararası sözleşmelerden doğan hakların kullanılması ve uygulanması için değil, sendikaların topluma zarar vereceği kaygısıyla çıkarılan bu kanun; sendikal anlamda eksik ve haksız uygulamalar içermektedir.

Kanun, bir taraftan sendikal örgütlenmeyi serbest bırakırken, diğer taraftan toplu pazarlık, dayanışma aidatı ve grev hakkı gibi sendikacılığın olmazsa olmaz unsurlarını yok saymaktadır. Avrupa Birliği'ne üyelik konusunda gayretlerin yoğunlaştığı şu günlerde, memur sendikacılığının önünü açacak herhangi bir gelişmenin olmamasını anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Demokrasinin erdemlerine ve gerekliliğine inanmış olan bizler, gerçek anlamda demokrasinin, tüm çalışanların sendikal haklarının korunduğu ve geliştirildiği bir ortamda sağlanabileceği kanısındayız. Sendikal örgütlenmenin gerçek anlamda serbest olabilmesi, ancak taraflara gerekli gücün verilmesiyle mümkündür.

Gelir dağılımının adil bir şekilde gerçekleştirilmesi, memurların yönetime katılımının sağlanabilmesi ve demokrasinin hayatın her aşamasına uygulanabilmesi için tek araç, sendikaların varlığı ve pazarlık gücüdür. Bu güce ve sendikalara vurulacak her darbe, demokrasinin ve Avrupa Birliği üyeliğinin önüne konulan büyük bir engel olarak, toplum vicdanını derinden yaralayacaktır.

Değerli misafirler;

Kamu yönetiminin yeniden yapılandırılması, kamu personel rejiminin değiştirilmesi çabaları, sosyal güvenlik ve sağlıkta yeniden yapılanma arayışları ve dünyada yaşanan değişim ve yıkım süreci; gelecek günlerin, çetin mücadelelere sahne olacağını gösteriyor. Son zamanlarda toplumsal alanda tahriklere dayalı bazı gerginlikler çıkarma girişimleri görülmeye başlanmıştır. Ekonomide ve dış politikada kritik bir süreçten geçildiği bir dönemde, başta iktidarıyla-muhalefetiyle tüm siyasi partilerimiz, sivil toplum kuruluşları, medya ve güvenlik güçleri olmak üzere istikrar sürecini korumanın hepimizin görev ve sorumluluğu olduğunu unutmamalıyız. Ülkemizi zor günler beklemektedir. Ülkemizin huzura ve istikrara ihtiyacı vardır. Bizler kenetlenirsek, bu milletin önünde hiçbir güç duramaz.

Sevgili misafirler;

MEMUR-SEN inandığı doğruları her platformda seslendirmeye devam edecektir.

MEMUR-SEN, üyelerinin sesi olacaktır.

MEMUR-SEN, çalışanların sesi olacaktır.

MEMUR-SEN, bu milletin sesi olacaktır.

Değerli Arkadaşlarım;

Kamu çalışanlarının sendikalaşması yolunda 10 yıldır büyük bir mücadele örneği veren Memur-Sen, bundan sonraki dönemde üstlendiği misyonun gereği olarak, kamu çalışanlarının ve toplumun her kesiminin sesi, gücü ve savunucusu olmaya devam edecektir.

Memur-Sen dünya sendikacılık tarihinin yaşadığı bütün olumsuzlukların bilincinde olup, sendikacılık alanında kendisine güvenilen olumlu ve sonuç alıcı yöntemlerden özellikle diyalog ve istişare yolunu takip ederek, mücadelesini şekillendirecektir. Memur-Sen, 10 yıllık mücadelede sahip olduğu bilgi, beceri ve yetiştirilmiş kadrolarıyla ve kamu çalışanlarının verdiği büyük destek ile sendikacılık alanında sonuç almaya kararlıdır.

Kongremizin tüm Memur-Sen ailesine ve ülkemize hayırlar getirmesini diliyor, Hepinize saygılar sunuyorum.

**Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu,
30 Nisan-01 Mayıs 2005**

BEYAZ BULUŞMA MİTINGİ KONUŞMASI

Türkiye'nin dört bir yanından beyaz buluşma için, burada toplanan gönül dostlarımız, hak ve özgürlük arama mücadelesine hoş geldiniz!

Bu miting onurlu bir hak arama mücadelesinin sembolüdür.

Değerli dostlarım;

İnsanın en doğal hakkı istediği gibi hür ve özgürce yaşayabilme hakkıdır. Başörtülü kızlarımızın da istedikleri budur. Bu hak özgürce yaşayabilme hakkı, eğitim hakkıdır.

Başörtüsü meselesi mutlaka çözülecektir. Çünkü, bu konu, kılık kıyafet özgürlüğü ve insan haklarıyla ilgilidir. Türkiye demokratik bir ülke ise, insan haklarına bu tür keyfî bir sınırlama getiremez. Getirirse, o zaman, bu sistemin adı demokrasi olmaz.

Kimse yanılmasın! Başörtüsü yasağı sadece üniversite öğrencileri açısından değil, bütün kamu görevlileri açısından yanlıştır.

Üniversite öğrencileriyle ilgili yasaksa tam bir komedidir. Kamusal alanla ilgili tartışmalar ve bu kavrama dayanan tezler yasağı haklılaştıracak bir hukukî zemine varılmasını sağlamaz. Bütün gürültü patırtıya rağmen, başörtüsü takanlarla ilgili işlemler, hep, hukukî değil idarî işlemler olagelmıştır. Başörtüsü kullananlar hukukî bir takibata maruz bırakılamamış, idarî müeyyidelerle, sözüm ona cezalandırılmıştır. Bu dahi, hukuk sistemimizde başörtüsü yasağına bir temel bulunmadığının ispatıdır.

Bu yasağı savunanların mantığından bakarsanız;

“Kamu otoritesinin söz sahibi olduğu her yer kamusal alandır. Bu durumda, başörtüsü yasağı alabildiğine genişler. O zaman kamu otoritesi toplum hayatının her alanında olması gerekir.

Meselâ, sokaklar da kamu otoritesinin geçerli olduğu yerlerdir. Öyleyse, sokakta da başörtüsünün yasak olması gerekir. Bu kadarla da

sınırlı kalmaz. Evimiz özel alan olmasına rağmen kamu otoritelerinin yetkileri vardır. Eşinize veya çocuğunuza kötü muamele ederseniz, kamu adına evinize müdahalede bulunulabilir. Yâni evimizde kamusal alana dönüşebilir. Öyleyse evde de yasak uygulansın.

Bu mantıkla yasak kamusal görev veya hizmet alanlarını kapsayacaksa, üniversiteler yanında parklar, vergi daireleri ve hastaneler de başörtüsünün yasak olduğu yerler arasında olur.” Bu durumda yanlış, anti-demokratik ve gerici bir düşünce ortaya çıkar.

Dostlarım,

Gördüğünüz gibi bu yasak giderek traji komik bir hal almaktadır. Bu yasağın hukuki, ahlaki, ve insani bir dayanağı yoktur.

Üretilen bütün mazeretler geçersiz olmaya mahkumdur. Bütün insanlığın vicdanında da mahkum edilmiştir.

Tüm bu yaşananlara bakıldığında, konunun siyasal kutuplaşmalar ve ayrışmalar için kimi çevreler tarafından istismar edildiği görülmektedir. Oysa Türkiye’de başörtüsünü yasaklayan yasal bir hüküm mevcut değildir. Anayasa ve yasalarda başörtüsü ile ilgili herhangi bir yasak bulunmamaktadır.

Türkiye, BM Kadın Ayrımcılığını Önleme Sözleşmesi, Kişisel ve Siyasal Haklar Uluslararası Sözleşmesi gibi temel hak ve özgürlükleri güvence altına alan birçok uluslararası sözleşmeyi onaylamış bir ülkedir.

Başörtülü öğrencilere getirilen yasak, açıkça uluslararası hukuk ölçülerinin dışındadır ve getirilen sınırlamalar da eğitimde fırsat eşitliği hakkını ortadan kaldırmaktadır. Yasaklar öğrencilere başka bir ülkede eğitim görme zorunluluğu dışında başka bir seçenek bırakmamaktadır.

Başörtüsü yasağının hayatın farklı alanlarında sıradan insanların temel haklarını kısıtlayan bir ayrımcılığa dönüşmesi, toplumsal barışı derinden sarsmaktadır.

Hak ve özgürlük mücadelesinin yılmaz savunucuları;

Sözlerime son verirken, bu konuda sorumluluğu olan herkese sesleniyorum. Yükümlülüklerinizi hatırlayarak kendi vatandaşlarınıza büyük acılar yaşatmaya devam eden kılık kıyafet yasaklamalarını biran önce ortadan kaldırın. Gelin hep beraber bu insanlık ayıbına bir son verelim. Bu yasağın bir an önce kalkmasını temenni ederek, bugünkü desteğinizden dolayı hepinize teşekkür eder, saygılar sunarım.

Beyaz Buluşma Mitingi, 15.05.2005

ETİ ALÜMİNYUM ÖZELLEŞTİRMEYE HAYIR MİTİNGİ KONUŞMASI

Kutsal olan hak mücadelesine çıkan değerli arkadaşlarım,

İşine, ekmeğine, işyerine, ülkesine sahip çıkan değerli kardeşlerim,

Eti Alüminyum Tesisleri'nin özelleştirilmek istenmesine karşı yaşlısıyla, genciyle başlatılan mücadele tüm Seydişehirliyi, tüm Türkiye'yi kucaklamıştır. Şimdi yaşananlar, dün SEKA'da yaşanmıştı, bugün de Erdemir'de, Seydişehir'de yaşanmaktadır.

Değerli işçi kardeşlerim;

Memur-Sen, bu haklı mücadelenizde sizlerin yanındadır ve bu mücadeleyi sonuna kadar desteklemektedir. İşine, ekmeğine, ülkesine sahip çıkan sizlerin yanında olmak, bizim için bir borçtur.

Ülkemizin stratejik, karlı ve verimli kuruluşlarını satarak, kapatarak ekonomik sorunları çözme anlayışı artık iflas etmiştir. Özelleştirme ülkemiz ve halkımız için bir sosyal faciaya dönüşmüştür. Ekonomimizin can damarı kuruluşlarımız yok edilirken, onlarla beraber kentlerimiz de yok edilmekte, insanlarımız sokağa atılmaktadır. Yapılanların sosyal ve hukuksal hiç bir boyutu yoktur.

Ülkemizde özelleştirme adı altında yapılanların doğru adı, Kamu Yararı-Kamu Hizmeti kavramının tasfiyesidir. Özelleştirme uygulamalarında yıllardan beri kamu yararı göz ardı edilmiştir ve Anayasa Mahkemesi'nin kriterleri uygulanmamıştır. Özelleştirilme denilince bazı çevrelerin anladığı, “devletin” net katma değer yaratan kurumlarının birilerine devredilmesi ve “biz yiyemedik, alın siz yiyyin” mantığıdır.

Anayasa Mahkemesi'ne göre, özelleştirmenin kanunla yapılması gerekir. Özelleştirme nedeniyle ülkenin ekonomik bağımsızlığının tehlikeye düşmemesi gerekir. Özelleştirme tekellerin, oluşumuna yol açacak şekilde yapılmamalıdır. Özelleştirmede kamu malları korunmalı ve gerçek değerleri üzerinden satılmalıdır. Ya-

bancılara satışta mütakabiliyet ilkesine özen gösterilmeli ve son olarak özelleştirme kamu yararının bir gereği olarak yapılmalıdır.

Bu güne kadar yapılan özelleştirme uygulamalarının neredeyse tamamına yakınında Anayasa Mahkemesi'nin belirlediği bu kurallar ihlal edilmiştir. Sonuç olarak belirtmeliyiz ki, ülkemizde özelleştirme adı altında yapılanların doğru adı Kamu Yararı-Kamu Hizmeti kavramının tasfiyesidir. Daha açıkçası ülkemizde, sermaye, sanayi, emek, insan değersizleştirilmekte, ülke markalarla, patentlerle işgal edilmekte, değersizleştirilen emeğin Çin'de olduğu gibi haftada 70-80 saat, saat ücreti 13 sente çalışması hedeflenmektedir.

Değerli işçi kardeşlerim;

Özelleştirme mantığının yeniden düşünülmesi gerekir. Memur-Sen olarak, devletin ayakkabı imalatı, çarşaf üretimi, turizm tesisi patronu vb. gibi konulardan elini çekmesi, devlet mantığının, otoritesinin yeniden ele alınması ve özel sektörün önünün açılması gerekliliğine inanıyoruz.

Bununla birlikte özelleştirmede kraldan çok kralcı olma mantığını da anlamıyoruz. Kamunun eğitim/sağlık, enerji, iletişim ve stratejik öneme sahip alanlarda yer alması muhakkak gerekmektedir. TÜPRAŞ, TEKEL, Telekom, Erdemir, Seydişehir, satılamaz. Bunlar bizim onurumuz, teminatımız, kuşaktan kuşağa aktarılan zenginliğimizdir. Buna asla müsaade etmeyeceğiz.

Peki bu tesisler satılırsa ne olacak?

IMF borcunun ya da dış borç yıllık ödemelerinin ancak bir-iki taksidi ödenecek. Ancak, bu tesislerin yönetimi ve denetimi elimizden gidecektir. Ve bir gün biri düğmeye basar, taşıtlar yürüyemez, yollar asfaltlanamaz, enerji santralleri çalışmaz, uçaklar kalkamaz, fabrikalar üretemez, hayat kontrolümüzden çıkar. Satılmazsa ne olur, mesela Tüpraş'ın ekonomiye 5 yıllık katkısıyla, Türkiye borcunu kapatır. Üstüne IMF'ye 20 milyar da borç verir. 24 derslikli 55 bin okul veya 110 yataklı 7857 hastane yapar. Ha-

zine'ye 40 milyar dolar kazandırır. 415 bin işsize istihdam yaratır. 2 Tüpraş, 3 Petkim daha kurar.

Bakınız sevgili arkadaşlarım;

Türk Telekom değerinin çok altında satılmaya çalışılmaktadır. Bu konuda sadece Türk Telekom'un kendi yayınlarına ve açıklamalarına bakarsak; 1999 yılında Türk Telekom'un karı 1.3 milyar dolar. Bugün Türk Telekom'a biçilen değer ise, 10-15 milyar dolardır. Şu anki yasa durumuna göre bunun yüzde 49'u satılacak, yüzde 49'unun da yüzde 10'u PTT idaresine ücretsiz verilecek. Geriye yüzde 39 kalıyor. 15 milyar dolar diye hesap ederseniz, yüzde 39'u 5 milyar dolar gibi bir para eder. Yani şu anda satılmaya çalışılan kurumdan elde edilecek gelir-hepsini satın aldığımızı düşünecek olsak bile- Türk Telekom'un şu an itibarıyla üç yıllık karına denk gelen bir meblağ. Ayrıca, yüzde 10'dan fazlasını alan yönetime eleman verecek ve bu stratejik ortak olacak. Yani yönetimde veto hakkı olacak, yedi kişiye yönetim, altısı bir yanda, bir tanesi bir yanda olduğunda oradan karar çıkamayacaktır.

Şunu söylemek mümkün; bu falcılık ya da felaket tellallığı değil; Türk Telekom'un yüzde 10'una düşük bir ücret, mesela 2.5 milyar dolar vererek bunu iki sene içinde amorti etmek mümkün ama bu verdiğiniz parayla Türk Telekom'un devasa altyapısını (ki bizim araştırmalarımıza göre 60 milyar doların altında olmayan bir değeri var) bunun 30'da birini veren birileri tarafından istendiği yere peşkeş çekilmesi, yönlendirilmesi mümkündür. 4502 sayılı yasa da buna uygundur. Bu yasaya dayanarak, çok az bir parayla, Türk Telekom'un çok az bir hissesiyle kurumun devasa altyapısını, tüm malvarlığını istediğiniz gibi yönlendirmeniz, denetlemeniz mümkündür.

Bu asla kabul edilemez.

Çok değil, yakın zamanda, bilemediniz bir-bir buçuk yıl içinde özelleştirilen bu kurumlardan işten çıkarmalar başlayacaktır. Tüm dünyada ve Türkiye'de özelleştirmeler sonucu işten çıkarılmalar olmuştur. Ayrıca giderek sosyal bir yaraya dönüşen kayıt

dışı istihdam sorununun kaynağı özelleştirmedir. Öte yandan ise, Türkiye’de özelleştirmeler Anayasa ve yasalar görmezlikten gelinerek “ben yaptım oldu” mantığıyla yapılmış, bir çoğu da yargıdan geri dönmüştür. Hukuka aykırı bir şekilde yapılan özelleştirme uygulamaları tam anlamıyla bir yağmaya, bir talana dönüşmüş durumdadır.

Türkiye’de üretici KİT sistemi yeniden yapılandırılmalı, son yıllarda KİT çalışanlarının iş ve aşlarını korumak için verdikleri mücadele saygı ve takdirle karşılanmalıdır. Memur-Sen olarak, bu haklı mücadelede sizinle omuz omuzayız. Bizi zorlamasınlar. Sabrımızı zorlamasınlar. Bu ülkenin çalışanları olarak, işçisiyle memuruyla el ele verir ve sonuna kadar direniriz. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

**Hak-İş’in düzenlediği “Seydişehir Bizimdir”
mitingi, 10.06.2005**

2005 YILI TOPLU GÖRÜŞMELERİ AÇIŞ KONUŞMASI

Sayın Bakanım,

Konfederasyonlarımızın ve sendikalarımızın değerli başkanları,

Kamu işveren sendikasının ve kurulunun değerli üyeleri,

2005 yılı mali ve sosyal haklarıyla ilgili olarak 15 Ağustos–30 Eylül tarihleri arasında gerçekleştirmek üzere toplandığımız bu sürecin kamu çalışanlarına, ülkemize, devletimize ve milletimize hayırlar getirmesini diliyoruz.

Öncelikle bu süreçte altını çizmek istediğimiz bazı hususları kamu çalışanları adına dile getirmek istiyorum. 2004 yılı toplu görüşmelerinden çıkan sonuçla, kamuoyunda bu sürecin çalışanlar adına hiçbir hakkın elde edilemeyeceği noktasında bir kanaat oluştuğunu görüyoruz. Özellikle hükümetin toplu görüşmelerde imza altına alınan kararların birçoğunu, neredeyse tamamına yakınına hayata geçirmemesi bu görüşü destekliyor. Özellikle hükümetin toplu görüşmeler başlamadan, zam oranlarını açıklaması, toplu görüşmelere olan inancın yıkılmasında büyük bir rol oynamaktadır.

Bu yüzden Kamu çalışanlarını temsilen masada bulunan üç konfederasyon Memur-Sen, Türkiye Kamu-Sen ve Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu, kamu çalışanlarının taleplerini ortak bir noktada toplama ve masada bir bütünlük içerisinde sunma mutabakatı içerisinde olduklarını başından ifade etmek istiyorum. Bir diğer husus bu masa uluslararası sözleşmelerin ortaya koyduğu haklar doğrultusunda bir toplu sözleşme masası niteliğini taşımaktadır. Bu itibarla Anayasanın 90. maddesindeki değişikliğin göz ardı edilmemesi 2004 yılı toplu görüşmelerinde kararlaştırmıştık. Bu değişiklik uluslararası sözleşmelerden çalışma örgütünün sözleşmeleri 87-98-151 sayılı sözleşmeler. Avrupa Sosyal Şartı, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi gibi Türkiye Cumhuriyetinin Büyük Millet Meclisi tarafından onaylanmış

sözleşmeler getirdiği haklar itibariyle göz ardı edilmemesi gereken sözleşmelerdir. Bu nedenle toplu görüşme ifadesini ısrarla kullanmakta devam edeceğimizi ifade etmek istiyorum.

Bir diğer önemli konu eğer mutabakat zaptı imzalanarak masadan kalkılmaması durumunda kamu çalışanlarının kazanılmış hakkı olan uzlaştırma kurulu kararlarının uygulanmasındaki ısrarımızı sürdürdüğümüzü ifade etmek istiyoruz. Diğer önemli bir konu kamu çalışanlarının yüzdelik artışlarla ücret adaletsizliği konusunda büyük bir sıkıntı yaşandığını bilmekteyiz. Ücret artışlarının yüzdelik oranlarla yapılması en düşük ücret ile en yüksek ücret arasındaki farkın daha da büyümesine yol açmaktadır. Bu nedenle düzenlemenin yapılacak düzenlemelerin taban aylığı esas alınarak yapılmasına özen gösterilmesi konusunda talebimiz olacaktır. Yine kamu çalışanlarının özellikle yasaların uygulanmasındaki eksikliklerden ve çelişkilerden kaynaklanan kayıpların telafisi özlük hakları, sosyal güvenlikle ilgili sorunları olmak üzere konunun değerlendirilmesine görüşmelerde gündem oluşturulmasına esas alınmalıdır diye düşünüyoruz.

Yine kamu çalışanları açısından önemli bir kalem olan konut edindirme yardımlarının bir sonuca bağlanması için yasal düzenleme gerektiğini biliyoruz. Bu yasal düzenleme için buradan önemli bir çalışmanın başlangıcının yapılabileceği kanaatini taşıyoruz.

Kamu çalışanlarının en önemli sorunlarından bir tanesi ücret adaletsizliğidir. En düşük ücret ile en yüksek ücret arasındaki fark çok büyük ölçüde artmıştır. 2005 yılı ile ilgili konuları 2004 yılı toplu görüşme sürecinde daha rahatlıkla görüşebileceğimizi ifade etmiştiniz. Kamu çalışanları bir kez daha ifade etmek istiyorum adil bir ücretin gerçekleşmesi talebi vardır. Hak etmediği hiçbir şeyi talep etmemektedir. Kamu çalışanları ülkenin sorunlarını yaşayan kamu hizmetini etkin verimli ve sürekli bir biçimde vatandaşa sunmak için gayret gösteren kişiler olarak değerlendirilmelidir. Kamu çalışanları vatandaşın gözünde saygınlığını kaybetmemelidir. Zira vatandaşın itibar ettiği bir Kamu çalışanı devletin ve hükümetin vatandaşa sunacağı hizmetlerin kalite-

sinde etkinliğinde büyük rol oynayacağı kaçınılmaz veya inkâr edilemez bir gerçek olarak bilinmelidir. Bu yüzden masanın saygınlığı kadar memurun saygınlığı konusunda bir ısrarımız vardır. Kamu çalışanlarının iş göremez iş savsaklayan hizmeti engelleyen hizmeti erteleyen bir konumda görüntü verilmesinden rahatsız olduğumuzu bu konudaki söylemlerin ciddi anlamda kamu çalışanının çalışma heyecanını çalışma şevkini bozduğunu hatta çalışma barışını da etkileyebildiğini de ifade etmek istiyorum.

Önemli olan bir diğer konuda memurlarımızın hizmet içi eğitimleri yok. Halbuki bugün Avrupa Birliği normlarında çalışanların, yılda asgari 2 kez mesleki teknik ve diğer özlük haklarıyla ilgili olarak mesleki hizmet içi eğitimden geçirilmesi lazımdır. Bunlarında yapılması lazımdır. Burada sadece memur ücretine odaklanmak hatadır.

Bu vesile ile yine başlangıçta ifade ettiğim gibi Kamu çalışanları bu masaya ciddi şekilde haklarını talep etmek için, onları temsil noktasında bir eksik nokta bırakmamak için gayret içerisindeyiz. Bu masaya biz kavga etmek için gelmedik. Bu masaya biz uzlaşmak için geldik. Talepleri makul ve mantıklı bir düzeye çekip makul ve mantıklı bir uygulamanın sonuçlarını bu masadan çıkartmak mutlak suretle bir mutabakat zaptı imzalamak ve Kamu çalışanlarına bu müjdeyi vermek için geldik. Dileğimiz ve isteğimiz odur ki; bu masa bizim bu iyimser, bizim bu samimi tavrımızı anlayacaktır. Ve sonuçları itibariyle kamu çalışanlarını memnun edecek bir mutabakatla bu masadan ayrılacaktır. Tekrar ediyorum toplu görüşme bizim ifademizle sözleşme sürecinin kamu çalışanları açısından hayırlara vesile olmasını ve ülkemize, milletimize hayırlar getirmesini diliyor, tekrar teşekkür ediyorum.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'nun 15 Ağustos 2005 tarihinde başlayan Toplu Görüşmelerin açılışında yaptığı olduğu konuşma metnidir.

ÇSGB ÇALIŞ-GÜVEN 2006 TOPLANTISI KONUŞMASI

Sayın Bakanım, değerli milletvekillerim, konfederasyon ve sendikalarımızın temsilcileri, yöneticileri, değerli oda temsilcilerimiz, üniversitelerimizden toplantımıza katkıda bulunmak üzere aramıza katılan değerli bilim adamı meslektaşlarım, basınımızın güzide temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlayarak sözlerime başlamak istiyorum.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yapılan bu toplantılarda bizlerin de çağrılarak fikirlerimizin sorulması, çalışma hayatına yeni bir anlayış getirmiştir. Sosyal Diyalog projesinde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu'na, diğer bakanlara göre sivil toplum örgütleri ile iç içe olması, STK'ları dinlemesi ve daha kolay ulaşılabilir olması nedeniyle teşekkür ediyorum. Diğer bakanların da Çalışma Bakanı Murat Başesgioğlu'nu örnek almasını dileyerek, Memur-Sen'in kurulduğu günden beri çalışma hayatının ve istihdam politikaları ile ilgili sorunların hoşgörülü olarak sosyal diyalogla, uzlaşma zemininde çözülmesini savuna geldiğini söylemek istiyorum.

İçinde bulunduğumuz durum küreselleşen dünyada kendi içimizde ve düşüncemizde reform yapamamanın sıkıntısıdır. GSS ve Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'na da bu çerçevede baktık. Sosyal diyalogun güçlü olması için sendikaların da güçlü olması gerekir. Örgütlü toplumun gerektirdiği inanca bu çerçevededir. Bu itibarla yeni kurulacak sosyal güvenlik kurumunun denetiminde ve yönetiminde mutlaka ve mutlaka sendikaların ve meslek odalarının bulunmasını talep ediyoruz. Aksi takdirde 1999'ta büyük umutlarla getirilen Sosyal Güvenlik Reformu'nun 5 yılda iflas ettiği gibi bu reform da iflas eder. Eğer biz bu kurumun ev sahibiysek bu sürece rasyonel ve aktif biçimde katılmak istiyoruz. AB'nin Türkiye'ye bu anlamda getirmiş olduğu 'STK'lar ve Meslek Kuruluşları ile Diyalog" yapısının bir an önce hayata geçirilmesini istiyoruz,"

Memur-Sen olarak sosyal diyalog projesinin çok önemli olduğuna ve diğer bakanlıklara da yaygınlaştırılması gerektiğine inanıyoruz. Sosyal diyalogun diğer bakanlıklara nasıl yansıtılabileceğini ve dışarıda bağımsız bir sosyal diyalog kurumunun oluşturulması sorularına cevap aranması gerekir. Bu süreç herkes aktif olarak katılmalıdır. Sosyal diyalog hakkında Türkiye’de uygulanan yanlış tutumlar var. Gerek işveren ve gerekse de işçi ve memur sendikaları konfederasyonları, siyasi iradenin çıkaracağı yasalardaki yanlışlıkların önceden iletilmesi için sosyal diyalogu destekleyeceğimizi bir kez daha belirtmek istiyorum.

Bu kısa konuşmada bize gelirsek, altını çizmeden geçemeyeceğimiz çok önemli bir hususu bir kez daha belirtmek istiyorum. 1995 yılında anayasa değişikliği ile 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu yürürlüğe kondu. Yıl 2006. Bu kanunla kamu görevlilerine öyle bir elbise dikildi ki bu elbise artık bize dar geliyor. Elbisenin dar geldiğini ve çeşitli yerlerinden yırtıldığını Kamu İşveren Kurulu ile yaptığımız toplu görüşmelerde gördük. Huzurunuzda bir kez daha seslenmek istiyorum;

“Gelin grevli toplu sözleşmeli, siyaset ve yönetime katılma hakları ile bütünleşmiş sendika hakkını çalışanlarımıza kazandıralım.”

Avrupa Birliği’ne üye olmanın ön şartı olarak ileri sürülen ve bizim de kabul ettiğimiz demokratik açılımlar çerçevesinde yürürlüğe konulan 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu, memurlara sendikal örgütlenme konusunda kolaylıklar getirirse de sendikacılığın ana unsuru olan yönetime katılma, grev ve toplu pazarlık konularında çağdaş uygulamayla bağdaşmayan maddeler içermektedir.

Özellikle grev hakkının yasak olduğu memur örgütlenmesi içinde, sendikacılığın ana unsuru olan toplu pazarlığının gerçekleşmesi için güçlü olan siyasi iradeye karşı, memurlara bu hakların tanınması hem sendikal hem de demokratik bir zorunluluktur.

Biliyoruz ki, mevcut kanun, memur sendikalarına hukuki bir zemin sağlamak için hazırlanmıştır. Ancak, AB, ILO vb. ulus-

lararası örgütlerin normlarına uygun değildir. Memurumuzun yıllar boyunca verdiği demokratik mücadelenin bir gereği olarak ve uluslararası sözleşmelerden doğan hakların kullanılması ve uygulanması için değil, sendikaların topluma zarar vereceği kaygısıyla çıkarılan bu kanun; sendikal anlamda eksik ve haksız uygulamalar içermektedir.

Kanun, bir taraftan sendikal örgütlenmeyi serbest bırakırken, diğer taraftan toplu pazarlık, dayanışma aidatı ve grev hakkı gibi sendikacılığın olmazsa olmaz unsurlarını yok saymaktadır. Avrupa Birliği'ne üyelik konusunda gayretlerin yoğunlaştığı şu günlerde, memur sendikacılığının önünü açacak herhangi bir gelişmenin olmamasını anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Demokrasinin erdemlerine ve gerekliliğine inanmış olan bizler, gerçek anlamda demokrasinin, tüm çalışanların sendikal haklarının korunduğu ve geliştirildiği bir ortamda sağlanabileceği kanısındayız. Sendikal örgütlenmenin gerçek anlamda serbest olabilmesi, ancak taraflara gerekli gücün verilmesiyle mümkündür.

Gelir dağılımının adil bir şekilde gerçekleştirilmesi, memurların yönetime katılımının sağlanabilmesi ve demokrasinin hayatın her aşamasına uygulanabilmesi için tek araç, sendikaların varlığı ve pazarlık gücüdür. Bu güce ve sendikalara vurulacak her darbe, demokrasinin ve Avrupa Birliği üyeliğinin önüne konulan büyük bir engel olarak, toplum vicdanını derinden yaralayacaktır.

Değerli misafirler;

Kamu yönetiminin yeniden yapılandırılması, kamu personel rejiminin değiştirilmesi çabaları, sosyal güvenlikte yeniden yapılanma arayışları ve dünyada yaşanan değişim ve yıkım süreci; gelecek günlerin, çetin mücadelelere sahne olacağını gösteriyor. Son zamanlarda toplumsal alanda tahriklere dayalı bazı gerginlikler çıkarma girişimleri görülmeye başlanmıştır. Ekonomide ve dış politikada kritik bir süreçten geçtiği bir dönemde, başta iktidarıyla-muhalefetiyle tüm siyasi partilerimiz, sivil toplum kuruluşları, medya ve güvenlik güçleri olmak üzere istikrar sürecini

korumanın hepimizin görev ve sorumluluğu olduğunu unutmamalıyız. Ülkemizi zor günler beklemektedir. Ülkemizin huzura ve istikrara ihtiyacı vardır. Bizler kenetlenirsek, bu milletin önünde hiçbir güç duramaz. Toplantımızın, çalışma hayatına ve ülkemize hayırlar getirmesini diliyor, Hepinize saygılar sunuyorum.

ÇSGB Çalış-Güven 2006 Toplantısı, 20.09.2006

MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ KAMU PERSONELİ REFORMU KONULU PANEL KONUŞMASI

Değerli memur konfederasyonlarının başkan ve yöneticileri,

Yabancı misafirlerimiz, kamu kurum ve kuruluşlarının genel müdürleri,

Kıymetli öğretim görevlileri, sendikalarımızın başkan ve yöneticileri, basınımızın değerli mensupları; sizleri Memur Sendikaları Konfederasyonu yönetim kurulu ve şahsım adına saygıyla selamlıyor, böyle bir toplantıyı düzenlemelerinden dolayı da Mülkiyeliler Birliği ve Siyasal Bilgiler Fakültesi'nin çok değerli yöneticilerini kutluyorum.

Değerli dinleyiciler,

Kamuda çalışan personelin ücret farklılıkları, kadro ve statü durumları, personel rejimini sorunlar yumağına dönüştürmüş durumdadır. Bu durumdan çıkış; ancak köklü bir personel reformuyla yapılabilir. Bildiğiniz gibi hükümette kamu personel reformu çalışması içinde bulunmakta ve bu konuyla ilgili hazırlanan Kamu Personel Rejimi Reformu Yasa Tasarısı Taslağı, aylarca bizden kaçırıldıktan sonra ilk defa toplu görüşmelerde bir kısmı eksik olmak üzere bizim talebimizle memur konfederasyonlarına dağıtılmıştır.

Biz Memur-Sen olarak baştan itibaren Kamu Personel Reformu'nun yapılmasını destekledik. Ancak, memurun iş güvencesini ortadan kaldıran, performans kriterleri belli olmayan, memuru amirinin iki dudağı arasına bırakan, sendikalardan görüş alınmayarak hazırlanan bir Kamu Personel Reformu Taslağı'na da her zaman karşı çıktık. Bildiğiniz gibi Danıştay'da bizim karşı olduğumuz gerekçeleri haklı bulmuş, Kamu Personeli Yasa Tasarısı Taslağı'na itiraz etmiştir. Başbakanlığa gönderilen görüş yazısında, “sözleşmeliliği ana istihdam biçimi olarak benimseyen taslağın, iş sürekliliğini ortadan kaldıracağı” görüşü dile getirilmiştir.

Danıştay'ın görüşünde, taslakta, “kamu görevinin gerektirdiği asil, sürekli görevleri kamu gücünü kullanarak yerine getirenlerin memur olarak tanımlandığı, memur sayısının sınırlandırılarak önceliğin sözleşmeli personele verildiği ve kadro güvencesinin kaldırıldığı” vurgulanmaktadır. Yani, yeni Kamu Personel Tasarısı ile kamu personeli bireysel olarak sözleşmeli hale getirilmektedir. Eğer tasarı bu haliyle yasalarsa sosyal devlet otoritesini temsil eden bir statü içerisindeki memur, yeni Kamu Personel Reformu tasarısıyla, özel kesimde çalışan işçiler gibi sözleşme statüsüne itilmiş olacaktır. Ve hatta sözleşme özgürlüğü bile çok görülerek elinden alınmış, özel sektöre devredilmiş olacaktır. Böylece Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nda kamuda yeni istihdam biçimi olarak sözleşmelilik getirilecek, iş güvencesinin olmadığı, sendikaların etkisizleştiği dolayısıyla yoksulluğun kamu çalışanlarının hayatında daha da belirginleştiği bir süreç başlayacaktır.

Kıymetli dinleyiciler;

Mevcut haliyle bu taslak, Anayasanın 128. maddesine aykırıdır. “T.C.Anayasasının; Kamu hizmeti görevlileriyle ilgili hükümler başlıklı Madde 128. maddesi 1. Genel ilkeler başlığında, ‘Devletin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür. Memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ve diğer özlük işleri kanunla düzenlenir. Üst kademe yöneticilerinin yetiştirilme usul ve esasları, kanunla özel olarak düzenlenir’ hükmünü içermektedir. Anayasa hükmünde açıkça görüleceği üzere memur ve üst kademe yöneticileri hakkında gerekli düzenlemeler yapılmış olmasına rağmen tasarıda Anayasaya aykırı düzenlemeler getirilmekte, memurlar sözleşmeli personel, üst kademe yöneticileri ise memur yapılmaktadır.

Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nın, İnsan Kaynakları Yönetimi başlıklı maddesinde; “Kamu hizmetleri memurlar,

tam zamanlı veya kısmi zamanlı çalışan diğer kamu görevlileri ve işçiler eliyle yürütülür. Memurlar ve diğer kamu görevlilerinin işe alınmaları ve görevde yükselmeleri ehliyeteye dayalı seçme sınavı ve liyakat esaslarına göre yapılır. Tam zamanlı veya kısmi zamanlı çalışan diğer kamu görevlileri ve işçiler kadro şartına bağlı olmaksızın sözleşmeye dayalı olarak istihdam edilir. Sözleşmede, ilgili personelin görevleri, hak ve yükümlülükleri ile performans ölçütleri yer alır. Memurlar ve diğer kamu görevlileri performans ölçütlerine göre değerlendirilir ve ödüllendirilir...” denilmektedir.

Alıntıdan görüldüğü gibi, kamuda yeni istihdam üç şekilde olacaktır; memurlar, kamu görevlileri ve işçiler. Memurlar olarak belirlenen kesim, devletin asli ve sürekli işlerini yapacak olanlardır ve bunların sayısı birkaç yüz bin olacaktır. Bunlar tasarıda; Merkezi idarenin görevleri olarak sayılan, “Adalet savunma, güvenlik, istihbarat, dış ilişkiler, dış politika, maliye, hazine, dış ticaret, gümrük hizmetleri, din hizmetleri, sosyal güvenlik, tapu kadastro, nüfus ve vatandaşlık, sivil savunma” hizmetlerini yapanlar olacaktır.

Bunun dışında kalan ve yerel yönetimlere aktarılan hizmetlerde çalışanlar, başta eğitim ve sağlık hizmetlerinde çalışanlar olmak üzere kamu görevlisi olacaklar ve bunlar sözleşmelilik esasına göre tam zamanlı veya kısmi zamanlı olarak çalışacaklardır. Bu kapsamda yaklaşık 1.5 milyon memur bulunmaktadır.

Yasada açıkça belirtildiği gibi, kamuda çalışanlar arasında yer alan işçiler de sözleşmelilik esasıyla çalışacaklardır. Bu konuda yaygın eğilim, sözleşmeliliğin yalnızca ‘memurlar’ için geçerli olacağı ve işçiler için söz konusu olmayacağıdır.

Halen 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa göre istihdam edilenlerin çoğu, yeni düzenlemeye göre memur olmaktan çıkarak sözleşmeli işçi statüsüne geçeceklerdir. Sadece devletin “bekası” ve asli işleri açısından kilit konumda olanlar kadrolu (yani 657’ye tabi) memurlar olarak kalacaklardır. Böylelikle memur statüsünden çıkarılanlar, bir bütün olarak, yasalarda işçi olarak adlandı-

rılanlarla aynı yasalara ve haklara sahip olacaklardır. Burada asıl hedef kuşkusuz, 657'ye tabi kamu işçilerinin iş güvencesinin ortadan kaldırılması ve böylelikle işten atmaların kolaylaştırılmasıdır. Türkiye'de kamu kesiminde istihdam edilen sivil personel toplamı 1.750.000 çalışandan oluşmaktadır. Kamu personeli toplam nüfusun % 4'ünü; ekonomi etkin nüfusun %7'sini oluşturmaktadır. Bu oranlar, başka ülkelerle kıyaslandığında, “devletin şişkinliği” saptamasının yersiz olduğunu gösterir. Kamu personelinin 1.750.000'i, % 63'ü memurdur. “Memur” statüsünde çalışanların, kamu hizmeti içindeki düşük payı; hem kamu hizmeti alanındaki daralmayı hem de kamu kesiminde piyasa türü çalışma usullerinin yaygınlığını gösterir.

Milyonlarca kamu çalışanını ilgilendiren bu taslağın yasalasmadan önce, kamu çalışanları ve örgütleriyle etraflıca ele alınmasında fayda vardır. Yeni yasa tasarısına göre “memur” statüsünden sözleşmeli işçi statüsüne geçirilenler artık eskisi gibi kıdem ve yapılan işin niteliği üzerinden bir ücret almayacaklar. İşçi sınıfının özel sektörde tabi olduğu ücret sistemi bu kesim işçileri için de geçerli olacak, ayrıca performans kriterlerini gündeme getirecektir. Kamu Personel Reformu Taslağı Tasarısı'nda yer alan performans kriterlerini desteklemekle beraber, böylesi bir sistemin ilk sonucunun, düşen ücretler, artan çalışma süreleri ve artan emek yoğunluğu olacağı çok açıktır. Bu sistemin bir başka sonucu ise, performansı beğenilmeyen işçilerin başka bir gerekçe gösterilmeksizin işten çıkarılabilmeleri olacaktır. Performans ölçümü için ortaya konulan ortalamaların sürekli yükselmesi bir yana, bir işçinin yeterli performansı tutturup, tutturmadığının bizzat amirlerce belirlenecek olması, işyerinde öncü durumdaki işçilerin sendikal ya da siyasal faaliyetleri dolayısıyla kolayca işten atılabilmelerini de beraberinde getirecektir. Yeni İş Yasasıyla bu artık mümkün. Biz Memur-Sen olarak, performans kriterlerinin belirlenmesinde sendikaların da yer almasını istiyoruz. Memurun kaderi ve iş güvencesi amirinin iki dudağı arasına bırakılmamalıdır. Performans kriterlerinin belirlenmesinde sendikaların görüşleri muhakkak alınmalıdır.

Sevgili Konuklar;

“Kamu personeli”ne ilişkin getirilmek istenen bir başka düzenleme de, İş Yasasıyla özel sektör için yasallaştırılan, esnek çalışma ilkelerinin hayata geçirilmesidir. Burada da “eski devlet memuru yeni “işçi”lerle eski işçiler arasındaki statü farklılıklar ortadan kalkacaktır. Ancak mali farklılık devam edecektir. Esnek çalışma anlayışının özü, işçinin, işverenin istediği anda, istediği işte, istediği yerde ve istediği süre boyunca çalıştırılmasıdır. Yürürlüğe girmiş olan İş Yasası ile bu mümkün kılınmıştır. Kuşkusuz geçmişte memur sıfatıyla istihdam edilen kamu işçilerinin ağırlıklı olarak hizmet üretiminde yoğunlaşmaları, esnekliğin uygulanışında bir takım farklılıkları beraberinde getirebilir, ama yine de öz aynıdır.

Düşük ücrete karşın güvenceli iş olarak bilinen devlet memurluğunun azaltılması yerine aynı güvenceye sahip olmayan sözleşmeli statünün getirilmesi kabul edilemez bir durumdur. Sözleşmeli personelin sendikaya üyeliği tanımlanmadığından, binlerce işçi sendikalı olma hakkından mahrum kalacak. Bireysel sözleşmeler, çalışanlar arasındaki rekabeti artıracaktır.

Böyle bir uygulamanın başlatılması durumunda “idari sözleşme” formülünün ne derece güvence taşıyacağı tartışmalı olacaktır.

Yıllardan beri ülkemiz, gerek içeriden gerekse dışarıdan etkilerle, tehditlerle, bazı malum çevreler aracılığıyla yıpratılmış, kaynaklarımız ve değerlerimiz talan edilmiştir. Ancak ne hikmetse hazırlanan her kanun tasarısı bu olumsuzlukların kaynağı olarak kamu kurumlarını ve kamu çalışanlarını göstermektedir. Kamu Personel Rejimi’nin değiştirilmesiyle de memurlar günah keçisi olarak cezalandırılmak ve tasfiye edilmek istenmektedir.

Kamu kesiminde yapılacak reform çalışmalarının öncelikle köklü bir personel rejimine dayandırılması gereği vardır. Bugün kamu personel rejimi incelendiğinden benzeri işleri yapan personelin farklı statülerde farklı maaşları almakta oldukları görülecektir. Bu tür uygulamaların ücretlendirmelerin temel prensiplerinden

olan eşit işe eşit ücret ilkesiyle de örtüşmediği açıktır. Yaşanılan bu sorunların kamu personel rejiminin farklı statülere sahip olan, değişik yasa, kararname ve yönetmenliklerle düzenlenmiş bulunan karmaşık yapısından kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Yıllarca kamu çalışanlarına yönelik ücret politikalarında verimlilik esasları dikkate alınmamış, ücret artışları bilimsel ve nesnel kriterlere dayandırılmamıştır. Bu durum, ücret artışlarının siyasi mekanizmalarca istismar edilmesine neden olmuş, seçim dönemlerinde uygulanan yüksek ücret politikaları ile konu siyasi rant olarak kullanılmıştır. Kamu kesimi ücret artışlarında, ne kamu çalışanları arasında ne de kamu-özel kesim dengesi gözetilebilmiştir. Bu durum nitelikli, yetişmiş kamu personelinin özel sektöre geçişini hızlandırmıştır.

Kamu çalışanlarının ücret gelişimleri de önemli bir sorundur. Memur-Sen Ar-Ge Merkezi tarafından yapılan araştırma sonuçlarına göre, kamu çalışanlarının yıllar itibariyle aldıkları maaşlar incelenmiş, kamu çalışanlarının yüzde 40'ının açlık, yüzde 30'unun da yoksulluk sınırının altında maaş aldıkları saptanmıştır.

Her yıl bir yıl öncekinden daha düşük maaş alan kamu çalışanının eski adı DİE yeni adı TÜİK'in Yaşam Memnuniyeti Anketi'nin tersine, yaşam memnuniyeti çok düşük oranlarda seyretmektedir. Memur-Sen Ar-Ge raporuna göre, son 11 yılda kamu çalışanlarına yapılan zam oranlarında sürekli düşüş yaşandığı ve 1992 yılında yüzde 57.2 zam alan kamu çalışanlarının 2006 yılında yüzde 5.2 zam aldığı saptanmıştır.

Değerli arkadaşlar;

Sonuç olarak;

Taslak şu anki haliyle hiçbir memur sendikasının kabul edeceği bir durumda değildir. Tasarının IMF'nin öngördüğü bir takım gerekçelerle hazırlandığı ortadadır. Gerçekleştirilmesi düşünülen reform bu haliyle kabul edilemez durumdadır. Toplu görüşmeler-

de bütün konfederasyonların ortak talebi olan “memura grev ve siyaset yasağının kalkması, toplu sözleşme hakkı”nın verilmesi, Kamu Personel Reformu içinde yer almamaktadır. Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Mehmet Ali Şahin, memura grev ve siyaset yasağının kaldırılması ve toplu sözleşme hakkının verilmesinin yeni hazırlanan Anayasa değişikliği paketinin içinde olduğu ve bu konuda partiler arasında mutabakatın sağlanması gerektiğini belirtmişti. Biz İlla ki Anayasa değişikliği yapılacaksa, bu konudan daha acil olan ve uluslararası hukuk kuralları gereği uygulanması gereken, üstelik 2004 yılı toplu görüşmelerinde taahhüt altına alınan, memurlara siyaset yapma hakkı, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı gibi konular hakkında Anayasanın ilgili maddeleri üzerinde değişiklik yapılmasını istiyoruz. Grevli toplu sözleşmeli yasa getirilerek, memurlara toplu pazarlık yapma hakkı verilsin. Toplu sözleşmeli yasa getirilerek, memurların çalışma koşulları belirlensin. Kamu çalışanlarının bütün çalışma koşulları, toplu sözleşmelerin konusu haline getirilmeli, özgür toplu pazarlık sistemini yok sayan yasal ve fiili engeller kaldırılmalıdır.

Bizler Memur-Sen olarak, Türkiye’de kamu yönetimi çalışmalarının bütün aşamalarda en ince detayına kadar tartışılmasının, yanlışların ortadan kaldırılması ve doğru olanın uygulamaya konulması için sivil toplum kuruluşlarının ciddi ve bilimsel yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşması suretiyle yol alabileceğine inanıyoruz. Memur-Sen olarak; reform niteliğindeki bir uygulamanın, uygulayıcılarının ve muhataplarının desteği olmadan başarıya ulaşmasının mümkün olmadığına inanıyoruz. Konuya ilişkin görüşlerimizi, endişelerimizi ve önerilerimizi çeşitli toplantılardaki ifadelerimizle, basın açıklamalarımızla ya da raporlar halinde siyasi iradeye ulaştırdık. Bundan sonra da bu konudaki hassasiyetimizi hükümete duyurma gayreti içinde olacağız.

Sözlerime son verirken bütün memur konfederasyonlarının ortak çağrısı olan, memurun sendikal haklarının ILO ve Avrupa Birliği standartlarına getirilmesi çağrısını buradan tekrar yinelemek istiyorum. Kamu Personel Reformu Tasarısı, sendikaların ve sivil toplum örgütlerinin görüşleri alınarak, AB ve ILO normları

çerçevesinde yeniden hazırlanması gerektiğinin de bir kez daha altını çizmek istiyorum. Bu tür tasarılar, kamu çalışanlarını huzursuz etmektedir ve memurun iş verimini düşürmektedir. Bunun faturasını ise 70 milyon Türk vatandaşı ödemektedir. Taslağın bu haliyle Meclis'e gelerek kabul edilmesi mümkün değildir. Memurun kaderiyle oynamaya kimsenin hakkı yoktur. Memurun geleceğini karartmayız.

Beni dinlediğiniz için teşekkür eder, saygılar sunarım.

**Mülkiyeliler Birliği'nin 23.12.2005 tarihinde düzenlediği
"Kamu Personeli Reformu" başlıklı panelin konuşma metni**

MEMUR-SEN İL TEMSİLCİLERİ TOPLANTISI KONUŞMA METNİ

Konfederasyonumuzun, kendini demokratik ve sivil toplum hedefine adanmış sendikalarımızın değerli genel başkanları, il temsilcilerimiz ve yönetim kurulu üyeleri,

Memur-Sen İl Temsilcilikleri Toplantımıza hoş geldiniz. Sizleri Konfederasyonumuz adına saygıyla selamlıyorum.

Değerli dava arkadaşlarım;

Memur sendikaları ile Kamu İşveren Kurulu arasında, bütün kamuoyunun odaklandığı, beklentilerin doruğa ulaştığı bir toplu görüşme sürecini hep beraber yaşamaktayız. Memur-Sen, bu yılki toplu görüşmelere iki yıldır toplu görüşmelerde ve sendikal faaliyetlerde doğru adımlar attığının bir göstergesi olarak, Diyanet ve Yerel Yönetim ve Özel İdare Hizmet kolunda aldığı yetki ile masaya daha güçlü bir şekilde oturmuştur. Dolayısıyla genel özlük haklar dışında yetkili olduğumuz hizmet kollarında söylenecek çok sözümüz var. Bu hizmet kollarında alınacak birçok hakkın mücadelesini toplu görüşme masasında vermekteyiz.

Değerli Arkadaşlar

Bu yıl beşincisini gerçekleştirdiğimiz toplu görüşmeler, ne yazık ki, arzu ettiğimiz anlamda kamu görevlilerinin haklarının tam anlamıyla savunulduğu ve korunduğu şekliyle yürümektedir. Hepimizin bildiği gibi Türkiye’de memur sendikacılığı dünyada örneği olmayan bir kanunla yürütülmektedir. Bu itibarla her yıl toplu görüşme öncesi yeni usullerle ve dayatmalarla toplantılar açılmaktadır. Memur sendikacılığı açısından 4688 sayılı yasaya göre işveren kuruluna yönelik hiçbir caydırıcı maddenin olmayışı nedeniyle baştan elimiz Kamu İşveren Kurulu karşısında güçsüzleşmektedir. Biz masada ne kadar konuşursak konuşalım sonuçta İş Bakanlar Kurulu’nda karara bağlanmakta, memurun hakkının ne olacağına, yaşam standartları seviyesinde bir zam verilip verilmeyeceğine Bakanlar Kurulu karar vermektedir.

Memur sendikalarının Kamu İşveren Kuruluşu karşısında güçlü olabilmesinin tek yolu, 4688 sayılı yasanın değiştirilerek kamu çalışanlarına grev ve toplu sözleşmeli yasa hakkının tanınmasıdır. Grev ve toplu sözleşmeli yasa hakkı olmadan, kamu çalışanlarının kazanılmış haklarını dahi korumak mümkün değildir. Grev hakkı olmadan, memur sendikalarının Kamu İşveren Kurulu'nun önerdiği rakama itiraz etmesinin bir caydırıcılık tarafı yoktur. Artık toplu görüşme geleneği toplu sözleşmeye dönüşmeli, bu şekilde memurun kazanılmış haklarının korunması ve geliştirilmesi sağlanmalıdır. Artık memurlar olarak hiçbir yaptırım ve caydırıcılığı olmayan bu yasa çerçevesinde Kamu İşveren Kurulu ile masaya oturmak istemiyoruz.

Memur-Sen bu nedenle 2006 yılı toplu görüşmelerinde masaya toplu görüşme değil toplu sözleşmeyle oturdu. Bu bir talep değildir. Kazanılmış bir haktır. Artık, Anayasa'nın 90. maddesi ve Uluslar arası sözleşmelerin bize verdiği hakkın artık uygulamaya geçirilmesinin zamanı gelmiştir. Çünkü. BM Ekonomik Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Sözleşmenin 8. maddesi, ILO' nun 87, 98 ve 151 Sayılı Sözleşmeleri, BM İnsan Hakları Evrensel Beyanname'sinin 23. maddesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 11. maddesi ve ülkemiz tarafından onaylanmış bulunan diğer sözleşmeler ve Anayasamızın 90. maddesine göre, kamu çalışanlarına, toplu görüşme yerine toplu sözleşme yapmayı, uluslararası sözleşmelerden kaynaklanan anayasal bir hak olarak vermektedir.

Değerli Arkadaşlar,

Yasalardan ve uygulanan mevzuattan kaynaklanan birçok olumsuzluğa rağmen bizler yine de umutlu olduk ve umudumuzu koruduk. Toplu görüşmelere konfederasyon olarak aylar öncesinden hazırlanmaya başladık. Bağlı sendikalarımızın genel mevzuat ve toplu görüşme sekreterlerinden oluşturduğumuz komisyonla, 2006-2007 yılı toplu görüşmelerinde taleplerimizi tüm sendikalarımızla istişare ederek çok detaylı bir şekilde hazırladık ve toplu görüşmelerde masaya getirdik. Ayrıca toplu görüşmelerde masada Memur-Sen olarak önceliklerimizin neler olduğunu, sivil toplum örgütleri, meslek odaları, siyasi partiler, medya

organlarını ziyaret ederek kamuoyuna duyurduk. Konfederasyonumuz, toplu görüşme dönemlerinde gerçekleştirdiği eylem ve etkinliklerle, istek ve taleplerini, demokratik tepkisini ifade etmiş ve kamuoyu oluşturarak, hükümet üzerinde baskı oluşturmaya çalışmıştır.

Değerli gönüldaşlarım,

Bu yılki toplu görüşmelerin ana gündem maddelerini, toplu sözleşme, mali haklar, sosyal-çalışma şartları ve demokratik haklar, grev, memurun siyasete katılma hakkı, sosyal güvenlik reformu, kamu personel rejimi, sendika yöneticilerinin hakları, Türkiye'nin ekonomik yapısı, IMF programları, 3 yıllık mali program, kamu işçileriyle yapılan toplu sözleşme ve kamu personel rejimi gibi konular oluşturmaktadır.

Memur-Sen, 2006 yılı toplu görüşmelerine, hükümet ve üç konfederasyon arasında 2004 yılında imzalanarak taahhüt altına alınan 50 maddenin tamamının hayata geçirilmesi konusu ile başlamıştır. Bu 50 madde içinde önceliğimizi ise, kamu çalışanlarına söz verildiği gibi, grevli ve toplu sözleşmeli yasa hakkı, eşit işe eşit ücret verilmesi maddeleri oluşturmuş, özellikle maaş artışı konusunda alt kademededen herhangi bir ek tazminat ve ek ödeme almayan, açlık sınırı altında maaş alan memura yönelik artış sendikalılık tazminatı adı altında yükseltilerek verilmesi istenmiştir.

Değerli arkadaşlar;

Toplu Görüşmelerde Mali ve Sosyal Haklarla ilgili taleplerimizin temelini; Türkiye İstatistik Kurumunun 2006 yılı verilerine göre belirledik. Dört kişilik bir ailenin geçinebileceği “asgari geçim haddi” miktarı oluşturmaktadır. Bu rakam da 1000 YTL taban maaş, bunun üzerine aile, çocuk yardımı, kira yardımı, sendikalılık tazminatı ve sosyal denge tazminatı eklenmiş haliyle 1.475 YTL'dir.

Diğer konfederasyonlar çıplak rakam teklif etmişler ve bu rakamın üzerine aile yardımı, sosyal denge tazminatı, çocuk yardımı,

kira yardımı ve benzeri yardımların eklenmesini talep etmişlerdir. (Bu rakam 2000 YTL'yi bulmaktadır)

Memur-Sen'in teklif ettiği miktar esas alındığı takdirde ve taban aylığı ile kıdem aylığı bu kriterlere göre belirlendiğinde memurlar bu günkü zor koşullar altında yaşamaktan az da olsa kurtulacaktır. Bununla birlikte eşit işe eşit ücret düzenlemesi de yapılarak ücret dağılımındaki adaletsizliğin ortadan kaldırılmasını talep etmekteyiz. Birçok açıklamada ekonomimizin büyüdüğü ifade edilmektedir. Büyüme varsa bu şüphesiz diğer sosyal kesimler gibi memurlar emekliler dul ve yetimlere de yansımalıdır. Bu güne kadar ne yazık ki büyüme çalışana yansımamıştır. Büyümenin çalışana yansıtılması Memur-Sen'in talebidir ve bunu toplu görüşme masasında dile getirdik. Türkiye ekonomisinin 1966 yılından bu yana dönemin en yüksek büyüme hızına ulaştığı ve Gayri Safi Yurtiçi Hasılası yükselmiş olduğu açıklanmıştır. Büyüme var ve memura refah payı verilmesi gerekmektedir. Madem büyüme var, memura da refah payı olarak aynı oranda zam verilmelidir. Memur ve emekli kesiminin kemer sıkacak takati kalmamış kredi kartları ve el borçlarının altında ezilmektedir.

Değerli Memur-Sen camiasının temsilcileri,

Kamu İşveren Kurulu ile memur sendikaları arasında 15.08.2006 tarihinde başlayan toplu görüşmeler ne yazık ki geçen sene olduğu gibi bu sene de tartışmayla başlamış, bir konfederasyonun şovuna dönüştürülmek istenmiştir. Oturuma başkanlık eden Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Mehmet Ali ŞAHİN; Kamu İşveren Kuruluna yasa gereği kendisinin başkanlık ettiğini, Kamu Sendikaları adına da en fazla üyeye sahip bilinen konfederasyon Genel Başkanının başkanlık edeceğini söylemiştir. Bu konfederasyon genel başkanı da bu usulün uygun bir usul olduğunu belirtip; "Nasıl ki Kamu İşveren Kuruluna Sayın Bakan başkanlık edip O'nun söz vermesiyle Kamu İşveren Kurulu Üyeleri söz alıyorsa, ben de Kamu Çalışanları Sendikaları adına başkanlık eden birisi olarak diğer Konfederasyon Genel Başkanları benden izin alarak konuşma yapmalıdırlar" şeklinde konuşmuştur. Bunun

üzerine biz de itiraz ederek, özgür irademizle konuşacağımızı, kimsenin üyesi ve memuru olmadığımızı, bu teklifin kesinlikle kabul edilemez olduğunu bizim emir ve izni sadece üyelerimizden alacağımızı söyledik.

Toplu görüşmelerde görüşülen konuların en önemlilerinden bir tanesi, Sayın Bakan tarafından sendikalara dağıtılacağı duyurulan Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı Taslağı sendika başkanlarına dağıtılmasıdır. Bildiğiniz gibi Memur-Sen baştan itibaren Kamu Personel Rejiminin sorunlar yumağına dönüştüğünü söylemiş ve bir reform yapılmasını desteklemiştir. Taslak ile ilgili açıklamalarda bulunan Sayın Bakan, taslağın adının Devlet Memurları Kanunu Taslağı olarak değiştirildiğini belirterek, “Bu kamuda çalışan herkesi kapsayan bir kanun tasarısı. Genel görüşler üzerine yargı mensuplarının mali ve sosyal haklarının ayrı düzenlenmesi, TSK, yargı kuruluşları ve YÖK’ten gelen görüşler üzerine, diğer kamu görevlileri olarak tabir ettiğimiz kesimi çıkardık. Tasarının en önemli ve en zor yanı açıkçası sınıflandırma yapılmamasıdır. Size dağıttığımız taslakta da sınıflandırma yapılmamıştır. Özellikle sözleşmeli personelin sınıflandırılmasında zorluk çekiyoruz. Eğer dağıtılan taslak üzerinde mutabık kalırsak hemen Bakanlar Kurulu’nda imzaya sunarım. Sonra da Meclis’te gündeme getiririz” şeklinde konuşmuştur. Bizler de taslak ile ilgili görüşlerimizi daha sonra taslağı sendikalarımızla inceleyerek sizlerin ve kamuoyunun bilgisine sunacağız denilmiştir.

Kıymetli arkadaşlarım,

Biliyorsunuz Kamu İşveren Kurulu yaptığımız 3. görüşmede bize, 2007 yılında enflasyonun TÜFE’de yüzde 4 civarında gerçekleşeceğini, hükümet olarak bu orandan fazla bir rakam vermeyeceklerini açıkladı. Biz de bu rakamın kabul edilemez olduğunu belirterek, daha gerçekçi bir rakamla masaya gelinmesini talep ettik. Bu rakam açıklık ve yoksulluk sınırının altındadır. Memur-Sen yüzde 4’ün altına imza atmayacaktır.

Değerli arkadaşlar;

Burada bir konuya açıklık getirmek istiyorum. Bazı basında yer alan “Ahmet Aksu memurlara yüzde 25 zam verileceğini söyledi” şeklindeki haberlere açıklık getirmek istiyorum. Söz konusu yüzde 25 olayı şahsımın 22.08.2006 tarihinde verdiğim mülakatta; “en alt kademede maaş alan memura yüzde 25 zam verileceği duyumlarının alındığı” şeklinde idi. Ancak bazı basında yer alan haberlerde bütün memurlara yüzde 25 zam verilecek şekilde yansıtıldı. Bildiğiniz gibi geçen yıl hükümetin ilk teklifi % 5 idi ve bu rakamın için de enflasyon farkı da bulunmamakta idi. Ancak bu yüzde 5 ile başlayan rakam en alt kademede maaş alan evli ve iki çocuklu devlet memurunun maaşına yüzde 19.7’ye yükselmiştir. 2006 Ocak ve Haziran arası enflasyon farkı % 2.38 olarak hesaplanmış ve verileceği kesinleşmiştir. Başbakan Yardımcısı Mehmet Ali Şahin’in Toplu Görüşmelerin 2. gününde Temmuz ve Aralık 2006 tarihleri arasında enflasyon farkı ödeneceği söylemiştir. Bu oranın en alt kademede maaş alan memur için %25’i aşan bir zam miktarı olduğu görülecektir. Bazı bürokratlarla yapılan görüşmelerde geçen yıl olduğu gibi (2006) en alt kademede evli, iki çocuklu memura yüzde 25’in üzerinde yapılacağına dair hükümetin kararı söylenmiştir. Aslında bütçe incelendiğinde 2006 bütçesinde ilk günde açıklanan % 5 teklifi, 2007 için 4 artı enflasyon tekliflerinin aynı olduğu görülecektir.

Memur-Sen olarak bizler geçen yıl olduğu gibi çok alana az, az alana çok ücret verilmesi talebinde bulunacağız. Böylece ücret adaletinin sağlanması, kurumlar arasındaki ücret dengesizliğinin sona erdirilmesi gerçekleşecektir. Ve alt kademede maaş alan memurun maaş artışının % 25 olması hedefimizdir. Bunun içinde geçen yıl verilen 40 + 40 YTL olduğu gibi bu yıl da sosyal denge tazminatı talebi yükseltilecek yapılacaktır. İlk gün hükümet % 4 telaffuz edildi diye masayı bırakmayı düşünmedik ve bırakmayacağız. Masada sonuna kadar kalıp mücadelemizi sürdüreceğiz, memurun hakkını korumaya devam edeceğiz.

Kıymetli arkadaşlarım,

Sendikalarımızın temsilcileri ve il temsilcileri olarak buraya bugüne kadar olan çalışmaları anlatmak ve sizlerden gelecek önerileri dinlemek için toplandık. Bu süreçte,

Sendikaların Kamu İşveren Kurulu'na karşı bir arada olmamasının nedeni Memur-Sen değildir. Memur-Sen her zaman birlik ve beraberlikten yana olmuştur.

2005 yılında olduğu gibi 2006 yılında da Kamu İşveren Kurulu aynı taktiği uygulamakta olduğu 5 toplantıdan itibaren görülmektedir.

4688 sayılı yasanın bu haliyle ve toplantı usul ve esasıyla gerçek çözümlerin olmayacağını bu yılda görmüş olduk. Ancak,

Memurların sorunlarının tespiti

Bir çok rahatsızlığın ve sorunun en aza indirebilmek için

Mali konularda asgari yaşam endeksinin kamuoyunda zihinlere kazınmak için,

Özgür birey, demokratik devlet, büyük ve zengin Türkiye mücadelesinin bir adımı olduğu için,

Memurların mevcut hak ve özgürlüklerinin geriye gitmemesi için,

Bu masayı önemsiyoruz ve sonuna kadar kalacağız. Çünkü bizim ülkemize karşı sorumluluğumuz vardır. Temsil ettiğimiz kitlelere karşı sorumluluğumuz vardır. Bu emaneti miras aldığımız çocuklarımıza karşı sorumluluğumuz vardır.

Siyasi iktidarın bu demokratik ortamın varlığını sürdürmesi ve geliştirmesi için,

Memurlara tahammüllü ve hoşgörülü olarak memleketimizin sorunları başta olmak üzere çalışanlarının sorunlarının çözümü için tek taraflı olaylara bakmamasını ve önerilerimizin kabul edilmesini istiyoruz.

Değerli arkadaşlar;

Sözlerime son verirken, bir kere daha vurgulamak, altını çizmek istiyorum. Memur-Sen bu masadan memura müjdeli haberler vermek istemektedir. Biz bu masaya kavga etmek için gelmedik. Bu masaya biz uzlaşmak için geldik. Talepleri makul ve mantıklı bir düzeye çekip makul ve mantıklı bir uygulamanın sonuçlarını bu masadan çıkartmak mutlak suretle bir mutabakat zaptı imzalamak ve Kamu çalışanlarına bu müjdeyi vermek için geldik. Dileğimiz ve isteğimiz odur ki; yarın Bakanlar Kurulu'ndan 2.5 milyon memuru ve ailesini sevindirecek bir rakam çıkar. Aksi takdirde memurlar olarak bu sefalet tablosuna evet demeyeceğimizi tekrar belirtmek istiyoruz.

Saygılarımla.

Memur-Sen Genel Başkanı Dr. Ahmet Aksu'nun 27.08.2006 Tarihinde Ankara'da Yapılan Memur-Sen İl Temsilcileri Toplantısı Konuşma Metni

KAMU YÖNETİMİNİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI VE KAMU PERSONEL YASA TASARISINA YENİ BAKIŞLAR PANELİ KONUŞMASI

“Sayın milletvekillerim, siyasi partilerimiz çok değerli genel başkanları,

Kıymetli öğretim görevlileri, sendikalarımızın başkan ve yöneticileri, basınımızın değerli mensupları; sizleri Memur Sendikaları Konfederasyonu yönetim kurulu ve şahsım adına saygıyla selamlıyorum.

Değerli dinleyiciler,

Ülkemizde cumhuriyetin kuruluş yıllarına kadar uzayan ve tarafları arasında ciddi görüş farklılıklarını gün yüzüne çıkaran bir tartışma konusu vardır: “Kamu yönetiminin yeniden yapılandırılması”. Bir devletin halka en fazla dönük yüzü, kamu hizmetlerinden yararlananlara en yakın tarafı, “devlet babanın” halkın arasına en fazla karıştığı organı, devletin (yürütme organı içinde teşekkül etmiş olan) “idaresi” dir. İşte devletin bu organı üzerinde yapılacak köklü bir değişikliğin de toplumun çeşitli kesimleri arasında ciddi ve sert tartışmaları beraberinde getirmesi doğaldır. Fakat çağdaş demokratik topluluklarda yapılan bu tartışmalar belirli somut projeler üzerinden gerçekleştirilir. Daha açık bir ifadeyle devlet idaresi veya diğer önemli bir konuda yapılacak ciddi bir değişiklik, taraflar arasında düzeyli bir şekilde tartışılır; değişime karşı olanlar ise karşı görüşlerini ortaya koyarken topluma alternatif bir çözüm önerisinde bulunurlar

Ülkemizde son 3 yıldır gündeme getirilen ve kamuoyunun tartışmasına sunulan kamu yönetiminde yeniden yapılanma projesi de bu bağlamda tarafları arasında tartışması yapılan önemli konuların başında gelmektedir. Ancak maalesef demokratik toplumlara özgü tartışma üslubunun ülkemizdeki bu tartışmaya hakim olduğu söylenemez. Aslında herkes, bu tartışmalarda bilimsel ifadeler kullanmaktansa kendi siyasi görüşünü hakim(-

resmi) görüş olarak sunma ve yapılacak köklü bir değişimi bu görüş doğrultusunda şekillendirme gayret ve çabası içinde bulunmaktadır. Doğaldır ki böyle bir tartışma ortamında değişim projesinin asıl irdelenmesi gereken yönü bu tartışmaların dışında kalmaktadır. Biz burada yapacağımız bir değerlendirme ile bu tartışma ortamının dışında kalarak olaya dışarıdan bir gözlemci edasıyla bakmak suretiyle son yılların en önemli değişim hamlesini somutlaştıran ve kamuoyunun tartışmasına sunulan eski adıyla Kamu Personel Yasa Tasarısı yeni adıyla Devlet Memurları Tasarı Taslağı'nın kamuoyunda yarattığı tartışmanın boyutlarını irdelemeyi amaçlamaktayız. Bunu yaparken ayrıca tasarının içeriği ile ilgili de bilgi vermeye çalışacağız.

I. Genel Çerçeve

Hızla değişen dünya ve ülke koşullarında Türkiye'de devletin rolünün, görev ve fonksiyonlarının yeniden tanımlanması ve kamu yönetimi ile kamu sektöründe felsefe, organizasyon ve mevzuat yönleriyle reform sürecine girilmesi gerekmektedir. Artık kamu yönetiminde temel yaklaşım, toplanan vergilerin karşılığını etkin, verimli ve başarılı kamu hizmetleri ile verebilmek ve ekonomik büyümenin önündeki engelleri kaldırmaktır.

Ülkemizin gelişimini sürdürebilmesi için öncelikle siyaset ve bürokrasi çevrelerinde girişimcilik konusunda köklü bir felsefe ve yaklaşım değişikliğine ihtiyaç vardır. Siyasi ve bürokratik sistemler, ülke yönetiminde başarının ulusal ekonomimizin küresel rekabet sürecindeki başarısına bağlı olduğunu tam olarak özümsemeli; bu mücadelede özel sektörün üretim, yatırım, ihracat ve istihdam yaratma çabalarına engel çıkarmaya değil, aksine bu ulusal gayreti desteklemeye ve kolaylaştırmaya yönelmelidir.

Buna bir örnek vermek gerekirse; bugün artık çağdaş kamu yönetimi sistemlerinde işadınının bürokrasiye yönelik herhangi bir izin talebi belirlenmiş süre içinde cevaplanmazsa, kendiliğinden onaylanmış sayılmaktadır. Bürokrasi için girişimcinin sorununu biran önce çözmek, sosyal bir görevdir. Dolayısıyla, bu açıdan bürokrasiye ödül-ceza mekanizmaları getirilmelidir.

Günümüzde kalkınmayı hedefleyen her ülke kamu yönetimini yeniden yapılandırmaktadır. Pek çok OECD ülkesinde bu reformlarda büyük mesafe alınmış ve sürekli hale getirilmiştir.

Söz konusu reform çalışmalarının;

- Çağdaş hizmet alanlarına çekilmiş, ancak bu hizmet alanlarında güçlü ve etkin,
- Yerinden yönetim ve demokratik katılım ilkelerini uygulayan,
- Girişimci için uygun bir ortam yaratmaya ve özel teşebbüsü güçlendirmeye odaklı,
- “Minimum bürokrasi” ilkesini uygulayan,
- Ekonomide maliyet düşüşü ve verimlilik artışı hedefleyen,
- Ekonomiye müdahalesi sınırlı,
- Ekonomik ve sosyal politikalar arasında koordinasyon ve dengeyi gözetin,
- Sivil toplum kuruluşları ile etkin bir diyalog ve işbirliği içinde bulunan, diğer bir ifadeyle “yönetişim” kavramını uygulayan

bir kamu yönetimi yaratmaya yönelik olduğu gözlenmektedir. Bu reform çalışmalarının önemli bir parçasını da kamu personel rejimi alanındaki çalışmalar oluşturmaktadır. Verimli devlet ilkesi; öncelikle nitelikli, gerekli sayıda, liyakat esasına uygun ve verimli çalışan personel istihdamını gerektirmektedir.

Memur-Sen, uzun süredir, devletimizin vatandaşlarına etkin ve verimli bir hizmet götürebilmesi ve piyasada düzenleyici görevini yerine getirebilmesi için köklü bir kamu reformunun gerçekleştirilmesinin gerekli olduğunu dile getirmektedir. Kamu reformu, bireylerin değişen ve çeşitlenen ihtiyaçlarına cevap vermek, ülkemizin Avrupa Birliği’ne girişi ve demokratikleşme perspektifi çerçevesinde devletin merkeziyetçi yapısından uzaklaşması ile de paralellik göstermektedir. Böylece yerel yönetimlere daha

fazla yetki verilmesiyle sivil toplum ile devletin birbiriyle ilişkisinin yeniden tanımlanması devlet reformunun önemli bir ayağını oluştururken; kamu kurumlarının reforme edilmesi ve kamu yönetiminin yeniden yapılandırılması –böylece kamunun yönetim kapasitesinin artırılması- diğer iki önemli ayağı oluşturmaktadır.

Kamuda çalışan personelin ücret farklılıkları, kadro ve statü durumları, personel rejimini sorunlar yumağına dönüştürmüş durumdadır. Bu durumdan çıkış; ancak köklü bir personel reformuyla yapılabilir. Hükümet çeşitli defalar kamuoyuyla bir reform çalışması içinde olduğunu ve çalışmanın henüz taslak aşamasında bulunduğunu açıklamıştır.

Memur-Sen olarak, Türkiye’de kamu yönetimi reformu çalışmalarının bütün aşamalarda en ince detayına kadar tartışılması, yanlışların ortadan kaldırılması ve doğru olanın uygulamaya konulması için sivil toplum kuruluşlarının konuya ciddi ve bilimsel yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşması suretiyle yol alabileceğine inanıyoruz. Memur-Sen olarak konuya ilişkin görüşlerimizi, endişelerimizi ve önerilerimizi çeşitli toplantılardaki ifadelerimizle, basın açıklamalarımızla ya da raporlar halinde siyasi iradeye ulaştırdık. Bundan sonra da bu konudaki hassasiyetimizi hükümete duyurma gayreti içinde olacağız.

Kamu kesiminde yapılacak reform çalışmalarının öncelikle köklü bir personel rejimine dayandırılması gereği vardır. Bugün kamu personel rejimi incelendiğinde benzeri işleri yapan personelin farklı statülerde farklı maaşları almakta oldukları görülecektir. Bu tür uygulamaların ücretlendirmelerin temel prensiplerinden olan eşit işe eşit ücret ilkesiyle de örtüşmediği açıktır. Yaşanılan bu sorunların kamu personel rejiminin farklı statülere sahip olan, değişik yasa, kararname ve yönetmenliklerle düzenlenmiş bulunan karmaşık yapısından kaynaklandığını söyleyebiliriz.

Yıllarca kamu çalışanlarına yönelik ücret politikalarında verimlilik esasları dikkate alınmamış, ücret artışları bilimsel ve nesnel kriterlere dayandırılmamıştır. Bu durum, ücret artışlarının siyasi mekanizmalarca istismar edilmesine neden olmuş, seçim dö-

nemlerinde uygulanan yüksek ücret politikaları ile konu siyasi rant aracı olarak kullanılmıştır. Kamu kesimi ücret artışlarında, ne kamu çalışanları arasında ne de kamu-özel kesim dengesi gözetilebilmiştir. Bu durum nitelikli, yetmiş kamu personelinin özel sektöre geçişini hızlandırmıştır.

Kamu yönetimde köklü değişiklikler içeren bu türden metinler daha önceki siyasal iktidarlar zamanında da hazırlanmıştır. Fakat hiçbirisi gerekli uzlaşma ortamı sağlanarak yasalaştırılamamıştır. Türk kamu yönetiminin teşkilatlanması ve işleyişine ilişkin bu yönde bir temel kanuna öteden beri ihtiyacın olduğu söylenebilir.

Kamu yönetiminin yeniden yapılandırılması ve buna bağlı kamu personel rejimi, ülkemizin ve insanımızın geleceği için oldukça ciddi ve olumsuzluklarla karşılaşılması halinde telafisi mümkün olmayan sonuçlar doğurabilecek hassasiyete sahiptir. Bu nedenle çok tartışılmalı, çok düşünülmeli ve karar alınırken bütün samimiyet ortaya konulmalıdır. Konunun tarafları aynı zamanda uygulayıcıları da olacaktır. Bu bakımdan endişe duyulan diyalog süreci, tarafların taleplerine cevap verecek şekilde sürdürülmelidir. Aksine uygulamalar, bu konudaki çabaları inandırıcı olmayan uzaklaştıracaktır.

Nitekim, özellikle Kamu Personel Rejimi'nin yeniden yapılandırılması süreci içerisinde, hazırlıkların mutlaka tarafların temsilcilerinin de içerisinde bulunduğu çalışma gruplarıyla yürütülmesi bir zorunluluktur. Taraflarca tartışılmamış ve desteklenmemiş bir uygulamanın başarılı olma şansı yoktur. Devlet işlerini yürüten çalışanları da doğrudan ilgilendiren bu temel tasarı hazırlanırken sivil toplum kuruluşlarına başvurulmaması ve hala kamu çalışanları sendikalarının görüşlerinin alınmamış olması kabul edilemez bir davranıştır.

Bu açıdan Kamu Personel Rejimi ile ilgili çalışmalar, eksik ve topaldır; birçok konu etraflı bir şekilde ele alınmamıştır. Basına özellikle yansıtılan taraflarına bakıldığında, kusursuz gibi gösterilmeye çalışılan bu taslağın, kurumlar arasındaki ücret farklılıklarını gidereceği, eşit işe eşit ücret getireceği, düşük ücretli

memurların maaşlarında belirli bir artış sağlanacağı beklentisi oluşturduğu görülecektir. IMF, ücretlerin yüksek olduğunu belirtmekte, asgari ücretlerin dahi düşürülmesini istemektedir. Ülkemize son gelen IMF heyeti, havaalanından “vergileri artırın ve tabana yayın” talimatı vermiştir. Oysa zaten dolaylı vergilerin oranı % 70’dir ve ülkemizin vergi yükünü; çalışan, ücretli ve dar gelirli vatandaşımız yüklenmektedir. Bunun yanında enflasyonun kontrol altında tutulması için de harcamaların kısılması, işçi ve memur maaşlarına zam yapılmaması gibi talepleri olmaktadır. IMF kontrolünde ve onların direktifleri ile hazırlanan bütçenin, kamu çalışanlarının taleplerini karşılaması mümkün değildir. Siyasi irade kamu personel reformunu toplumumuza kabul ettirmeye çalışırken, halkımızı ve kamu çalışanını büyük bir beklenti ve umut içine sokmuştur. Ancak; IMF talimatları ortadayken, siyasi iradenin bu beklentileri karşılayacak iradeyi ortaya koyması mümkün değildir.

Değerli arkadaşlar;

Sonuç olarak;

Taslak şu anki haliyle Memur-Sen’in kabul edebileceği bir durumda değildir. Tasarının IMF’nin öngördüğü bir takım gerekçelerle hazırlandığı ortadadır. Gerçekleştirilmesi düşünülen reform bu haliyle kabul edilemez durumdadır. Toplu görüşmelerde bütün konfederasyonların ortak talebi olan “memura grev ve siyaset yasağının kalkması, toplu sözleşme hakkı”nın verilmesi, Kamu Personel Reformu içinde yer almamaktadır. Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Mehmet Ali Şahin, memura grev ve siyaset yasağının kaldırılması ve toplu sözleşme hakkının verilmesinin yeni hazırlanan Anayasa değişikliği paketinin içinde olduğu ve bu konuda partiler arasında mutabakatın sağlanması gerektiğini belirtmişti. Biz İlla ki Anayasa değişikliği yapılacaksa, bu konudan daha acil olan ve uluslararası hukuk kuralları gereği uygulanması gereken, üstelik 2004 yılı toplu görüşmelerinde taahhüt altına alınan, memurlara siyaset yapma hakkı, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı gibi konular hakkında Anayasanın ilgili maddeleri üzerinde değişiklik yapılmasını istiyoruz. Grevli toplu

sözleşmeli yasa getirilerek, memurlara toplu pazarlık yapma hakkı verilsin. Toplu sözleşmeli yasa getirilerek, memurların çalışma koşulları belirlensin. Kamu çalışanlarının bütün çalışma koşulları, toplu sözleşmelerin konusu haline getirilmeli, özgür toplu pazarlık sistemini yok sayan yasal ve fiili engeller kaldırılmalıdır.

Bizler Memur-Sen olarak, Türkiye’de kamu yönetimi çalışmalarının bütün aşamalarda en ince detayına kadar tartışılmasının, yanlışların ortadan kaldırılması ve doğru olanın uygulamaya konulması için sivil toplum kuruluşlarının ciddi ve bilimsel yaklaşımlarını kamuoyuyla paylaşması suretiyle yol alabileceğine inanıyoruz. Memur-Sen olarak; reform niteliğindeki bir uygulamanın, uygulayıcılarının ve muhataplarının desteği olmadan başarıya ulaşmasının mümkün olmadığına inanıyoruz. Konuya ilişkin görüşlerimizi, endişelerimizi ve önerilerimizi çeşitli toplantılardaki ifadelerimizle, basın açıklamalarımızla ya da raporlar halinde siyasi iradeye ulaştırdık. Bundan sonra da bu konudaki hassasiyetimizi hükümete duyurma gayreti içinde olacağız.

Sözlerime son verirken Memur-Sen’in çağrısı olan, memurun sendikal haklarının ILO ve Avrupa Birliği standartlarına getirilmesi çağrısını buradan tekrar yinelemek istiyorum. Kamu Personel Reformu Tasarısı, sendikaların ve sivil toplum örgütlerinin görüşleri alınarak, AB ve ILO normları çerçevesinde yeniden hazırlanması gerektiğinin de bir kez daha altını çizmek istiyorum. Bu tür tasarılar, kamu çalışanlarını huzursuz etmektedir ve memurun iş verimini düşürmektedir. Bunun faturasını ise 70 milyon Türk vatandaşı ödemektedir. Taslağın bu haliyle Meclis’e gelerek kabul edilmesi mümkün değildir. Memurun kaderiyle oynamaya kimsenin hakkı yoktur. Memurun geleceğini karartmayız.

Beni dinlediğiniz için teşekkür eder, saygılar sunarım.”

Kamu Yönetiminin Yeniden Yapılandırılması ve Kamu Personel Yasa Tasarısına Yeni Bakışlar, 25.11.2006

TÜRKİYE’DE MODERNLEŞME VE GENÇLİK: MEHMET AKİF BİLGİ ŞÖLENİ KONUŞMASI

“Çok değerli konuklar, hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bugün burada milli şairimiz ve fikir adamımız Mehmet Akif Ersoy’un ölüm yıldönümünü anmak üzere toplanmış bulunuyoruz. Bu vesileyle, başta Merhum Mehmet Âkif olmak üzere, bütün şehitlerimizin manevî huzurunda hürmetle eğiliyorum.

Değerli dostlar, özellikle geçmişimizle ilgili, geçmişteki mefahirimizle ilgili, acı tatlı hatıralarımızla ilgili, tarihteki büyük şahsiyetleri anma ile ilgili programlar, üzümlere ifade ediyorum ki, zaman zaman, sadece bir seremoni olarak icra ediliyor. Artık seremonyal anmalardan ziyade, bir anlama hamlesine girmemiz gerektiğini düşünüyorum. Mehmet Âkif’i, İstiklal Marşını, millî egemenliği anlamak, bence, anmaktan daha önde gelir, daha önde gelmelidir.

Ben, bilinenleri huzurunuzda tekrarlamayacağım. Zaten, biraz sonra konuşmacılar, çok değerli akademisyenlerimiz, millî hâkimiyet, millî egemenlik, İstiklal Marşı ve Mehmet Âkif Ersoy’la ilgili olarak detaylı bilgiler arz edeceklerdir. Bunu onlara bırakıyorum. Yalnız, Memur-Sen Genel Başkanı olarak, bir endişemi, bir rahatsızlığımı arz etmek istiyorum.

Biz, tarihimize, kültürümüze, sahip olduğumuz mirasa, kültürel mirasa, yine üzümlere ifade ediyorum ki, yeterince değer vermiyoruz, geçmişimizi iyi anlamadığımız için, günümüzü iyi kuramıyoruz ve dolayısıyla, gelecekle ilgili olarak da planlarımız, tasavvurlarımız, hesaplarımız, çoğu zaman tutmuyor. İbn-i Haldun der ki: “Geçmiş olmayanın geleceği olmaz.” İnsan, diğer canlılardan farklı olarak, üç zaman boyutunu yaşayan, üç zaman boyutunu birlikte idrak eden tek varlıktır. Biz, geçmişe hatıralarımızla bağlıyız, yaşadığımız acı tatlı olaylarla bağlıyız, şimdiki zamanı yaşıyoruz ve gelecekle ilgili endişelerimiz, gelecekle ilgili hesaplarımız, tasavvurlarımız var. Tarih dediğimiz şey, sadece geçmişte olmuş bitmiş bazı şeylerin hikâye edilmesi değil, geç-

mişte olan güzelliklerin bugüne taşınması ve geleceğin bunun üzerine bina edilmesi için öğretilen ve öğrenilen bir ilimdir ve tarih, bugüne ışık tutar ve geleceği kurar.

Mehmet Âkif Ersoy, niçin büyüktür? Mehmet Âkif Ersoy niçin hafızalara kazınmıştır? İstiklal Marşı her söylendiği zaman, niçin tüylerimiz diken diken olur? Bunların çok iyi tahlil edilmesi gerekiyor.

Tekrar ifade ediyorum, Mehmet Âkif'in, anılmaktan ziyade anlaşılma ihtiyacı vardır. Tabii, anlaşılma ile ilgili ciddi problemlerimizin olduğunu düşünüyorum. Mehmet Âkif'in Safahat'ının, yeni nesiller tarafından anlaşılabilirdiği ve kendilerine anlatılabilirdiği kanaatinde değilim. Burada bir dil problemi var.

Mehmet Âkif'i, anma programlarında bir çok yönle ele almalıyız. Hürriyetçi yönüyle, bireyin hürriyetine önem veren, hukuka önem veren tarafla da ele almak zorundayız. Bir arkadaşı haksız yere görevden alındı diye görevinden istifa eden bir insandır Mehmet Âkif, sadece bir teori insanı değildir, söylediklerini yaşayan, iliklerine kadar hisseden ve samimiyetle bunları dile getiren bir insandır. Kendisi, zaten, şiirlerini anlatırken, eğer bir hüneri varsa sadece samimiyetidir diyor; çünkü ne tasannu bilirim ne de sanatkârim. Aslında bu, bir tevazu ifadesidir. Mehmet Âkif fikirlerini çok güzel ifade ediyordu ve en sosyal dediğimiz fikri ağırlığı olan meseleleri dile getirirken de lirizmi kesinlikle elden bırakmıyordu.

Âkif, Osmanlı coğrafyası ile bugünkü Türkiye, Türk dünyası ile İslam dünyası, İslam düşünce hayatı ile aramızdaki büyük tarihi bağıdır. O, yeni nesillerce en çok tanınması gereken yakın tarih şahsiyetlerinin başında yer almaktadır. Şiirleriyle verdiği mesajlar her devirde dikate alınması, rehber kabul edilmesi gereken çaptadır.

Akif, hayatın her yerindedir; baştan başa hayat safhalarından ibaret olan eserine Safahat adını vermesi, bu bakımdan oldukça anlamlıdır. Doktorların himmetine erişmek için sıra bekleyen zavallı hastalar, bunları sömürmeye çalışan rüşvetçiler, ekmekle-

rini pazı güçlerinden çıkaran hamallar, minyatür birer kamuoyu olan mahalle kahveleri, karanlık sokaklar, kimsesiz ihtiyaçlar, Seyfi Baba'lar ve Köse İmam'lar ve elbette Çanakkale şehitlerinin destansı mücadelesi Safahat'ın sayfaları arasından çıkıp fikrimize ve gönlümüze taşınır.

İslam'ı bulundukları zamanın kabına sığdırıp onu donduranlar, modernizmin meydan okumasının farkına bile varamayanlar, Âkif'in şefkatli fakat keskin öfkesinin muhatabı olmaktan kurtulamaz. Aynı şekilde, modernleşmeyi batılılaşmakla bir tutanlar, bunun için de öz değerlerimizi rüşvet verenler, Safahat'ta kıyasıya eleştirilir. Miskinlik, tembellik, adamsendecilik, taklitçilik gibi tüm sosyal yaralarımız karşısında Âkif'in misyonu şaşkın adamı ayağa kaldıracak bir kalk borusuna ses vermektir. Ancak, aynı Âkif, toplumumuza yönelen dış tehditler söz konusu olduğunda, sahip olduğumuz erdemleri öne çıkarır ve onları harekete geçirmeye çalışır. Hak kavramının çift uçlu anlam kökünden yararlanarak istiklalimizi bu esas üzerinde temellendirir. Dönemin egemen güçlerini oluşturan Avrupa devletleriyle ilişkilerimizi kategorik bir perspektifle değil, konu merkezli politikalar temelinde değerlendirir. Batıda üretilen ilim ve teknolojiyle bunun sonucunda ortaya çıkan toplumsal örgütlenme biçimi, belirli kayıtlar altında Mehmet Âkif için kabul edilebilirliğin ötesinde benimsemesi zorunlu bir değişim alanıdır. Bununla birlikte, Doğu İslam dünyasının eksik ve kusurlarına bakılarak, göreceli geri kalmışlığına odaklanarak batının bu coğrafya üzerindeki sömürgeci yaklaşımını haklılaştırma çabalarını kategorik olarak reddeder; çünkü sömürgeci ve dünyevileştirici boyutuyla batı medeniyeti hak kavramını kuvvetle tanımlayan, güçlü olmayı haklı olmanın gerekçesi sayan bir medeniyettir.

Onu andığımız bu gün de, onun Safahatı'nı, onun fikir dünyasını kesinlikle çok çok daha derinlemesine anlamamız gerektiğini düşünüyorum ve Mehmet Âkif'in daha iyi anlaşılabilmesi için bir gayretin sarf edilmesi gerektiğini düşünüyorum. Dil probleminden dolayı, tekrar ifade ediyorum, Safahat'ı yeni nesillerimize okutamıyoruz. Biraz ceht, biraz gayret göstererek, biz, kül-

türümüzün aslî unsurlarından birisi olan ve gerçekten bugünkü meselelerimize de büyük çapta ışık tutan Safahat'ı anlamak ve anlatmak zorundayız.

Mehmet Âkif'in Safahat'ını her okuduğumuzda, sanki günümüzdeki problemler anlatılıyormuş hissine kapılıyoruz. Bu, Mehmet Âkif'in kehanetinden falan kaynaklanmıyordu. Mehmet Âkif, 2006 Türkiye'sinde şöyle şöyle problemler yaşanacak, ben de bunları yazayım, o günün insanlarına da hitap etmiş olayım düşüncesiyle bunları ifade etmiyordu.

Değerli dostlar; çünkü o gün bugün yaşadığımız problemlere benzer meseleler tartışıyorduk da, onun için. Bu problem çözümedeki gayretsizliğimizden kaynaklanan bir durumdur.

Nihayet, şunu söylemek istiyorum: Ülkemizi her türlü karanlığın sardığı bir zamanda, âdeta ümit ışıklarının söndüğü bir dönemde ve her şey bitti denilen bir zamanda Âkif haykırıyor: "Atiyi karanlık görerek azmi bırakmak, alçak bir ölüm varsa budur ancak" diyor.

En karanlık, her şey bitti denilen bir zamanda, Tacettin Dergâhında, âdeta bir ümit ve iman meşalesi şeklinde İstiklal Marşının ilk kelimesi olan "Korkma" sesi yükseliyor. Şartlar ne olursa olsun, bütün eksikliklere, aksaklıklara, olumsuzluklara rağmen, bu millet büyük bir millettir, bu devlet büyük bir devlettir, büyük bir potansiyele sahibiz. Bütün güçlüklerin üstesinden gelebilecek bir güçteyiz. Yeter ki, kendimizden emin olalım, yeter ki, büyük bir gayret içerisinde olalım, yeter ki, ümidimizi yitirmeyelim. Âkif'in Safahat'ında en çok kullanılan kelimelerden veya talimatlardan birisi "yeis yok" ve "alınlar terlemeli" şeklindedir. "Allah'a dayan, sa'ye sarıl, hikmet râm ol, yol budur, bilmiyorum varsa çıkar yol" diyor.

Allah'a dayanacağız; ama, sa'ya sarılacağız, çalışmadan, gayret göstermeden sonuç alamayız. Büyük Fransız romancısı Balzac'ın dediği gibi, eğer başarının efendisi olmak istiyorsak, çalışmanın ve gayretin kölesi olmak zorundayız. Hikmetle hareket edeceğiz, çalışmaya sarılacağız, ondan sonra tevekkül edeceğiz. Âkif, bütün hayatı boyunca, tevekkül adı altındaki tembellikten yüksek

sesle şikâyet etmiştir, isyan etmiştir. İstanbul'dan Ankara'ya kadar at sırtında, yaya gelirken de, yollarda, geçtiği yerlerde insanları Millî Mücadeleye davet ederken de, Nasrullah Camiinde yaptığı vaazlarda, Ilgaz Dağlarında, yanında Sebil'ür-Reşad'ın klişesi olduğu halde Ankara'ya gelirken de, Büyük Millet Meclisi içerisindeki gayretlerinde de, hocalığında da, şairliğinde de, baytarlığında da, bütün hayatında inanan, inandıklarını yaşayan, gelecekte kesinlikle ümidini kesmeyen ve bu ümidini etrafına aşıl原因 bir insan portresi, bir abide şahsiyet portresi görüyoruz.

Shakespeare İngilizler için çok büyüktür. İngilizlere deseniz ki, Londra'yı mı feda edersiniz, Shakespeare'i mi feda edersiniz? İngilizler Londra'yı feda ederler; ama, Shakespeare'i feda etmezler.

Mehmet Âkif bizim için ne kadar önemlidir, Mehmet Âkif bizim için ne kadar değerlidir, bunun muhasebesini çok iyi yapmamız lazım.

Değerli dostlar, tarihte ses duvarını aşan iki türlü insandan söz edilebilir; önemli insanlar ve değerli insanlar. Önemli insanların önemi, mevkileri, makamları, rütbeleri, paraları olduğu sürece; ama değerli insanlar, nerede olurlarsa olsunlar, ister hayatta, ister vefat etmiş olsunlar, zaman ve zeminin merhametsizliğine bile uğrasalar, onlar, bu kubbede bıraktıkları hoş sedayla anılırlar ve değerli insanlar, hiçbir zaman, değerlerinden bir şey kaybetmezler. Mehmet Âkif, belki, bazıları için çok önemli değıldir; ama o, bizim hafızamıza ve gönlümüze, değerli bir insan olarak kazanmıştır.

Ben tekrar, huzurlarınızda, Merhum Mehmet Âkif'i, rahmetle anıyorum, Akif'in bu ölüm yıldönümünde, geçmişini çok daha iyi anlayan, geleceğinin hesabını çok iyi yapan, mevcut durumunda da birbiriyle barışık, huzurlu bir ülke manzarası diliyorum.

Hepinizi en derin saygılarımla selamlıyorum.”

**Türkiye’de Modernleşme ve Gençlik:
Mehmet Akif Bilgi Şöleni, 21-22.12.2006**

YENİLEŞME VE DEĞİŞİM İÇİN TÜRKİYE’DE SOSYAL DİYALOGU GÜÇLENDİRME PROJESİ 5. BİLGİLENDİRME VE DUYARLIK ARTIRMA KONFERANSI KONUŞMASI

Sayın Bakanım, çok değerli konfederasyonlarımızın ve sendikalarımızın genel başkanları, sevgili misafirler, öncelikle hepinizi şahsım ve konfederasyonum adına saygıyla selamlıyorum.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yürütülen AB destekli “Yenileşme ve Değişim için Türkiye’de Sosyal Diyalogu Güçlendirme” Projesine Memur-Sen olarak önem veriyor ve destekliyoruz. Çünkü Türk çalışma yaşamında sosyal diyalog çok güçsüz ve kurumsallaşmamıştır. Bu proje ile çalışma yaşamında sosyal diyalogun oluşturulması ve geliştirilmesi, Türkiye’de birçok sorunun çözümüne yardımcı olacaktır. Türkiye’nin sorunlarının çözümünde diyalogun önemli bir rolü olduğunu bugün artık hepimiz biliyoruz.

Sosyal diyalogun temel amacı sosyal taraflar arasında etkin bir görüş alışverişi, işbirliği, uyum ve uzlaşma tesis etmek, diğer taraftan da sosyal taraflar ile sivil toplum kuruluşu temsilcilerine ülke düzeyinde sosyo-ekonomik politikaların belirlenmesi ve uygulanmasına katılma olanağı sağlamaktır.

Bu amaçların gerçekleştirilmesi için tarafların hiçbir zorlama olmaksızın gönüllü bir araya gelmeleri, sosyal diyalog sistemine güven duymaları, kültürel yapının uzlaşmaya yatkın olması, ülkedeki siyasal sistemin demokrasiye dayalı olması gerekmektedir.

Sosyal diyalogun önemine inanan ve bunu geliştirmeye çalışan Memur-Sen, bu projeye katılarak, sosyal diyalogun gelişmesi yönünde aktif rol almıştır. Memur-Sen kurulduğu günden beri çalışma hayatının ve istihdam politikaları ile ilgili sorunların hoşgörülü olarak sosyal diyalogla, uzlaşma zemininde çözülmesini savuna gelmiştir. İçinde bulunduğumuz durum küreselleşen dünyada kendi içimizde ve düşüncemizde reform yapamamanın

sıkıntısıdır. Sosyal diyalogun güçlü olması içinde sendikaların da güçlü olması gerekir. Örgütlü toplumun gerektirdiği inançta bu çerçevededir. Eğer biz bu kurumun ev sahibiysek bu süreçte rasyonel ve aktif biçimde bu projelere katılmamız gerekmektedir.

Kıymetli arkadaşlar,

Sosyal diyalog amacına uygun bir şekilde yerine getirilebilirse, çalışma yaşamında demokratik katılımları ve uzlaşma sağlamlarını teşvik edecektir. Başarılı sosyal diyalog yapıları ve süreçleri, önemli ekonomik ve sosyal sorunların çözümünde, iyi yönetişimin teşvik edilmesinde ve ekonomik kalkınmanın desteklenmesinde büyük potansiyele sahiptir.

Avrupa Komisyonu, çalışma hayatının şekillendirilmesinde, beceri ve niteliklerin artırılması, iş organizasyonunun modernleştirilmesi, eşit fırsatların ve çeşitliliğin teşvik edilmesi gibi Avrupa'nın karşı karşıya bulunduğu büyük sorunların çözümünde, sosyal ortaklar arasındaki müzakerelerin en uygun yol olduğunu açık bir şekilde ifade etmiştir. Bu anlamda kamu görevlileri sendikalarının partnerleri ile ilişkilerinin güçlenmesi ve etkin işlemesi AB sosyal politikalarının hayata geçirilmesinde tarafların sorumluluklarını yerine getirme konusunda cesaretlendirecek ve bu doğrultuda sürece kendilerini hazırlama faaliyetlerinde itici güç olacaktır.

Sosyal diyalog ile bir taraftan sosyal taraflar arasında etkin bir görüş alışverişi, işbirliği, uyum ve uzlaşma sağlanarak verimli bir kamu ilişkileri sisteminin kurulması amaçlanırken, diğer taraftan da sosyal taraflar ile sivil toplum örgütü temsilcilerinin ekonomik ve sosyal politikaların belirlenmesine ve uygulanmasına katılmaları amaçlanmaktadır. Burada; tarafların demokrasiye, bir birlerine, sosyal diyalog mekanizmasına olan güvenleri ve ortak çalışma istekleri programın başarısında büyük ölçüde önem taşımaktadır.

Özellikle sosyal politikaları güçlü ülkelerde, küreselleşmenin yeni meydan okumaları karşısında, mevcut sosyal koşulları ko-

ruyarak yaratıcı çözümlere kurumsallaşmış sosyal diyalog sayesinde ulaşılabildiği görülmektedir. Mütevazı ölçülerde de olsa, her düzeydeki “yönetime katılma” uygulamaları, sosyal diyalogun etkinliğini artıran bir unsur olarak dikkat çekmektedir.

Bu görüşler çerçevesinde Türkiye’de sosyal diyalog odaklı çağdaş bir çalışma mevzuatının oluşturulması gereği ortadadır. Bunun için atılması gereken öncelikli adımlar şöyle sıralanabilir:

Mevcut haliyle Ekonomik ve Sosyal Konsey’in üçer aylık periyotla toplanması, yasa gereği olduğu kadar, uzlaşma kültürünün geliştirilmesi açısından da önem taşımaktadır.

Ekonomik ve Sosyal Konsey yeniden yapılandırılmalı, devletin ağırlığı azaltılarak işçi ve işveren kesimlerinin temsili, bölgesel boyut da eklenerek genişletilmelidir.

İşçi ve işveren kuruluşları, biraraya gelerek kendi inisiyatifleriyle devletten bağımsız “sürekli diyalog ortamları” oluşturmaları, bunları kurumsallaştırmaya çalışmalıdır. 8 Ağustos 2001’de yürürlüğe giren “Ekonomik ve Sosyal Konseyin Teşekkülü ile Çalışma Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmelik”te kurulması öngörülen Çalışma Kurulları, söz konusu ortam içinde üstlenilebilir görünmektedir.

Çalışanların yönetime katılmaları için adım atılmalı, işletmeler düzeyinde sendikadan bağımsız bilgilendirme, danışma ve bazı konularda ortak karar alma ağırlıklı katılım mekanizmaları kurulmalıdır. İş mahkemelerine intikal eden birçok konunun bu tür diyalog mekanizmalarıyla çözüme kavuşturulmasına olanak sağlanmalıdır.

Beni dinlediğiniz için teşekkür eder, saygılar sunarım.

Yenileşme ve Değişim için Türkiye’de Sosyal Diyalogu Güçlendirme Projesi 5. Bilgilendirme ve Duyarlık Artırma Konferansı, 24.01.2007

“DEMOKRASİ VE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ” BAŞLIKLİ KONUŞMA

Sendikaların ve sendikal örgüt benzeri diğer deyimle sivil toplum örgütlerinin rol al(a)madığı sistemlerde demokrasiden söz etmenin anlamsız olacağını herkes bilmektedir. Sistemlerin demokratik olup olmadığını, o ülkede halkın iradesinin bireysel veya örgütsel (sivil toplum örgütleri) olarak yönetime katılması- nın boyutu göstermektedir.

Demokrasi bir anlamda ekonomik ve toplumsal haksızlıklara karşı örgütlü mücadelenin yollarının açık olduğu bir düşünce sistemidir. Sendikalar ise bu örgütlenme özgürlüğünün bir parçası olmakla beraber demokratik toplumun oluşmasında ve toplumsal gelişmelerde önemli rolü ve işlevi olan örgütlerdir.

Demokratikleşmede sivil toplumun önemine inanan Memur-Sen, sendikal harekette yeni ve farklı bir soluk getirmiş, hak, özgürlük, emek tanımında yeni açılımlar getirilmesini sağlamıştır.

Demokrasi ve insan hakları Memur-Sen'in en çok vurgu yaptığı konuların başında gelmektedir. Ülkemizde demokrasinin daha da geliştirilebilmesi için sendikaların daha da güçlendirilip güçlü ve etkili bir sivil toplum örgütlerine dönüştürülmesi gerekmektedir. Özgür sendikalar olmadan demokrasinin korunması ve geliştirilmesi kolay değildir. Çünkü demokrasi aynı zamanda örgütlü toplum demektir. Ülkemizde demokrasinin bir türlü eksiksiz hale gelememesinin önemli bir nedeni de sendikal hareketin zayıf olması ve sivil toplumun örgütsüz oluşudur.

O nedenle ülkemizde sendikal hareketin geliştirilmesi, AB ve ILO standartlarının uygulanması, kamu çalışanları için grevli toplu sözleşme hakkının bir an önce verilmesi gerekmektedir.

Değerli arkadaşlar;

Ülke olarak çok kritik günlerden geçmekteyiz. Son günlerde Türkiye'yi Sevr'i dayatmaya ve barışın bozulmasını isteyenlerin

eylemlerine tanık olmaktadır. Hrant Dink olayı da bunlardan biridir. Hrant Dink'in öldürülmesi, barışa ve istikrara karşı yapılmış bir eylemdir.

Son zamanlarda ülkemizde kimler tarafından yönlendirildiği belli olan eylemlerle şiddet ortamı oluşturulmaya çalışılmakta, birbirleriyle kardeş olan insanlarımız arasında kin ve nifak tohumları ekilmek istenmektedir. Bize bu sahneler 12 Eylül döneminin öncesini hatırlatmaktadır. Millet olarak, çok dikkatli olmalıyız. Karanlık emellerini gerçekleştirmeye çalışanların ekmeğine yağ sürmemeliyiz. Halkımız bu tarz aldatmacalara kanmamalı ve sakın olmalıdır. Güvenlik yetkililerini en kısa sürede katilleri bulmaya, herkesi soğukkanlı olmaya çağırıyor, Hrant Dink'in ailesine başsağlığı dileklerimi sunuyorum.

Dünyada anarşizme, teröre hizmet eden, dünyadaki görece barışa zarar veren ve dünya barışını yaralayan bu tarz provokasyonları bir kez daha şiddetle kınıyoruz.

Memur-Sen olarak inandığımız doğruları söylemeye, ülkemizin gelişiminde ve yüzyılın gerçekleriyle milli bütünlüğümüz, birlik ve beraberliğimize karşı yapılan yanlışlara dur demeye devam edeceğiz. Yapılan haksızlık ne olursa olsun, haksızlığı yapan kim olursa olsun yanlışlara dur diyerek, haklı tepkimizi ortaya koyacağız. Ancak önemli bir konunun gözden kaçırıldığına inanıyoruz.

Son yaşanan Hrant Dink cinayeti bir kez daha göstermiştir ki gençlerimiz manevi boşluk içerisinde. Cinayet zanlısı Ogün Samast'ın annesi Havva Hanım, çocuğunun duâ okumasını bilmeyen, oruç tutmamış birisi olduğunu söyleyerek, Ogün Samast'ın içinde bulunduğu manevi boşluğa işaret etmektedir. Kur'an Kurslarına 12 yaş sınırının getirilmesi, meslek liselerine uygulanan katsayı uygulaması ile imam hatiplere ilginin azalması nedeniyle çocuklarımızın yeteri kadar dinî bilgi alamaz hale gelmesi, bir manevî boşluk meydana getirmiştir. Çocuklarımız manevi boşluk içinde, sevgisiz, hoşgörüsüz bir ortamının içinde büyümektedir. Bu da şiddet olaylarını beraberinde getirmektedir.

Bu tarz şiddet olaylarının önüne geçmek için Memur-Sen olarak 2006 yılında üzerinde en çok durduğumuz konuların başında Kur'an öğrenme önündeki 12 yaş engelinin kaldırılması geliyordu. Son yaşanan cinayetle birlikte Kur'an öğrenmenin önündeki engellerin bir an önce kaldırılmasının gerekliliği bir kez daha gözler önüne serilmiştir.

Dinimiz gençlerimize doğru olarak öğretilmemektedir. Din eğitimi ve Kur'an öğretiminin önüne engeller koyarak, gençlerimizi büyük bir boşluğun içine atmaktayız. Bu boşluğu çeşitli yasa dışı örgütler doldurmakta hiç gecikmemektedir.

Gençlerimizi içinde bulundukları manevi boşluktan kurtarmanın yollarını aramalıyız. Aileden başlayarak, okullarda millî ve manevî değerlerimizi layıkıyla çocuklarımıza öğretmeliyiz. Çocuklarımıza Allah inancını, peygamber sevgi ve hoşgörüsünü anlatmalıyız. Devlet bir an önce önlemini almalıdır. Buradan hükümete seslenerek, bir kez daha Kur'an öğretiminin önündeki yaş sınırı engelini kaldırmasını istiyoruz. Bu çağrımıza gençlerimiz için, ülkemizin geleceği için kulak verilmesini istiyoruz.

DSP EMEK KURULTAYI KONUŞMASI

Sayın Genel Başkan, emek hareketinin değerli temsilcileri, hanımefendiler, beyefendiler

Hepinizi Memur-Sen adına saygıyla selamlıyorum.

Çalışma Hayatı, İnsan Hakları, Küreselleşme, İstihdam...

İnsan hakları kavramı; temel tanımıyla, insanın sadece insan olarak doğmuş olmasından dolayı sahip olduğu hakları ifade eder. İnsanın sahip olduğu değerleri geliştirmek, insanlığın davası olmalıdır. İnsan haklarını var edebilmek; eldeki imkanlarla, insanlığın geldiği noktayı ve insan olarak değerini korumakla olur. İnsanları sırf insan oldukları için korumak; insan olmak demektir, insan hakkı demektir.

Dünya, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları ile iki kanlı paylaşım savaşını yaşamış ve bu savaşlarda büyük acılar çekmiştir. Bu dönemde yaşanan vahşet, insanlık tarihine kara birer leke olarak geçmiş, vicdanlarda kapanması mümkün olmayan yaralar açmıştır. Bu acıların bir daha yaşanmaması için Birleşmiş Milletler tarafından bir bildirme hazırlanmış ve bu belge 10 Aralık 1948 tarihinde Milletler Kurulu tarafından kabul edilmiştir. İnsanlığın temel değerlerini tarif ederek, bu değerleri korumayı amaçlayan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi, ne denli iyi niyetli bir yaklaşım olsa da hukuki bir yaptırım gücü bulunmamaktadır.

Devletler, insan haklarını korumak konusunda aldığı önlemlere göre değerlendirilmekte, hak ihlalleri söz konusu olduğunda, bu ihlalin yaşandığı ülke uluslararası düzeyde kınanmakta, gerekli önlemlerin alınması konusunda uyarılmakta, yetkililere baskı yapılmaktadır. Dolayısıyla İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin bir ülke tarafından ihlal edilip edilmemesi konusu, insan haklarının korunması bakımından önem taşımaktadır.

İnsan haklarının korunması sorumluluğu, iki ana temelde ele alınmalıdır. Birincisi; devletlerin üstüne düşen, ikincisi ise birey-

lere düşen sorumluluktur. Yani, devletler kadar insanlar da insan haklarının korunması konusunda sorumluluk taşırlar.

Temelde amaç aynıdır: İnsanların yaşam şartlarının iyileştirilmesi ve geliştirilmesi.

İnsanca yaşamı sağlayacak ortamın geliştirilmesi ve uygulanabilmesi için de bir düzene, bir sisteme ihtiyaç vardır.

İşte insan hakkı denilen olgu, belli nitelikteki düzenin sağlanabilmesi için gereken ilkeler bütünüdür ve zamana ve ortama göre değişir, gelişir.

En temel insan hakkı; hiç şüphesiz ki insanın “Yaşama Hakkı”dır.

Yaşama hakkı topluma ve onun siyasal örgütlenmesi olan devlette, ciddi ve ağır sorumluluk ve görevler yüklemektedir.

Devlet bir yandan, insanca yaşama hakkının sağlanması için gerekli hukuki örgütlenmesini kurarken, diğer yandan da toplumda var olan ekonomik, sosyal tüm zayıflıkları gidererek, ilkeli ve gerçek yaşam şartlarını oluşturmali ve korumalıdır. Bunun için kanunlar çerçevesinde her türlü önlemi almak zorundadır. Yaşam hakkı öyle önemlidir ki, vatandaş için devletin varlığı anlamına gelmektedir.

Devlet yaşam hakkının korunması için, hem hukuki düzenlemeler yapmalı, hem de bu hakkı güvence altına almalıdır. Ayrıca da ekonomik ve sosyal yönden önlemler alarak insanca bir yaşam sağlamak için gerekli koşulları hazırlamalıdır. Bütün bireylerin hukuk düzeni içinde özgürce var olabilecekleri ve yasalardaki hak ve özgürlüklerden faydalanacakları ortam; çağdaş boyutlarda, demokratik bir tartışma ortamı, bireylerin kendilerini geliştirmeleri açısından zorunlu olan en temel bir haktır. Her şeyin özgürce gündeme getirilerek tartışılabilirdiği bir ortamda haksızlıklar ele alınabilir, haksızlıkların üzerine gidilebilir. Böylece, devletin haklının yanında yer alması sağlanabilir.

Bugün ülkemizde sosyal yaşamda insan hakları konusunda büyük ilerlemeler sağlanmış, hak ve özgürlüklerin kullanımında birçok sorun ortadan kaldırılmıştır. Ancak, aynı durum ne yazık ki çalışma yaşamı için geçerli değildir.

Oysa ki; insanca yaşam hakkı öncelikli olarak, kişinin kendisi ve ailesini geçindirmeye yetecek ve insanca yaşayabilecek düzeyde bir ücret alma hakkının sağlanmasıyla mümkündür. Bunun sağlanabilmesi ise; ancak ücretlerin tek taraflı belirlenmesi uygulamasından vazgeçilmesi ve istihdamda da demokrasinin kurallarının hayata geçirilmesi ile mümkün olabilir.

Özellikle kamu sektöründe, ücretlerin yasama ve yürütmeyi elinde bulunduran siyasi erk tarafından belirlendiği ülkemizde, kamu görevlilerinin insanca yaşama hakkının sağlandığını söylemek mümkün değildir. Devletin, kişilerin hakkını araması konusundaki sorumluluğunun bir gereği olarak; memur sendikacılığına sadece toplu görüşme hakkı tanıyan yapıdan bir an önce çıkılarak, toplu sözleşme ve grev hakkının verilmesi ve Sendika Yasası'nın ILO standartlarına getirilmesi gerekmektedir. 4688 Sayılı Kanun; AB, ILO gibi uluslararası örgütlerin normlarına kesinlikle uygun değildir. Kanun, bir taraftan sendikal örgütlenmeyi serbest bırakırken diğer taraftan toplu pazarlık, dayanışma aidatı, siyasete katılma ve grev hakkı gibi sendikacılığın ve demokrasinin olmazsa olmaz unsurlarını yok saymaktadır.

İnsan hakkının ve insanca yaşama hakkının sağlanabilmesi, ancak hak sahiplerine gerekli gücün verilmesiyle mümkündür. Bu güç de memurlar bakımından grev, toplu sözleşme ve siyasete katılma hakkının tanınması ile uygun hale gelecektir.

Anayasa'nın 90. maddesinde yapılan değişiklikle, uluslararası sözleşme ve anlaşmaların kanun hükmünde olduğu belirtilmiştir. Bu durumda, ülkemizin imza altına alarak kabul ettiği, ancak bu güne değin uygulamak için herhangi bir girişimde bulunmadığı pek çok sözleşme hükmünün hayata geçmesi anayasal bir zorunluluk halini almıştır. Ülkemizin de kabul ederek imza altına aldığı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, Avrupa Sosyal Şartı, 87, 98,

105 ve 151 sayılı ILO sözleşmeleri hükümlerini hayata geçirmesi anayasal bir zorunluluk haline gelmiştir.

Sermayeyi korumak için, “küresel gerçekleri reddedemeyiz” diyenler, küresel ekonomiden söz edenler, savaşları bile küreselleştirenler, neden tüm dünyada var olan sendikal hakkı bize çok görmektedirler anlamakta zorluk çekmekteyiz. İnsan haklarının en temel öğelerinden birisi, ekonomik haklardır. Ekonomik haklarla ilgili olarak; “İnsanların, kendisi ve ailesiyle birlikte insanca yaşayabileceği gelir için gerekli şartları devlet sağlar” denilmekte iken; Huzurlarınızda soruyorum; memur yıllardan beri açlığa ve yoksulluğa mahkûm edilirken, yönetenler bu imkânları kime sağlamıştır? Toplu sözleşme hakkı; gerek ekonomik haklarımızı elde etmemizde, gerekse elde edilmiş haklarımızı korumada, insan haklarının, sosyal haklar bağlamında en temel hakkımızdır, bunu almak için mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz. Eğer çağdaşlaşmaktan söz edeceksek, insanca yaşama hakkından söz edeceksek, sendikal hak ve özgürlükleri bir tarafa bırakamayız.

Küreselleşen dünyada, küresel sermayenin, çalışanların elinden insanca yaşama hakkını almaması için her çalışana kendisi ve ailesinin insanca yaşamasına yetecek kadar ücret alması hakkını vermek zorundayız. Bütün evrensel değerler, memurun toplu sözleşme ve grev hakkını elde etmesi gerektiği yolundadır. Kamu görevlilerinin insanca yaşaması için; bu hakkın alınması ve sağlanması gerekmektedir.

1995 yılında Anayasa değişikliği ile 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu yürürlüğe kondu. Bu kanunla kamu görevlilerine öyle bir elbise dikildi ki, bu elbise artık bize dar geliyor. Artık; grevli, toplu sözleşmeli, siyaset ve yönetime katılma hakları ile bütünleşmiş sendika hakkı çalışanlara kazandırılmalıdır.

Avrupa Birliği’ne üye olmanın ön şartı olarak ileri sürülen ve bizim de kabul ettiğimiz demokratik açılımlar çerçevesinde yürürlüğe konulan 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu, memurlara sendikal örgütlenme konusunda kolaylıklar getirir de, sendikacılığın ana unsuru olan yönetime katılma, grev ve

toplu pazarlık konularında çağdaş uygulamayla bağdaşmayan maddeler içermektedir.

Özellikle grev hakkının yasak olduğu memur örgütlenmesi içinde, sendikacılığın ana unsuru olan toplu pazarlığının gerçekleşmesi için güçlü olan siyasi iradeye karşı, memurlara bu hakların tanınması hem sendikal hem de demokratik bir zorunluluktur.

Biliyoruz ki, mevcut kanun, memur sendikalarına hukuki bir zemin sağlamak için hazırlanmıştır. Ancak; AB, ILO vb. uluslararası örgütlerin normlarına uygun değildir. Memurumuzun yıllar boyunca verdiği demokratik mücadelenin bir gereği olarak ve uluslararası sözleşmelerden doğan hakların kullanılması ve uygulanması için değildir. Sendikaların topluma zarar vereceği kaygısıyla çıkarılan bu kanun; sendikal anlamda eksik ve haksız uygulamalar içermektedir.

Kanun, bir taraftan sendikal örgütlenmeyi serbest bırakırken, diğer taraftan toplu pazarlık, dayanışma aidatı ve grev hakkı gibi sendikacılığın olmazsa olmaz unsurlarını yok saymaktadır. Avrupa Birliği'ne üyelik konusunda gayretlerin yoğunlaştığı şu günlerde, memur sendikacılığının önünü açacak herhangi bir gelişmenin olmamasını anlamakta güçlük çekmekteyiz.

Demokrasinin erdemlerine ve gerekliliğine inanmış olan bizler, gerçek anlamda demokrasinin, tüm çalışanların sendikal haklarının korunduğu ve geliştirildiği bir ortamda sağlanabileceği kanısındayız. Sendikal örgütlenmenin gerçek anlamda serbest olabilmesi, ancak taraflara gerekli gücün verilmesiyle mümkündür.

Gelir dağılımının adil bir şekilde gerçekleştirilmesi, memurların yönetime katılımının sağlanabilmesi ve demokrasinin hayatın her aşamasına uygulanabilmesi için tek araç, sendikaların varlığı ve pazarlık gücüdür. Bu güce ve sendikalara vurulacak her darbe, demokrasinin ve Avrupa Birliği üyeliğinin önüne konulan büyük bir engel olarak, toplum vicdanını derinden yaralayacaktır.

İş Sağlığı ve İş Güvenliği

İş sağlığı ve iş güvenliği konusu, günümüzde siyasi erkler tarafından bir kenara atılmış ve unutulmuştur. Bu konudaki düzenlemeler tamamen yetersizdir. TSE 1258 bile iş yerlerinde artık dikkate alınmamaktadır. Kişi başına düşen sosyal ihtiyaç üniteleri (Banyo, lavabo, tuvalet, yemek salonu v.s.) ve sağlıklı içme ve kullanma suyu temini gibi hususlar bile dikkate alınmamaktadır. Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler anlayışının getirisi olarak, isteyen işveren yapmakta isteyen ise yapmamaktadır. İş sağlığı ve iş güvenliği, çalışma hayatı ve toplum sağlığı açısından süratle yeniden düzenlenmesi gereken bir toplumsal yara halindedir. Bir memur sendikası konfederasyonu olarak, ücret sendikacılığı ile birlikte hizmet sendikacılığı anlayışımızın bir ürünü olarak toplu görüşmelerde çalışma şartlarının düzeltilmesini ön plana çıkarma gayretimizin altında, iş sağlığı ve iş güvenliği prensiplerinin ihmali yatmaktadır.

Asgari Ücret

Asgari ücretin, bilimsel verilere göre objektif olarak ve güvenilir kriterler esas alınarak tespit edilmesi gerekmektedir. Bir ailenin günün ekonomik ve sosyal şartlarına göre insanca yaşamasına yetecek, genel beslenme kriterlerine göre beslenebileceği bir yaşam ücreti olarak değerlendirilip tespit edilmesi gerekmektedir.

Sosyal Güvenlik

5510 Sayılı Genel Sağlık ve Sosyal Sigortalar Yasası'ndaki bazı hükümler Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir. Söz konusu Yasanın 01 Ocak 2007 tarihinde yürürlüğe girecekken, yasanın uygulanamaz hale gelmesini doğurması ve mevzuatta bir boşluk ortaya çıkarması nedeniyle hükümet tarafından 6 ay ertelenmiştir.

Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Güvenlik Yasası' nın amaçlarını kabul etmekle birlikte, yasa maddelerinin bir kısmına ilişkin iti-

razımız ve kaygılarımız vardır. Bu anlamda, Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı haklılığımızı ortaya çıkarmıştır.

Bizler, Sosyal Güvenlik ve GSS Reformu'nun uygulanması için öncelikle; IMF ile olan ilişkilerin ortadan kaldırılması, sosyal güvenlik kurumlarındaki sorunların çözülmesi ve finansman açığının kapatılması, ülkemizin sosyo-ekonomik durumunun ortaya konulup Emek Platformu'nun önerileri ile tarafların bir konsensüs üzerinde anlaştığı taslağın TBMM'ye sevk edilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Sosyal güvenlik, öncelikle eğitimle verimli sonuçlar doğuracaktır. Bu çerçevede, öncelikle ilköğretimden itibaren sağlık-egitim ve sosyal güvenlik bilincinin oluşturulması gerekmektedir.

Sosyal güvenlik sisteminin temel sorunlarından birisi ve belki de en önemlisi kayıt dışı ekonomi ve prim tahsilâtında etkinliğin sağlanamamasıdır. Yüzde 40'lara varan bir kayıt dışı ekonomi vardır ve birçok tedbir ve uygulamalara rağmen prim tahsilâtında yaşanan sorunlar hala önlenememektedir. Öncelikle prim toplanmalıdır. Sosyal prim oranlarının yüksekliği, sık sık prim affının çıkarılması, prim tahsilâtında etken yöntemlerin kullanılmaması ve sürekli af beklentisi prim tahsilâtını olumsuz yönde etkilemektedir. Devlet, primin tahsilât merkezlerine yatırılmasını beklemek yerine; prim verme sorumlusunun ayağına giderek primini toplamalıdır. Bunun için de Sosyal Güvenlik Kurumu, Maliye Bakanlığı, İl Özel İdaresi ve diğer ilgili kurumlardan faydalanmalıdır. Devletin katkısı önemli olmakla birlikte, devlet sisteme katkıyı teşvik edici olmalı ve çok işçi çalıştıranlara destek sağlamalıdır.

Tüm gelişmiş ülkelerde sosyal güvenlik norm ve standart birliği sağlanmış bir hak olarak görülmektedir. Bu itibarla, ülkemizin sosyo-ekonomik şartları göz önünde bulundurularak emeklilik yaşı çok yükseğe çekilmemelidir. Yine, gelişmiş ülkelerde olduğu gibi sosyal güvenliğe devletin katkı yapması lazımdır.

Kayıt Dışı Ekonomi

Devlet İstatistik Kurumu verilerine göre, kayıt dışı istihdam nedeni ile devletin yıllık kaybı 21.3 katrilyon' dur. Türkiye'de hortumcular çalışanın sırtından katrilyonları alıyor, milleti zarara uğrattıyor, bunun faturası ise çalışana ve memura kesiliyor. Vergisini tıkr tıkr ödeyen memur; kayıt dışı açığın ekonomiye getirdiği ağır yükü kapatmak için feda edilerek, düşük ücretlerle çalıştırılarak, açığa mahkum edilmektedir. Kayıt dışına giden 21.3 katrilyon, memura ve çalışana, çiftçiye ve esnafa verilseydi bu memlekette ekonomik sıkıntı kalmazdı.

Türkiye'de yaklaşık olarak 11 milyon 150 bin kişi kayıt dışı çalıştırıldığını düşünürsek bunlar, toplam çalışanların %50,7 sini oluşturmaktadır. Çalışanların yarısı kayıt dışı çalışmaktadır ve her geçen gün bu oran artmaktadır. Bu durum, ekonominin sırtına vurulmuş bir hançerdir. Kayıt dışılığın bu kadar yüksek olduğu bir ekonomide, uygulanacak hiçbir ekonomik programını başarıya ulaşması mümkün değildir. Sosyal güvenlik kuruluşlarında gelir- gider dengesi bozulmuş durumdadır. Vergi, en ağır biçimde üreticinin ve tüketicinin sırtındadır, dolaylı vergi %70'ler seviyesine çıkmıştır. Sosyal güvenlikteki açık her geçen gün büyümektedir. Türkiye'de şu an sosyal güvenlik kuruluşları emekli maaşlarını ödeyemez hale gelmiştir. Bunun temel nedenlerinden birisi de hiç şüphesiz ki kayıt dışı istihdamdır. İnsanlarımız, işsizlik gerekçe gösterilerek hortumcular tarafından kayıt dışı istihdama zorlanmaktadır. Bu yılda 11 milyon 150 bin çalışan, türlü sosyal güvenceden uzak çalıştırılıyor.

Hortumculardan Hesap Sorulmalı

Kamu çalışanlarından her ay vergi peşin olarak alınmakta, ancak hortumcular serbest bırakılmakta, hortumcuların üzerlerine gidilmemektedir. Çalışanların haklarını gasp ederek zengin olan kayıt dışının hortumcularından bir an önce hesap sorulmalı, bu milletin katrilyonları millete geri ödenmelidir. Gece kulüplerinde, lüks otellerde gününü gün edenlerden vergi alınmadığı bir ülkede adaletten, refahtan bahsedilemez. Bizler Memur-Sen ola-

rak; tüm işyerlerinin denetlenerek, kayıt dışının bir an önce önüne geçilmesini istiyoruz.

Kadın İstihdamı

İnsanların eşit haklara sahip oldukları düşüncesi çağdaş uygarlığın temelidir. Demokrasi her türlü ayrımcılığı dışlar ve insanların temel hak ve özgürlüklerini yasalar önünde güvenceye alır.

İnsanın temel hak ve özgürlükleri teminat altına alınan Cumhuriyet döneminde, hiçbir ayırım yapılmadan, toplumu oluşturan bireylerin yurttaş olarak ülke yönetimine katılması ve alınan kararlarda söz sahibi olması için gerekli adımlar atılmıştır. Türk kadınına seçme ve seçilme hakkının tanınması da bu kapsamda gerçekleştirilen demokratik atılımlardan biridir.

Milletimizi birlik ve beraberlik içinde yarınlara taşıyan kadınlarımız, erkeklerle eşit koşullarda kamusal yaşama katılma imkânı bulmuştur.

Hak ve özgürlüklerini kazanan ve bunun bilincine varan kadınlarımız da Cumhuriyet'in gelişmesine, ülkemizin kalkınmasına büyük katkıda bulunmuşlardır. Seçme ve seçilme hakkının sağlanmasının ardından Parlamento' da 18 milletvekiliyle temsil edilen kadınlarımız, başarılı çalışmalarıyla Meclisimizin saygınlığını artırmışlardır.

Bugün kadınlarımızın Meclis'teki temsil oranı, başlangıç noktası düşünüldüğünde çok düşük kalmaktadır. Kadınlarımız; ekonomik ve sosyal yaşama katılımı, karar verme süreçlerinde daha etkin rol oynamalı, siyasal alanda daha yüksek oranlarda temsil edilmelidirler.

Türkiye'de ve dünyada, bilimden siyasete, bürokrasiden yargıya kadar her alanda başarıyla görev yapan kadınlarımız, Türk kadınının gücünü herkese göstermektedir. Başarılı kadınlarımızın sayısını artırmak, onların gücünden yararlanmak ülkemizin gelişimini de hızlandıracaktır. Tüm bu güzel gelişmelere rağmen,

hala kadın hakları alanında atılması gereken adımların olduğu da bir gerçektir.

Yaşamın her alanında büyük sorumluluklar yüklenen kadınlarımızın, sorunlarını çözmede ve hak ettikleri düzeye ulaşmada sahip oldukları hakların bilincine varmaları ve onun için mücadele vermeleri önemlidir. Kadınların sorunlarının çözülmesi, bilinçlendirilmesi ve haklarının korunması yönündeki çalışmaların artarak devam etmesi inancımızı sürdürmekteyiz.

DSP Emek Kurultayı, 25.02.2007

C- MEMUR-SEN SOSYAL ETKİNLİKLERİ KONUŞMALARI

KADIN, AİLE VE İLETİŞİM SEMİNERİ

Kadın, Aile ve İletişim Semineri Açış Konuşması

Konfederasyonumuzun, kendini demokratik ve sivil toplum hedefine adanmış sendikalarımızın değerli üyeleri, basınımızın güzide mensupları ve saygıdeğer misafirlerimiz! Hepinizi içten saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Çalışma yaşamına önemli bir katlı olacağına inandığımız “Kadın Aile ve İletişim Semineri”ne hoş geldiniz, şeref verdiniz. Sizleri şahsım ve Memur-Sen Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Toplumsal hayatımızda da, çalışma hayatında da kadınların yaşadığı sorunlara yenilerinin de eklenerek çoğaldığını hep beraber görmekteyiz. Tüm dünyayı etkisi altına alan küreselleşmenin yarattmış olduğu olumsuz sonuçlardan, ekonomik krizlerden, özelleştirme ve taşeronlaşmadan, kaçak işçilikten en çok etkilenen kadınlardır, kadın çalışanlardır. İşt en ilk çıkarılan, düşük ücretlerle, çalıştırılan yine kadın çalışanlarımızdır.

Dünya genelinde hızla artan yoksulluk çalışanları güvencesiz; güvencesiz olduğu kadar da ucuza çalışma ve ağır işlere yöneltti. Bu yönelimin baş unsurları ise açlığın pençesinden kurtulmak için daha çok didinen kadınlar olmaktadır. Gelişmiş ülkelerde bile işgücünün üçte birini kadınlar oluşturuyor ve erkeklerden daha az ücret alıyorlar. Sendikalaşma oranları ise düşük düzeyde. Bugün özel kampanyalar yürütülmesine rağmen yeryüzü genelinde çalışan kadınların ancak % 40’ı sendikalı. Aslında 1990’lı yıllardan bu yana iktisadi ve sosyal çıkarlar hızla tekellerin lehine gelişim gösterdi. Tekellerin, emek gücü en ucuz ve günübürlük bir biçimde yağmalama fırsatlarını değerlendirmesi sonucu sendikaların da üye sayılarında hızla düşüşler yaşandı. Aynı düşüş kadının üye sayısında daha fazla görüldü.

Türkiye’de çalışan kadınların sendikalaşma oranı % 10-13 arasında değişmektedir. Kaldı ki ülkemizde kadınların aktif işgücüne katılım oranı da % 24 gibi çok geri bir düzeydedir.

Son zamanlarda küreselleşmeye birlikte kadın istihdamında birtakım iyileşmeler olmakla beraber, kadın istihdamı, eğitim, yargı, hizmet sektörü ve büro hizmetlerinde ağırlık kazanmıştır. Kadın istihdamında artış (tekstil ve büro hizmetlerinde olmasına rağmen) daha çok sosyal güvenceden yoksun, her türlü kuralızsızlık içinde, kadın emeğinin sömürüldüğü kayıt dışı sektörde gerçekleşmiştir. Küreselleşmenin nimetlerinden söz edenler, şu gerçekleri iyi görmelidir. Günümüzde kadınların işgücüne katılım oranında düşüş yaşanmaktadır. Sosyal devlet, aynı zamanda kadın ve erkek arasındaki cinsiyet ayrımı yapmayan devlettir. Türkiye’de cinsiyet eşitliği ve kadına karşı şiddet sorunları bulunmakta, kadının istihdamı konusunda birçok engel bulunmaktadır. Bu engellerin kaldırılmasıyla ilgili olarak ta kamu yönetimine, yargıya ve sivil toplum örgütlerine önemli görevler düşmektedir.

BM tarafından yapılan yoksulluğun tanımının içinde, sosyal aşılma ve dışlanma, karar sürecinde olmama, eğitim ve istihdamdan dışlanma, belli bir kesimin önüne engeller koyma eleştirileri de bulunmaktadır. Toplumda istihdamın artırılması, sosyal devletin bir gereği olduğu kadar hükümetlerin ve sivil toplum örgütlerinin de bir görevidir.

Ülkemizin bir numaralı sorunu muhakkak ki, işsizlik ve istihdam sorunudur. Dünyada benzeri az görülür genç nüfusumuz ile beslenen istihdam piyasamız, kadını ve erkeği ile bugün ekonomimizin ve ülkemizin en büyük kozu, en büyük şansı, aynı zamanda en büyük risk ve tehlikesini oluşturmaktadır. Türk kadınının istihdam sorunu ise, bu ana paradigmanın temel eksenini oluşturmaktadır. Bu bağlamda, Türkiye nüfusunun yüzde 52’sini temsil eden ve hiç şüphesiz önemli bir kesimini oluşturan kadınların istihdamını ve eğitimini teşvik etmek, önündeki engel ve sorunları kaldırmak, çağdaş uygarlık seviyesine ulaşabilmenin, gelişmenin, toplumdaki huzur ve refahın ve mutluluğun en

önemli unsurlardan birisidir. Bu itibarla kadın istihdamı ve eğitimi üzerinde tüm kesimlerin samimi olması gerekir.

Kadının istihdamda hak ettiği yeri alabilmesi için, önyargılardan, jakoben mantaliteden ve toplumu gerginleştirmeye yol açacak önerilerden vazgeçip, yeni bir toplumsal uzlaşmayla, paradigma-yı yeniden tartışmalıyız. Kadınlar üzerinde pozitif ayrımcılık yapılması ve kadınların eğitime ve işgücüne katılımına engel olan, siyasal, bürokratik ve aynı zamanda yargı engellerinin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Hala kadınların yüzde 16'sının okuma yazma bilmediği, istihdamın yüzde 12'lerde olduğu bir toplumda, maalesef kadınlara yönelik ayrımcılık ve olumsuz tavırlar devam etmektedir.

Türkiye'de kadınların istihdamı ile ilgili olarak artık aşağıda belirtilen hususların yeniden tartışılması gerekmektedir. Bunlar Türk toplumundaki cinsiyet rollerinin yeniden ele alınması ve bununla ilgili gereksiz, inancımıza aykırı hususların ortadan kaldırılması, kadınların; siyasal-sosyal karar alma sürecinde ve istihdamda desteklenmesidir. Bir diğer konuda toplumda çalışan kadınlarla ilgili olumsuzlukların ortadan kaldırılması, ücret adaletsizliğine son verilmesi ve çağdışı kılık ve kıyafet uygulamasına son verilmesidir. Türkiye'deki çalışma hayatının çağdaş, sosyal ve demokratik yönden yeniden ele alınması, bu konu ile ilgili Türkiye'deki Anayasa ve evrensel değerlere uymayan uygulamalara son verilmesidir.

Türkiye'de kadınların işgücüne katılımın, gerek kendileri, gerekse aile ve toplumsal kalkınma için önemli olduğu kabul edilmekle birlikte, işgücüne katılım oranları düşüktür ve yıllara göre sürekli bir azalma da göstermektedir. Kanunlardaki eşitlikçi yapıya rağmen, kadının niteliksel gelişimini ve işgücü piyasasına girişini sağlayacak gerekli mekanizmaların oluşamaması bu düşüşün önemli nedenlerinden biridir ve Türkiye'de kadın istihdamı temel sorun alanlarından biri olarak varlığını sürdürmektedir.

Kadınlarla ilgili sorunlar ve eksiklikler STK'larda da yaşanmaktadır. Bugüne kadar sendikalarda da kadınların iş yaşamına iliş-

kin önemli ve geniş bilimsel çalışmalar yapılmamıştır. Bu da bir özeleştirmedir. Türkiye’de, kadının toplumsal yaşamın her alanında olduğu gibi, sendikalar içinde de daha az sayıda ve daha az etkin bir rolde olduğu maalesef bir gerçektir. Oysa kadın çalışanların; ücretlerin yükseltilmesi, iş güvenliği, mesleki eğitim, eşit işe eşit ücret, kadın ve ana sağlığının sağlanması, vardiya sorunu, ücretli doğum izni, kreş ve emzirme odaları gibi sorunları, erkek çalışanlarla beraber sendikalarda örgütlü mücadele ile çözebilecekleri sorunlardır. Bunda kadın çalışanların örgütlenmedeki çekingenliği, vurdumduymazlığı, ev ve iş yeri yoğunluğunun ve sorumluluğunun da etkisi vardır.

Bugün Türkiye’de üretim ve hizmet sektöründe sigortalı olarak çalışan 2,5 milyonun üzerinde kadın bulunmaktadır. Bunların içinde sendikal örgütlenmede yer alanların sayısı 300 bin civarındadır. Delege ve yönetici kadrolarında ise yok denecek kadar azdır (% 1).

Bu durumu tersine çevirmek, yalnızca kadın kotalarıyla, kadınlara yer açmakla ve yasal düzenlemeler yapmakla mümkün olmayacağına göre, öncelikle kadınlarımızın bilinç eğitim düzeyinin yükseltilmesi ve ekonomik özgürlüklerini en iyi şekilde elde edebilecek bir noktaya gelmesini sağlamakla gerçekleşecektir. Bunu sağlamanın yolu da, ekonomik kalkınmayı sağlamak ve buna paralel olarak da, iktisadi alanda demokrasiyi gerçekleştirmekle mümkündür. Unutmayınız ki, kadınlarımızın kaderinin değişmesi, toplumun kaderinin değişmesiyle orantılıdır. Kadın toplumun değişimi ve geleceğinde en önemli unsurdur. Kadınların her alanda etkin olması, ülkemizde demokrasinin, barışın, hoşgörünün, sevginin egemen olması demektir.

Ne olursa olsun, örgütlü olmak, sosyal alanda olabilmek, çalışma hayatında örgütlü olabilmek, ama hepsinden önemlisi hak arama mücadelesinde örgütlü olabilmek.

Kadınların çağdaş yaşamın gerekli kıldığı, ekonominin işgücünden talep ettiği, bunun da ötesinde küresel ihtiyaçların ve rekabet gereklerinin zorladığı bilgi ve beceri ile donatacak eğitim şartla-

rını oluşturmak, kadınların bu şartlardan erkekler kadar kolaylıkla faydalanmasını temin etmek başlıca hedefimiz olmalıdır.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyor, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Kadın, Aile ve İletişim Semineri, 26-27 Mayıs 2007

MEMUR-SEN AKADEMİSİ SEMİNERLERİ 1

Sendikacılık ve İnsan İlişkileri Semineri Açış Konuşması

Konfederasyonumuzun, kendini demokratik ve sivil toplum hedefine adanmış sendikalarımızın değerli üyeleri, basınımızın güzide mensupları ve saygıdeğer misafirlerimiz! Hepinizi içten saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Çalışma yaşamına önemli bir katkı olacağına inandığımız Memur-Sen Akademisi tarafından hazırlanan “Sendikacılık ve İnsan İlişkileri” seminerine hoş geldiniz, şeref verdiniz. Sizleri şahsım ve Memur-Sen Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Sendikacılığın eğitime dayalı olarak kamu görevlilerince özüm-senmesi ve çalışanlara bilimin ışığında hizmet sunulmasının sağlanması için memur sendikacılığında bir ilki gerçekleştiren Memur-Sen’imiz, bugün burada sendikal faaliyetlerine bir yenisini daha ekliyor. Memur-Sen camiasına ve sendikacılığa hayırlı olsun diyorum.

Sevgili arkadaşlar, sevgili basın mensupları,

Memur-Sen olarak inandığımız doğruları söylemeye, ülkemizi gelişiminde ve yüzyılın gerçekleriyle millî bütünlüğümüz, birlik ve beraberliğimize karşı yapılan yanlışlara dur demeye devam edeceğiz. 1923’de kurulan cumhuriyetimizin temel değerlerine bağlı ve Anayasa’nın başlangıç maddelerinde yer alan hükümetlerin tamamını kabul eden bir sivil toplum örgütü olarak Anayasa’nın ve demokratik kuralların işletilmesinden yana tavrımızı, kurulduğumuz tarihten itibaren savuna geldik.

Her dönemde olduğu gibi, cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde de ülkemizde maalesef değişik spekülasyonlar yapılmakta ve Türkiye’de sadece belli bir kesimin arzuladığı düşüncede kişilerin cumhurbaşkanı seçilmesi için çalışmalar yapılmaktadır. Özellikle son iki aydır cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde vatandaşlarımızın sürece katılmasını demokratik haklar açısından önemli bulduğumuzu belirtiyoruz.

Bununla birlikte demokratik süreci engellemeye, parlamentonun temsil ettiği milli iradeyi baskı altında tutmaya, parlamentonun Anayasal hüviyetini tartışmaya açmaya ve Anayasal görevinden alıkoymaya yönelik yasal olmayan çıkışların, ülkemizin birlik ve beraberliğine, huzuruna, ekonomik gelişmesine zarar verdiğine inanıyoruz. Türkiye, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Cumhuriyetin anlam ve ifadesi içinde hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir. Milletın hâkimiyetini sağlayan ve iradesini yansıtan en büyük kurum parlamentodur. Parlamentonun değerlerini küçük düşürmeye kimsenin hakkı olmadığı gibi, konuları şahıslara veya kılık kıyafete indirenler, tarih önünde iyi bir sınav vermemektedirler.

Milletimizin gözbebeğı olan Türkiye Büyük Millet Meclisi üzerinde baskı oluşturacak davranışların içerisine girilmesi Anayasamıza, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere, ülkemizin bugünkü Sosyo-ekonomik gücüne ve büyümesine aykırı bir tutumdur. Türkiye'de yaşayan tüm vatandaşlarımız demokrasiye, cumhuriyetin temel değerlerine ve hukuka bağlılık konusunda dönüşü olmayan bir yoldadır ve buna herkesin destek vermesi gerekmektedir.

Türkiye bir hukuk devletidir. Kuralları da bellidir. Kurallara, demokrasiye herkesin saygı duyması gerekmektedir. Bu ülkemizin birlik, beraberliği, milli bütünlüğü, huzuru, refahı, bağımsızlığı için olmazsa olmaz en temel değerlerimizdir.

Geldiğimiz süreç itibarıyla, duyguları yatıştırıp, soğukkanlılıkla, demokrasinin, cumhuriyetin, milli iradenin zarar görmeyeceğı, kutuplaştırıcı açıklamalardan kaçınmak gerekir. Başta ana muhalefet partisi olmak üzere siyasi partileri ve yetkili tüm kurumları ortamı germemeye, kutuplaştırıcı tavırlardan kaçınmaya, cumhuriyete ve demokrasiye sahip çıkmaya davet ediyoruz. Türk milleti ve sivil toplum kuruluşları olarak demokrasiden ve cumhuriyetten vazgeçmeyeceğimizi buradan bir kez daha kamuoyuna duyurmak istiyorum.

Demokrasiler özgürlük ve hür iradeleri ortaya koyma rejimidir. Bununla birlikte özgürlükler Anayasa'da yer almış ve sınırlandırılması da yasalarla mümkün kılınmıştır. Ülkemizde de demokrasi rejimi aksaklık ve sorunlara rağmen ilerlemekte olup buna herkesin saygı duyması gerekir. Cumhuriyet rejimi, hepimizin sahip çıktığı çoğulcu demokrasiyle, parlamenter sistemiyle, bağımsız yapısıyla, bürokratik yapısıyla, özgür medyasıyla devam etmektedir. Cumhuriyetimizin temel değerlerinin ve insan haklarının korunmasında bu ülkede herkese önemli görevler düşmektedir. Ülkemizi bölme parçalama senaryoları her gün medyada görülürken, ülkemizin birlik ve beraberliğini korumak ve bunun aksine bir söz dahi söylemek yanlışır ve buna dikkat etmek gereklidir. Burada özellikle ülkemizin STK'ları ve sendikalarının daha dikkatli olması gerekmektedir.

Sivil toplum örgütlerinin en önemli vasfı özgürlüklerden yana tavır almasıdır. Sivil toplum örgütlerinin, demokrasiden, ifade özgürlüğünden, sivil toplumdan, şeffaf yönetimden, sorgulanabilir ve denetlenebilir icraatlardan yana bir duruşu vardır ve öyle olması gerekir; çünkü varlık sebebi budur. Ancak sivil toplum örgütleri, antidemokratik hareketlerden ve demokrasiye zarar verici söylemlerden de uzak durmalıdır.

Çoğulcu demokrasinin vazgeçilmez savunucusu olması gereken sivil toplum örgütlerinin, darbeciliğe özenerek, halkın meşru oylarıyla gelen siyasi partileri parlamentodan atmak ve meşru hükümetleri devirmeye çalışan bir girişim içinde baş aktör olarak yer almaları demokrasi ve Türkiye Sivil Toplum Örgütleri tarihi açısından utanç verici bir gelişmedir.

Türkiye tepeden inme hukuk dışı uygulamalardan en çok nasibini alan ülkelerden birisidir. Ülke tarihinde her on yılda bir demokrasiye balans ayarı vurularak kaşıkla ekilenler kepçeyle toplanmıştır. Her 10 yılda bir kazanılmış hak ve özgürlükler en az bir 10 yıl geriye götürülürken, kimlerin ekmeğine yağ sürdüğüne hepimiz şahidiz.

Kamu çalışanları sendikası olarak en önemli görevimiz, ülkemizin istikrarını ve huzurunu bozmak değil, ülkemizin ve milletimizin birliğini ve dirliğini sağlamak, memurlarımızın ve Türk insanının hak ve özgürlüklerini korumak, gelişmek, Türkiye'yi layık olduğu seviye getirmektedir.

Bu itibarla ülkemizdeki demokratik süreci kesintiye uğratacak, halkın seçtiği parlamentonun oluşturduğu kuruma zarar verecek eylem ve söylemleri, STK ve sendikacılık anlayışı içinde bağdaştırmadığımızı, bunun yanlış olduğunu ve tarihi sorumluluktan kimsenin kurtulamayacağını bir kez daha söylüyoruz.

Saygıdeğer misafirler, değerli dostlarım,

21. yüzyıla sivil toplum kuruluşlarının damgasını vuracağı açıktır. Artık gelişmiş ülkelerde nüfuslar insanların üye oldukları sivil toplum örgütlerine göre belirlenmektedir. Çağımız, katılımcı, birlikte hareket edebilen, fikir üreten ve toplumsal sorumluluk taşıyabilen bireysel donanımlar gerektirmektedir. Başarı için birliktelik öncelikli koşuldur. Bu birlikteliğin ve birlikteliği şekillendiren amaç ve hedeflerin yaşam bulduğu alanlar şüphesiz sivil toplum örgütleridir.

Nüfusun büyük bir bölümünü oluşturan kamu çalışanlarının; haklarını korumak ve geliştirmek, sınıfsal ve toplumsal sorunlara çözüm üretmek gibi amaç ve hedeflerini gerçekleştirmek için oluşturdukları sivil toplum örgütleri de sendikalaradır.

Memur-Sen olarak inançlarımız doğrultusunda, bütün yeniliklere açık üyelerimiz için çözüm üreten ve onları bilgilendiren sendikacılık anlayışını, kendimize temel alarak kamu çalışanlarının haklarının sonuna kadar savunucusu olmayı kendimize temel hedef seçtik.

Memur-Sen olarak insanlık onuruna yakışır ve hiç kimsenin mağdur olmadığı ve memurun hak ve özgürlüklerinin en iyi şekilde korunduğu bir düzen için mücadelemiz sürecektir.

İnancımız bu ülkenin yarınının, bu ülkenin gerçek sahiplerinin yani bizim çalışmalarımızla şekilleneceğidir. Geçmiş olmayanın geleceği de olmaz inancıyla vefa, inanç, sevgi ve her gün güçlenen eylem ruhuyla, dayanışmayla, kardeşlikle yola çıkmış bulunmaktayız ve bu kutlu yolda artık geriye dönüş yoktur, hep ileri gideceğiz.

Bu genel çerçeveler ışığında tüm insanları demokrasiye, cumhuriyete, hukuka, insan hak ve özgürlüklerine sahip çıkmaya davet ediyorum. Kaybedecek zaman yok! Gün kenetlenme ve birlikte hareket etme günüdür. Güçlü ve büyük Türkiye için, tüm vatandaşlarımızın Türkiye çatısı altında buluşmaya çağırıyorum. Sözlerime son verirken hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

İnancımız bu ülkenin yarınının, bu ülkenin gerçek sahiplerinin yani bizim çalışmalarımızla şekilleneceğidir. Geçmiş olmayanın geleceği de olmaz inancıyla vefa, inanç, sevgi ve her gün güçlenen eylem ruhuyla, dayanışmayla, kardeşlikle yola çıkmış bulunmaktayız ve bu kutlu yolda artık geriye dönüş yoktur, hep ileri gideceğiz.

Bu genel çerçeveler ışığında tüm insanları demokrasiye, cumhuriyete, hukuka, insan hak ve özgürlüklerine sahip çıkmaya davet ediyorum. Kaybedecek zaman yok! Gün kenetlenme ve birlikte hareket etme günüdür. Güçlü ve büyük Türkiye için, tüm vatandaşlarımızın Türkiye çatısı altında buluşmaya çağırıyorum. Sözlerime son verirken hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Sendikacılık ve İnsan İlişkileri Semineri, 5-6 Mayıs 2007

MEMUR-SEN AKADEMİSİ SEMİNERLERİ 2

Sivil Toplum Sivil Anayasa Semineri Açış Konuşması

Konfederasyonumuzun, kendini demokratik ve sivil toplum hedefine adanmış sendikalarımızın değerli üyeleri, basınımızın güzi-
de mensupları ve saygıdeğer misafirlerimiz!

Çalışma yaşamına önemli bir katkı olacağına inandığımız Me-
mur-Sen Akademisi tarafından hazırlanan “Sivil Toplum ve Sivil
Anayasa” seminerine hoş geldiniz, şeref verdiniz. Sizleri şahsım
ve Memur-Sen Yönetim Kurulu adına saygıyla selamlıyorum.

Sendikacılığın eğitime dayalı olarak kamu görevlilerince özüm-
senmesi ve çalışanlara bilimin ışığında hizmet sunulmasının
sağlanması için memur sendikacılığında bir ilki gerçekleştiren
Memur-Sen’imiz, bugün burada sendikal faaliyetlerine bir yeni-
sini daha ekliyor. Memur-Sen camiasına ve sendikacılığa hayırlı
olsun diyorum.

Sevgili misafirler, değerli arkadaşlar,

Anayasalar, 19. Yüzyıldan itibaren devletlerin temel belgesi oldu-
ğu gibi, toplumda da bir ortak inancın başvuru belgesi olmuştur.
Yönetimlerde yasama, yürütme ve yargı erklerinin birbirinden
ayrılması yalnızca toplumun ortak olarak kabul ettiği anayasa
sayesinde olur. Devletin esas nitelikleri ve unsurları da anayasa-
larca güvence altına alınır.

Anayasalarda devlet-birey, birey-birey ve devletin diğer devlet-
lerle olan ilişkileri, toplumun genel yaşamı çerçevesinde oluşturu-
lur. Kurumların çalışma esasları, birey temel hak ve özgürlük-
leri, kamunun birey karşısındaki tutumu, bireyin ötekiler kar-
şısındaki hakları anayasalarda yer alır. Bununla birlikte çağdaş
demokrasilerde görülen en önemli unsur bireyi koruyan, temel
hak ve hürriyetleri esas alan, bireyi devlet karşısında ezdirmeyen,
devletin korunmasını kabul eden ama en önemlisi özgürlükleri
genişleten bir yapıda olmasıdır. Gelişmiş ülkelerin anayasaları-

na bakıldığı zaman gelişmemiş veya geri bırakılmış ülkelerin anayasalarından farkı da buradadır. Ortak unsurlarda anlaşamayan toplumu bir araya getiren unsurların çatışması çözülmediği takdirde hangi anayasayı getirirseniz getirin uzlaşmazlık devam edecektir. Bu itibarla sadece metin üzerinde yazmanın yanı sıra gerek devletin gerek bireyin bu özelliği zımnen ve ruhen kabul etmesi gerekmekte ve bunun esaslarını da yerine getirme gerekmektedir. 1839 yılından bu tarafa ülkemizin demokratik yapılanması Kanun-i Esasileri, anayasaları yönüyle bakıldığında aslında birçok gelişmiş ülkeden daha eskiye dayanan bir geleneği vardır. 12 Eylül darbesi sonucunda hazırlanan ve kamuoyuna sunulan 1982 Anayasası'nda defalarca değişiklik yapılmasına rağmen birey eksenli tam demokratik sivil ve özgürlükçü bir yapıya ve ruha kavuşturulamamıştır. Bu değişiklikler de parlamentonun iyi niyetlerine rağmen görünmeyen bir el daha ileri bir anayasa yapılmasına engel olmuş, belki bundan daha önemlisi hissiyat ve ruhiyat olarak bazı kesimlerce kabul edilmemiştir.

Avrupa Birliği'ne girişi sürecinde AB'nin talepleri doğrultusunda TBMM'de kabul edilen anayasa değişiklikleri ilke olarak olumlu olmakla birlikte yeterli olmamıştır. Özellikle devletin kurumlarının çalışma esaslarının şüpheye ve görüş farklılığına yer bırakacak bir şekilde olması, birey özgürlüğünün devleti yıkacak şeklinde algılanması ve en önemlisi bazı kurumların yetkilerini halka paylaşmama isteğinin bunda büyük bir payı vardır. Ancak anayasanın çağdaş bir seviyeye gelememesinin temelinde demokratik bir anayasaya bazı hâkim güçlerin inanmama olgusu vardır. Bunun en çarpıcı örneği yaşadığımız Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve referandumdur. Hala tartışılan hukukçuları ikiye bölen metinlerin açık ve anlaşılır olmamasından kaynaklanmaktadır. Türkiye yıllardan beri hürriyetçi demokrasi ve bunun icapları ile belirlenmiş hukuk düzenine sahip çıkmaktadır. Ancak jakoben bir demokrasi anlayışında anayasaların millete dayatıldığı, milletin ihtiyaç, inanç ve önceliklerine kayıtsız kalınması sonucunda devlet- millet birleşmesi ve bütünleşmesi sağlanamamıştır. Öncelikle anayasanın hazırlanırken bir büyük anayasa kurultayıyla tüm sivil toplum örgütlerinin, sendikaların, üniver-

sitelerin, kamu kurumlarının düşünceleri ve öncelikleri ortaya konulur. Böylece herkesin kendi düşüncesini, önceliğini ve olmazsa olmazını açıklayabileceği bir yapı oluşur. Anayasanın her türlü yönlendirmeden uzak biçimde milletin kendi eseri olması temin edilmelidir. Anayasalarda farklılıkların korunması, insan haklarına saygılı, sosyal adaletin herkese eşit biçimde dağıtılması, vatandaşın refahı, maddi ve manevi mutluluğun sağlanması, devletin ebedi varlığının kabul edilmesi ve ülkemizdeki birlik-beraberliğin teminatı olan bütünleştirici ve birleştirici ortak noktaların ön planda olması gerekir. Devletin varlığını devam ettirebilmek ve demokrasi dışı müdahalelerden korumak adına hiçbir bireysel hürriyetin ortadan kaldırılmaması gerekir. Eğer birey varsa devlet vardır. Eğer birey kendini özgür hissediyor ve mutlu ise mutlaka devlete sahip çıkacaktır. Korku ve korunma olmaz, yanlışlara doğru yol bulunmaz.

Türkiye’de demokrasinin tam anlamıyla yerleşmesi bizlerin olmazsa olmaz önceliklerinden birisidir. Bununla birlikte bunun ön şartı Kamu Yönetimi Reformu Siyasi Partiler Reformu başta olmak üzere tabandan tavana vatandaşın yaklaşım ve isteklerinin yukarıya yansıtılabildiği bir sistemin oluşturulması gerekmektedir. Siyasi partiler ve sivil toplum örgütlerinde de tek tip sistem ve lider hâkimiyeti olduğu takdirde daha baştan demokrasinin olmazsa olmazı olan siyasi parti ve STK’ların katı ve hiyerarşik yapıdan çıkmadıkları için demokrasiye katkıda bulunması yetersiz olacaktır. Vatandaş ve siyasetçi ve yöneticiler arasındaki iletişimin kopuk olması üst yönetimlerde şeffaf olmayan yapılan demokratik yapılanmanın önündeki engellerin başında gelir. Türkiye’deki kamu yönetiminde temel eksiklerin ve aksaklıkların başında çok merkezi bir yapının olması gerekmektedir. Bununla birlikte yerel yapıların popülist ve halkın denetiminden uzak bir anlayışla yürütülmesi, özel yapıların ise yetkili olup sorumsuz oldukları göz önüne alınırsa ciddi bir Kamu Yönetimi Reformu’na ve Kamu Personeli Rejimi’ne ihtiyaç vardır. Halkın çağdaş ölçülerde bulunan kurumsal yapıların önünde dilenen değil, hakkını isteyen bir unsur olarak kabul edilmesi, devlet yöneticilerinin

hâkim değil, vatandaşa bir hizmetçi olarak anlaşılması aslında modern ve sivil anayasanın ana unsurunu oluşturmalıdır.

Çalışma hayatı ile ilgili olarak anayasalara baktığımızda sendikacılığı olmazsa olmazı olan grevli ve toplu sözleşme hakkının tüm çalışanlara verilmesi, sendikal mücadele önündeki engellerin kaldırılması, ILO normlarına uygun ve ülkemiz gerçeklerini de göz önünde bulunduran sosyal anlayış ağırlıklı olan bir çalışma hayatı ile ilgili unsurlar mutlaka modern bir anayasada yer almalıdır. Çünkü güçlü, etkili sivil toplum örgütleri çağdaş demokrasinin ön şartlarındandır. Toplumun itici gücü olan çalışanlar, üretkenler eğer memnun değilse ortaya konulan ürünün de çok sağlıklı olduğu iddia edilemez. Emegin hakkını ve çalışanı görmezden gelen ve her zaman sermayeyi ön planda tutan yaklaşımlar sadece ve sadece anti-demokratik ve totaliter ülkelerde kalmıştır. STK ve sendikaların aktif katkılarından istifade etmeyen hiçbir yönetim başarı sağlayamaz. Bu itibarla Memur-Sen Konfederasyonu olarak ülkemize, milletimize hizmet, demokrasinin yerleşmesine katkı sağlamak arzusuyla çalışmalarımıza devam ediyoruz. Amacımız milletimizin katılımının kamu yönetiminde yer almasıdır. Amacımız demokrasi ve bireyin özgürlüğüdür.

Saygıdeğer misafirler, değerli dostlarım

Sonuç olarak, inançlarımız doğrultusunda, bütün yeniliklere açık, üyelerimiz için çözüm üreten ve onları bilgilendiren sendikacılık anlayışını, kendimize temel alarak kamu çalışanlarının haklarının sonuna kadar savunucusu olmayı kendimize temel hedef seçtik.

Memur-Sen olarak insanlık onuruna yakışır, hiç kimsenin mağdur olmadığı ve memurun hak ve özgürlüklerinin en iyi şekilde korunduğu bir düzen için mücadelemiz sürecektir.

İnancımız; bu ülkenin yarınının, bu ülkenin gerçek sahiplerinin yani bizim çalışmalarımızla şekilleneceğidir. Geçmişi olmayan geleceği de olmaz inancıyla vefa, inanç, sevgi ve her gün güçlenen eylem ruhuyla, dayanışmayla, kardeşlikle yola çıkmış bulun-

maktayız ve bu kutlu yolda artık geriye dönüş yoktur, hep ileri gideceğiz.

Bu genel çerçeveler ışığında tüm insanları demokrasiye, cumhuriyete, hukuka, insan hak ve özgürlüklerine sahip çıkmaya davet ediyorum. Kaybedecek zaman yok! Gün kenetlenme ve birlikte hareket etme günüdür. Güçlü ve büyük Türkiye için, tüm vatandaşlarımızı büyük Türkiye çatısı altında buluşmaya çağırıyorum. Sözlerime son verirken hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Sivil Toplum Sivil Anayasa Semineri, 28 Ekim 2007

MEMUR-SEN AKADEMİSİ SEMİNERLERİ 3

Ortadoğu ve Türkiye Semineri Açış Konuşması

Kıymetli panelistler, sendikalarımızın değerli yetkilileri, muhterem misafirler, hanımefendiler, beyefendiler.

Memur-Sen Akademisi tarafından bugün yanı başımızda meydana gelen şiddet, kan ve gözyaşının kaynağı durumunda olan Ortadoğu sorunuyla ilgili olarak burada bir panel düzenlemiş bulunuyoruz. Akademik çalışmamıza katkı sağlayan, siyaset ve bilim adamlarımıza ve katılımcılara hepinizin adına hoş geldiniz diyorum, saygılarımı sunuyorum.

Türkiye, dünyada ve bölgesinde stratejik konumu itibarıyla çok önemli bir ülkedir. Ortadoğu'ya, doğuya, kuzeye ve Avrupa'ya açılan yolları itibarıyla topraklarımız bu özelliği nedeniyle geçmiş uygarlıklara ev sahipliği yapmış, yaşayan ve uygarlıkların mekânı olmuş, geçiş yollarının merkezi olmak kimliğini, olaylarını ve sorunlarını yaşamıştır.

Osmanlı'dan bu yana özellikle hedef topraklar olma sıkıntılarını yaşamış olan ülkemiz, bugün de aynı sıkıntı ve sorunlarla karşı karşıyadır. Biz soyadı Türkiye olan bir aileyiz. Nasıl bir ailede soyadları aynı, adları değişik fertler bulunursa, biz de böylesi bir aileyiz. Nasıl bir ailede, hayatın getirdiği sıkıntılar yaşanırsa, aile fertleri zaman zaman anlaşmazlıklara düşerlerse, biz de bu sıkıntı ve anlaşmazlıkları kendi içimizde çözebilecek bir büyük aileyiz. Meselelerimizi kendimiz çözeriz. Yabancılar ihtiyacımız yoktur. Onlardan gölge etmemelerini, başka ihsan istemediğimizi özellikle belirterek, bize karışmamalarını istiyoruz. Bağımsız bir devlet olarak, bunu istemek en tabii hakkımızdır.

Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun stratejik açısından önemine değinmek istemiyorum. Ama sadece bir istatistik vereceğim. O da dünya petrol rezervinin sadece ve sadece yüzde 61'i, gaz rezervlerini de yüzde 35'i bu bölgededir. Türkiye Kuzey Irak'taki terör örgütüne müdahale etti diye petrol fiyatlarının 85 dolardan 100

doların üzerine çıkması, aslında Türkiye'nin de kendinin bilmediği bir öneminin göstergesidir.

Biz aslında hasta adam değil, bugün hasta adamlıkla ilgisi olmayan, uyuyan bir dev durumundayız. Bir dünya, bir ülke hayal ediyorum. Hayalimde güzel bir nokta var. Nasıl bu Anadolu toprakları; Roma İmparatorluğu, Büyük Selçuklu İmparatorluğu ve hatta Osmanlı İmparatorluğu ve ondan önce de büyük uygarlıklar beşiği olmuş ise de bunları büyük yapan bir olgu var. O olgu, o ülkede, o bölgede yaşayan insanların, kendilerini o ülkeye, o devlete, o toprağa bir aidiyet duygusuyla bağlanmasıdır. Türkiye'de her yıl bir milyona yakın insan zengini-fakiri, doğulusu-batılısı yurt dışına gitmek istiyor. Bunun temel nedenlerini sadece ve sadece ekonomik olarak görmek yanlıştır. Bu ülkede yaşamak istemeyen insanlar oluşturuluyor. Öyleyse ülkemizdeki "Aidiyet" sorununun bir an önce giderilmesi gerekmektedir.

1900'lü yılların başlarında İngilizler, özellikle Fransızlar tarafından bizlere biçilen elbise, sınırlar artık dar geliyor. Sadece sınırlar değil, bizlere dayatılan yasalar, bizlere dayatılan usuller, kararlar dar geliyor. Öyle bir Türkiye hayal ediyorum ki, bölgesinde önder olacak, tek devlet, tek vatan, tek millet olacak bir ülke.

Türkiye'de etnik, dini, mezhepler açısından farklılıklar var. Bu insanları, bu yapıları görmezlikten gelmek, onlara İngilizlerin, Fransızların dayatılmasıyla bir gömleği, bir yapıyı dayatmak ben- ce bugünkü sorunların temelinde geliyor. Öyleyse biz anayasadaki bu yapıyı düzelmeliyiz. Ve bu anayasa ekonomik olarak bizim büyümemizi, büyümemiz bir gerçekse, sosyal olarak da siyasal olarak da ve aynı zamanda bölgede müreffeh bir ülke olarak da büyümememizin bir önderi olmalıdır. Bugün yapılan kavganın temelinde bu vardır. Anayasa değişikliklerinde ülkemizdeki bu farklılıkların, ülkemizdeki bu güzel insanların ayrıma tabi tutulması yine yeni anayasada bunun düzeltilmesi gerekir. Yüzde 55 milli gelirin kaymağını yiyen 3-5 bin ailenin ellerinde bulundurdıkları medya veya diğer unsurlarla maalesef Türkiye insanı üzerinde boza pişiriyorlar. Nasıl ki bugüne kadar ahlaki açıdan özellikle medya kanallarıyla dünyanın hiçbir yerinde olmayan

bir şekilde Türk toplumuna dayatılan bu müfessih magazinler, diziler, sinemalar ve onların tabiriyle maalesef Türkiye toplumunu bozamamış ama gerçekten kötü bir noktaya da getirmiştir.

Osmanlı'dan bu yana özellikle bu alanlarda hedef petrol kuyularıydı. Ancak Büyük Ortadoğu projesi çerçevesinde veya ekonomik, silah olarak büyük devletlerin artık dünyada bin tane küçük devlet yapalım ve Ortadoğu başta olmak üzere de bütün dünya-daki sınırları 1918'lerde olduğu gibi yeniden değiştirelim mantığına bizler Memur-Sen olarak karşı çıkıyoruz. Evet, bölgede keşke bütün sınırlar kalksa aynı tarihi, aynı tarihi, aynı dini, aynı kültürü yaşayan insanlar keşke sıfır gümrükle ve aynı zamanda sınırsız bir şekilde birbirlerine gidip gelseler.

Bir siyasi liderimizin güzel bir sözü vardı. Yani Avrupa ve Hristiyanlar birleşiyor, bizler de ayrılıyoruz. Bunun temelinde bir söz var. Öyleyse Memur-Sen'i oluşturan sendikalarımız ve illerden gelen arkadaşlarımız farklı düşüncelerini bir tarafa bırakarak "Bu toplumda ortak nasıl yaşayabiliriz? Bunu nasıl düzeltebiliriz?" Bunun açılımını getirmeleri lazım. İnşallah önümüzdeki günlerde bununla ilgili olarak bir çalışma yapacağız. Özellikle Doğu ve Güneydoğu bölgemizden gelen arkadaşlarımızın bu konuda daha aktif olmalarını istiyorum.

Değerli katılımcılar. Öncelikle güzel bir ülkede yaşıyoruz. Güzel insanların yaşadığı bir ülke. Ama aynı zamanda bu ülkeler peygamberlerin geldiği ve farklılıkların, kavgaların, gözyaşlarının olduğu bir coğrafya. ABD'nin bölgeye gelmesiyle bu topraklara barış gelmedi. Gelemez de. Çünkü biz inanıyoruz ki Türkiye'de de, Ortadoğu'da da birlikte yaşamının temelinde İslam kardeşliğinin esas alınması çok önemlidir. Bunu irtica, bunu din bezirgânlığı veya değişik biçimlerde söylemek isteyenler olabilir. Onlar kendi arka bahçelerine, kendi orijinlerine, kendi dünyalarına baksınlar. Biz bir ütopya kurmuyoruz. Biz bunu geçmişte başarmışız.

Sonuç olarak buradaki katılımcılar, gerçekten her biri de kamuoyundan bildiğiniz ve her biri de kendi içerisinde uzmanlık alanı olan katılımcılarımız, kendilerine bin teşekkür ediyorum.

Konfederasyonumuz bu tür çalışmalarına inşallah devam edecektir. Anayasayla ilgili olarak Anayasa Çalıştay'ına aktif biçimde katılan bir sendikal hareket olarak aynı zamanda gerek memurların çalışmalarında, gerekse çalışma hayatında, gerekse de ülkemizi, bölgemizi ve dünyayı ilgilendiren çevre, savaş ve diğer konularda olmak üzere bu konularda hassas olduğumuzu belirtiyoruz.

Değerli arkadaşlar Konfederasyonumuzun Memur-Sen Akademisi çalışmaları tüm hızıyla devam edecektir. Önümüzdeki 26-27 Nisan tarihlerinde Konfederasyonumuzun Genel Kurulu olacaktır. Şube genel kurulları bitmiştir. Sendika genel kurulları önümüzdeki haftadan itibaren başlayacak, 2-3 Şubat tarihiyle sona erecektir. Bizim Cenab-ı Haktan istediğimiz ve talebimiz seçimlerin ve bu toplantıların gerek sendikalarımız, gerek ülkemiz, gerek milletimiz için hayırlı olmasını diliyorum ve hepinize saygılar sunuyorum.

Ortadoğu ve Türkiye Semineri, 12 Ocak 2007

D- BASIN AÇIKLAMALARINDAN ÖRNEKLER

CUMHURBAŞKANI AHMET NECDET SEZER'E TEPKİ BASIN AÇIKLAMASI

“Değerli Arkadaşlar,

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer’in Harp Akademileri Konferansı’nda yaptığı konuşma, halkımız ve memurlar tarafından üzüntüyle karşılanmıştır.

Sayın Cumhurbaşkanı’nın konuşması, devletin en üstteki organı tarafından memurlara karşı haksız ithamlarda bulunulması nedeniyle memurlar arasında üzüntüyle karşılanan bir konuşmadır. Devleti halk adına temsil eden cumhurbaşkanlarının “İrtica siyasete, eğitime ve devlete sistemli bir şekilde sızmaya çalışmaktadır” şeklindeki açıklamaları, memurları irtica ile suçlamak anlamına gelir ki hiç kimsenin bu ülkenin memurlarını zan altında bırakmaya hakkı yoktur.

Demokratik hukuk devletin hukuku gözetmekle görevli bir cumhurbaşkanının, elinde hiçbir delil olmadan zan ile hareket ederek açıklama yapması, hukuka uygun bir davranış değildir. Devletin istihbarat bilgilerine sahip Sn. Cumhurbaşkanı’nın açık konuşmayarak insanları ve kurumları zan altında bırakmasını memurlar olarak doğru bulmuyoruz.

Kamuya nasıl personel alındığı bellidir. Kamuya personel alımları YÖK’e bağlı ÖSYM tarafından merkezi sınav sistemi ile gerçekleştirilmektedir. Ayrıca sınavda başarılı olan memur adayları da hemen göreve başlatılmayarak, güvenlik soruşturmasına tabii tutulmaktadırlar. Memur atamalarının bilgisayar ortamında yapılmasına rağmen sayın cumhurbaşkanının memurları zan altında bırakan sözlü açıklamalar yapması memurları üzüntüye sevk etmiştir.

Değerli basın mensupları,

Sayın Cumhurbaşkanı'nın konuşmasını, Türkiye'nin demokratik gelişimi açısından büyük bir talihsizlik olarak görüyoruz. Laiklik, Türkiye Cumhuriyeti'nin, tüm sendika ve sivil toplum örgütlerinin benimsediği bir ilkedir. Devletimizin olmazsa olmazı fikri bir unsurdur. Bunun evrensel bir tanımı ve uygulaması vardır. Sayın Cumhurbaşkanı kendine göre bir laiklik tanımı yapmaktadır. Devletin, kamu düzeni gerekçesiyle vatandaşlarının ibadet etme özgürlüklerini bile yasaklayabileceğini söylemektedir. Hukuk devletinde ve laik bir devlette devletin görevi insanların ibadetlerini kamu düzeni gerekçesi ile bile olsa sınırlamak ve engellemek değildir. Devletin görevi insanların mümkün olan en fazla düzeyde hak ve özgürlüklerden yararlanabilmelerinin yollarını aramaktır. Gerçek laiklik budur. Hukuk devleti, vatandaşlarına mümkün olan en çok özgürlükleri sağlayarak onların hukuk güvenliği içinde yaşamalarını sağlayan devlet demektir.

Bizler Memur-Sen olarak, memurları zan altında bırakan açıklamalar yapılarak kamuda gereksiz bir gerginliğin oluşturulması-na, devletin vatandaşları arasında ayrımcılık yapılmasına zemin açacak davranışlar içine girilmesini telkin eden açıklamalara tepki gösteriyor ve herkesi hukuka uygun davranmaya davet ediyoruz.” 15.04.2006

“ULUSAL BİRLİK HAREKETİ PLATFORMU” İLE İLGİLİ BASIN AÇIKLAMASI

“Çoğulcu demokrasinin vazgeçilmez unsurlarından birisi de ‘sivil irade, sivil toplum örgütleri, sivil inisiyatif’ dir. Kişilerin ve toplulukların seslerini duyurma hakkı vardır. İktidarların el değiştirmesi ancak demokratik yollarla olmalıdır. Toplum adına karar alma sürecinde yer alacak kişiler seçimle işbaşına gelir. Zira toplumun iradesi ancak ve ancak seçimle oluşur.

Demokrasiler özgürlük ve hür iradeleri ortaya koyma rejimidir. Bununla birlikte özgürlükler Anayasa’da yer almış ve sınırlandırılması da yasalarla mümkün kılınmıştır. Ülkemizde de demokrasi rejimi aksaklık ve sorunlara rağmen ilerlemekte olup buna herkesin saygı duyması gerekir. Cumhuriyet rejimi, hepimizin sahip çıktığı çoğulcu demokrasisiyle, parlamenter sistemiyle, bağımsız yapısıyla, bürokratik yapısıyla, özgür medyasıyla devam etmektedir. Cumhuriyetimizin temel değerlerinin ve insan haklarının korunmasında bu ülkede herkese önemli görevler düşmektedir.

Ülkemizi bölme parçalama senaryoları her gün medya da görülürken, ülkemizin birlik ve beraberliğini korumak ve bunun aksine bir söz dahi söylemek yanlıştır ve buna dikkat etmek gereklidir. Burada özellikle ülkemizin STK’ları ve sendikalarının daha dikkatli olması gerekmektedir.

11.12.2006 tarihinde Türkiye Kamu-Sen Genel Merkezi’nde 41 sendika, dernek ve vakıf tarafından “Ulusal Birlik Hareketi Platformu” oluşturulmuştur ve başına emekli General Şener Eruygur getirilmiştir. Bazı sendika ve derneklerin bu şekilde bir araya gelmesi demokrasilerde doğal karşılanır. Ancak sivil toplum örgütleri, antidemokratik hareketlerden ve demokrasiye zarar verici söylemlerden uzak durmalıdır.

STK’ların halkın meşru oylarıyla gelen siyasi partileri parlamentodan atmak ve meşru hükümetleri devirmek görevi yoktur. STK’lar adı üzerinde sivil inisiyatif ruhunu oluşturur, bunun aksine davranışlarda bulunulmamalıdır.

Son aylarda oynanmaya çalışılan oyunları Türkiye bundan 10 yıl önce de görmüştür. Son on yıl önce gerçekleştirilmeye çalışılan anti demokratik hareket ülkemizde demokratik sürece zarar verdiği gibi, bu dönemde hortumlanan, kaçırılan meblağ faizleri ve etkileriyle birlikte 140 milyar dolara mal olmuştur. Binlerce memur sürgün edilmiş veya görevine son verilmiştir.

Bu itibarla son aylarda medyada ve kamuoyunda demokrasiyi kesintiye uğratacak oluşumlar memurları rahatsız etmekte ve fevkalade tedirginlik duyulmaktadır.

Hükümetlerin STK'ların düşüncelerini göz önünde bulundurma görevinin yanında STK'ların da ülkenin anti demokratik yapıya sürüklenmesini engelleme görevi vardır. Emperyalist devletlere rağmen zor şartlar içinde kurduğumuz Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve demokrasiyi yaşatmak bizlerin görevidir. Bununla birlikte totaliter, insan hak ve hürriyetine uymayan, demokrat bir anlayış dışında olan, vatandaşları arasında ayırım yapan bir anlayış içerisinde olamayız.

Bu itibarla ülkemizdeki demokratik süreci kesintiye uğratacak, halkın seçtiği parlamentonun oluşturduğu kuruma zarar verecek eylem ve söylemleri STK ve sendikacılık anlayışı içinde bağdaştırmadığımızı, bunun yanlış olduğunu ve tarihi sorumluluktan kimsenin kurtulamayacağını kamuoyuna duyuruyoruz.”
12.12.2006

10. YILINDA 28 ŞUBAT İLE İLGİLİ BASIN AÇIKLAMASI

“Türk siyasi hayatına ‘post-modern darbe’ olarak geçen, adını 18 maddelik ‘irtica ile mücadele’ kararlarının çıktığı Milli Güvenlik Kurulu toplantısından alan, siyaset ve toplum hayatında çok derin izler bırakan 28 Şubat Süreci’nin üzerinden 10 yıl geçti. Siyasi, ekonomik ve sosyal hayatı felç eden, sürecin Türkiye’ye bedeli çok ağır oldu. Ülke siyasi ve ekonomik buhranlara sürüklendi, iktidar dışardan müdahaleyle el değiştirdi, yolsuzluk ekonomisi altın devrini yaşadı, bankaların içi boşaltıldı, ülkeye 140 milyar dolara mal oldu. Ama ne yazık ki, tüm bunlara rağmen 28 Şubat’ın hesabı sorulmadı henüz, hiç kimse yargılanmadı. Bugün aktörlerinin birçoğu köşesine çekildi, isimleri unutulmaya yüz tuttu, ancak etkileri bugün bile hissedilmektedir. Çok acıdır ki, ülkeyi krizden krize sürükleyen 28 Şubatçılar yargılanmadı. Şili’nin gösterdiği demokratik duruşu Türkiye de göstermeli ve tüm darbe ve ihtilalleri yapanlar yargılamalıdır.

28 Şubat doğrudan doğruya devlete, devletin kurumlarına, devletin itibarına ve bu ülkenin halkının devletle uyumlu bir şekilde yaşama arzu ve iradesine yapılmış bir hareket olmuştur. Bu itibarla 28 Şubat sürecinde en büyük darbeyi devlet ve devletiyle uyumlu bir şekilde yaşamaya çalışan millet yemiştir. Bundan dolayı bu süreci destekleyen başta 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel olmak üzere tüm kişi ve kuruluşları tarih affetmeyecek, özür dilemedikleri müddetçe vicdanları hep kara olacaktır.

28 Şubat’ın aktörleri bugün unutulmaya yüz tutmuştur. Ancak özellikle iki grup hala ülkeyi kaosa götürecek tezgahların peşinden koşmaktadırlar. Bunlar bazı STK’lar ve bazı medya kuruluşlarıdır. Özellikle 28 Şubat sürecinde medya bu işin tetikçisi olmuştur. Medyada yer alan çarşaf çarşaf manşetler, zinde kuvvetleri müdahaleye çağırmışlardır.

Bir diğer aktör grubu ise bazı STK’lardır. Ülkenin sivilleşmesi, demokrasinin tam anlamıyla yerleşmesi ve gelişmesi, hak ve özgürlük mücadelesi için kurulan bazı STK’lar ne yazık ki, o sü-

reçte bir çete gibi hareket etmiş ve 28 Şubat'ın oluşmasına zemin hazırlamışlardır. Bir istisna olarak 28 Şubat sürecinde özellikle tüm memur sendikaları ve konfederasyonları demokratik tavır ve davranışlarıyla demokrasinin kaleleri gibi dimdik durmuşlardır. Ancak geldiğimiz dönem itibarıyla bazı kamu sendikaları ve STK'ların tıpkı 28 Şubat'ta olduğu gibi çeteleşme faaliyetleri yaptıkları kamuoyunda yer almaktadır. Özellikle kurulan Başbakanlık Takip Komisyonu aracılığıyla on binlerce memurun fişlenerek mağdur edildiği, yüzlerce memurun görevine son verildiği bu sürecin ardından, emekçinin haklarını savunduğunu iddia eden sendika ve konfederasyonların 28 Şubat sürecindeki 5'li çetelerde olduğu gibi çetelerin içinde yer alması ve bu çetelerin kurulmasına öncülük etmesi kabul edilemez. Bu tür oluşumların içinde yer alan tüm sivil toplum örgütlerini kınıyorum.

Devleti yönetenler, devlete sahip çıkmak isteyen sendikalar ve sivil toplum örgütleri şunu unutmasınlar ki, çetelerle devlet yönetilmez.” 28.02.2007

27 NİSAN E-MUHTIRASI İLE İLGİLİ BASIN AÇIKLAMASI

“1923’de kurulan cumhuriyetimizin temel değerlerine bağlı ve Anayasa’nın başlangıç maddelerinde yer alan hükümlerin tamamını kabul eden bir sivil toplum örgütü olarak Anayasa’nın ve demokratik kuralların işletilmesinden yana tavrımızı, kurulduğumuz tarihten itibaren savuna geldik.

Her dönemde olduğu gibi, cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde de ülkemizde maalesef değişik spekülasyonlar yapılmakta ve Türkiye’de sadece belli bir kesimin arzuladığı düşüncede kişilerin cumhurbaşkanı seçilmesi için çalışmalar yapılmaktadır. Özellikle son iki aydır cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde vatandaşlarımızın sürece katılmasını demokratik haklar açısından önemli bulduğumuzu belirtiyoruz.

Bununla birlikte demokratik süreci engellemeye, parlamentonun temsil ettiği millî iradeyi baskı altında tutmaya, parlamentonun Anayasal hüviyetini tartışmaya açmaya ve Anayasal görevinden alıkoymaya yönelik yasal olmayan çıkışların, ülkemizin birlik ve beraberliğine, huzuruna, ekonomik gelişmesine zarar verdiğine inanıyoruz. Türkiye, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Cumhuriyetin anlam ve ifadesi içinde hâkimiyet kayıtsız şartsız milletindir. Millet’in hâkimiyetini sağlayan ve iradesini yansıtan en büyük kurum parlamentodur. Parlamentonun değerlerini küçük düşürmeye kimsenin hakkı olmadığı gibi, konuları şahıslara veya kılık kıyafete indirenler, tarih önünde iyi bir sınav vermemektedirler.

Milletimizin gözbebeği olan Türkiye Büyük Millet Meclisi üzerinde baskı oluşturacak davranışların içerisine girilmesi Anayasamıza, Türkiye’nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere, ülkemizin bugünkü sosyo-ekonomik gücüne ve büyümesine aykırı bir tutumdur. Türkiye’de yaşayan tüm vatandaşlarımız demokrasiye, cumhuriyetin temel değerlerine ve hukuka bağlılık konusunda dönüşü olmayan bir yoldadır ve buna herkesin destek vermesi gerekmektedir.

Türkiye bir hukuk devletidir. Kuralları da bellidir. Kurallara, demokrasiye herkesin saygı duyması gerekmektedir. Bu ülkemizin birlik, beraberliği, milli bütünlüğü, huzuru, refahı, bağımsızlığı için olmazsa olmaz en temel değerlerimizdir.

Geldiğimiz süreç itibarıyla, duyguları yatıştırıp, soğukkanlılıkla, demokrasinin, cumhuriyetin, milli iradenin zarar görmeyeceği, kutuplaştırıcı açıklamalardan kaçınmak gerekir. Başta ana muhalefet partisi olmak üzere siyasi partileri ve yetkili tüm kurumları ortamı germemeye, kutuplaştırıcı tavırlardan kaçınmaya, cumhuriyete ve demokrasiye sahip çıkmaya davet ediyoruz. Türk milleti ve sivil toplum kuruluşları olarak demokrasiden ve cumhuriyetten vazgeçmeyeceğimizi buradan bir kez daha kamuoyuna duyuruyoruz.

Saygılarımızla...” 27.04.2007

AK PARTİ'YE KAPATMA DAVASI AÇILMASI İLE İLGİLİ BASIN AÇIKLAMASI

21. yüzyılın başında Türkiye'de Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından açılan kapatma davası, hala bir siyasi partinin kapatılmak istenmesi açısından Türk demokrasisine, Türkiye'nin dünya kamuoyundaki imajına büyük zarar vermiştir.

Türkiye Cumhuriyeti demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. TC. Anayasası'na göre siyasi partiler demokrasinin temel unsurlarıdır. Bu unsurları tahrip etmek yargı eliyle bile olsa demokrasiyi tahrip etmek anlamına gelmektedir. Türk siyaseti parti kapatmalarının faturasını geçmişte çok ağır bir şekilde ödemiştir. Buna rağmen, yargının, ideolojik davranışları çağrıştıran her türlü imajdan sakınması gerekirken, tamamen hukuki içerikten yoksun, suni gerekçelerle, gazete haberlerinden oluşan, belirsiz ve keyfi nedenlerden oluşan bir iddianameyle kapatma davası açılması, aslında demokrasiye açılmış bir davadır.

Türkiye Cumhuriyeti, bir muz cumhuriyeti değildir. Türkiye özürlü ve aksak bir demokrasiyi ve demokratik süreci hak etmemektedir. Demokratik ve sivil anayasalarda yargı, yasama ve yürütme erkleri arasında sınırlar ve normlar belirlenmiştir ve bunun dışına çıkılmaması gerekir. Erklerin bir diğerinin üstünde olmadığı evrensel hukukta ve anayasamızda belirtilmiştir. Siyasal partilerin kapatılmasında kişisel düşünceler ve soyut kavramlar etkili olmamalıdır. Kaldı ki siyasi parti kapatılması da çözüm değildir. Bu olay sonucunda tahrip olan sadece demokrasi, sadece istikrar değildir. Gazete haberleriyle yargı yönlendirilmeye çalışılarak tahrip edilmekte, adalete inanç yıpratılmaktadır.

AB'ye üyelik sürecinde, İKO'da en önemli ülke olma döneminde, 6 yıldır iktidarda olan bir siyasi partinin kapatılmak istenmesi, halkın tercihin ve düşüncesine karşı yapılmış bir darbedir. Türkiye cumhuriyeti ve Türk milleti bunu hak etmemiştir. Halkın gücü ve inancını görmezlikten gelen tüm faaliyetler ve düşünceler tarihin sayfalarında hak ettiği yeri bulmuştur ve bulmaya devam edecektir.

Bu konuda Türkiye yeni bir sınavdan geçmekte, siyasi hayatında yeni bir sayfa açmaktadır. Daha önce de demokrasiye yapılan müdahaleler her zaman ters tepmiş, halk tarafından tepkiyle karşılanmıştır. Daha olay duyulur duyulmaz dünya kamuoyu önünde ne kadar mahcup bir duruma düşürüldüğümüz ortaya çıkmıştır. Kafkasya, Balkanlar, Ortadoğu gibi zor bir coğrafyada demokrasi mücadelesini her şeye rağmen devam ettiren bir ülkede, suni ve asılsız gerekçelere sığınarak parti kapatılmaya çalışılması demokrasiye zarar verecektir. Milletin iradesine karşı, ülkemizin birlik ve beraberliğine yapılacak her türlü girişim halk tarafından tasvip görmeyecek ve kınanacaktır.

Memur-Sen olarak Türkiye'yi ve demokrasimizi, ülkenin birlik ve beraberliğini düşünüyor ve başta yargı olmak üzere herkesi demokrasinin gereklerine uymaya çağırıyoruz. 350 bin üyeli bir sivil toplum örgütü olarak, 21. yüzyılda artık sözde değil, özde demokrasi istiyoruz. Herkes bilsin ki, temsilin kaynağı ve gücün başı millettir ve milletin kararına herkes saygı duymalıdır.”
15.03.2008

SEKİZİNCİ BÖLÜM

DR. AHMET AKSU
İLE MEHMET AKİF
İNAN ÜZERİNE BİR
SÖYLEŞİ

DR. AHMET AKSU İLE MEHMET AKİF İNAN ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ

Merhum Mehmet Akif İnan ile ne zaman tanıştınız?

Rahmetli Akif İnan hocamla bizlerin tanışması eskilere, 1983-84 yıllarına dayanıyor. Tanımamız ise daha öncedir. 1976-77 yıllarında MTTB döneminde Ankara Ortaöğretim teşkilatında yöneticiydim. O tarihlerde de görüşmelerimiz olurdu, ama bu daha çok dinleyici anlatıcı şeklinde idi. Çok bir samimiyetimiz yoktu. Samimiyetimiz, 80’li yıllarda Maveria dergisinde oldu.

80’li yılların başlarında Selanik Caddesi 52 numarada Maveria dergisi vardı. Kamuoyunda ‘7 güzel adam’ olarak bilinen Özdenören kardeşler, Akif İnan, Erdem Bayazıt, Cahit Zarıfoğlu ve diğer üstadların bir arada olduğu bir yerdi orası. Maveria dergisi oradan dağıtılırdı, tüm Türkiye’ye.

Benim de biraz şiire, yazıya ilgilim olduğu için, o zaman Maveria dergisine gidip gelmeye başladım. E tabii öyle enteresan ki koşturacak insan yok. Çaydı, çorbaydı, efendim dergilerin paketlenmesi, şeffaf poşetlere konulması, Ptt’ye götürülmesi, gönderilmesi... gibi işlerde yardımcı oldum. 2 yılı aşkın bir müddet orada, bulundum. Ta ki kapanana kadar.

Akif İnan hocamla ondan sonra peyderpey, ara sıra değişik sohbetlerde, konferanslarda bir araya geldik. Sürekli olarak da, kitapları olsun, çeşitli çalışmaları olsun, o tarihteki bazı gazetelerden, dergilerden takip ettik. Kendisi Ankara’da olduğu için sık sık görüşme imkanımız da oldu.

Tanışmamızın hikayesi böyledir.

Sendika geçmişinizden bahseder misiniz?

Önce Eğitim-Bir-Sen kurulmuştu. 1995 yılında, bir gün kendisi beni aradı. “Ahmetciğim” dedi, gür edalı sesiyle. “Bizim orda bir toplantı yapacağız; hem sendika konuları konuşalım hem genel ko-

nuları bir görüşelim, sana da ihtiyacımız var!” dedi. “Sağlık Bakanlığı’nda çalışıyorsunuz, sizinle birlikte arkadaşlarınız da gelebilirse iyi olur!” dedi.

Şehit Adem Yavuz Sokak’taki Eğitim-Bir-Sen’in yerinde bir araya geldik. Sağ olsun, kendisi orda bize çiğ köfte yaptı. Kendi elleriyle yoğurdu. Tabak, kaşık vb. malzemeleri evinden getirmişti.

Ondan sonra konu açıldı. Türkiye’ye yeni bir yapılanmanın, yeni bir sivil toplum kuruluşu anlayışının geldiğini, sivil toplum örgütlerinin Türkiye’de gelecekte çok önemli yerinin olacağını, bugün itibarıyla memur sendikacılığının yasak olsa dahi önümüzdeki dönemlerde mücadelelerle, siyasi iktidarların mecburiyet karşısında ki tutumlarıyla, bu sendikal hareketin devam edeceğini ve Avrupa ve dünyadaki yerini alacağını söyledi. “Gelin biz İslami hassasiyeti olan, milli duyguları olan insanlar olarak geleceğin Türkiye’sini oluşturabilmemiz için böyle bir sendikal hareketle olalım” dedi.

Tabii ki Fatih Uğurlu, Dr. Bülent Kutluca, Hamdi Saylam, Hayati Kırılı ayrıca Hüsamet Şanal, Osman Şimşek gelmişti. Değişik hizmet kollarında çalışan daha birçok arkadaşımız vardı. Yaklaşık 25 kişiyle orada bir karar verildi.

Ama karar verildiği zaman da hemen harekete geçilmedi tabii. Bunun üzerine 5 veya 6 defa daha toplandı, biz o toplantılara da katıldık ve daha sonra bir gün karar verildi. Önce herkes kendi sendikasını kuracak. Bize örnek tüzükler verildi. Bunun üzerine, o tarihte yaklaşık 10-12 sendika kuruldu.

Şöyle oldu: Her hizmet kolunda iki tane sendika kuruldu. Örneğin Ankara’da Sağlık-Sen benim başkanlığında kurulurken, İstanbul’da da Sağlık-Bir-Sen kuruldu.

Amacımız da şuydu: Türkiye’yi ikiye bölmek, doğuyu Ankara üzerinden, İstanbul merkezli olanları da İstanbul üzerinden hızlı bir şekilde örgütleyerek diğer konfederasyonların almış olduğu mesafeyi kısa sürede kat ederek aradaki farkı kısa sürede kapatmaktı.

Büro Memur-Sen kuruldu, Öz Büro-Sen kuruldu. Bem-Bir-Sen vardı; belediye hizmet kolunda başka bir sendika daha kuruldu. İleriki dönemde bu sendikalar birleşti. Tek bir sendika haline geldi.

Bu şekilde, 1995 yılının ilk yarısında sendikalar kurulduktan sonra da, tekrara toplandık, Memur-Sen'in logosu ve "Memur-Sen" ismiyle ilgili olarak da oturduk, istişareyi yaptık, bunlara karar verdik. 9 Haziran 1995 tarihinde de Memur-Sen Konfederasyonunun kuruluşunu gerçekleştirdik. Konfederasyonun ilk genel yönetim kurulunda genel sekreter olarak görev aldım. Bu süreçte bütün işlerin organizasyonunu ben yapıyordum.

Sendika fikrinin kabul görme sürecinden bahseder misiniz?

Kolay olmadı ama bizim bir şansımız vardı. Önümüzde örnekler vardı. Eğitim-Bir-Sen'in kurulması, belli bir mesafe kat etmesi, diğer konfederasyonların, sendikaların kurulması, o dönemde bazı bağımsız sendikaların kurulması. Aslında biz ortaya çıkarken, yalnız olmadığımızı da gördük.

Ve bizi dernekler statüsünde kabul ettiler. İlk önce Ankara Emniyet Müdürlüğüne müracaat ettiğimizde bizleri mahkemeye verdiler. Bütün sendika kurucularını mahkemeye verdiler. Savcılık bizi usulsüz bir yapı oluşturmak, meşru olmayan bir yapıyı hayata geçirmek, yasadışı örgüt kurmakla suçladı. Mahkemede bütün arkadaşlar beraat etti. O mahkeme kayıtları hala var. Türkiye'de sendika kurulabileceğine, ama bir sendika yasası çıkmadığı için dernekler statüsü seviyesinde olacağına dair mahkeme kararları var.

Bugünkü dönemde bizim gibi milli manevi değerlere önem veren insanların sıkıntısı şuydu, sendika mantalitesi yoktu bizde. Çünkü sendika denildiği zaman, toplum bakışı da öyleydi, negatif bakıyordu.

Hem birincisi, ideolojik bir sendikacılık alana hakim olmuş. O zaman Hak-İş vardı ama, az gelişmişti. Sendikanın illegal bir meşgulliyet olduğuna ilişkin düşünce var kamuoyunda. İkincisi, sendikacılığın bizim inancımızda olmadığına dair ciddi düşünceler vardı.

Her ikisini de yenmek kolay olmadı. Özellikle ikincisini yenmek konusunda Akif Hoca'mın ciddi çalışmaları, ciddi uğraşları oldu.

Bu arada da şunu da inkar etmemek lazım, o tarihte Refah Partisi'nde rahmetli Şevket Kazan, Recai Kutan, rahmetli Necmettin Erbakan onların da sendika kurulması konusunda teşviklerinin ve desteklerinin olduğunu biliyoruz. Burada Tokat Milletvekili Dr. Ahmet Feyzi İnceöz'ün emeğinde bilmek lazım.

STK'larla ve siyasi partilerle temaslarınızda yaşadığınız deneyimlerden bahseder misiniz?

O tarihlerde tabii bir tek Refah Partisi'yle görüşülmedi. BBP ile rahmetli Muhsin Yazıcıoğlu Bey'le de görüşüldü. Tansu Çiller ile de görüşüldü. Mesut Yılmaz'la da görüşüldü. MHP'nin haricinde diğer partilerle de görüşüldü.

MHP ile sadece iki defa görüşmemiz oldu. O da, 2000 yılında Anasol-M Hükümeti tarafından çıkarılan ve memur kıyım kararnamesi olarak adlandırdığımız bir kararnameye ilişkin oldu. Bu, 28 Şubat sürecinden sonra, 28 Şubatçı anlayışı kamu işyerlerine hakim kılmayı amaçlayan ve iki müfettiş raporuyla devlet memurlarının görevine son verileceğine dair hüküm içeren kararname ile ilgili görüştüğümüzde ciddi biçimde tepki göstermişlerdi. "Biz devletiz, devlet isterse bunu çıkarır, kimse de engel olamaz" dediler. Hatta bir genel başkan yardımcısına, "Bunu Kamu-Sen de istemiyor" dediğinde, "Onlar da isteyecekler, merak etmeyin" dedi.

Tabii siyasi ilişkilerde, Akif Hoca'nın, belki geçmişten beri bir düşünce ekolünün liderlerinden olması dolayısıyla, bazen, "Ha siz Milli Görüşçü müsünüz?", "İslamcı mısınız?", hatta "Dinci misiniz?" gibi tepkiler aldık.

Bunlar bizim zorluklarımızdı. Ama hep bunları izole etmeye uğraştık. Bizim mutlaka bir fikir dünyamızın olduğunu ama bu fikir dünyamızın üzerinde, uluslararası normda, idealist, doğru, dürüst ve hakkın, haklının yanında yanlış karşısında olan sendikacılık hareketi yapacağımızı, hiç usanmadan, bıkmadan muhataplarımıza anlattık.

Ve sanıyorum, bu konuda da başarılı olduk. Çünkü biz samimiydik yani. Bizim beynimizin arkasında bazı sendikal hareketler gibi başka bir şey yoktu, ideolojik bir hedef yoktu. Hatta bu konuda, başta genel başkanımız olmak üzere, eleştirildik. Kendi içimizden ciddi eleştiriler aldık.

Onun detayına girmek istemiyorum. Ama kafamızın arkasında, düşünce dünyamızın kuytu köşelerinde böyle şeyler olmadığı için sonuna kadar samimi bir gayretle çalışmalarımıza devam ettik. Ben kendi dönemimde bunu devam ettirmeye çalıştım.

Sendikal mücadeleye başlarken karşınızda nasıl bir yapılanma vardı?

Valla çok zor oldu. Özellikle Emek Platformu, hani beni ihtiyarlattan yerlerden bir tanesiydi. İlk defa bir kurtlar sofrasına oturunuz. Zaten çok fazla üyeniz yok, çok basit, ufak bir dernek gibi bakıyorlar, konfederasyon olduğu için hasbelkader orada gibi görülüyor. Sizi dikkate almadan karar almaya çalışıyorlar. Ama Emek Platformunda olay şuydu: Buna da katılımcıların tamamı sonuna kadar saygı duydu. Bu konuda da Emek Platformu güzel bir örnekti. Eğer katılımcılardan birisi karara katılmazsa, orada alınacak karar Emek Platformunun kararı olmayacaktı. O konuda ciddi sıkıntılarımız ve sürtüşmelerimiz oldu.

Çünkü bir tarafta KESK, TMMOB, TTB, DİSK, TURMOB, Diş Hekimleri Odası gibi ciddi bir sol blok var, bir tarafta Kamu-Sen gibi, Türkiye Veterinerler Birliği ve bazı birlikler gibi milliyetçi, ülkücü bir yapılanma var.

Bir de Memur-Sen gibi Hak-İş gibi bir yapı vardı. Tabii belli sürtüşmeler oluyordu. Ve mevcut iktidara karşı olan eylemlerde, eylemlere karar alsak dahi, eylemlerin türüne, eylemlerin nasıl yapılacağına, hangi sloganların atılacağına, kimin nerede duracağına dair konularda birçok problemler oluyordu. Bazı kuruluşların başkanlarının “Ya siz kim oluyorsunuz, üyeniz kaç kişi?” diyerek bizi küçümstediklerini biliyoruz.

Emek Platformu toplantılarına başından beri katıldım, Fatih Uğurlu bey döneminde önce genel sekreter olarak ben katıldım; daha sonra genel başkan olarak da ben katıldım. Teknik heyette de uzun müddet bulunduk. Zaten Emek Platformunun asıl gövdesini oluşturan teknik heyettir. Orda daha çok, kararlar, teknik heyetin vermiş olduğu kararlara göre alınır veya alınamazdı. Ciddi, sıkıntılı bir süreçti.

Emek Platformu neler başardı?

Emek Platformu Türkiye’de neyi başardı? Türkiye’de olmayan bir şeyi başardı. Türkiye’de ideolojik ya da ideolojik olmayan sivil toplum örgütlerinin, sendikaların, konfederasyonların, bazı konularda ortak hareket edebileceğini gösterdi.

Yani bunun örnekleri verilirse, o tarihlerdeki memurlara verilen zamlardan, işçi sendikalarıyla ilgili yapılan yasalardan, memur sendikacılığı yasasının, çok küçük değil ama grevli ve toplu sözleşmeli olması için verilen mücadeleden tutun da Türkiye’de özelleştirmeye karşı yapılan eylemlere kadar birçok konuda aynı dili konuştu.

Bu, Türkiye tarihinde ilk kez olmuştu. Değişik düşüncelere sahip, 12 Eylül öncesinde de hoş olmayan mücadelelerle -savaş demiyorum ama savaş da diyebiliriz- birbirlerine giren grupların bir anda, en azından aşgari müşterekte birleşerek bazı hususları kamuoyuna tek dilden yayınlamaları bence önemliydi.

Bugün itibariyle o yok. Olmaması da bence bir kayıp. Çünkü en azından Türkiye’deki siyasi iktidarlardan bağımsız olarak, ideolojiyi, düşünceleri bir tarafa bırakıp, uluslararası anlamda demokrasiyi, insan haklarını, ILO normları çerçevesinde çalışanların haklarını savunan birlikteliklerin olması gerekir. Bugün itibariyle bu toplumdaki sivil toplum örgütlerinin ve sendikal hareketlerin ortak konuşacakları, ortak anlaşacakları, ortak kabul edecekleri ve siyasi iktidarlara karşı söyleyecekleri çok şey var. Bunu şu anda kaybettik.

Ama o gün itibariyle bunlar oldu. İçeriği doğrudur yanlıştır, karmaşıktır; o ayrı bir husus. O gün o tarihte, o kararlara katılanlar, bugün aynı imzayı atar mı bilmiyorum ama önemli olan, o tarihte, o katmanların birbirleriyle aynı şeyi düşünmeleri ve imza atmaları önemliydi.

Merhum Mehmet Akif İnan'ın vefatı sizde nasıl bir tesir bıraktı?

Beklenen bir şeydi. Ani bir ölüm olmadığı için. Çünkü belli, kanserin ilerleyişi, giderek düşen bir performans... Son genel kurulda da kendisi bizimle vedalaştı. O veda konuşması da var. Beklenmeyen bir şey değildi ama sıkıntı problem şurdaydı: Mehmet Akif İnan'dan sonra ne olacaktı? Bir kısım dedi ki: "Tamam bu iş bitti, evli evine köylü köyüne!"; bir kısım, "Bitti bu iş, bizlerin sendikacılık yapmasına gerek yok, zaten inancımızda sendikacılık da yok" demeye getirdi. Bu anlamda böyle bir boşluk oluşturdu. Ama Mehmet Akif İnan Hoca'nın vefat ettiğinde çok şaşırılmadı.

Vefatı döneminde de ben vekalet ettim. Vekaleten bizler devam ettirdik ama çok ciddi bir çalışmamız olmadı. Akif İnan Hocamızın vefatından sonra Bem-Bir-Sen'den Zübeyir Yetik Bey genel başkan oldu. O dönemde Memur-Sen'e ait dosyaların bir dolaba koyulduğu, tamamen Eğitim-Bir-Sen'in binasındaydık. Hemen alt kattaki boşalan daireyi tuttuk. Memur-Sen olarak adresimizi orayı gösterdik. Tabii mobil eşyamız yoktu. Mobil eşyamız olmadığı için değişik arkadaşlardan, eşten, dosttan sağladığımız imkanlarla döşedik.

Zübeyir Yetik Bey aslında çok didaktik ve çok güzel çalışan bir genel başkanımızdı. Her sabah toplanılır, 10'dan 11'e kadar yapılanların ve yapılacakların istişaresi yapılır ve bütün arkadaşlar yola çıkardı. Hani bugünkü gazetelerin sabah akşam yaptıkları yayın kurulu toplantıları gibi. Ama Hürriyet gazetesinde Zübeyir Yetik Bey'le ilgili manşetten verilen bir haber üzerine Zübeyir Bey bırakmak zorunda kaldı. O günler fetret günlerimizdi bizim.

O tarihte Fatih Uğurlu Bey aslında bize teklif etmişti. Dedim ki: "Biz haddimizi biliriz; hem yaş olarak, hem bilgi olarak, hem çevre olarak siz bizden öndesiniz. Arzu ederseniz biz sizi genel başkan

olarak görelim!”. O da kabul etti. Çok zor şartlarda etti. O günler acı ve sıkıntılı günlerdi.

Biz inançlı insanlarız, Müslüman insanlarız, tabii ki acılı, sıkıntılı, problemli, dertli günlerimiz olacak. Bu vasatta, 5-6 arkadaş birbirimize bağlı kalarak, hatta bazen yemekleri evden getirerek, bazen sohbetleri evde yaparak bu noktaya geldik. O tarihte bir elin parmaklarını geçmeyecek bazı sivil toplum örgütlerinden maddi anlamda değil ama manevi anlamda yardımlar aldık. Örneğin bir yemektir, toplantıyla ilgili salonun masraflarıdır vs.

Merhum Mehmet Akif İnan’la son görüşmenizden bahsedebilir misiniz?

Dedi ki: “Bu son görüşmemiz olabilir.” Ardından, özetini söylüyorum: Yeniden sendikanın sendikacılığın önemini, Türkiye’de sendikacılığın gerçekten bir gelişme kat edeceğini, özellikle mukadderatına etki edeceğini anlattı. Sonra dedi ki: “Bundan sonra görüşemeyebiliriz. Eğer görüşemezsek hakkınızı helal edin!”. Sanki içine doğmuş gibiydi; zaten hekimler de çok fazla bir zamanının kalmadığı düşüncesindeydiler.

Bana hep şunu söylerdi: “Ahmetciğim, ben gitsem bu işi yürüten arkadaşlarımız olur. Ama benim ekolümden bir şair zor gelir. Ben bu işleri bırakıp yeniden sanata, şiire, edebiyata yöneleceğim” derdi.

Merhum Mehmet Akif İnan’ın dünya görüşünden bahsedebilir misiniz?

Her zaman, “Milli eğitim bakanı olmaksızın Türkiye’nin en büyük eğitim sendikasının genel başkanı olmayı yeğlerim” derdi. Türkiye’nin her tarafında Memur-Sen’in inancını, Memur-Sen’in davasını, Memur-Sen’in misyonunu vizyonunu kabul edip o sendikal üyeliğe, forma imza atan insanların Türkiye’deki en büyük sivil toplum örgütünü oluşturması yönüyle hakikaten mutlu olurdu. Kemiyet açısından da çok mutlu olurdu. Ama keyfiyet açısından düşündüğümüz zaman, benim tanıdığım 20 yıla yakın hukukumuz

olan Akif İnan kemiyet açısından alınan mesafeyi yeterli görmezdi. Memur-Sen'in, misyonunu, inancını paylaşan, örgütsel bağı, aidiyeti güçlü nitelikli bir sendikal varlığı hedeflerdi.

İkincisi, özellikle harcamaların eğitim harcamalarına yönelik olmasına çok dikkat ederdi. Bir de israfa sonuna kadar karşıydı. Yani o tarihte, hiçbir maddi imkanın olmadığı dönemde, maaşından her ay Eğitim-Bir-Sen adına, Memur-Sen adına harcama yapardı,

Merhum Mehmet Akif İnan nasıl bir strateji izledi?

Akif Hoca'mın şöyle bir düşüncesi vardı: "Türkiye'deki nehirler gibidir bu hareketler, fikir hareketleri. Bu nehirlerden istifade edemeyenler kaybolur gider" derdi. İslamcı anlamından öte bir Anadoluculuğun Mehmet Akif İnan'da izleri vardır. Şunu söylerdi: "Dünyada inandığımız hareket burada batırılmış; burada bizi kıstırmışlar, bu topraklardaki insanlarla biz dünyaya açılacağız" derdi. O geleneğin de sonuna kadar hem fikirsel olarak hem de eylemsel olarak temsilcisi olmaya çalıştı.

Merhum Mehmet Akif İnan muhataplarında nasıl bir intiba uyandırmıştı?

Şunu gördük: Emek Platformunda, diğer sivil toplum örgütlerinin toplantısında veya siyasi partilerle olan görüşmelerimizde Akif İnan Hoca'ma karşı ayrı bir saygı vardı. Belki çok fazla parası yoktu bu sendikanın; hatta çok fazla üyesi de yoktu ama bir saygınlığı vardı. Giyiminden, konuşmasından ağırlığına ve ciddiyetine kadar bir saygınlığı vardı. Bir şey söylediği zaman insanlar dinlerdi.

O tarihlerde diğer konfederasyonlarla, sendikalarla yapılan toplantılarda ciddi tartışmalar olurdu ama o tartışmalar hiçbir zaman seviyeyi aşmazdı. Saygı kuralları seviyesinde olurdu. Biz giderken rahat giderdik Akif Hoca'm oturuşuyla, kalkışıyla, üslubuyla karakteri ve kişiliğiyle nasıl olsa ağırlığını masada ortaya koyar, diye bir rahatlığımız vardı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

DR. AHMET AKSU
KRONOLOJİK
BİYOGRAFİ

09.09.1959 – Ankara Altındağ Zübeyde Hanım Doğumevi’nde dünyaya geldi.

1965 – Ankara Gülveren Akagündüz İlkokulunda okula başladı.

15.06.1970 – Ankara Gülveren Akagündüz İlkokulundan mezun oldu.

1970 – Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesine kaydoldu.

1976 – Tekvando’da siyah kuşak derecesi aldı.

1976 – Ankara MTTB Ortaöğretim Birimi faaliyetlerine katıldı.

1977 – Ankara Tevfik İleri İmam-Hatip Lisesinden mezun oldu.

1977 – Ankara Ticaret ve Turizm Yüksek Öğretmen Okulunda yükseköğrenime başladı.

10.10.1977 – Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığında memur olarak göreve başladı.

1978 – ÖSYM’ye tekrar müracaat ederek Sağlık İdaresi Yüksekokulunu kazandı.

1981 – Amerikan Kültür İngilizce Kursunu bitirdi.

1982 – Hacettepe Üniversitesi Sağlık İdaresi Yüksekokulunu bitirdi.

1983 – Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümüne başladı.

1984 – Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından Sağlık Bakanlığı’na naklen geçti.

1984 – Sağlık İdarecileri Derneği Genel Başkan Yardımcısı oldu.

10.11.1984 – TODAİE’nin Kamu Yönetimi Reformu konularındaki eğitimlerine katıldı.

23.10.1985 – Sağlık Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü Disiplin Şube Müdürü olarak atandı.

17.01.1988 – Zekiye Hanım’la evlendi.

31.10.1988 – Oğlu Muhammed Hakan dünyaya geldi.

1989 – Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Tarih Bölümünü bitirdi.

1989 – Gazi Üniversitesi Kamu Yönetimi Bölümünde Tezsiz Yüksek Lisans yaptı.

12.04.1990 – TÖMER İngilizce Kursu’nu bitirdi.

30.08.1990 - 20.12.1990 – Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Uygulama Merkezi (ATAUM) Avrupa Birliği Temel Eğitimi’ni bitirdi.

11.03.1991 - 10.06.1991 – Ankara Üniversitesi Avrupa Toplulukları Uygulama Merkezi (ATAUM) Uluslararası İlişkiler Bölümünü bitirerek Avrupa Birliği Uzmanı oldu.

19.06.1991 – Londra’da 3 ay İngilizce dil eğitimi aldı.

1991 – Sağlık-Der kurucuları arasında yer aldı, Genel Sekreter oldu.

29.06.1992 – İngiltere Londra South Bank Üniversitesi Kamu Yönetimi ve Ekonomik Araştırmalar Bölümünde Yüksek Lisans yaptı.

05.06.1992 – Ankara Bosna Dayanışma Grubu’nu kurdu, başkanlığını üstlendi.

29.07.1992 – Yüksek Lisans sonrası Sağlık Bakanlığı’ndaki görevine tekrar başladı.

06.01.1993 – Etimesgut Devlet Hastanesine müdür yardımcısı olarak tayin edildi.

31.05.1993 – Burdur’da askerlik görevini tamamladı.

20.08.1993 – Etimesgut Devlet Hastanesi Müdürlüğü görevine atandı.

09.12.1993 – Kızı Büşra Nur dünyaya geldi.

01.08.1994 - 25.12.1995 – TBMM’de RP Tokat Milletvekili Ahmet Feyzi İnceöz’ün danışmanlığı görevini yürüttü.

24.04.1995 – Halen Genel Başkanı olduğu Ahmediye Feza Hayra Hizmet Vakfı’nı kurdu.

06.06.1995 – Çevre ve Sağlıkçılar Sendikasını (Sağlık-Sen) kurdu. İlk Genel Başkanı oldu.

09.06.1995 – Memur Sendikaları Konfederasyonunun (Memur-Sen) kurucuları arasında yer aldı. İlk Genel Sekreteri oldu.

1995 – Ankara’da Bosna Dayanışma Platform Başkanlığı yaptı.

1995 – Türkiye Organ Nakli Vakfı kurucuları arasında yer aldı.

17.07.1995 – Bosna Hersek Srebrenitsa Katliamını Protesto gösterilerinde gözaltına alındı. Üç yıl yargılandı.

20.08.1995 – Bosna Hersek Devlet Başkanı Aliya İzzetbegović tarafından Teşekkür Belgesi verildi.

30.10.1995 – Bosna Hersek’e hizmet onur belgesi verildi.

18-19.11.1995 – Memur-Sen 1. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu Genel Sekreter olarak seçildi.

01.04.1996 - 15.10.2001 – TBMM’de Fazilet Partisi Trabzon Milletvekili Şeref Malkoç’un danışmanlığını yaptı.

1996 – Doğu Türkistan Yardım Derneği Ankara Şube kurucusu oldu.

25.12.1997 – İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde “Türkiye’de Turizm Bölgelerinde Sağlık Hizmetleri” konulu teziyle doktorasını tamamladı.

19.09.1998 – Çevre ve Sağlıkçılar Sendikası’nın (Sağlık-Sen) ilk olağan genel kurul toplantısı yapıldı. Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Başkan seçildi.

1999 – Çevre ve Sağlıkçılar Sendikası'nın (Sağlık-Sen) adı tüzük değişikliği ile "Sağlık ve Sosyal Hizmet Çalışanları Sendikası (Sağlık-Sen)" olarak belirlendi.

08.08.1999 – Taiwan'da Taiwan Fu Hsing Kang Collegi'nde 1 ay eğitime katıldı.

14.11.1999 – Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Sekreter olarak seçildi.

26.05.2001 – Memur-Sen Olağanüstü Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Sekreter olarak seçildi.

12.07.2001 – 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu çerçevesinde Sağlık Bakanlığındaki görevinden ayrılarak profesyonel sendikacılığa başladı.

17.01.2002 – Annesi Sevdije Hanım vefat etti.

09-10.03.2002 – 4688 sayılı Kanun gereğince Sağlık-Sen 1. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu Genel Başkan seçildi.

07.04.2002 – 4688 sayılı Kanun gereğince Memur-Sen 1. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu Genel Teşkilatlanma Sekreterliğine seçildi.

05.06.2003 – Memur-Sen Genel Başkanı M. Fatih Uğurlu'nun görevinden istifa etmesinin ardından Memur-Sen Genel Yönetim Kurulu tarafından Memur-Sen Genel Başkanı seçildi.

01.06.2004 – İsviçre'de Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) toplantılarına katıldı.

2004 – İlk defa toplu görüşmelere katılan Memur-Sen heyetine başkanlık yaptı.

19-20.03.2005 – Sağlık-Sen 2. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Başkan seçildi.

30.04-01.05.2005 – Memur-Sen 2. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu yeniden Genel Başkan seçildi.

28.04.2007 – 27 Nisan E-muhtırasına karşı AK Parti önünde açıklama yaptı.

02-03.03.2008 – Sağlık-Sen 3. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu Genel Başkanlıktan ayrıldı.

26-27.04.2008 – Memur-Sen 3. Olağan Genel Kurulu gerçekleştirildi. Dr. Ahmet Aksu aday olmadı, Genel Başkanlıktan ayrıldı.

18.02.2010 – Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsünde Halk Sağlığı alanında Yüksek Lisans yaptı.

2011 – Adnan Kahveci Vakfı kurucuları arasında yer aldı.

03.11.2011 – Sağlık Bakanlığı'nda araştırmacı olarak görev değişikliği yapıldı.

27.07.2012 – Babası Hüseyin Aksu vefat etti.

2017 – Başkent Platformu Kurucu Üyeliğinde bulundu. Danışma Kurulu Başkanlığı görevini üstlendi.

2018 – Dostluk ve Yardımlaşma Derneğini kurdu.

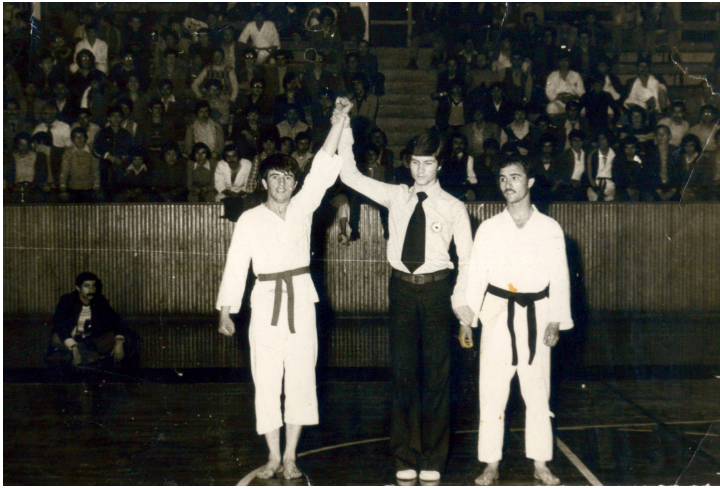
2018 – Sağlık Diploması Derneğini kurdu.

30.09.2019 – Robot-Der kurucuları arasında yer aldı.

2021 – Sağlık Platformu'nu kurdu. Genel Başkanlığı görevini üstlendi.

ONUNCU BÖLÜM

FOTOĞRAF ALBÜMÜ

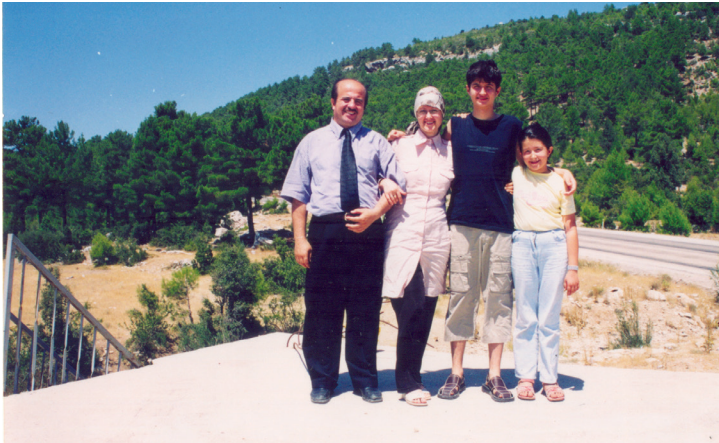

Sivil Toplum Kuruluş Başkanları, terör konusunda ortak bir açıklama yaptılar. 22 Ekim 2007

Saygılarımla

Ş.Şemsi Bayraktar
Türkiye Ziraat Odaları Birliği Genel Başkanı
Türkiye-AB KİK Eşbaşkanı

Millete Vefa
Yolunda 20 yıl

25 EKİM 2015

